

T.C.

İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

YUNUS EMRE HAKKINDA YAZILMIŞ KİTAPLARLA
İLGİLİ AÇIKLAMALI BİBLİYOGRAFYA DENEMESİ
(1928 - 2016)

Yüksek Lisans Tezi

Engin KARAKOÇ

145160137

Danışman: Prof. Dr. Abdulkadir EMEKSİZ

İstanbul, 2017

T.C.

İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

**YUNUS EMRE HAKKINDA YAZILMIŞ
KİTAPLARLA İLGİLİ AÇIKLAMALI
BİBLİYOGRAFYA DENEMESİ
(1928 - 2016)**

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan: **Engin KARAKOÇ**

KABUL VE ONAY

Engin KARAKOÇ tarafından hazırlanan “Yunus Emre Hakkında Yazılmış Kitaplarla İlgili Açıklamalı Bibliyografya Denemesi” başlıklı bu çalışma, tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından olarak kabul edilmiştir.

Başkan :

(Danışman)

Üye :

Üye :

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Enstitü Müdürü

Not: Bu tezde kullanılan özgün ve başka kaynaktan yapılan bildirişlerin, çizelge ve şekillerin kaynak gösterilmeden kullanımı, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunundaki hükümlere tabidir.

YEMİN METNİ

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Yunus Emre Hakkında Yazılmış Kitaplarla İlgili Açıklamalı Bibliyografya Denemesi” başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ahlak ve geleneklere uygun şekilde tarafımdan yazıldığını, yararlandığım eserlerin tamamının kaynaklarda gösterildiğini ve çalışmanın içinde kullanıldıkları her yerde bunlara atıf yapıldığını belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Engin KARAKOÇ

ONAY

Tezimin kâğıt ve elektronik kopyalarının İstanbul Arel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım:

- Tezimin/Raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.
- Tezim/Raporum sadece İstanbul Arel yerleşkelerinden erişime açılabilir.
- Tezimin/Raporumun yıl sureyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin/raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.

Engin KARAKOÇ

ÖZET
YUNUS EMRE HAKKINDA YAZILMIŞ KİTAPLARLA
İLGİLİ AÇIKLAMALI BİBLİYOGRAFYA DENEMESİ
(1928 - 2016)

Engin Karakoç

Yüksek Lisans Tezi, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Abdulkadir EMEKSİZ

Ocak, 2017 - 148 Sayfa

“Yunus Emre Hakkında Yazılmış Kitaplarla İlgili Açıklamalı Bibliyografya Denemesi” başlıklı bu çalışmada Yunus Emre hakkında 1928 yılından günümüze kadar yazılan Türkçe kitap çalışmalarını inceledik. Kütüphanelerden elde edilen kaynaklar ve satın alınarak edinilen kitaplardan faydalanılarak çalışmamız gerçekleştirilmiştir.

Çalışmamız 3 bölümden oluşmaktadır. Giriş kısmında bibliyografya ve eser hakkında bilgi verilmiştir. Birinci bölüm “Yunus Emre’nin Yaşadığı Devir ve Hayatı” , İkinci bölüm “Yunus Emre’nin Edebi Kişiliği” ve Üçüncü bölüm “Bibliyografya” dır. Eser Sonuç kısmıyla son bulmuştur.

Tezimiz Yunus Emre ile ilgili akademik araştırma yapmak isteyen araştırmacılar için bir başvuru eseri olma amacı taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yunus Emre, Bibliyografya, 13. Yüzyıl, Açıklamalı Bibliyografya

ABSTRACT

EXPLANATORY BIBLIOGRAPHIC ESSAYS RELATED TO THE BOOKS WRITTEN ABOUT YUNUS EMRE (1928-2016)

Engin Karakoç

Master's Thesis, Department of Turkish Language and Literature

Consultant: Assoc. Prof. Dr. Abdulkadir EMEKSİZ

January 2017- 148 Pages

In This work called, “Explanatory Bibliographic Essays Related To The Books Written About Yunus Emre”, we studied the Turkish book works written about Yunus Emre since 1928.

Informations are gathered from the sources from libraries and the books which are bought.

Our work consists of three chapters. Some information is given about Bibliography and the work in the Introduction chapter. The chapter is “The life of Yunus Emre and The Era that He Lived”, The second chapter is “The Literary Identity of Yunus Emre” and The Third Chapter is “Bibliography”. The literary work ends up Conclusion chapter.

Our thesis has the aim of being a resource for the researchers who want to make a academical research.

Key Words: Yunus Emre, Bibliography, 13. Century, Annotated Bibliography

ÖN SÖZ

XIII. yüzyılda yaşamış Türk edebiyatının ve Anadolu'nun önde gelen şairlerinden Yunus Emre evrensel bir şairdir. Sadece kendi döneminde değil gelecek için de rehber niteliğinde olan bir şairdir. Yaşadığı dönemde Türkçeyi etkili bir biçimde kullanmış ve Türkçenin gelişmesi adına büyük katkıları olmuştur. Yunus Emre hakkında yapılmış çok fazla araştırma, yazılmış kitap ve makale bulunmaktadır.

Çalışmamız 1928'den 2016'ya kadar Yunus Emre ile ilgili yazılan eserler, yapılan yüksek lisans araştırmaları ve kitaplaştırılan sempozyum konuşmalarından oluşmaktadır. Eserler tarafımızca incelenmiştir. Çalışmamızı oluştururken bu eserlerde verilen künye bilgilerinden, internet aramalarından ve İSAM Kütüphanesi, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi ve Beyazıt Devlet Kütüphanesi katalog tarama sistemlerinden kitapların bilgilerine ulaşılmış daha sonra kitaplar bulunarak sistemli olarak incelenmiştir. Ayrıca bazı kitaplarda satın alınarak incelenmiştir.

Tezin birinci bölümünde, Yunus Emre'nin yaşadığı dönemde Anadolu'nun durumu, menkabevi hayatı, şiirler ve belgelere dayalı hayatı anlatılmıştır. İkinci bölümde ise sanatının özellikleri, edebi kişiliği ve şiirlerinin şekil ve konu bakımından özelliklerinden bahsedilmiştir. Üçüncü bölümde tezimizin asıl bölümü olan bibliyografya kısmı yer almaktadır.

Tezimin hazırlık aşamasında bilgilerine başvurduğum büyük bir anlayış göstererek desteklerini benden esirgemeyen değerli hocam Prof. Dr. Abdulkadir Emeksiz'e, engin bilgilerini benimle paylaşan değerli hocam Prof. Dr. Birol Emil'e, tez yazım aşamasında benimle beraber gecesini gündüzüne katan değerli eşime ve eşimin ailesine, benim hayatta var olmamı sağlayan anneme ve rahmetli babama teşekkürü bir borç bilirim.

İSTANBUL, 2017

Engin KARAKOÇ

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	İV
ABSTRACT	V
ÖN SÖZ	VI
İÇİNDEKİLER	VII
KISALTMALAR	İX

GİRİŞ

Çalışmanın Amacı ve Araştırma Metodolojisi	1
--	---

1. BÖLÜM

YUNUS EMRE’NİN YAŞADIĞI DEVİR VE HAYATI

1.1.YUNUS EMRE’NİN YAŞADIĞI DEVİR	4
---	---

1.2. YUNUS EMRE’NİN HAYATI

1.2.1 Söylencelere Dayalı Hayatı	6
1.2.2 Şiirlerine ve Belgelere Dayalı Hayatı	10
1.2.3. Yunus Emre’nin Mezarı.....	12
1.2.4. Diğer Yunuslar.....	13

2.BÖLÜM

YUNUS EMRE’NİN EDEBİ KİŞİLİĞİ

2.1. Şiir Anlayışı-----	15
2.2. Yunus’un Şiirinde Şekil ve Muhteva-----	17

3. BÖLÜM

3.1. YUNUS EMRE HAKKINDA YAZILMIŞ KİTAPLAR BİBLİYOGRAFYASI -----	19
---	----

SONUÇ

-Sonuç--

-----	139
-------	-----

KAYNAKÇA -----	140
----------------	-----

ÖZGEÇMİŞ -----	148
----------------	-----

KISALTMALAR LİSTESİ

A.Ş	: Anonim Şirketi
bs.	: Baskı, basım
bs.y.	: Baskı yok
Doç.	: Doçent
Dr.	: Doktor
Düz.	: Düzenleyen
Edi.	: Editör
hrt.	: Haritalı
Haz.	: Hazırlayan
HAZ.	: Hazırlayan
Hz.	: Hazreti
İst.	: İstanbul
Koll.	: Kollektif
LTD.	: Limited
öl.	: Ölüm
Prof:	: Profesör
SBE	: Sosyal Bilimler Enstitüsü
s.	: Sayfa
S.	: Sayfa
ŞTİ.	: Şirket
vb.	: ve benzeri
vs.	: vesaire
Yay.	: Yayınları
Yrd.	: Yardımcı
[y.y.]	: Yayın yok

GİRİŞ

Çalışmanın Amacı ve Araştırma Metodolojisi

“Bibliyografya terim olarak milattan beş yüz yıl kadar önce Grekçe’de ortaya çıkmıştır. İlk zamanlarda “kitap çoğaltmak, kitap yazmak” mânâsını taşımış, Avrupa’da XVIII. yüzyıla kadar hemen hemen aynı anlamda kullanılmıştır. Bu yüzyıldan itibaren anlam değiştiren bu kelime “kitap hakkında genel bilgi” mânâsını kazanmıştır. XIX. ve XX. yüzyıllarda ise kelimenin anlamı biraz daha genişlemiş, kitabın mahiyeti hakkında bilgi veya kitap hakkında öz (abstract) veren bibliyografyalar yayınlanmıştır (Alpay, 1973: 50).”

“Bibliyografya, yabancı dillerde literatür terimiyle de karşılanır. Bizde bu kavrama işaret etmek üzere kullanılan bibliyografya veya kitabiyat denilen kelimeye Türk Dil Kurumu’nun verdiği karşılık kaynakçadır (Erverdi, Ezel, Kara, 1988: 361). Dilimizde bibliyografya kelimesinin karşılığı olarak esami-i kütüb, ilm-i kütüb, ilm-i ahval-i kütüb, ilm-i tarifü’l kütüb vb. terimler kullanılmışsa da en fazla kullanılanı kitabiyat olmuştur (Kutlu, Kara, Erdoğan, 2002: 342).”

“Bibliyografya yayınları eserleri bir bütün olarak ele alıp tanıtma nitelikleriyle, bir yayının içindeki bölümleri veya makaleleri tanıtıp duyurmayı amaçlayan dizin(indeks)lerden; bir yayında sunulan bilgileri tespit eden dokümantasyondan; yayınları belli bir yere bağlı olamadan kaydetme özellikleri ile de yapı ve oluşumları bakımından aynı işlemleri gerektiren fakat belli bir koleksiyon, kütüphane veya kütüphaneler topluluğuna dahil bulunan eserleri listelemeyi amaçlayan kataloglardan ayrılırlar (Erverdi, Ezel, Kara, 1988: 361).”

“Dünyada ilk bibliyografya çalışması olarak Johann Trithem tarafından 1494’te Bale’de yayımlanan “Liber de Scriptoribus Ecclesiasticis (Kilise Yazarlarının Kitabı)” gösterilir. İslâm dünyasında ise İbnü’n Nedîm’in (987 miladi) “Fihristü’l-kütüb” adlı eseri öne çıkar (Sefercioğlu,2002: 360-364.).”

“Türkiye’de ise bibliyografya tarzında yazılan ilk eser olarak; Kâtip Çelebi’nin XVII.yüzyılda meydana getirdiği, 300 kadar ilmin mahiyetinden

bahseden ve bu ilimlere dair yazılmış 14501 eseri tanıtan, alfabetik olarak tertiplenmiş Keşfü'z Zunûn adlı bibliyografyası başlı başına bir kıymet ifade etmektedir (Türk Ansiklopedisi, 1960, cilt 6: 332).”

Bu çalışmada Türk edebiyatının mihenk taşlarından olan Yunus Emre hakkında yazılmış kitaplar incelenmiştir.

Çalışmamızda 1928-2016 yılları arasında yazılmış olan eserleri inceleyeceğiz. Ansiklopedi maddeleri, süreli yayınlar ve yabancı dilde yazılmış eserler ve makaleler çalışma alanımız dışında kalacaktır.

Çalışmamızda yer alan kitapların bibliyografik künyeleri, milletlerarası uygulama alanı olan Anglo-Amerikan Kataloqlama Kuralları 2 esas alınarak verilmiştir. Bu sisteme ek olarak Emeksiz'in yüksek lisans tez çalışmasından faydalanılmıştır. Yazar adlarının solunda bulunan numaralar, kitapların bibliyografyada alfabetik düzene göre yer alış sırasını göstermektedir. Aynı yazara ait eserler bibliyografyaya yayın tarihi önceliğine göre kronolojik olarak girmiştir.

Bibliyografyada yer alan kitaplar bibliyografik künyeleri ile beraber beş paragraf halinde açıklamalarıyla verilmiştir. Bu paragraflar şu sıraya göre yer almaktadır: Birinci paragrafta bibliyografik künye, ikinci paragrafta kitabın konusu ve muhtevasının özeti, üçüncü paragrafta içindekiler, dördüncü paragrafta **ön söz (ve/veya giriş)**, beşinci kısımda **konu açıklaması**. İçindekiler kısmı bulunmayan eserlerde bu bölüm tarafımızca hazırlanıp hazırlanan sayfalarda **“İçindekiler”** kısmının sonuna * işareti konularak dipnotta belirtilmiştir. Eserlerin içindekiler kısımları aynen yansıtılmıştır.

Bazı çalışmalarda sadece Yunus Emre'den bahsedilmemesine rağmen geniş bir şekilde Yunus Emre hakkında değerlendirme yapıldığı için, bu çalışmalar bibliyografyamız içinde yer almıştır.

Yunus Emre'nin hayatı ve edebi kişiliği bölümlerini hazırlarken faydalandığımız ve bibliyografyada yer alan eserler, kaynakçada belirtilmiştir.

1. BÖLÜM

Abdulkadir Emeksiz, İstanbul Halk Edebiyatı İle İlgili Kitaplar İçin Açıklamalı Bir Bibliyografya Denemesi (1928-1998), (1998), İstanbul Üniversitesi SBE

YUNUS EMRE’NİN YAŞADIĞI DEVİR VE HAYATI

1.1. Yunus Emre’nin Yaşadığı Devir

“Yunus’un yaşadığı zamanı eski kaynaklar değişik değişik vermektedirler. On beşinci yüzyıl tarihçisi Âşıkpaşa- zade Yunus Emre’nin Sultan Orhan (1326-1362) ya da onun oğlu I. Murad (1362 – 1389); on altıncı yüzyıl bilginlerinden Taşköprü-zade (öl:1561), Yıldırım Bayezit (1389 – 1402) zamanlarında yaşadığını bildirmektedirler (Öztelli, 1971: 16).”

“Yunus Emre’nin yaşadığı XIII. yüzyıl ile XIV. yüzyılın ilk çeyreği, Anadolu’da siyâsî ve sosyal hayatın en karmaşık ve en çalkantılı devrini teşkil etmektedir. Moğol (Tatar)ların, 1243 yılındaki Köseadağ Savaşı’ndan sonra Anadolu’daki belli başlı yerleşim merkezlerini istila etmeleri, bu yüzyılda, Anadolu Selçuklu Devleti’nin yediği en büyük darbelerdendir. Bu savaştan sonra, Anadolu Selçuklu Devleti, Moğollara haraç vererek yaşayan yarı bağımlı bir devlet durumuna düşmüştür.

II. Gıyasettin Keyhüsrev’den sonra bütün ülkede bir iç kargaşa başlamış, uçlardaki teba’alar ve merkeze bağlı beyler birbirlerine düşmüşlerdir. Moğollar 1256 yılından sonra Konya civarından geriye doğru çekilmeye başladılar. Moğolların gidişinden sonra Anadolu’da bir kardeş kavgası başlar. Artık Anadolu Selçuklu Devleti’nin sembolik bir unvanı kalmış, otoritesi sarsılmıştır. Ülkede, küçüklü büyüklü pek çok “beylik” ortaya çıkmıştır. Düzensizlik ve başıboşluk merkezden muhite doğru yayılmıştır. Türklük alemi “zulme” uğramıştır. Yunus Emre, eserinde “yağmacı Tatarlar”dan, “zalim beğler”den bahsederken hayıflanır. Bir vahdet şuuru içinde olmasına rağmen zaman zaman kendi “çağından” şikayet eder (Tatçı, 2008: 1-2).”

“Kısaca çerçevesini çizdiğimiz dâhîlî ve harici şartların tesiriyle bir taraftan Anadolu Selçuklu Devleti yavaş yavaş zayıflarken, diğer taraftan da büyük- küçük Türk beylikleri ortaya çıkmaktaydı. Karamanlılar devrin en güçlü beyliği idiler. İleride Osmanlı Devletini ve İmparatorluğunu kuracak olan Osmanoğulları ise, başlangıçta Anadolu Selçuklu Sultanı Alaaddin Bey, Ertuğrul Bey’e Anadolu’nun batı uçlarını Bizans birliklerinden korumak için

toprak vermiş, Kayı Beyliği kendilerine verilen bu dirlikte bir çınar fidanı gibi yeşermeye başlamıştır. XIII. Yüzyıl Anadolu'sunda sosyal ve kültürel hayat, her türlü zorluğa rağmen inkişaf halindedir ve renklidir. Özellikle 1250-1270 yılları arasında şehirlerde geniş bir imar faaliyeti görülmektedir. Bu yüzyılda Türk Kültürü yeni bir oluşum içindedir; doğudan batıya büyük kitleler halinde göçler devam etmektedir, bu göçlerle birlikte çok sayıda mutasavvıf, âlim ve san'atkâr Anadolu'ya gelmiştir (Tatcı, 2008: 3).”

“Askerî ikta sistemi, çok sayıda göçebe Türkmen'in şehirlere yerleşmesine, ticaret ve zanaatlara girmesine imkân vermiştir. Dervişler ise, hemen her yeni kurulan şehre koşarak irşad faaliyetlerine başlamışlardır.

Anadolu velîleri, bu asırda zulme uğramış Türk halkının moral kaynağı olduğu gibi, bu velîlere ait ribatlar, zaviyeler ve tekkeler de mazlumların ilticâgâhı olmuştur. Esasen bu asırda, bilhassa sınır boylarındaki Türk unsurlar, gaza yoluyla zenginleşmekte; camii, tekke, medreseler yaptırmaktaydılar. Bu birlikler, şehirleri sür'atle büyütüp şehirlerin kültür hayatını canlandırıyorlardı (Tatcı, 2008: 4).”

“Yunus Emre'nin yaşadığı çağın toplumsal durumu da çok karışıktır. Ulus yönetimi sağlıklı bir tabana oturmamış, kırsal kesimle varlıklı azınlık arasında bağlantı kurulmamış, üretici olan kırsal kesimin bir sömürü odağı durumuna getirilmesi için bütün olanaklar belirmeye başlamıştır. Bu durum düşünsel alanda da kendini göstermiş, Anadolu iki ayrı topluluğun yaşadığı ortam olmuştur. Yüzyıllarca sürüp gidecek olan bu ayrılık, kimi evrelerde ayaklanmalara, kıyınlara bile yol açmıştır (Eyüboğlu, 1991: 32)”

“Bu yüzyılda, ilim hayatı da Selçuklular'ın XI. ve XII. yüzyıldaki faaliyetlerinin bir neticesi olarak, oldukça parlaktır. Gerçekten Yûnus'un yaşadığı asır, içten ve dıştan maruz kalınan pek çok saldırıya rağmen, Anadolu'nun ilim ve irfan yuvası haline getirildiği bir dönemdir.

XIII. yüzyıl Anadolu'sunda, Yesevîlikten sonra daha geniş muhite yayılan ve daha müessir olan iki manevî ekol vardır: Mevlevîlik ve Bektaşîlik.

Esasen bu iki ekolün erkanı, kurucu pîrlerin vefatlarından sonra teşekkül etmiştir. Fakat gerek Mevlânâ'nın ve gerekse Hacı Bektaş-ı Velî'nin, pek geniş bir muhite tesir ve nüfuzları olmuştur.

XIII. yüzyıl Anadolu'sundaki Türkmenler, çoktan şehir hayatına geçmişlerdi. Bu arada, göçebeler hayvancılık, dokumacılık ve taşımacılıkla meşgul idiler. Köylerde ve kasabalarda, ziraatçilikle geçinen ahali mevcuttu. Şehir merkezlerinde ise dokumacılıkla birlikte dericilik, demircilik, bakırcılık revaçta idi.

Selçuklular devrinde sınırları korumak, düşman ülkelerine akınlar yapmak için uç beyleri teşkilatlandırılmıştır. Beyliklerin pek çoğu esasen Anadolu Selçuklu sultanlarına bağlı vazifeli beyliklerdi. Bilehare içlerinden bazıları gelişip güçlenmiş, devşet olmaya namzet birer tavrı içine girmişlerdir.

İşte Yûnus Emre, böyle bir asrın insanıdır. Onun eserinde devrinin siyâsi bunalımı alenen gözler önüne serilmektedir. Şairimizin tasavvufî anlayışı bir yana, onda, sosyal hayatın tezahürleri de mücerret ve mecâzi bir üslupla ele alınmaktadır (Tatçı, 2008: 6).”

1.2. Yunus Emre'nin Hayatı

1.2.1 Söylencelere Dayalı Hayatı

“Medeni toplumların geçmişlerini inceleyen bilim adamları, yükselme çağlarının temelinde bilgin, çalışkan ve inanmış karakterlerin, âbide şahsiyetlerin varlıklarını görürler. Bu şahsiyetler milletlere hayat veren ebedî bir ruh gibidirler. İşte Yunus Emre de bu âbide şahsiyetlerden biridir(Güzel, 1995: 15).”

“Anadolu'da yetişen ilk büyük mutasavvıfların hemen hepsini Hacı Bektaş Veli'nin müridi ve mutekidi (inananı) şeklinde tanıtmak isteyen Bektaşî ananesinde, Yunus Emre hakkında yeter derecede tafsilata rastlanır. Bu yüzden Yunus'un hayatı hakkında tarihî bilgi vermeden önce Bektaşî ananesinin ona verdiği simayı aynen göstermek faydasız değildir. Bektaşî ananesi XV. yüzyılda- adeta biraz zoraki bir surette teşekkül ederek, yine o zaman tespit edildiği için tarihî hakikatle ekseriya büyük bir tezat gösterirse de, ciddi ve

kuvvetli bir tarihî tenkide maruz bıraktıktan sonra, ondan da bazı tarihî neticelerin çıkarılması daima mümkündür. (Köprülü, 2016: 360).”

Vilâyetnâme’ye göre:

“Hacı Bektâş-i Velî Hazreti, Tabduk Emre’ye nişan gösterdiğidür: Nakildir ki ol zaman erenlerinden bir kuvvetlü er var idi, ismine Emre derler idi. Bunlar ayağa durup Hazret-i Hünkâr’ın huzuruna gelmek murad eyledikleri ol vakıt, Emre’ye dahi teklif olub eyittiler: biz cümlemüz Hacı Bektaş Hünkâr katına varırız, siz dahi bizimle geliniz; Gelmedi. Emre’ye eyittiler. Niçün gelmezsin? Emre eyitti: Cümle erenler dost divanında nasîb bahşolunıcak Hacı Bektaş Hünkâr adlu kimesne görmedük ve işitmedük dedi. Emre’nin bu haberini Hazret-i Hünkâr’a îlâm ettiler. Çün bu remz sabıkan Hazret-i Hünkâr’a ma’lûm olmuşıdi. Anda Sarı İsmail derler bir er varıdi. Karaca Ahmed Sultan’ın hizmetinde olurıdi. Rum erenlerinin her biri Hazret-i Hünkâr’ın hizmetine varmışıdi. Hazret-i Hünkâr, anı İbrikdar edinmişıdi. Erenlerin abdest ibriklerine hizmet ederıdi. Ol vakıt Hazret-i Hünkâr, Sarı İsmail’i gönderüb Emre’yi katına okuyub hazır oldukda Hazret-i Hünkâr, ana haber sordu, eyitti: Ya Emre! Siz bu sözü demişsiniz ki dost divanında erenlere nasib bahşeden erin nişanı nedür? Emre eyitti: yeşil perde ardından bir el çıkup cümle erenlere nasib bahş ve kısmet eyledi. Ol elin ayasında gördüm, bir lâtîf nûrânî yeşil ben varıdi. Hazret-i Hünkâr eyitti: Görünecek bilürmüsün? Emre eyitti: Niçün bilmeyevüz? Hacı Bektâş-i Velî mübarek kendü elün açub Emre’ye gösterdi. Hazret-i Hünkâr’ın elinin içine bakub gözü ol zikrolunan yeşil nûrânî ben, Hazret-i Hünkârın avucundan mevcuttur. Emre, bu hali görücek “Tapduk Hünkâr’ım tapduk” deyü üç kere ikrar eyledi, yani tapduk demek lisân-ı fârîsîde işittiğimiz nesneyi bulduk, demek olur. Andan sonra adı Tapduk Emre oldu. Dahi tapduk Emre, yerinden durdu, gelüb peymançeye geçdi. Ya’ni makamı insafa durub serkeşlik edüb gelmediğine üzür niyaz edüb başından kisvesin indirüb Hünkâr’ın nazarına koydu. Hazret-i Hünkâr dahi anın kisvesin tekbir edüp başına giyürdü. Dahi mezidleyüb dua ve gülbank eyledi. Tapduk Emre şeref-i dest bus edüb kendü makam-u meskenine geldi.

Hacı Bektâş-i Velî Hazretleri Yunus Emre’yi Tapduk Emre’ye gönderdiğidür: Nakildir ki Hazret-i Hünkâr Hacı Bektâş-i Velî Hazretleri,

çünkü Horasan diyarından Rûma gelüb karar edicek zikrolunan remz-i rumuz-ı kerâmetlerin ızhâr edüb menakıb-ı haseneleri etrâf-ı âleme meşhur oldukda erenlerin evsâf-ı hâmidelerin işiden okuyub gelürlerdi. Her cânibden mürîd ve muhib çoğaldı. Erenler huzurunda azîm cemiyetler olurdu. Meğer kim ol vakit Sivrihisar şimâlinde Sarıköy demekle ma'ruf yerde Yunus nam bir kimesne var idi. Fakirülhâl idi. Şöyle ki ekincilik ederdî. Hikmet-i Hudâ , devrân-ı rüzgâr kaht yüzün gösterüb mezbur Yunus dahi ekininde hiçbir nesne hâsıl olmad. Zikrolunan gibi erenlerin evsâf-ı hamîdelerin işidüb öküzüne alıç yükleyüb önüne katub Sivrihisar nahiyesinden Suluca Kara üyüğe azimet kıldı. Ta kim Hazret-i Hünkâr'ın huzur-u şerifine geldi, bûs-ı dest kıldı , armağanın arzedüb eyitti: Sultanım, bir fakir kimesneyem. Bu sene mahsûlümnden nesne hâsıl olmadı. Eyyâm-ı devlet ve hengâm-ı saâdetinizden her kişi kemâ hüve hakkıhi ber murad olub gittikleri ecilden fakir ve hakir dahi sizin mübârek nâm-ı şerîfinizi işitdik, hâki pâya geldik, ümiddir ki bu meyveyi kabul edüb ıvazına buğday atâ kılasınız, aşkınıza kifâf edelim, Hazret-i Hünkâr, öyle olsun, hoşola, dedi. Abdallara işaret edüb alıcı alub hora geçürdüler. Yunus dahi bir iki gün eğlendi, karar eyledi. Andan sonra gitmelü olucak Hazret-i Hünkâr'a îlâm ettiler. Buyurdu ki suâl edin, görün ne ister: buğday mı, yoksa nefes mi verelim? Dedi. Hazret-i Hünkâr'ın nefesin halîfeler Yunus'a söylediler. Yunus eyitti: Ben nefesi neleyim. İhsan ederlerse bana buğday versün, dedi. Yunus'un bu cevabın Hünkâr'a îlâm eylediler. Buyurdu ki, varın, söylen Yunus'a alıcın her bir danesine bir nefes verelim, dedi. Erenlerin bu nutk-u şerifin Yunus'a bildirdiler. Yunus eyitti: Ehl-i ayalım vardır, nefes karın doyurmaz. Eğer lûtfederlerse buğday versünler, kifâf edelim, dediler. Bu kelâmın yine Hazret-i Hünkâr'a arzylediler. Bu defa buyurdu ki, Varın söylen, alıcın her çekirdeği başına on nefes verelimi, dedi. Yunus bu denlü remze kail olmadı, Hazret-i Hünkâr emreyledi, dilediği kadar öküzüne buğday yükletdiler. Veda edüb revan oldu. Takim ol karyenin aşağı tarafında olan hamamın öte başındaki yokuşu yukarı çıkub gönülden fikredüb eyitti: Kendüye velâyet erenlerinden kelâm bana nasib sundular, alıcın birine ve her çekirdeğine on buğday için onar nefes verdiler, kabul etmedim. Ne aceb olmaz iş etdim, gafil oldum. İmdi bu buğday bir niçe günde dükenür. Ol nasibden mahrum kaldım. Girü döneyim. Erenlerin eşiğine varayım, şâyed ki himmet etdikleri nasibi vereler, deyü Yunus girü dönüb âsitâneye geldi. Buğdayı öküzün arkasından yere indirdi. Halîfeler, bu hali görüp

Yunus'a haber sordular: Niçün girü dönüp geldin? dediler. Yunus eyitti: Bana buğday gerekmez. Ol himmet olunan nasibi versünler. Yunus'un ahvalin Hazreti Hünkâr'a îlâm eylediler. Hacı Bektaş-i Velî eyitti: Ol iş şimden sonra olmaz. Biz ol fazlın miftahını Tapduk Emre'ye verdik, varsun nasibin andan alsun! dedi. Halîfe bu veçhile Yunus'a haber verdi. Ol nutuk üzere Yunus, Tapduk Emre'ye geldi, erenlerin selâmın getürdü. Vaki' olan hali takrir eyledi Tapduk Emre, Yunus'un haberin bilüb eyitti: Safa geldin kadem getürdün her ne ise, hâlin mâlum olmuşdu. Nola ; hizmet et, emek yetür, nasîbin al; dedi. Yunus eyitti: Erenler, her ne hizmet var ise âmil olalım, dedi. Meğer kim Tapduk Emre'nin âsitânesi ardında dağ yakın idi. Anı âsitâneye odun çekmeğe kodu. Her gün dağdan odun getürür idi. Arkasile kesüb getürürdü ama yaşın ve eğrisin kesmezdi. Erenler meydanında eğri yakışmaz deridi. Kırk yıl tamam hizmet eyledi. Günlerde bir gün Rum erenleri Tapduk Emre'nin âsitânesine geldiler. Azim cemiyet oldu. Ol mecliste Gûyende derler, bir kimesne var idi. Zikrolunan Yunus dahi hâzır idi, Tapduk Emre'ye içerü yüzden bir hâlet galebe edüb ol Yunus-u Gûyende'ye eyitti: Yunus, sohbet eyle, dinleyelim, dedi. Yunus, işitdi, işitmedi. Tapduk Emre yine eyitti: Yunus , şevkimiz, sohbet eyle, işitelim! Yunus, yine işitmedi. Tekrar bir dahi Yunus-u Gûyende'den haber gelmedi. Öyle olucak ikinci Yunus'dan yana teveccüh edüb eyitti: Yunus, vakıt' oldu. Ol hazinenin fazlın açduk. Nasîbin alıverdın. Sen söyle! Bu meclisde bir sohbet eyle! Hünkâr varlığının nefesi yerine geldi, dedi. Ol mahalden çıkıncaya değın Yunus'un gönlü açıldı. Şevk deryası temevvüç cûş-u hurûş etti ve gözlerinden hicab ref'olub ummâna düşdü ve gevher-i kâna erişdi. Ağzın açdı, dürr-ü cevâhir saçdı. Esrâr-ı hakayık-ı ilâhiden bir sohbet eyledi kim işiten kimesneler, ol meclisde hayran oldular ve dekayık-ı gayr-i mütenahîden bir nefes söyledi kim niçe gûyendeler âciz ve sergerdan kaldılar. Dahi her nutuk kim kendünde zuhur buld, filcümle takrir kıldılar ve kaleme aldılar, hatta bir mu'teber kitab ve dîvan oldu. Hâlâ merkadi Sivrihisar kurbünde mevlidine yakındır (Gölpınarlı, 1936 :69-74).''

1.2.2 Şiirlere ve Belgelere Dayalı Hayatı

Yunus Emre’yi edebiyatımızda ilk anlatan M.Fuat Köprülü’dür. Yunus Emre’nin yaşamı üzerine bilgi çok azdır. 1950’ye kadar doğum ölüm yılları bile kesinlikle bilinmiyordu.

“Eski kaynaklarda, Yunus’un yaşadığı yıllar için birbirini tutmaz tarihler verilir. On dördüncü yüzyılın ortalarında ya da sonlarında yaşadığını söyleyenlerin yanı sıra, 1439’a kadar yaşadığını ileri sürenler de vardır. Ama doğrudan doğruya şairin şiirleri üzerinde çalışan uzmanlar, bu tarihlerin yanlış olduğunu belgelerle kanıtlıyorlar.

Örneğe, Yunus Emre’nin olgunluk dönemi şiirlerinden olan Risâlet-ün Nushiyye adlı mesnevisinin 1307’de yazıldığı yapıttaki bir dizeden anlaşılıyor. Başka şiirlerinde de, 1273’te ölen Mevlânâ Celâleddin’i gördüğünü, onun “saz ile işret” (musiki ile içki) toplantılarında bulunduğunu belirttiği için, Yunus’un on üçüncü yüzyılın ikinci yarısıyla on dördüncü yüzyılın başlarında yaşadığı kesinlikle ortaya çıkıyor (Fuat, 1995: 7).”

“Yunus, Selçuk devrinin yıkım çağıyla Anadolu beyliklerinin, bilhassa Osmanoğulları saltanatının kuruluş çağında yaşamıştır. Sayın Adnan Erzi, İst. Bayazıt Umûmi Kütüphanesi’nde 7912 No. da kayıtlı bir mecmûada, Yunus Emre’nin 720 hicrîde (1320) seksen iki yaşında vefât ettiğine daîr bir kayıt bulmuştur ki 672 de (1273) ebediyete geçen Mevlâna Celâleddin’le görüşen, onun vefâtına yakınan, zannımıza göre tahsilini Konya’da yapan, 707’de (1307-1308) “Risâlet’ün – Nushiyye” adlı ve teşhis esâsına dayanan mesnevî tarzında bir risâle yazan, Orhan zamanının (726 – 761 H. 1326 – 1359) şeyhleri arasında anılan, türbesi ve câmii Orhan tarafından yaptırılan Geyikli Baba’dan, onun mensuplarından Germiyan Beyi’nin oğlu Seydi Balum’dan behseden Yunus, bu kayda göre 638 hicrîde (1240) doğmuştur. Birçok şiirinde Tapduk Baba’ya mensûb olduğunu bildiren, bir şiirinde de kendisini “Tapduklu” diye anan Yunus, bir başka şiirinde, Tapduk’un, 707’de (1307 – 1308) Moğollar tarafından elçilikle gönderildiği Giylân’da öldürülen Barak’ın, onun da 662’de (1263 – 1264) Rumeli’ye geçen ve Alp Erenlerden olan Saltuk’un halîfesi olduğunu, Saltuk’un da 667’de (1268) vefât eden ve Mevlânâ’ya müntesib bulunan Seyid

Mahmûd - 1 Hayrânî'nin halifesi bulunduğunu bildirmektedir (Gölpinarlı, 1971: 11).”

“Yunus Emre'nin nerede doğduğu, yaşadığı kesinlikle bilinmemektedir. Bektaşî Vilayetnamesi'ne dayanarak, bazı uzmanlar, onun Sakarya çevresinde Sarıköy'de doğduğunu söylerler. Şeyhi Tapduk Emre'nin de Sakarya dolaylarında yaşamış olması Vilayetname'deki bu kaydı doğrulamaktadır.

Son yıllarda bazı başka uzmanlar bu görüşe karşı çıkmışlar, yeni belgelere dayanarak Yunus'un Karaman'da doğduğunu, yaşadığını, öldüğünü, mezarının da orada olduğunu savunmuşlardır (Fuat, 1995: 12).”

“Yunus Emre'nin yaşamı üzerine bilgiler genellikle şiirlerinden çıkarılır. Örneğe, bir şiirindeki şu dizeler, evliliği üzerine bilgi veriyor:

Uçmak uçmağım dediğin müninleri yel dediğin
Bir ev ile birkaç huri hevesim yok koçmağ için

Bunda dahi verdin bize oğul u kız çift-ü halal
Andan dahi geçti arzum benim ahım didar için (Fuat, 1995: 12).”

Bu şiirden Yunus Emre'nin iki karısı, oğulları, kızları olduğunu anlıyoruz.

“Yunus'un yaşamı üzerine bilgi veren bu gibi şiirleri fazla değildir. Onun Karaman'da doğup yaşadığını savunan uzmanlar yaşamıyla ilgili bazı belgeler de bulup çıkardılar. Bunlara göre:

Yunus Emre'nin ailesi Karaman'a Horasan'dan gelmiş, yerleşip kendi adlarına bir köy kurmuşlardır. Yunus göçten çok sonra, Karaman'da dünyaya gelmiştir. Kendisi Kirişçi Baba olarak tanınmış, oğullarından birine de İsmail adını koymuştur (Fuat, 1995: 13).”

“Yunus Emre'nin, Konya medreselerinde ilim okuyup müftü bile olduğu gibi hususlar bize hiçbir zaman açık gerçekleri sunmazlar. Üstelik bu hususlarda şiirinin de bir dualite arz ettiği söylenebilir. Söz gelimi bazı şiirlerindeki “eline kalem almadığı ne ak ne kara okumadığı, ak üstüne kara yazmadığı, elif cim

okumadığı” söyleyişlerine bakarak ona ümmî diyenler olduğu gibi başka manzumelerinde “29 heceyi uçtan uca okuduğunu, dört kitabın mânâsını tahsil ettiğini, dilinde ilm- i usul olduğunu, mescid ve medresede çok ibadet eylediğini belirtmesine bakarak da iyi bir tahsil edindiğinden, felsefe, tefsir, fıkıh vs. okuduğundan bahsedenler olmuştur. Şiirlerine bakılırsa onun tasavvuf, astronomi, mitoloji, tarih, coğrafya gibi ilim dallarını da bildiğine hükmedilebilir. Bütün bunlara bakarak Yunus’un ümmîliği meselesinin, olsa olsa tevazu ile kendini âlim saymamasından yahut şifahî tekke eğitimi almış ama medrese de kitabiyat okumamış bulunmasından kaynaklandığı söylenebilir (Pala, 1999: 13).”

1.2.3. Yunus Emre’nin Mezarı

İncelediğimiz tüm kaynaklarda edindiğimiz bilgilere göre Yunus Emre’nin mezarı ile ilgili kesin ve net bir bilgi bulunmamaktadır. Fakat kaynaklarda genelde rastlanılan, mezarın Karaman’da olduğudur.

“(1238 – 1320) arasında Karaman’da doğup, Karaman’da öldüğü ve buraya defnedilmiş olan Yunus Emre’nin Karaman’da yattığı bilinmektedir.

Bununla beraber memleket sathında onun 15-16 yerde makamı vardır. Yalnız Yunus Emre’nin değil, (Öldükleri yer belli olmayanların değil, mezarları belli olan büyük zatların bile, muhtelif yerde makamları vardır.) Yunus Emre mezarı belli olanlardan biridir. Yunus Emre’nin;

1. Yunus Emre’nin Bursa’da Şibli Mahlede Abdür Rezzak dergahında, Yunus Emre’ye, Aşık Yunus’a, Abdür Rezzak’a ait üç makam, bir de kitabe vardır. Bunlar mezar değil makamdır. Yunus Emre Bursa’nın fethinden evvel ve sonra Bursa’ya gelmemiştir. Gelseydi, başta Evliya Çelebi ve ilk devir Osmanlı tarihçileri Yunus Emre’den bahsederlerdi.

2. Manisa’nın Kula ve Salihli ilçelerinde Yunus Emre köyündeki mezar da Yunus Emre’ye ait değil, Aşık Yunus isminde birine aittir ve mezar taşları da 50-70 seneliktir ve Yunus’un mezarının değil Tapduk Emre’nin (kapı eşliğindeki) Aşık Yunus mezarının ve diğerlerinin yazıtlarıdır.

3. Erzurum'daki Palandöken dağları eteğindeki (Desten köyündeki) mezar da Yunus'un mezarı değil, makamıdır. Yunus'un Erzurum'a gidip yerleştiğine dair, tarihi bir kayıt yoktur.

4. Yunus Emre'nin Tabduk Emre ile beraber metfun oldukları Keçiborlu ilçesinin bir köydeki de makamıdır, mezar değildir. Hiç tarihi kayıt yoktur.

5. Eskişehir Porsuk suyunun Sakarya'ya karıştığı yerde metfun (mezarı) olması da doğru değildir. Elimizdeki ilk kaynak belgeler, Karaman'da olduğunu ispat ve ilan ediyor.

6. Yunus Emre'nin bir makamı da (mezar deniliyorsa da) Azerbaycan'da Bakü (Şirvan) çevresinde vardır. Bu onun şöhretinin Anadolu'dan başka, Azerbaycan'a kadar yayılmış olduğunu, ecdadının bu mınıtkadan geldiğini de gösterir (Ünal, 2001: 19-20).”

1.2.4. Diğer Yunuslar

“Koca Yunus'a duydukları büyük saygı dolayısıyla daha sonra da Yunus Emre adı takınan şairler olmuştur. (Bugün dahi Adanalı Kaynakçı İsmail Emre, Yunus Emre mahlasıyla şiirler yazmakta ve Yunus'un tarzını izlemektedir.) Bu Yunus'lar tarikat ve tasavvuf erbabı olmak, Koca Yunus'u deyişleri, edâsı, fikirleri ve duyguları ile taklit etmek, âdeti onun sanatı ve düşüncesi içinde silinmek uğrunda gönüllü can atıcılardır (Kabaklı, 1991: 31).”

“Bu şüphesiz Koca Yunus'un eşsizliğini gösteren belgedir. Taklitçilerinin niyetleri de temizdir; Yunus'a bağlılığın son mertebesinde bulunurlar. Tasavvuf ve tekke sanatına zenginlik de katmışlar. “Yunus Mektebi”ni devam da ettirmişlerdir. Hoş deyişle, temiz, dindar, değerli kişilerdir.

Ne var ki, bunların Yunus Emre adıyla, söyledikleri parçalar, Koca Yunus'un kileriyle karıştırılarak, O'nun Divan'ına katılarak yanlışlıklara sebep olmuştur. “Cönk”lere Yunus Emre'nin diye kaydolunan şiirlerin bir kısmı bu sonraki taklitçilerindir. Yine Bektaşî ve diğer tarikatlerde “ilâhi ve nefes” olarak çalınıp çağrılan bestelenmiş şiirlerin haylisi, başka Yunus Emre'lere aittir.

Üstad Raif Yelkenci: “Halk nazarında 14 Yunus olduğu rivayet edilir. Ben üçünü tespit edebildim” diyor.

1. **BÜYÜK YUNUS** (ki maalesef, elimizde bu asıl Yunus’un devrinden kalma bir divan yoktur. En eski yazma divan Raif Yelkenci’de olup takriben (hicri 900) 14. Yüzyıla aittir.
2. **ÂŞIK YUNUS** (343 hicrî’de öldüğü anlaşılan bu şairin mezarı Bursa’dadır.)
3. **DERVİŞ YUNUS** (Hicrî 1123’te ölmüştür.) (Kabaklı, 1991: 32).”

2. BÖLÜM

YUNUS EMRE’NİN EDEBİ KİŞİLİĞİ

2.1. Şiir Anlayışı

“Yunus Emre Türk edebiyatının en kuvvetli şairlerinden biri ve belki birincisidir. Pîr-i Türkistan Hâce Ahmed Yesevî’nin XII. yüzyılda Orta Asya’da başlattığı Türk Tasavvuf edebiyatımız bir asırlık tekamül ve tebellür devresinden sonra halk diline yakışan biçimiyle Yunus Emre’de en olgun zirvesini bulur. XIII. yüzyılda Türk gücü ve İslâm imanı birleşerek yeni bir kültür ve medeniyet inşa ederken Yunus orada, en ön saflarda idi. Daha sonraki asırlarda benzeri pek çok mutasavvıf şair gelecek olsa da onlar, asla Yunus’un ötesinde bir ses yaşatamayacaklardır. Bu bakımdan Yunus, Pir-i Türkistan’ın Anadolu’daki devamıdır ve bunlardan birincisi doğu Türklüğü için ne yaptıysa diğeri de aynısını batı Türklüğü için yapmıştır.

Yunus her şeyden evvel Türkçe’nin bir bayrak ismidir. Eski Anadolu Türkçesi dediğimiz dilin meydana gelmesinde en önemli rollerden birini o üstlenir. Devrinin Türkçe yazan en büyük şairi sıfatıyla ve zamanının konuşma diliyle tasavvufî umdeleri ve soyut fikirleri başarıyla anlatmış, zaman zaman Arapça ve Farsça kelimelere müracaat etmişse de, aslen bu kelimeleri ustalıklı olarak yoğurup Türkçe içinde eritmiştir. Anadolu Selçuklularının ilim dilini Arapça, edebiyat dilini de Farsça olarak belirledikleri bir dönemde o, Oğuz boylarının genlerinde taşıyıp geldikleri medeniyetin aynası olan halis Türkçe’yi edebiyata yansıtan bilgedir. Halk diline ve halkın arasında yaşayan şiire itibar etmekle XIII. Asırdaki tasavvuf (tekke) edebiyatının halka yansıyan kolunu da yine o temsil etmiştir. Mevlanâ’nın İran şiir geleneği etkisindeki klasik kültür birikimiyle söylediklerini tam anlamıyla halkın malı yapan, deyiş yerinde olursa, şekeri suda eriten de odur. Böylece kullandığı dil, İslamî Türk dili olarak bir âhenge ve musıkîye kavuşmuştur. Yunus’un şiirlerinin bugün dahi kolaylıkla anlaşılmasının altında, onun titizlikle ördüğü duru Türkçe kelimeler yanında, o dizelere verdiği âheng ve musikînin de tesiri vardır. Türk coğrafyasının en güzel sesleri onun dizelerinden halkın diline dökülmüş ve önce derilip pınar olmuş, ardından irkilip ırmağa dönmüş ve nihâyet akıp denizleri taşımıştır. Denilebilir

ki Yunus, Dede Korkut kitabının söyleyişlerindeki arı dili biraz daha süsleyerek kullanır (Pala, 1999: 19-20).”

“Yalnız tasavvuf ve dinî konularda eser veren Yunus, umumiyetle didaktik ve lirik tarzda manzumeler söylemiştir.

Tasavvuf, “Allah’ın ahlakı ile ahlaklanmak” demekse Yunus bunu kendi hayatından taşıyarak halk yığınlarına yaymanın peşinde olmuştur. Onun bir felsefe görüntüsünden öte bir iman seviyesine varan anlayışı, bu yola baş koyanları en büyük, en güzel sevgili olan Allah’a ulaştırarak ve O’nu içselleştirecek bir zirveyi yakalar. Allah’ın yarattığı her güzel şeyi ve bunların en güzeli olan insanı, hangi din mezhepten olursa olsun sevmek ve hoşgörmek yolunda büyük bir öğreti geliştiren Yunus’a göre “Her şeyde Allah’tan bir parça bulunduğunu düşünerek sevmek” bütün hayatın yegane gayesidir. “Sevelim sevilelim” kelimelerindeki tılsım bugün bile dünyanın muhtaç olduğu en büyük düsturdur.

Yetmiş iki millete bir göz ile bakmayan

Halka müderris olsa, hakikatte âsidir

Diyebilen bir ruh yüceliğine bugün insanlık ne kadar da muhtaçtır!..

Yunus, o zamana ait bütün büyük duyguları millî nazım şekilleriyle, millî dil ile ve tamamen millî bir kültürle söylüyor, dolayısıyla ilahîlerinde halkı bizzat yaşatıyordu. Bu yüzden olsa gerek, daha sonraki asırlarda onun şiirleri yine millî bir musıkî ile bestelenip bu büyük milletin duyan ve duyuran kudretini ona ilave ederek camilerde, tekkelerde, imaretlerde ve hatta evlerde sayısız gönüller fethediyordu. Yeni kurulan yurtların mimarileri, yeni dokunan kumaşların desenleri, yeni doğan çocukların huyları onun şiirlerinden taşan bu millî iman ile üsluplaşıyor, estetik anlayışa dönüşüyordu. Nitekim müteakip asırlar boyunca üç kıtada at koşturacak olan medeniyet erlerinin ruh dünyalarında, Yunus’tan bir terbiye çizgisi daima kendini hissettirecektir. Onun

aydınlık dizelerinden ışık devşiren vicdanlar, varlığı, yokluğu, ölümü, aşkı, sevgiyi, hoşgörüyü, yardımı, özveriyi vs. hep bir medeniyet mirası olarak koruyup sonraki nesillere aktarmışlardı. İşte Yunus, bütün bu iman, vicdan ve gönül terbiyesinin alp ereni olarak Anadolu'yu asırlar boyunca kuşatıp durdu.

Yunus'un büyük ölçüde tesirinde kaldığı tek kitap Kur'an; tek rehber Hz. Peygamber'dir. Nitekim zaman zaman âyet ve hadisleri bir kuyumcu zarafetiyle mısralarına işler. Fikrî ve edebî açıdan Mevlanâ'dan büyük ölçüde etkilenmiştir. Ayrıca İran edebiyatının usta şairi Sa'dî'den çok istifade ettiği söylenebilir (Pala, 1999: 21-22).”

“Yunus'u edebiyatımızda hem didaktik, hem de lirik bir şâir olarak tedkik etmemiz lâzımdır. Şiirlerinin bir kısmı zâhidânedir, bir kısmı herhangi bir tasavvufî esas anlatmak için yazılmış sofiyâne şiirlerdir. Diğer bir kısmı ise lâdinîdir ve doğrudan doğruya kendi duygularını gösterir. Zâhidâne şiirlerine bakıp onları sülükünün ilk zamanlarında yazmış bulunduğu hükmedenler olduğu gibi bunların, Yunus'un olmadığını iddia edenler de vardır. Fakat Yunus'un şiirleri, lisan ve ifade tarzı bakımından çok kolay anlaşılır. Hele samimiyeti ve coşkuluğuyla Yunus pek çabuk tanınır (Gölpınarlı, 1936: 108).”

2.2. Yunus'un Şiirinde Şekil ve Muhteva

“Biçim yönünden Yunus Emre, Ahmet Yesevi'nin hazırladığı geleneği izlemiştir. Yani, çokluk hece vezniyle ve dörtlük'ler halinde yazmıştır. Aruza uyan ve beyit halinde düzenlenebilen şiirleri de çoktur. Divan tertibi sırasında, daha çok beyit düzeni gözetilmiştir.

Yunus'un şiir dili, XIII. ve XIV. yüzyıllar halk Türkçesidir. Oğuz lehçesini, en yüksek bir edebiyat dili halinde yazmak ve sonra gelen bütün şairlere en mükemmel örnekler bırakmak gibi bir “mucizeyi” başarmıştır.

“Halk Türkçesiyle” yazdığını söylediğimiz Yunus'un şiir dili elbette katıksız “arı Türkçe” değildir. Böyle bir edebiyat dili zaten Orhun yazıtlarında dahi görülmemiştir.

Türkçeleşmiş yabancı sözlere, din, tasavvuf ve felsefe terimleri, hattâ Divan şiirine girmiş kelimelerle bazı yabancı tamlamalar, Yunus'un şiirlerinde bulunmaktadır. Çok yerde aynı kavramların hem Türkçe hem de yabancı karşılıklarını birlikte kullanması onun da bir geçiş döneminde ve kelime tereddütleri içinde olduğunu göstermektedir.

Muhteva yönünden Yunus'un şiirleri, âhenk, anlam, mecaz, duygu ve düşünce zenginliği yüklüdür.

Âhenk bakımından hiçbir özentisi olmadığı halde düşünce ve duyularını, olabilecek en güzel ve en kısa deyişlerle söylemek sırrını bulmuştur. Bir kitap dolduracak derinlik ve genişliği olan fikirleri, basit bir çocuk tekerlemesi gibi kolaylıkla söylemek, ancak Yunus'a vergidir (Kabaklı, 1991: 102).”

“Mal sahibi, mülk sahibi
Hani bunun ilk sahibi
Mal da yalan, mülk de yalan
Var biraz da sen oyalan

Döğene elsiz gerek
Söğene dilsiz gerek
Derviş, gönülsüz gerek
Sen derviş olamazsın (Kabaklı, 1991: 103).”

“Yunus Emre, yepyeni bir mecaz örgüsü kurmuştur. Bu yolda getirdiği büyük yenilik, iç duygularını ve felsefi görüşlerini hep somutlaştırmak, eşya ve tabiata ait unsurlarla canlı bir hale koymaktır. Bu teşbih, istiare ve tasvir unsurlarını bilhassa köylümüzün çok iyi tanıdığı, kolaylıkla göz önüne getireceği bahçe, ev araçlarından, onlara ait isim ve sıfatlardan seçmiştir. “Ağaç, tarla, ekin, dükkân, yağ, bal, silâh, çiçek, meşe, çadır, kovan, arı vb. “ gibi.

Yüce dağların başında- Salkım salkım olan bulut
Saçın çözüp benim için- Yaşın yaşın ağlar mısın?

Okunur dilde destânın- Açılır bağ u bustânın
Sen baktığın gülistânın- Gülleri solmaz Allahım

Altındandır direkleri- Gümüştendir yaprakları
Uzadıkça budakları- Biter Allah deyü deyü

Ömrün senin ok gibi yay içinde dopdolu
Dolmuş oka ne durmak, ha sen onu attın tut!
Çevik bahrî olmak gerek- Bir denize dalmak gerek
Bir gevher çıkarmak gerek- Hiç sarraflar bilmez ola

Bu dünyanın meceli bir ulu şâra benzer
Vali bizim ömrümüz bir tez bazara benzer

Daha binlerce arttırılabilecek olan bu beyitler, Yunus Emre'nin en ince düşünce, kavram ve tasavvurları, nasıl halkın bildiği sade mecazlar, beylik teşbihler, günlük hayattan, çarşıdan, pazardan, tarladan, denizden alınma unsurlar ile anlattığını göstermektedir. Yunus Emre'yi halkla kaynaştıran dehâ, işte bu üslûpla, kısa, canlı, hareketli, somut söyleyişte belirmektedir (Kabaklı, 1991: 104).”

3. BÖLÜM

YUNUS EMRE HAKKINDA YAZILMIŞ KİTAPLAR BİBLİYOGRAFYASI

1. AKDEMİR, YAŞAR

Yunus Emre’de Türkçe, Danışman: Prof. Dr. Hasan KAVRUK (İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Malatya, 2007, 222 S.

Eserde Yunus Emre’nin eserleri ses, şekil ve cümle yapısı incelenmiş, Yunus Emre’nin dili hakkında değerlendirme yapılmıştır.

İçindekiler: İÇİNDEKİLER s.VII, ÖN SÖZ s.VII, KISALTMALAR s.IX, GİRİŞ s.1, 1. YÛNUS EMRE’NİN HAYATI, SANATI, ESERLERİ s.1, 1.1. HAYATI s.1, 1.2. SANATI s.4, 1.3. ESERLERİ s.10, 1.3.1. Türkçe Divan s.10, 1.3.2. Risaletü’n Nushiyye s.14, 1. BÖLÜM s.16, 1. DİL İNCELEMESİ s.16, 1.1. SES BİLGİSİ s.16, 1.1.1. ÜNÜLER s.16, 1.1.1.1. Ünlü Uyumları s.16, 1.1.1.1.1. Kalınlık, İncelik Uyumu s.16, 1.1.1.1.2. Düzlük Yuvarlaklık Uyumu s.16, 1.1.1.2. Ünlü Değişmeleri s.16, 1.1.1.2.1. “E>i” Sesleri Arasındaki Değişme s.16, 1.1.1.3. Ünlü Düşmesi s.20, 1.1.1.4. Birleşme s.21, 1.1.1.5. Yuvarlaklaşma s.22, 1.1.2. ÜNSÜZLER s.25, 1.1.2.1. Ünsüz Değişmeleri s.25, 1.1.2.1.1. Ötümlüleşme s.25, 1.1.2.1.2. Sızıcılışma s.26, 1.1.2.2. İkizleşme s.27,1.1.2.3. Ünsüz Düşmesi s.28, 1.1.2.4. Göçüşme s.29, 1.2. ŞEKİL BİLGİSİ s.30, 1.2.1. EKLER s.30, 1.2.1.1. İsim Çekim Ekleri s.30, 1.2.1.1.1. İyelik Ekleri s.30, 1.2.1.1.2. Hal Ekleri s.32, 1.2.1.1.3. Çokluk Eki s.37, 1.2.1.2. Fiil Çekimi s.37, 1.2.1.2.1. Fiil Çekiminde Kullanılan Şahıs Ekleri s.38, 1.2.1.2.1.1. Şahıs Zamiri Asıllı Şahıs Ekleri s.38, 1.2.1.2.1.2. İyelik Eki Asıllı Şahıs Ekleri s.38, 1.2.1.2.2. Fiilde Şekil ve Zaman Ekleri s.39, 1.2.1.2.2.1. Fiil Kipleri s.39, 1.2.1.2.2.1.1. Bildirme Kipleri s.39, 1.2.1.2.2.1.1.1. Geçmiş Zaman s.39, 1.2.1.2.2.1.1.2. Şimdiki Zaman s.39, 1.2.1.2.2.1.1.3. Geniş Zaman s.40, 1.2.1.2.2.1.1.4. Gelecek Zaman s.40, 1.2.1.2.2.1.2. Tasarlama Kipleri s.40, 1.2.1.2.2.1.2.1. İstek s.40, 1.2.1.2.2.1.2.2. Gereklilik s.41, 1.2.1.2.2.1.2.3. Emir

s.41, 1.2.1.3. Cevher Fiili s.42, 1.2.1.4. Yapım Eki s.43, **1.2.2. KELİME TÜRÜ** s.46, 1.2.2.1. İsim s.49, 1.2.2.2. Zamir s.56, 1.2.2.3. Sıfat s.65, 1.2.2.4. Zarf s.71, 1.2.2.5. Edat s.85, **1.3. CÜMLE BİLGİSİ (SÖZ DİZİMİ)** s.90, **1.3.1. KELİME GRUBU** s.91, 1.3.1.1. İsim Grubu (İsim Tamlaması) s.91, 1.3.1.1.1. İsim Tamlamasının Kuruluşu s.92, 1.3.1.1.1.1. Belirtili İsim Tamlaması s.92, 1.3.1.1.1.2. Belirtisiz İsim Tamlaması s.92, 1.3.1.1.1.3. Tamlayan ve Tamlananın YerDeğiştirdiği Ad Tamlaması s.92, 1.3.1.1.1.4. Araya Sıfat Girmiş Ad Tamlaması s.92, 1.3.1.1.1.5. Önünde Sıfat Bulunduran İsim Tamlaması s.92, 1.3.1.1.1.6. Taamlayanı Bağlama Grubu Olan İsim Tamlaması s.93, 1.3.1.1.1.7. Tamlananı Bağlama Grubu Olan İsim Tamlamaları s.93, 1.3.1.2. Sıfat Fiil Grubu s.93, 1.3.1.3. İsim Fiil Grubu s.93, 1.3.1.4. Zarf Fiil Grubu s.92, 1.3.1.5. Tekrar Grubu s.94, 1.3.1.6. Edat Grubu s.94, 1.3.1.7. Bağlama Grubu s.95, 1.3.1.8. Ayrılma Grubu s.95, **1.3.2. CÜMLENİN ÖĞELERİ** s.95, 1.3.2.1. Yüklem s.96, 1.3.2.1.1. Fiil Cümlesinde Yüklem s.97, 1.3.2.1.1.1. Basit Kipli Fiilin Yüklem Olması s.97, 1.3.2.1.1.2. Birleşik Kipli Fiilin Yüklem Olması s.97, 1.3.2.1.1.3. Birleşik Fiilerin Yüklem Olması s.97, 1.3.2.1.2. İsim Cümlesinde Yüklem s.97, 1.3.2.1.2.1. Yükleme Tek Kelime Olan İsim Cümlesi s.97, 1.3.2.1.2.2. Yükleme Kelime Grubu olan İsim Cümlesi s.98, 1.3.2.1.2.3. İsim Tamlamasının Yüklem Olması s.98, 1.3.2.1.2.4. Sıfat Tamlamasının Yüklem Olması s.98, 1.3.2.1.2.5. Bağlama Grubunun Yüklem Olması s.98, 1.3.2.1.2.6. Edat Grubunun Yüklem Olması s.98, 1.3.2.2. Özne s.98, 1.3.2.2.1. Öznesi Tek Kelime Olan Cümleler s.98, 1.3.2.2.2. Öznesi Kelime Grubu Olan Cümleler s.99, 1.3.2.2.2.1. İsim Tamlamasının Özne Olması s.99, 1.3.2.2.2.2. İsim – Fiil Grubunun Özne Olması s.99, 1.3.2.2.2.3. Sıfat Tamlamasının Özne Olması s.99, 1.3.2.2.2.4. Bağlama Grubunun Özne Olması s.99, 1.3.2.2.2.5. Edat Grubunun Özne Olması s.99, 1.3.2.2.2.6. Unvan Grubunun Özne Olması s.99, 1.3.2.3. Nesne s.100, 1.3.2.3.1. Nesnenin Tek Kelimedeki Oluşması s.100, 1.3.2.3.2. Kelime Grubunun Nesne Olması s.101, 1.3.2.3.2.1. İsim Tamlamasının Nesne Olması s.101, 1.3.2.3.2.2. Sıfat Tamlamasının Nesne Olması s.101, 1.3.2.3.2.3. Bağlama Grubunun Nesne Olması s.101, 1.3.2.3.2.4. Ayrılma Grubunun Nesne Olması s.101, 1.3.2.4. Yer Tamlayıcısı s.101, 1.3.2.4.1. Kelime Gruplarından Meydana Gelen Yer Tamlayıcıları s.102, 1.3.2.4.1.1. İsim Tamlamasının Yer Tamlayıcısı Olması s.102, 1.3.2.4.1.2. Bağlama Grubunun Yer Tamlayıcısı Olması s.102, **1.3.3. CÜMLEDE YAPI**

s.103, **1.3.3.1. CÜMLE** s.107, 1.3.3.1.1. İsim Cümlesi s.108, 1.3.3.1.1.1. İsim Cümlesiyle İlgili Özellikler s.108, 1.3.3.1.1.2. Öğelerinin Sıralanışı Bakımından İsim Cümlesi s.109, 1.3.3.1.2. Fiil Cümlesi s.115, 1.3.3.1.2.1. Fiil Cümlesi İle İlgili Özellikler s.115, 1.3.3.1.2.2. Öğelerinin Sıralanışı Bakımından Fiil Cümleleri s.116, **1.3.3.2. CÜMLE TOPLULUĞU** s.134, 1.3.3.2.1. Bağlama Edatı İlr Oluşan Cümle Topluluğu s.134, 1.3.3.2.1.1. Cümle Topluluklarında Kullanılan Bağlama Edatları s.135, 1.3.3.2.1.2. Cümle Bağlayıcı Edatların Aldığı Görev s.139, 1.3.3.2.1.2.1. İsim Cümlelerini Bağlaması s.140, 1.3.3.2.1.2.2. Fiil Cümlelerini Bağlaması s.140, 1.3.3.2.1.2.3. Bir Olumlu Bir Olumsuz İki Cümleyi Bağlaması s.140, 1.3.3.2.1.2.4. İki Devrik Cümleyi Bağlaması s. 140, 1.3.3.2.2. Bağlama Edatı Kullanılmadan Oluşan Cümle Topluluğu s.140, **1.3.4. YÜKLEMİN TÜRÜNE GÖRE CÜMLE** s.142, 1.3.4.1. İsim Cümlesi s.142, 1.3.4.2. Fiil Cümlesi s.143, 1.3.4.2.1.Yüklemi Basit Kipli Olan Fiil Cümleleri s.143, 1.3.4.2.2. Yüklemi Birleşik Kipli Olan Fiil Cümleleri s.143, **1.3.5. YÜKLEMİN YERİNE GÖRE CÜMLE** s.144, 1.3.5.1. Kurallı (Düz) Cümle s.144, 1.3.5.2. Devrik Cümle s.145, **1.3.6. ANLAMINA GÖRE CÜMLE** s.145, 1.3.6.1. Olumlu ve Olumsuz Cümle s.146, 1.3.6.1.1. Olumlu Cümle s.146, 1.3.6.1.1.1. Olumlu İsim Cümlesi s.147, 1.3.6.1.1.2. Olumlu Fiil Cümlesi s.147, 1.3.6.1.2. Olumsuz Cümle s.147, 1.3.6.1.2.1. Olumsuz İsim Cümlesi s.148, 1.3.6.1.2.2. Olumsuz Fiil Cümlesi s.148, 1.3.6.2. Soru Cümlesi s.149, 1.3.6.2.1. Soru Ekiyle Kurulan Cümle s.150, 1.3.6.2.2. Soru Sıfatıyla Kurulan Cümle s.150, 1.3.6.2.3. Soru Zarfıyla Kurulan Cümle s.151, 1.3.6.2.4. Soru Zamiriyle Kurulan Cümle s.151, **1.3.7. CÜMLE BİLGİSİ EK** s.152, 1.3.7.1. Arapça Cümle s.152, 1.3.7.2. Eksiltili Cümle (Kesik Cümle) s.152, **2. BÖLÜM** s.153, **YÛNUS EMRE’NİN TÜRKÇESİ** s.153, **3. BÖLÜM** s.168, **YÛNUS EMRE’DE KELİME DAĞARCIĞI** s.168, 3.1. Yûnus Emre’de Kelime Kadrosu s.168, 3.2. Yûnus Emre’de Kelime Haznesi s.200, **SONUÇ** s.203, **KAYNAKÇA** s.209

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde çalışmanın amacı ve içeriği hakkında bilgi verilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde Yunus Emre’nin hayatı, edebi şahsiyeti ve eserlerinden bahsedilmiştir. **I. BÖLÜM**’de Yunus Emre’nin eserlerindeki kelime ve cümleler yapı ve görev bakımından ayrıntılı bir biçimde

incelenmiştir. **2. BÖLÜM**'de Yunus Emre'nin yaşadığı dönemin dil özellikleri, atasözleri, deyimler ve söz varlığından bahsedilmiştir. **3. BÖLÜM**'de Yunus Emre'nin eserlerinde geçen kelimeler, sözlüksel sıralamaya göre listelenmiştir. Aynı zamanda yine bu eserlerde geçen isimler gruplandırılarak verilmiştir. **SONUÇ** bölümünde araştırma sonucunda elde edilen tespitler yer almaktadır.

2. AKSAN, DOĞAN

Yunus Emre Şiirinin Gücü, Ankara, Bilgi Yayıncılık, 2005, 1. bs. , 215 S.

Eserde Yunus Emre'nin yaşamından kısaca bahsedilerek şiirlerinin içeriği ve konusu, biçimsel özellikleri anlatılmıştır. Ayrıca eserde Yunus Emre'nin kullandığı dilin etkileyici olmasını sağlayan unsurlar ve söyleyiş özellikleri tek tek incelenmiştir.

İçindekiler: ÖNSÖZ s.9, 0. GİRİŞ s.11, 1. Yunus'un Yaşamı ve Yetişiyle İlgili Notlar s.19, 2. Dönemin Dil Özellikleri ve Yunus'un Türkçesi s.27, 3. Yunus'un Şiirinde İçerik – Konular s.45, 4. Yunus'un Şiirinde İmge s.59, 5. Yunus'un Şiirinde Sunuluş s.69, 5.1. Lirizm ve Yunus Emre'de Lirizm s.69, 5.2. Sözcük ve Sözcüğün Gücü s.91, 5.3 Alışılmamış Bağdaştırmalar ve Yunus Emre s.103, 5.4. Karşılaştırma'lar s.117, 5.5. Benzetmeler – Aktarmalar s.122, 5.6. Değişik Kullanımlar – Sapma'lar s.131, 5.7. Yunus'un Biçemi s.137, 6. Şiir Dilinde Ses ve Müzik s.143, 6.1. Yunus'un Şiirinde Ses ve Müzik s. 150, 6.2. Yunus'un Şiirinde Ölçü ve Uyak s.158, 7. Şiir Çözümlemeleri s.167, 8. Yunus'un Türk Şiirindeki Yeri ve Etkisi s.193, 9. Değerlendirme ve Sonuç s.201, Kaynakça s.209, Dizin s.213

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde Yunus Emre ile ilgili bu güne kadar yapılan çalışmaların söyleyiş özellikleri bakımından yeterli derecede incelenmediği belirtilerek, bu anlamda tamamlayıcı olarak görülen eserin yazılış amacı ve içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: “Yunus'un Şiirinde İmge” başlıklı bölümde “imge”nin tanımı ve sanatımızdaki yeri hakkında bilgi verilmiş, Yunus Emre'nin şiirlerinde kullanılan imgelerden örnekler verilmiştir. “Yunus'un Şiirinde Sunuluş” başlıklı bölümde lirizmin tanımı ve lirizmi oluşturan özellikler, şiirlerinden örneklerle Yunus Emre'de lirizm anlatılmıştır. Bölümün devamında Yunus Emre'nin

şiiirlerinde kullandığı kelimeleerin etkisi, onun şiiirlerini etkileyici kılın unsurlardan söz edilmiştir. Ayrıca Yunus Emre'nin kendine has anlatım tarzına da değinilmiştir. "Şiiir Dilinde Ses ve Müzik" başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiiirleri yapısal olarak incelenmiş ve şiiirlerinde yer alan yinelemelerin oluşturduğu etki "Ritm" olarak tanımlanarak örnekler verilmiştir.

3. AKTAŞ, HASAN

Yunus Emre Okulu ve Misyonu, Edirne, Yort Savul Yayınları, 2002, 1. bs. , 112 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı ve eserlerinden bahsedilerek, Yunus Emre'nin bir okul olduğundan ve bu okulun misyonundan bahsedilmiştir. Ayrıca eserde 44 şairin Yunus Emre'den bahseden beyitlerinin tahlillerine yer verilmiştir.

İçindekiler: **DİBACE** s.7, **GİRİŞ** s. 13, **Yeni Türk Şiiirinde YUNUS EMRE OKULU VE MİSYONU** s.27, **YUNUS EMRE'NİN HAYATI VE ESERLERİ** s.29, **METİN TAHLİLLERİ** s.31, **Çoğulcu Okumalar ve Teorik Çözümlemeler** s.31, 01. Niyaz-î Mısrî s.31, 02. Rıza Tefvik Bölükbaşı s.32, 03. Enis Behiç Koryürek s.34, 04. Halide Nusret Zorlutuna s.36, 05. Nazım Hikmet Ran s.38, 06. Necip Fazıl Kısakürek s.40, 07. Arif Nihat Asya s.42, 08. Behçet Kemal Çağlar s.44, 09. Fuat Bayramođlu s.46, 10. Bedri Rahmi Eyüboğlu s.48, 11. Behçet Necatigil s.49, 12. İlhan Geçer s.51, 13. Salah Birsell s. 53, 14. Halim Yağcıoğlu s.56, 15. Ömer Faruk Toprak s.58, 16. Halil Soyuer s.60, 17. Cahit Tanyol s.62, 18. Atilla İlhan s.63, 19. Ümit Yaşar Oğuzcan s.65, 20. Bekir Sıtkı Erdoğan s.67, 21. Nüzhet Erman s.68, 22. Hasan Hüseyin Korkmazgil s.70, 23. Niyazi Yıldırım Gençosmanođlu s.72. 24. Mustafa Necati Karaer s.74, 25. Bahattin Karakoç s.76, 26. Seyfettin Başçillar s.78, 27. Cemal Süreya Seber s.80, 28. Ayhan İnal s.81, 29. Sait Maden s.83, 30. Sezai Karakoç s.84, 31. Yavuz Bülent Bakiler s.86, 32. Hilmi Yavuz s.87, 33. Hüsrev Hatemî s.88, 34. Ali Akbaş s.89, 35. Emin Ülgener s.90, 36. Alaaddin Soykan s.93, 37. İhsan Sezal s.95, 38. Metin Önal Mengüşoğlu s.96, 39. Arif Ay s.97, 40. A. Vahap Akbaş s.98, 41. Hüseyin Ferhad s. 99, 42. Murathan Mungan s.100, 43. Ahmet Efe s. 102, 44. Sefa Kaplan s. 103, **HATİME** s.105, **KAYNAKÇA** s.109

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde Yunus Emre'nin edebi şahsiyetinden bahsedilmiştir. Ayrıca eserlerinin özelliklerinden, tasavvufî yönünden, batı dünyasının Yunus Emre ile tanışmasından söz edilmiştir.

Konu Açıklaması: YUNUS EMRE'NİN HAYATI VE ESERLERİ başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatından ve eserlerinden bahsedilmiştir. **METİN TAHLİLLERİ Çoğulcu Okumalar ve Teorik Çözümler** başlıklı bölümde ise 44 şairin şiirlerinin Yunus Emre'den bahseden bölümlerinin tahlillerine yer verilmiştir.

4. ALBAYRAK, NURETTİN

Gönül Çalab'ın Tahtı Açıklamalı Yunus Emre Sözlüğü, İstanbul, Dergâh Yayınları, 2014, 1. bs. , 992 S.

Eserde Yunus Emre'nin menkabevî ve belgelere dayalı hayatı, eserleri anlatılmıştır. Ayrıca eserde Yunus Emre'nin şiirlerindeki kelimeler birebir ele alınmıştır.

İçindekiler: Ön söz s.7, Kısaltmalar s.9, Transkripsiyon Alfabeti s.11, I. BÖLÜM: İNCELEME s.15, YUNUS EMRE s.17, HAYATI s. 17, 1.1. Menkibe vî Hayatı s. 17, 1.2. Gerçek Hayatı ve Yaşadığı Dönem s.19, 1.3. İnanç ve İrfan Dünyası s.23, 1.4. Yunus Emre Ümmi miydi? s.29, ESERLERİ s.32, 2.1. Divan s.33, 2.2. Risâletü'n – nushiyye s. 39, YUNUS EMRE VE TARİKATLAR s.42, 3.1. Yesevîlik, Diğer Tarikatlar – Yunus Emre Münasebeti s.42, YUNUS EMRE'NİN DİLİ s. 45, 4.1. Yunus Emre ve Sultan Veled'de Türkçe s. 45, 4.2. Yunus Emre'de Kelime Kadrosu s.49, ŞİİRLERİ s.54, 5.1. Yunus'un Şiirlerinde Biçim s.54, 5.2. Yunus'un Şiirlerinde Muhteva s.60, 5.3. Yunus'un Şiirlerinde Söz ve Anlam Sanatları s.62, 5.4. Yunus'un Şiirlerinde Başlıca Temalar s.67, 5.5. Yunus'un Şiirlerinde “Ben” ve “Sen” Algısı s.78, HANGİ YUNUS s.83, 6.1. Bizim Yunus Kimdir? s. 83, 6.2. Yunus Üzerine Dünden Bugüne Söylenenler s.85, SEÇİLMİŞ BİBLİYOGRAFYA s.93, II. BÖLÜM: SÖZLÜK s.97, AÇIKLAMALI YUNUS EMRE SÖZLÜĞÜ s.99, MADDE BAŞI KELİMELER İNDEKSİ s.865

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde bugüne kadar Yunus Emre ile ilgili yapılan araştırma ve incelemelerin yeterli görülmediği belirtilerek, bu eseri daha önceki eserlerden ayıran önemli özellikler hakkında bilgi verilmiştir.

Konu Açıklaması: Eserin İNCELEME başlığı altındaki I. Bölümünde Yunus Emre'nin hayatı, eserleri, tarikatlerle olan ilişkisi anlatılarak eserlerinin biçimsel özellikleri ve Yunus Emre ile ilgili daha önce yapılan çalışmalara yer verilmiştir. Eserin 2. bölümünde Yunus Emre'nin eserlerinde kullandığı kelimelerin etimolojileri ve tüm anlamları verilerek bu kelimelerin geçtiği beyitler kullanım sıklığına göre örnek gösterilmiştir.

5. ALKAN, ERDOĞAN

Yunus Emre, İstanbul, e Yayınları, 1995, bs. y., 385 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı, insan sevgisi, düşünce sistemi ve felsefesinden bahsedilmiş, şiirlerine ve yabancı dilde çevirilerine yer verilmiştir.

İçindekiler: Yaşadığı ve Doğduğu Yer s.7, Okullu mu? Alaylı mı? s.7, Yunus'un Yaşadığı Çağ s.11, Sufilik s.15, Esenlik Bildirisi s.17, Yunus Emre'ye göre esenlik s.19, Tanrı Aşk s.19, Mürşid (Yetkin İnsan) s.28, Yunus Emre'de İnsan s.30, Tanrı Sevgisinden İnsan Sevgisine s.33, Yunus Emre ve Yeni Platonculuk s.37, SÖZCÜKLERİN BÜYÜSÜ- KABBALÉ s.40, YUNUS EMRE VE DİNDE REFORM s.44, Yunus Emre ve Varoluşçuluk (Existentialisme) s.46, Yunus ve Dil s.46, Yunus Emre'de Anlatım Özelliği s.51, Bu betik Üstüne s.52, ŞİİRLER s.55, YUNUS EMRE ÜSTÜNE s.361, YUNUS EMRE VE DİL SORUNU s.361, YANAN KÖMÜR KIZAN DEMİR s.367, YUNUS EMRE s.372, YUNUS ÜSTÜNE s.378 *

Ön Söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: “Esenlik Bildirisi” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin aldığı dini eğitimden kısaca bahsedilmiş, şiirlerindeki esenlik bildiren bölümlerden örnekler verilmiştir.”Mürşid(Yetkin İnsan)” başlıklı bölümde insan kelimesi değişik felsefi bakış açılarıyla tanımlanmış, yetkin insanın özellikleri üzerinde durulmuştur. “Yunus Emre ve Yeni Platonculuk” başlıklı bölümde

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Yunus Emre ile Eflatun arasındaki benzerliklerden bahsedilmiş, evreni oluşturduğu varsayılan dört elementten bahsedilmiştir. Bölümün devamında Yunus Emre'nin eserlerinden örneklerle astronomi ile ilişkisi üzerinde durulmuştur. SÖZCÜKLERİN BÜYÜSÜ- KABBALE başlıklı bölümde Yunus Emre'nin “kabbale” yani gizli bilim felsefesi ile olan ilişkisi değerlendirilmiş, bu felsefe hakkında ayrıntılı bilgiler verilmiştir. ŞİİRLER başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirleri ve bunların çeşitli dillere çevirilerine yer verilmiştir. YANAN KÖMÜR KIZAN DEMİR başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin diğer şairlerden farklı olduğundan bahsedilerek onun ezberbozan bir ozan olduğu belirtilmiştir. Büyük halk şairi Yunus Emre'nin tanrıyla ilişkisinin diğerlerinden farklılığı üzerinde durulmuştur.

6. ALTUNSARI, GENCEL

Yunus Emre Divanı'nın Şekil Yönünden İncelenmesi, Danışman: Doç. Dr. Kâzım KÖKTEKİN (Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Erzurum, , 2004, 137 S.

Eser, Yunus Emre'nin hayatı, eserleri, kullandığı dil ile ilgili araştırmaları içeren yüksek lisans tezidir. Eserde ayrıca Yunus Emre Divanı'nı şekil yönünden incelenmiştir.

İçindekiler: ÖZET s.VII, ABSTRACT s.VIII, ÖN SÖZ s.IX, KISALTMALAR s.X, BİRİNCİ BÖLÜM s.1, 1. YUNUS EMRE s.1, 1.1. Yunus Emre'nin Hayatı, Eserleri ve Dili s.1, 1.1.1 Hayatı s.1, 1.1.2.Eserleri s.3, 1.1.2.1. Risaletü'n Nushiyye s.3, 1.1.2.2. Divan s.5, 1.1.3. Dili s.8, İKİNCİ BÖLÜM s.10, 2. ŞEKİL BİLGİSİ – İNCELEME s.10, 2.1. İsimler s.10, 2.1.1. Çokluk Eki s.10, 2.1.1.1. lar s.10, 2.1.1.1.1. İsimlerde s.10, 2.1.1.1.2 Zamirlerde s.14, 2.1.2. İyelik ekleri s.14, 2.1.3. İsim çekimi s.16, 2.1.3.1. Tamlayan eki s.16, 2.1.3.2. Yönelme hâl eki s.17, 2.1.3.3 Nesne hâl eki s.18, 2.1.3.4. Bulunma hâl eki s.18, 2.1.3.5. Ayrılma hâl eki s.19, 2.1.3.6. Eşitlik eki s.19, 2.1.3.7. Cihet eki s.20, 2.1.3.8. Vasıta ekleri s.21, 2.1.4. Yapım ekleri s.21, 2.1.4.1. İsimden isim yapım ekleri s.22, 2.1.4.2. Fiilden isim yapım ekleri s.24, 2.1.5. Zamir s.26, 2.1.5.1. Şahıs zamirleri s.27, 2.1.5.2. İşaret zamirleri s.28, 2.1.5.3. Dönüşlülük zamirleri s.30, 2.1.5.4. Belirsizlik zamirleri s.31, 2.1.5.5. Soru zamiri s.35, 2.1.5.6. Bağlama zamiri s.36, 2.1.5.7. İlgi zamiri s.36, 2.1.6. Sıfat s.37, 2.1.6.1. Sayı

sıfatları s.37, 2.1.6.1.1. Asıl sayı sıfatları s.37, 2.1.6.1.2. Sıra sayı sıfatları s.38, 2.1.6.2. Niteleme sıfatları s.38, 2.1.6.3. Sıfatlarda karşılaştırma, berkitme ve küçültme s.39, 2.1.6.3.1. Karşılaştırma sıfatı s.39, 2.1.6.3.2. Berkitme sıfatları s.39, 2.1.6.3.3. Küçültme sıfatları s.40, 2.1.6.4. Belirtme sıfatları s.40, 2.1.6.4.1. İşaret Sıfatları s.40, 2.1.6.4.2. Belirsizlik sıfatları s.42, 2.1.6.4.3. Soru sıfatları s.43, 2.1.7. Zarf s.44, 2.1.7.1. Zaman zarfları s.44, 2.1.7.1.1. İsim ve sıfatlardan s.44, 2.1.7.1.2. İsme son çekim edatları getirilerek s.48, 2.1.7.1.3. Doğrudan doğruya edat ve zarf olanlar s.48, 2.1.7.2. Yer Zarfları s.49, 2.1.7.3. Miktar Zarfları s.50, 2.1.7.3.1. Doğrudan zarf olanlar s.50, 2.1.7.3.2. Sıfat ve kelime tekrarı ile yapılanlar s.51, 2.1.7.4. Durum zarfları s.52, 2.1.8. Edat s.56, 2.1.8.1. Bağlama edatları s.56, 2.1.8.1.1.1. Şart bildirenler s.56, 2.1.8.1.2. Sınırlama bildirenler s.57, 2.1.8.1.3. Sebep bildirenler s.58, 2.1.8.1.4. İstisna bildirenler s.59, 2.1.8.1.5. Cümle bağlayanlar s.59, 2.1.8.1.6. Bağlama edatları s.59, 2.1.8.1.7. Bağlama vavı s.60, 2.1.8.1.8. Benzetme edatları s.61, 2.1.8.2. Son çekim edatları s.62, 2.1.8.2.1. Nominativ isteyen edatlar s.62, 2.1.8.2.1.1. Benzetme bildirenler s.62, 2.1.8.2.1.2. Sebep bildirenler s.63, 2.1.8.2.1.3. Beraberlik bildirenler s.64, 2.1.8.2.1.4. Yer ve tarz bildirenler s.64, 2.1.8.2.2. Yönelme (+a, +e) isteyen edatlar s.65, 2.1.8.2.3. Ayrılma isteyen (+dan, +den) edatlar s.66, 2.1.8.2.3.1. Zaman bildirenler s.66, 2.1.8.2.3.2. Sınırlama bildirenler s.66, 2.1.8.2.3.3. Sebep bildirenler s.67, 2.1.8.2.4. İsme bağlı olan edatlar s.67, 2.1.8.3. Soru edatları s.67, 2.1.8.4. İşaret edatları s.70, 2.1.8.5. Berkitme edatları s.71, 2.1.8.6. Çağırma edatları s.72, 2.1.8.7. Teessürî nida edatları s.74, 2.2.Fiil s.76, 2.2.1. Bildirme ekleri ve cevheri fiil s.76, 2.2.1.1. Bildirme geniş zaman ekleri s.76, 2.2.1.2. Görülen geçmiş zaman s.79, 2.2.1.3. Anlatılan geçmiş zaman s.80, 2.2.1.4. Dilek şart s.81, 2.2.1.5.-dük sıfat fiili s.81, - iken zarf fiili s.81, 2.2.2. İsimden yardımcı fiillerle fiil yapma s.82, 2.2.2.1. it- ile yapılanlar s.82, 2.2.2.2. ol- ile yapılanlar s.83, 2.2.2.3. eyle- ile yapılanlar s.83, 2.2.2.4. kıl- ile yapılanlar s.84, 2.2.2.5. bul- ile yapılanlar s.84, 2.2.2.6. dut- (-tut) ile yapılanlar s.84, 2.2.2.7. ur- ile yapılanlar s.85, 2.2.3. Fiilden fiil yapma ekleri s.85, 2.2.3.1. Ettirgen ekleri s.85, 2.2.3.2. Edilgen ekleri s.87, 2.2.3.3. Dönüşlülük ekleri s.87, 2.2.3.4. İşteşlik ekleri s.88, 2.2.4. İsimden fiil yapma ekleri s.88, 2.2.5. Fiil çekimi s.89, 2.2.5.1. Basit kipler s.89, 2.2.5.1.1. Haber (bildirme) kipleri s.90, 2.2.5.1.1.1. Görülen geçmiş zaman s.90, 2.2.5.1.1.2. Anlatılan geçmiş zaman s.93, 2.2.5.1.1.2.1. -mış, -miş eki İle s.94, 2.2.5.1.1.2.2.

–up, –üp eki İle s.96, 2.2.5.1.1.3. Geniş zaman s.96, 2.2.5.1.1.3.1. –ur, –ür eki İle s.96, 2.2.5.1.1.3.2. –ar, –er eki İle s.98, 2.2.5.1.1.3.3. –r eki İle s.99, 2.2.5.1.1.4. Gelecek zaman s.102, 2.2.5.1.1.5. Şimdiki zaman s.103, 2.2.5.1.2. Dilek kipleri s.103, 2.2.5.1.2.1. İstek: -a, -e s.103, 2.2.5.1.2.2. Emir s.106, 2.2.5.1.2.3. Dilek şart s.111, 2.2.5.1.2.4. Gereklilik s.112, 2.2.5.2. Birleşik çekimler s.113, 2.2.5.2.1. Hikaye şekli s.113, 2.2.5.2.1.1. Görülen geçmiş zamanın hikâyesi s.113, 2.2.5.2.1.2. Anlatılan geçmiş zamanın hikâyesi s.113, 2.2.5.2.1.3. Geniş zaman hikâyesi s.114, 2.2.5.2.1.4. İstek hikâyesi s.116, 2.2.5.2.2. Rivayet şekli s.116, 2.2.5.2.2.1. Geniş zaman rivayeti s.117, 2.2.5.2.3. Şart şekli s. 117, 2.2.5.2.3.1. Görülen geçmiş zaman şartı s.117, 2.2.5.2.3.2. Geniş zaman şartı s.117, 2.2.6. Fillerde soru şekli s.119, 2.2.6.1. Görülen geçmiş zaman ile s.119, 2.2.6.2. Geniş zaman ile s.119, 2.2.6.3. İstek ile s.120, 2.2.6.4. Bildirme ekleri ile s.120, 2.2.7. Sıfat – Fiiller s.120, 2.2.7.1. Geniş zaman sıfat – fiilleri s.121, 2.2.7.2. Geçmiş zaman sıfat – fiilleri s.121, 2.2.7.3. Gelecek zaman sıfat – fiilleri s.122, 2.2.8. Zarf – fiiller s.123, 2.2.8.1. Durum zarf – fiilleri s.123, 2.2.8.2. Zaman zarf – fiilleri s.124, 2.2.8.3. Bağlama zarf – fiilleri s.126, 2.2.9. Birleşik fiiller s.128, 2.2.9.1. Tasvir fiilleri s.128, 2.2.9.1.1. Devamlılık fiilleri s.128, 2.2.9.1.2. Çabukluk fiili s.129, 2.2.9.1.3. Yaklaşma fiili s.129, 2.2.9.1.4. Yeterlilik fiili s.129, 2.2.9.2. İsim grubu şeklinde birleşik fiiller s.130, 2.2.9.2.1. Yalın hâlde s.130, 2.2.9.2.2. İyelik eki alan isimler hâlde s. 131, 2.2.9.2.3. Belirtme(yükleme) hâlde s.131, 2.2.9.2.4. Yönelme hâlde s.131, 2.2.9.2.5. Bulunma halinde s.132, 2.2.9.2.6. Ayrılma hâlde s.132, SONUÇ s.133, KAYNAKLAR s.134, ÖZ GEÇMİŞ s.137

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde araştırmanın içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: **BİRİNCİ BÖLÜM**'de Yunus Emre'nin hayatı, dili ve eserlerinden bahsedilmiştir. **İKİNCİ BÖLÜM**'de Yunus Emre'nin eserlerinde kullandığı kelimeler şekil bakımından incelenmiştir. **SONUÇ** bölümünde ise eserde nasıl bir çalışma yapıldığından bahsedilmiştir.

7. ANADOL, CEMAL

Gönüller Sultanı Yunus Emre, İstanbul, Kamer Yayınları, 1993 , bs. y., 304 S.

Eserde Yunus Emre'nin hem söylencelere bağlı hem de belgelere dayalı hayatı detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Yaşadığı dönemin özellikleri belirtilmiştir. Eserde divanından seçme şiirleri de yer almaktadır.

İçindekiler: 1.Yazarın biyografisi s. XI, 2. Ön söz s. XIII., 3. Emre Ne Demektir? s.1, 4. Yunus Emre'nin Hayatı s.3, 5. Yunus Emre'nin Tahsili ve Kültürü s.11, 6. Yunus Emre'nin Türbe, Kabir ve Makamları s.16, 6.1. Eskişehir- Sarıköy'deki Kabri s.16, 6.2. Karaman'da Yunus Emre Türbesi s.22, 6.3. Bolu'da Yunus Emre Makamı s.24, 6.4. Keçiborlu'da Yunus Emre Mezarı s.24, 6.5. Bursa'da Yunus Emre Mezarı s.25, 6.6 Aksaray- Ortaköy'de Yunus Emre Kabri Veya Makamı s.26, 6.7. Afyon Sandıklı'da Yunus Emre Mezarı s.27, 6.8. Kula'da Yunus Emre Mezarı s.27, 6.9. Eğridir'de Yunus Emre Makamı s.28, 6.10 Tire'de Yunus Emre Mezarı s.28, 6.11 Ünye'de Yunus Emre Mezarı s.28, 6.12. Sivas'da Yunus Emre Mezarı s.29, 6.13. Erzurum'da Tuzluca Köyündeki Yunus Emre Mezarı s.29, 7. Yunus Emre Türbe, Kabir ve Mezarlarından Çıkan Sonuç s.29, 8. Yunus Emre Çağında Türk Dünyası s.30, 9. Yunus Emre'nin Çağdaşları s.32, 10. Anadolu'nun Türkleşmesi ve Vatan Olmasında Ahmet Yesevi Dervişlerinin Birleştirici ve Kaynaştırıcı Rollerini s.33, 11. Ahmet Yesevi'nin Edebi- Fikri Şahsiyeti ve Yunus Emre s.38, 12. Halk Düşüncesinde Yunus Emre s.42, 12.1. Hacı Bektaş-ı Veli Rivayeti s.42, 12.2. Tabduk Emre Rivayeti s.42, 12.3. Düz Odunlar Rivayeti s.46, 12.4. Isınan Su Rivayeti s.46, 12.5. Yılandan İp Rivayeti s.46, 12.6. Nasib Alma Rivayeti s.46, 12.7. Bizim Yunus Rivayeti s.47, 12.8. Dünyaya Vedâ Rivâyeti s. 48, 12.9. Kula Rivâyetleri s.49, 12.10. Emre Köyü Rivâyetleri s.50, 12.11. Molla Kasım Rivâyeti s.51, 13. Yûnus Emre ve Dervişlik s.51, 14. Yûnus Emre ve Şeyhlik s.55, 15. Yûnus Emre ve Mevlâna s.56, 16. Yûnus Emre Tarikat ve Mezhepler s.60, 17. Eserleri s. 63, 17.1. Risâlet-ün-Nushiyye s.64, 17.2. Yûnus Emre Divânı s.68, 18. Yûnus Emre'nin Türk Halk Edebiyatındaki Yeri s.70, 19. Yûnus Emre ve Türkçe s.73, 20. Yûnus Emre'nin Şiirinde Şekil s.75, 21. Yûnus Emre'nin İnanç Dünyası s.77, 21.1. Yûnus Emre'nin Şiirlerinde Allah Düşüncesi,

İslamiyet ve Kitaplar s.77, 21.2. Yûnus Emre ve Peygamberler s.81, 21.3. Yûnus Emre’de Vahdet-i Vücut Felsefesi s.89, 21.4. Yûnus Emre’de İlâhi Aşk (Allah Sevgisi) Yahut Tasavvuf s.94, 22. Yûnus’un Şiirlerinde Münâcat ve Methiye s.96, 23. Yûnus Şiirleinde İbâdet ve Namaz s.97, 24. Yûnus Emre’de Beşerî Aşk s.101, 25. Yûnus Emre’de İnsan Sevgisi s. 102, 26. Yûnus Emre’de Ahlâk Anlayışı s.106, 27. Yûnus Emre’nin Söze Verdiği Değer s.112, 28. Yûnus’ta Gurbet ve Hasret s.116, 29. Yûnus Emre’de Dünya-Hayat, Âhret- Ölüm s.118, 30. Yûnus Emre’de Toprak ve Mülk s.131, 31. Yûnus Emre ve Tabiat s.136, 31.1 Bitkiler s.140, 31.2 Hayvanlar s. 146, 31.3 Tabiat Olayları ve Cansız Tabiat Varlıkları s.151, 32. Yûnus Emre’nin Şiirleinde “Gönül” s.154, 33. Yûnus Emre’de Mizah(Şathiyyât) s.164, 34. Yûnus Emre’nin Türk Mûsikisindeki Yeri s.166, 35. Şeyhülislâm Ebussuud Efendi’nin Fetvalarında Yûnus Emre İlâhileri s.168, 36. Yûnus Emre İçin Oratoryo, Film, T,yatro ve Roman Çalışmaları s.169, 37. Yûnus Emre ve Ahilik s.169, 38. Yûnus Emre’nin Şiirleinde Eski Türk Hayâtının İzleri s.172, 39. Yûnus’un Tesirinde Kalanlar s.177, 40. Başka Yûnuslar s.191, 41. Yûnus Emre’nin Günümüz Anadolu’sundaki İzleri s.194, 42. Yûnus Emre ve Yabancılar 195, 43. Sonsöz s.202, 44. Yûnus Emre’nin Şiirleine Ait Açıklamalar s.208, 45. Kaynakça s.244, 45.1. Yazmalar s.244, 45.2. Eski Yazı İle Yayınlar s.249, 45.3. Lâtin Harfleri İle Yayınlanan Eserler s.251, 45.4. Oratoryo, Oyun ve İlahiler s.259, 45.5 Yabancı Dilde Yayınlar s.260, 45.6. Sözlükler.s.261, 45.7. Ansiklopediler s.262, 45.8. Bibiliyografyalar s.262, 45.9. Tören, Konferans ve Seminer Yayınları s.262, 45.10. Gazeteler s.263, 45.11. Dergiler s.264, Divanından Örnekler s.265

Ön Söz (ve/veya Giriş): Yazar Yûnus Emre’nin Türk kültürünün önemli mimarlarından biri olduğunu belirtip sadece Anadolu’da değil tüm dünyada tanınan evrensel bir kimlik olduğunu vurgulamıştır. Ayrıca Yûnus Emre’den ilk olarak kimlerin bahsettiğini anlatmıştır.

Konu Açıklaması: “ Cemal Anadol Kimdir?” başlıklı bölümde yazar kendi biyografisini anlatmıştır. “Emre Ne Demektir?” başlıklı bölümde yazar “emre” kelimesinin tarihsel değişimini ve farklı anlamlarını kaynaklara dayalı olarak anlatmıştır. “Yûnus Emre’nin Hayatı” başlıklı bölümde Yûnus Emre’nin doğum tarihinin ne olduğu ve nerede yaşadığı üzerinde durulmuş. Bu konuda farklı düşünürlerin görüşlerine değinilmiştir. “Yûnus Emre’nin Türbe Kabir ve

Makamları” bölümünde Yûnus Emre’nin mezarının nerede olduğu sorusu detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Değişik illerde olduğu kabul edilen Yûnus Emre mezarlarından bahsedilmiştir. “Halk Düşüncesinde Yûnus Emre” başlıklı bölümde söylencelere dayalı Yûnus Emre’nin hayatı anlatılmıştır. “Yûnus Emre’nin Türk Halk Edebiyatındaki Yeri” başlıklı bölümde Yûnus Emre’nin halk edebiyatımızın eşsiz ve ölmez siması olduğu vurgulanmıştır. Arapça ve Farsça’nın resmi dil olarak kullanıldığı dönemde Yûnus’un öz Türkçe ile yazdığı şiirlerinin olmasının onun halk tarafından sevilmesinin tesadüf olmadığını kanıtı olduğu belirtilmiştir. “Yûnus Emre’nin İnanç Dünyası” başlıklı bölümde şiirlerinden hareketle İslamiyet, ilahi aşk ve tasavvuf ile ilgili düşünceleri anlatılmıştır. “Başka Yûnuslar” adlı bölümde Yûnus Emre’nin asırlar boyu tasavvufu benimseyen pek çok şaire ilham kaynağı olduğu belirtilmiştir. Bundan dolayı tarihte birçok Yûnus’a rastlandığı anlatılmıştır. “Sonsöz” başlıklı bölümde 13. Yüzyılda Anadolu’da manevi bir buhran yaşandığı ve bu buhranın milli birlikle son bulduğu anlatılmıştır. Milli birlik düşüncesinin oluşmasında Yûnus Emre’nin önemi vurgulanmıştır.

8. ATATÜRK KÜLTÜR, DİL VE TARİH YÜKSEK KURUMU ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ YAYINI-SAYI: 69 KONGRE VE SEMPOZYUM BİLDİRİLERİ DİZİSİ: 2

Uluslararası Yunus Emre Sempozyumu Bildirileri, Ankara, Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1995, 601 S.

Eser 1991 senesinde Atatürk Kültür Merkezinde gerçekleşen Yunus Emre konulu sempozyumda yapılan konuşmalar ve bildirileri içermektedir.

İçindekiler: AÇIŞ KONUŞMALARI s.3, Kültür Bakanı sayın Gökhan Maraş’ın Açış Konuşması s.3, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkanı Sayın Suat İhan’ın Açış Konuşması s.5, Prof. Dr. Barbara Flemming’in Açış Konuşması s.11, Atatürk Kültür Merkezi Başkanı Ord. Prof. Dr. Aydın Sayılı’nın Açış Konuşması s.13, BİLDİRİLER s.33, Tuncer Baykara: Yunus Emre Döneminde Anadolu s.33, Oktay Aslanapa: Yunus Emre Anadolusunda Kültür ve Sanat Faaliyeti s.41, A. Vehbi Ecer: Yunus Emre’nin Yaşadığı Çağda Anadolu’da Kültürel Hayatın Ana Hatları s.43, Fikret Türkmen: Yunus Emre’nin Türk ve Dünya Edebiyatındaki Yeri s.53, Elza Allahverdiyeva: Yunus

Emre ve Folklor s.61, Mehmet Aydın: Yunus'tan Mesajlar s.69, Ahmet Yaşar Ocak: Türkiye'de Kültürel- İdeolojik Eğilimler ve Bir XIII.- XIV. Yüzyıl Türk Halk Süfisi Olarak Yunus Emre'nin Kimliği s.79, Halil İbrahim Usta: Yunus Emre'nin Dilinde anlatım Zenginliği s.89, Kâmil Veli Nerimanoğlu: Yunus Emre'nin Sentaks Özellikleri Üzerine s.97, Tuncer Gülensoy: Yunus Emre ve Anadolu Ağızları s.115, Rahile Şükürova: Yunus Emre Dilinin Lugat Yapısı s.125, İnci Enginün: Aydınların Yunus Emre'yi keşfi s.135, Feyzi Halıcı: Şiirimizde Yunus Emre'nin İzleri s.143, Mustafa İsen: Yunus'un Çağdaş Yorumcuları s.159, Recep Bilginer: Çağdaşımız Yunus Emre s.165, Mustafa Tahralı: Yunus Emre'nin Şiirlerinde Tasavvufî Mefhumların Akisleri s.179, Mübahat Türker-Küyel: Yunus Emre Bir Ârif Mütenezzih midir? S.189, Sadık Tural: Benlik Kavramı ve Yunus Emre'nin Şiirinde Benlik s.215, Namık Açıkgöz: Türk Şiirinde Tasavvufî Terimlerin Kullanılışının Örneklerinden Yunus Emre Divanı s.223, İrfan Ünver Nasrattınoğlu: Afyonkarahisarlı Yunus Emre s.231, Hamit Burmaoğlu: Yunus Emre'nin Erzurum'daki makamı s.243, Mehmet Önder: Mevlâna'nın Yunus'a Etkisi s.249, Abdurrahman Güzel: YunusEmre ve Hacı Bektaş Veli'de Merâtib-i Erbaa Kavramı s.257, Habib İdrisî: Yunus Emre ile Şah İsmail Hataî'de İnsan ve Aşk s.273, Halide Kuliyeva Kafkaslı: YunusEmre ve Azerbaycan Şair ve Âşıkları s.277, Yavuz Akpınar: Azerî Edebiyatında Yunus Emre s.285, İskender Muzbeg: Yugoslavya Türk Halk Şiirinde Yunus Emre s.301, Müjgân Üçer: Yunus İzinde Bir Şair (Nurî Sivasî) s.313, Harid Fedaî: Kıbrıs'ta Yunus Sevgisi s.329, Nail Tan: Yunus Emre ve 72 Millet Kavramı s.337, Hasibe Mazıoğlu: Yunus Emre Divanı'nın Yeni Bir Yazma Nüshası s.345, Barbara Flemming: Yunus Emre'nin Eserlerinin Metinsel Tarihinin Bazı Yönleri s.355, Önder Göçgün: Sosyal Realite Açısından Yunus Emre'de "Birlik"fikri s.363, Hüseyin Ayan: Yunus Emre'de Sayılar s.371, Cem Dilçin: Yunus Emre'nin Şiirlerinde "ben-sen" ve "benlik-senlik" Kavramı s.385, Neclâ Pekolcay: Yunus Emre'deki İlâhi Aşkın Kaynağı'nın Kişiliği ve San'atının Oluşmasına Etkileri s.399, Mehmet Demirci: Yunus'ta Aşkın Dinamizmi s.405, Sabahattin Küçük: Yunus Emre'ye Göre Bilgi s.411, Müjgân Cunbur: Yunus Emre'ye Göre Akıl ve Kutadgu Bilig ile Karşılaştırılması s.421, Cahit Kavcar: Yunus'a Göre Sözün Değeri s.443, Mine Mengi: Yunus Emre'nin Şiir Dilinde Benzetme Sanatları s.453, Cemâl Kurnaz: Yunus Emre'de Tenkit s.465, Mehmet Yardımcı: Yunus Emre'de Telmih s.473, Kübra Guliyeva: Yunus

Emre Şiirlerinde Kullanılmış Bir Takım Eski İsim ve Sıfatların Etimolojik Yönden Açıklanması s.489, Gönül Ayan: Bazı Cönklerde Yunus Emre s.495, Kâzım Yetiş: Türk Romanında Yunus Emre s.503, İskender Pala: Yunus Emre’de ölüm Düşüncesi s.531, Turan Oflazoğlu: Menkıbelerde Yunus s.545, Hayrettin İvgin: Yunus Emre’nin Şair Dostları s.551, Tahir Üzgör: Yunus Emre ve İki Ayrı Çevre s.559, Osman Türer: Yunus Emre’de Barış ve Mutluluk s.573, Beşir Ayvazoğlu: Yunus Emre Düşüncesi ve Osmanlı Devleti’nin Kuruluşu s.587, DEĞERLENDİRME KONUŞMALARİ s.595

Ön Söz (ve/veya Giriş) bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: Eserde Uluslararası Yunus Emre sempozyumunda katılımcıların konuşmalarına ve 52 adet bildiriye yer verilmiştir.

9. AYTEPE, H. ÇİĞDEM

A. Adnan Saygun’un Yunus Emre Oratoryosu’nun Koro Şefliği Teknikleri Açısından İncelenmesi, Danışman: Prof. Rengim GÖKMEN (Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi) , Ankara, 2009, 149 S.

Eserde Ahmed Adnan Saygun’un Yunus Emre Oratoryosunun koro şefliği açısından incelemesi yer almaktadır.

İçindekiler: KABUL – ONAY s.i, BİLDİRİM s.ii, TEŞEKKÜR s.iii, ÖZET s.iv. ABSTRACT s.v, İÇİNDEKİLER s.vi, TABLO DİZİNİ s.viii, 1. GİRİŞ s.1, 2. AHMED ADNAN SAYGUN VE KORO MÜZİĞİ s.4, 2.1. Adnan Saygun’un Hayatında Koro s.4, 2.2. A. Adnan Saygun’un Koro Eserlerinin Listesi s.9, 2.2.1. Eşliksiz Koro Eserleri s.9, 2.2.2. Piyano Eşlikli ve/veya Gençler İçin Koro Eserleri s.11, 2.2.3. Orkestra ve Koro Eserleri s.12, 2.3. Adnan Saygun’un “Koro ve Orkestra” Eserleri s.13, 3. YUNUS EMRE ORATORYOSU s.15, 3.1. Oratoryo Formu s.15, 3.2. Yunus Emre, Şiirleri ve Anadolu Kültüründeki Yeri s.20, 3.3. Ahmed Adnan Saygun ve Yunus Emre; Eserin Bestelenme Süreci ve Önemi s.27, 3.4. Yunus Emre Oratoryosu’nun Genel Özellikleri ve Yapısı s.31, 3.4.1. Eserin Bölümleri ve Genel Yapısı s.31, 3.4.2. Enstrümantasyon, Koro ve Solistler s.33, 3.4.3. Oratoryo’nun Konusu s.34, 3.4.4. Oratoryo’da Kullanılan Şiirlerin Seçilmesi ve Kurgulanışı s.37,

3.4.5. Eserde Kullanılan Şiirler s.41, **4. YUNUS EMRE ORATORYOSU’NUN KOROLU BÖLÜMLERİNİN İNCELENMESİ** s.47, 4.1. Genel İnceleme s.47, 4.1.1. Bölümlerde Genel Olarak Koro, Rolü ve Genel Güçlükler s.47, 4.1.2. Tüm Bölümlerde Koronun Ses Aralığı s.49, 4.2. Birinci Bölüm s.49, 4.2.1. Nr. 1 Largo (Koro ve Orkestra) s.49, 4.2.2. Nr.4 Aria (Bas Solo, Koro ve Orkestra) s.61, 4.2.3. Nr. 5 Koral (Koro ve Orkestra) s.68, 4.3. İkinci Bölüm s.76, 4.3.1. Nr.7 Agitato (Sololar, Koro ve Orkestra) s.76, 4.3.2. Nr.8 Arioso (Soprano Solo, Koro ve Orkestra) s.83, 4.3.3. Nr.10 Koral (Koro ve Orkestra) 87, 4.4. Üçüncü Bölüm s.92, 4.4.1. Nr.12 Vivo (Sololar, Koro ve Orkestra) s.92, 4.4.2. Nr.13 Koral (Koro ve Orkestra) s.106, **KAYNAKÇA** s.113, **Ek-1 YUNUS EMRE ORATORYOSU DİSKOGRAFYASI** s.117, **Ek-2 YUNUS EMRE ORATORYOSU KORO PARTİSYONU** s.119

Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: **GİRİŞ** bölümünde Ahmed Adnan Saygun’un hayatından ve eserlerinden bahsedilmiştir. Ayrıca bölümün devamında Yunus Emre’nin hayatı ve eserleri ele alınmış, bulunduğu dönemin özelliklerinden bahsedilmiştir. Oratoryo’nun genel özellikleri, konusu ve eserde kullanılan şiirler ve yapısı da bölümün devamında ele alınmıştır. Eserin ana konusunu oluşturan oratoryo’nun incelenmesi de bu bölümde yer alır.

10. AYVAZOĞLU, BEŞİR

Yunus, Ne Hoş Demişsin Cumhuriyet Sonrası Yunus Emre Yorumları, İstanbul, KapıYayınları, 2014, bs. y. , 240 S.

Eserde Yunus Emre hakkında farklı görüşleri olan birçok düşünürün yazıları yer almaktadır. Yunus’un hayatı, sanatı, dili, felsefesi gibi konulara da farklı bir perspektiften değinilmiştir.

İçindekiler: Ön söz ve Giriş Yerine s.9, **1** Köprülüzâde’nin Büyük Keşfi s.19, **2** Cumhuriyet’in İlk Yıllarında Yunus s.27, **3** Burhan Ümit’in Yunus’u s.37, **4** Abdülbâki, Burhan Ümit’e Karşı s.45, **5** Gölpinarlı’nın Yunusları s.55, **6** Oratoryo Doğuyor s.63, **7** Sarıköy mü, Karaman mı? s.75, **8** Yunus Emre Romantizmi/I s.85, **9** Yunus Emre Romantizmi/II s.93, **10** Molla Kasım

Meselesi s.103, **11** Hümanist Yunus s.111, **12** Muhafazakârların Yunus'u s.121, **13** Ronam Kahramanı Yunus s.135, **14** Şairlere Göre Yunus s.145, **15** Tiyatro ve Sinemada Yunus s.157, **16** Ressam ve Hattatların Yunus'u s.169, **17** Yunus Emre Sevgi Yılı s.183, Sonuç Yerine s.193, Kronoloji s.198, Bibliyografya s.202, Ek.1 Yunus Emre Ölümünden Hayat Doğar (Burhan Ümit) s.215, Ek.2 Yunus Emre (Hasan Âli Yücel) 226, Ek.3 Radyoda Yunus Emre Oratoryosu (Ekrem Karadeniz) s.228, Ek.4 Mukaddes Uçurum (Mehmet Kaplan) s.231, Ek.5 Sarıköy'de Yunus Emre Günü (Macide Vildan Kunter) s.233, Dizin s.237

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde yazar Yunus Emre ile nasıl tanıştığını anlatmıştır. Ayrıca bu bölümde düşünürlerin Yunus Emre ile ilgili yorumlarından ve onun hakkında yazılan eserlerden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: “8 Yunus Emre Romantizmi/I” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Eskişehir Sarıköy'deki kabrinin başka bir yere nakledilmesi ve onu görmek isteyen birçok düşünürün oradaki izlenimleri anlatılmıştır. “Muhafazakârların Yunus'u” başlıklı bölümde Dr. Fethi Erden'in Yunus Emre ile ilgili zıt yorumların, bilgi kirliliği yarattığını vurguladığı “Türk Yurdu” dergisindeki yazısından bahsedilerek, Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili çelişkilerin başka yazar ve şairler tarafından nasıl yorumlandığına değinilmiştir. “Ressam ve Hattatların Yunus'u” başlıklı bölümde Yunus Emre konulu resimler hakkında bilgi verilmiş ve bu eserlerin fotoğrafları sergilenmiştir. “Sonuç Yerine” başlıklı bölümde ise Yunus Emre hakkında çalışma yapan kişilerden bahsedilerek, Yunus Emre'nin sufilik yönü üzerinde durulmuş, onun ideolojik tartışmalara konu olması eleştirilmiştir. Kitapta eklerin yer aldığı bölümlerde Yunus Emre hakkında yazılan dergi yazıları yer almaktadır.

11. BAŞGÖZ, ILHAN

Yunus Emre, İstanbul, Gri Yayın Dizisi, 2003, 3. bs. , 341 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatından, edebi kimliğinden, bahsedilerek bir takım şiirlerine yer verilmiştir. Ayrıca eserde Yunus Emre'nin şiirlerinden yola çıkılarak yaşadığı dönemin ve toplumun özellikleri üzerinde durulmuştur.

İçindekiler: Giriş s.7, Yunus EmreYorumları s.13, Yunus Emre'de İki Şiir Geleneği s.21, Molla Yunus- Derviş Yunus s.21, Softa Yunus- Molla Yunus

s.23, Derviş Yunus s.34, Yunus Şiirinde Toplumun Hikâyesi s.49, Yunus'ta Tasavvufun Hikâyesi s.63, Yunus Emre ve Halk Edebiyatı s.86, Yunus Emre'nin Hayatı Üzerine Neler Biliyoruz? s.94, Şiirlerinden Bir Göldeste s.103, Seçme Dizeler s.104, A.Derviş Yunus'un Şiirleri s.105, B. Molla Yunus'un Şiirleri s.285, Şiirlerin Dizini s. 323, Kaynaklar s.329, Sözlük s.332

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bölümde Yunus Emre hakkında bilgi alınabilecek kaynaklardan söz edilerek, eserlerinin yazmalarının nerede ve kaç adet olduğundan bahsedilmiş, şiirlerinin değişime uğramamış asıllarını bulmalarının zorluğuna değinilmiştir. Devamında eserin içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre Yorumları” başlıklı bölümde Yunus Emre için yapılan Fuat Köprülü'ye ait ilk bilimsel çalışma hakkında bilgi verilmiş, yazarların Yunus Emre yorumları karşılaştırılmıştır. “Yunus Emre'de İki Şiir Geleneği” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirlerinde öz ve biçim bakımından ters düşen bölümler beyitlerinden örnekler verilerek açıklanmıştır. “Yunus Şiirinde Toplumun Hikâyesi” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirleri ile toplum yapısı arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. “Şiirlerinden Bir Göldeste” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirleri “Derviş Yunus'un Şiirleri” ve “Molla Yunus'un Şiirleri” şeklinde gruplandırılarak verilmiştir.

12. BİLGİN, AZMİ

Yunus Emre, İstanbul, Şûle Yayınları, 2000, bs. y. , 185 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı, yaşadığı dönem ve eserleri anlatılmıştır.

İçindekiler: Sunuş s.5, Ön Söz s.9, Yaşadığı Dönem ve Hayatı s.15, Yaşadığı Çağ s.15, Menkıbevî Hayatı s.20, Tarihî Hayatı s.25, ESERLERİ s.33, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE SANATI s.39, Yunus'un Dili ve Sanatı s.39, Yunus'ta Aşk s.43, Yunus'ta Tasavvuf s.47, KAYNAKÇA s.51, ŞİİRLERİNDEN SEÇMELER s.55, DİĞER YUNUSLARIN ŞİİRLERİNDEN ÖRNEKLER s.153, SÖZLÜK s.167

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bölümde genel hatlarıyla Yunus Emre'den bahsedilmiş, eserin içeriğinden söz edilmiştir.

Konu Açıklaması: “Yaşadığı Dönem ve Hayatı” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin belgelere ve menkıbelere dayalı hayatı, yaşadığı dönemin özelliklerinden bahsedilmiştir. ESERLERİ başlıklı bölümde Yunus Emre’nin Oğuz Türkçesi yazı dilinin doğmasındaki rolü üzerinde durulmuş, şiirlerinin biçim ve öz bakımından özelliklerine değinilerek eserlerinin neler olduğundan bahsedilmiştir. EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE SANATI başlıklı bölümde Yunus Emre’nin söz söyleme sanatından, şiirlerindeki mesajlardan ve eserlerini oluşturan konulardan bahsedilmiştir. Ayrıca Yunus Emre’nin gözüyle “aşk” kavramı incelenmiş ve tasavvufi yönü üzerinde durulmuştur. ŞİİRLERİNDEN SEÇMELER başlıklı bölümde Yunus Emre’nin 69 adet şiiri ve “Çıkdum erük dalına” adlı şiirin şerhine yer verilmiştir.

13. BOZ, ERDOĞAN (HAZ.)

X. Uluslararası Yunus Emre Sevgi Bilgi Şöleni Bildirileri (06-08 Mayıs 2010), Eskişehir, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Basımevi, 2011, 1028 S.

Eserde Yunus Emre ile ilgili bildiriler yer almaktadır.

İçindekiler: İÇİNDEKİLER s.V, Yunus Emre Araştırma Merkezi Müdürü Prof. Dr. Erdoğan Boz’un Açış Konuşması s.XIII, **BİLDİRİLER s.1**, **AKÇAY, Arş. Gör. Yusuf** Yunus Emre’nin Dilinde Deyimsel Anlatım s.1, **AKTAN, Doç. Dr. Bilal** Yunus Emre’nin Dilinde Deyimsel Anlatım s.9, **ALİYEVA, Doç. Dr. Tamilla Abbashanlı** “Türk aşık Şiiri” Kitabında Haluk Köroğlu’nun Yorumu İle Yunus Emre s.21, **ALTUNAN, Yrd. Doç. Dr. Sema** XIII. YY anadolusunda Yunus Emre’nin Birleştirici Misyonu s.31, **AYDIN, Prof. Dr. Mehmet** Yunus Emre’nin Şiirlerindeki İkinci Şahısların İşlevleri s.43, **AYHÜN, Dr. Erşahin Ahmet** Halk İnançlarında Yunus Emre’nin Mezarının Yeri Problemi s.51, **BACANLI, Yrd. Doç. Dr. Eyüp** Yunus Emre’nin Şiirlerindeki –miş yatur Üzerine s.73, **BESOLOVA, Prof. Dr. Elena-ESEN, Yrd. Doç. Dr. Minara Aliyeva** “Yunus Emre’nin Dil Sözlüğü”nün Oluşturma Prensipleri Üzerine s.85, **BOZ, Prof. Dr. Erdoğan** Yunus Emre Divanı’nın Bağlamsal Sözlüğü ve dizini Üzerine Bir Deneme s.91, **CEYLAN, Prof. Dr. Ömür** “Yunus Vardır Hep Yunus’tan İçeri” Yunus’ta “Söz”ün Derinliği s.97, **CİVELEK, Doç. Dr. Yakup** Yunus Emre Şiirlerinde Anlamsal ve Sözdizimsel Bağlam s.107, **ÇELİK, Prof. Dr. Ali** Yunus Emre’nin “Keşke”leri s.131, **ÇETİN, Nagihan** Yunus Emre’de

Kültler s.141, **ÇINAR, Doç. Dr. Aliye Yunus Emre Düşüncesinde Hayat ve Ölüm Teması** s.157, **ÇUKURLU, Arş. Gör. Talip Sayılar ve Yunus Emre** s.165, **DAYANÇ, Yrd. Doç. Dr. Muharrem Üç Şairden/Şiirden Hareketle Cumhuriyet Dönemi Türk Şiirinde Yunus emre'den Himmet Umma** s.181, **DEMİR, Doç. Dr. Celal Yunus Emre'nin Türkçe Öğretimindeki Yeri** s.195, **DEMİR, Okt. İmdat Yunus Emre'nin Eserlerinde Hayvan Adları** s.205, **DEMİRCİ, Prof. Dr. Mehmet Yunuslar ve Molla Kasımlar** s.235, **DOĞRU, Arş. Gör. Fatih Yunus EmreDivanı'nda Savaş ve Askerlikle İlgili Sözcükler** s.245, **DURMUŞ, Yrd. Doç. Dr. Mitat Yunus Emre Şiirlerinde İnsanın Algılanış Biçimleri ve Karşıt Değer Yargısı** s.281, **EFE, Dr. Adem-ERDAL, İsmet Yunus Emre'nin Sanatkâr Kimliğini Şekilendiren Devrin Sosyokültürel Analizi** s.293, **ERDEM, Doç. Dr. Hüseyin Suphi Yunus Emre'de İnsanın Varoluşsal Gerçekliği** s.305, **ERGÜN, Prof. Dr. Mustafa Tasavvuf Eğitimi ve Yunus Emre** s.321, **ERTAN, Dr. Mehmet Emin Yunus Emre'nin Dinler ve Tarikatler Üstü Tasavvuf Görüşü** s.347, **GÜLSEVİN, Prof. Dr. Gürer Dil Çalışmaları İçin Yunus Emre'nin Yeni Yayınları Nasıl Olmalıdır?** S.369, **GÜNEŞ, Dr. Mustafa Yunus Emre'nin Sözü** s.383, **HARMANCI, Abdullah-UYSAL, Tuna Necip Fazıl Kısakürek ve Nezihe Araz'ın Yunus Emre Oyunlarının Karşılaştırılması** s.407, **HURAMAN, Doç. Dr. Hümmetova Yunus Emre İlahilerinin Metforik Dili** s.423, **IŞIK, Yrd. Doç. Dr. Caner Sözlü Geleneğe Göre Yunus Emre ve Önemi** s.435, **İLHAN, Doç. Dr. Nadir Yunus Emre'nin Eserlerinde Kullanılan Ancak Yazı Dilinde Unutulan Fiiller** s.451, **İNCE, Dr. Ömer Yunus Emre'de Metafizik Gerilim** s.477, **KARABAĞ, Yrd. Doç. Dr. Gülin- BELENLİ, Tuğba Sosyal Bilgiler ve Tarih Öğretimi İçin Yunus Emre'den Mesajlar** s.491, **KARACOŞKUN, Doç. Dr. Mustafa Doğan Yunus'un Şiirleri Işığında İşlevsel Sevginin Psikolojik Çözümlemesi** s.515, **KARAKAYA, Doç. Dr. Talip Çağımızın Sorunları Karşısında Yunus Emre'nin Felsefesinin Evrensel Boyutu ve Hümanizmi** s.525, **KARAVELİOĞLU, Yrd. Doç. Dr. Murat Ali Yunus Emre'nin Coğrafya'sı** s.539, **KARAYAZI, Arş. Gör. Nurgül Yunus Emre'nin Divân ve Risâlet^ü'n-Nushiyye'ind Vahdet Düşüncesi** s.549, **KAYMAZ, Prof. Dr. Zeki Yunus Emre'nin Şiirlerinde Moğolca Kaynaklı Kelimeler** s.569, **KILIÇ, Emel Yunus Emre'nin XIII. – XIV. Yüzyıl Anadolu Kültür Çevreleri İle Etkileşimi** s.575, **KOÇ, Yrd. Doç. Dr. Adem Yunus'un "Göç"ü** s.607, **KOÇ, Yrd. Doç. Dr. Raşit- TANHAN, Yrd.**

Doç. Dr. Fuat Yunus Emre'nin Şiirlerinde Değerler Sistemi s.621, **KOÇAK, Prof. Dr. Aynur- MOLLAİBRAHİMOĞLU, Çiğdem** Yunus Emre'de Arketipsel İmgeler: Risaletü'n- Nushiyye Örneği s.635, **KOLAÇ, Yrd. Doç Emine** Türkçe Derslerinde (1-5;6-8) Yunus Emre'nin Öğretileri Yoluyla Değerler Eğitimi s.647, **KÖKSAL, Doç. Dr. Osman** Yunus'un Söyleminde Tarih Olgusu ve Tarihi Derinlik s.657, **MAHDUM, Yrd. Doç. Dr, Abid Nazar** Bir Mutasavvıf Olarak Yunus Emre ve Mahdumkulu Ferâgi s.665, **MAHDUMOVA, Aynura** Yunus Emre ve Fuzuli'nin "Tut" Redifli Gazeli s.679, **NERİMANOĞLU, Prof. Dr. Kamil Veli** Yunus Emre'nin Şiirlerinde Tekrarlar Sistemi s. 685, **OKUMUŞ, Prof. Dr. Ejder** Küreselleşme ve Yunus Emre s.703, **ÖZÇELİK, Mustafa** Sufilik Bağlamında Yunus Emre'nin Şiiri s.751, **ÖZGÜR, Doç. Dr. Can** Yunus Emre Divanındaki Sözcüklerin Kıpçak Yürkçesinin Söz Varlığındaki İçindeki Yeri- I- s.765, **SAĞIR, Adem- DİKİCİ, Erkan** Yunus Emre'nin Hümanizm Görüşü Perspektifinden Ötekileştirme Problemi s.775, **SİR, Yrd. Doç. Dr. Ayşe Nur** Yunus Emre Divanı'ndan Türkiye Türklüğüne Sözlüksel Karşılaştırma s.793, **SİVRİ, Doç. Dr. Medine** Yunus Emre Felsefesinden Hareketle Anadolu ve Avrupa Aydınlanmasına Karşılaştırmalı Bir Yaklaşım s.819, **ŞANLI, Yrd. Doç. Dr. İsmet** Yunus Emre'nin Şiirlerinde "Eren" Kavramının Ele Alınışı s.839, **TANHAN, Yrd. Doç. Dr. Fuat- KOÇ, Yrd. Doç. Dr. Raşit** Yunus Emre Şiirlerinin Transaksiyonel Analiz açısından İncelenmesi s.851, **TATCI, Yrd. Doç. Dr. Mustafa** Aşk İmâmdır Bize-Yûnus Emre'nin Bir Şiirinin Yorumu s.867, **TEKŞAN, Yrd. Doç. Dr. Keziban- Yüksel, Seçil- Korkmaz, Seval Canalp** Yunus Emre ve Ahmet Yesevi Divanları Arasındaki Metinlerarası İlişki s.893, **TÜRKDOĞAN, Yrd. Doç. Dr. Melike Gökcan** Yunus Emre'nin Şiirlerinde "İnsan-ı Kâmil" Modeli s.909, **UYGUR, Prof. Dr. Ceyhun Vedat** Yunus Emre'nin Dilinden Dökülenler s.921, **UYSAL, Dr. İdris Nebi** Yunus Emre Divanı'nda Bitki Adları ve İşlevleri s.949, **VARHAN, Elçin** Sezai Karakoç'un Gözüyle Yunus Emre s.967, **VURAL, Doç. Dr. Hanifi** Yunus Emre'de Ölüm Düşüncesi ve Ölümüne Dair İfade Sıklığı s.975, **YAMAN, Doç. Dr. Ertuğrul** Yunus Emre'de Gönül Dili s.989, **YILMAZ, Arş. Gör. Burcu** Nezihe Araz'ın "Hoşgörü Ustaları" Adlı Romanında Yunus Emre'nin Tasavvuf Felsefesine Dair Görüşleri s.997, **BİLGİ ŞÖLENİ AFİŞİ** s. 1013, **BİLGİ ŞÖLENİ FOTOĞRFLARI** s.1015

Ön Söz (ve/veya Giriş) bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: Eser Prof. Dr. Erdoğan Boz'un açılış konuşmasıyla başlamaktadır. Devamında Yunus Emre ile ilgili 64 adet bildiri yer alır. Eser şölene ait afiş ve fotoğraflarla son bulmaktadır.

14. CESUR, HASAN HÜSEYİN

Yunus Emre Divanı'ndaki Deyimlerin Yapı ve Anlam bakımından İncelenmesi, Danışman: Prof. Dr. H. İbrahim DELİCE (Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Sivas, 2010, 360 S.

Eserde Yunus Emre Divanı'ndaki deyimlerin anlam ve yapı bakımından incelenmesine yer verilmiştir.

İçindekiler: KABUL VE ONAY s.VII, ÖZET s.VII, ABSTRACT s.IX, İÇİNDEKİLER s.XI, KISALTMALAR s.XIII, ÖN SÖZ s.XV, 1. GİRİŞ s.1, 1.1. YÛNUS EMRE'NİN HAYATI s.1, 1.2. YÛNUS EMRE'NİN MENKABEVÎ HAYATI s.20, 1.3. YÛNUS EMRE'NİN TÜRKÇESİ s.31, 1.4. YÛNUS'UN EDEBİYATIMIZDAKİ YERİ, DÜŞÜNCESİ VE SANATI s.35, 1.5. DEYİM s.45, 1.5.1. Deyimin Tanımı s.45, 1.5.2. Deyimlerin Oluşum, Kaynakları ve Özellikleri s.47, 1.5.2.1. Deyimlerin Oluşumu s.47, 1.5.2.2. Deyimlerin Kaynakları s.47, 1.5.2.3. Deyimlerin Özellikleri s.48, 1.5.2.3.1. Anlatım Özellikleri s.48, 1.5.2.3.2. Deyimlerin Yapısal Özellikleri s.49, 1.5.3. Deyimlerin Sınırı s.54, 1.5.3.1. Deyimler ve Atasözleri s.54, 1.5.3.2. Deyimler ve Terimler s.55, 1.5.3.3. Deyimler ve Dualar, Beddualar s.55, 1.5.3.4. Deyimler ve Birleşik Sözcükler s.55, 1.5.3.5. Deyimler ve İkilemeler s.56, 1.5.3.6. Deyimler ve Argo s.56, 1.6. DEYİM, ANLAMBİLİM VE DİLBİLİM s.56, 1.7. TÜRKİYE TÜRKÇESİNDE DEYİMLERÜZERİNE YAPILAN ARAŞTIRMALAR s.62, 2. YAPI VE ANLAM İNCELEMESİ s.65, 3. DİZİN s.245, KAYNAK METİN: DÎVÂN-I YÛNUS EMRE S.267, KAYNAKÇA s.359

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bölümün başında söz ve dilin öneminden bahsedilmiş, eserin yazılış amacından söz edilmiştir. Devamında özellikle

deyimlerin seçilme nedeninden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde Yunus Emre'nin belgelere dayalı ve menkabevî hayatına yer verilmiş, kullandığı dil, Türk edebiyatındaki yeri ve öneminden bahsedilmiştir. Devamında deyimmin ne olduğu tanımlanmış, eserleri, kaynakları ve özellikleri üzerinde durulmuştur. Ayrıca konu ile ilgili daha önce yapılan araştırmalardan da bahsedilmiştir. Eserin son bölümünde deyimler sözlüksel sıralamaya göre yapı bakımından incelenmiştir.

15. ÇELİK, SERDAR

Sözleri Yûnus Emre'ye Ait Segâh Makâmında Bestelenmiş İlâhî Formundaki Eserlerin Müzikal Analizi, Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özgür Sadık KARATAŞ (Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Erzurum, 2010, 128 S.

Eserde Yunus Emre'ye ait segâh makamında bestelenmiş ilâhilerin müzikal özellikleri analiz edilmiştir.

İçindekiler: ÖZET s.VII, ABSTRACT s.VIII, TABLOLAR LİSTESİ s.IX, GRAFİK LİSTESİ s.X, ÖN SÖZ s.11, GİRİŞ s.1, BİRİNCİ BÖLÜM s.3, PROBLEM DURUMU s.3, 1.1. TASAVVUF s.3, 1.2. YÛNUS EMRE s.6, 1.3. İLÂHÎ FORMU s.8, 1.4. SEGÂH MÂKAMI s.10, 1.5. ARAŞTIRMANIN AMACI s.15, 1.6. ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ s.15, 1.7. VARSAYIMLAR s.15, 1.8. SINIRLILIKLAR s.16, 1.9. TANIMLAR s.16, İKİNCİ BÖLÜM s.17, YÖNTEM s.17, 2.1. ARAŞTIRMA MODELİ s.17, 2.2. EVREN – ÖRNEKLEM s.17, 2.3. VERİLERİN TOPLANMASI s.22, 2.4. TOPLANAN VERİLERİN ANALİZİ s.22, ÜÇÜNCÜ BÖLÜM s.24, BULGULAR VE YORUM s.24, 3.1. GÜFTE ANALİZİ s.24, 3.1.1. A Sultanım Sen Var İken s.24, 3.1.2. Alemler Nura Gark Oldu s.25, 3.1.3. Araya Araya Bulsam İzini s.26, 3.1.4. Aşkın Aldı Benden Beni s.26, 3.1.5. Aşkın İle Âşıklar s.27, 3.1.6. Ben Dost İle Dost Olmuşum s.28, 3.1.7. Ben Yürürem Yane Yane s.29, 3.1.8. Bilmem Nideyim Aşkın Elinden s.29, 3.1.9. Bir Şaha Kul Olmak Gerek s.30, 3.1.10. Cümle Kuşlar Uyanmadan s.31, 3.1.11. Derviş Bağrı Taş Gerek s.32, 3.1.13. Dervişlik Başdadır Tacda Değil

s.35, 3.1.14. Dolap Niçin İnilersin s.36, 3.1.15. Gani Mevlam Nasib Etse s.37, 3.1.16. Gelin Gidelim Allah Yoluna s.38, 3.1.17. Her Kaçan Anarsam Seni s.39, 3.1.18. Hu Allah Ben Yürürüm Yane Yane s.40, 3.1.19. Kabre Vardığım Gece (Ya Rabbena Hayreyle) s.40, 3.1.20. Kime Gönül Verir İsem s.41, 3.1.21. Gaffet İle Hakkı Buldum Diyenler s.43, 3.1.22. Sordum Sarı Çiçeğe s.44, 3.1.23. Sarı Çiçek İlâhîsî s.45, 3.1.24. Şol Cennetin Irmakları s.46, 3.1.25. Uyurken Seyrimde s.47, 3.1.26. Yûnus'un Destanı s.48, 3.2. FORM ANALİZİ s.49, 3.2.1. A Sultanım Sen Var İken s.50, 3.2.2. Alemler Nura Gark Oldu s.51, 3.2.3. Araya Araya Bulsam İzini s.51, 3.2.4. Aşkın Aldı Benden Beni s.51, 3.2.5. Aşkın İle Aşıklar s.52, 3.2.6. Ben Dost İle Dost Olmuşum s.53, 3.2.7. Ben Yürürem Yane Yane s.53, 3.2.8. Bilmem Nideyim Aşkın Elinden s.54, 3.2.9. Bir Şaha Kul Olmak Gerek s.54, 3.2.10. Cümle Kuşlar Uyanmadan s.55, 3.2.11. Derviş Bağrı Taş Gerek s.56, 3.2.12. Derviş Olan Kişiler Deli Olgan Olur s.57, 3.2.13. Dervişlik Baştadır Tacda Değildir s.57, 3.2.14. Dolap Niçin İnilersin s.58, 3.2.15. Gani Mevlam Nasib Etse s.58, 3.2.16. Gelin Gidelim Allah Yoluna s.59, 3.2.17. Her Kaçan Anarsam Seni s.59, 3.2.18. Hu Allah Ben Yürürüm Yane Yane s.60, 3.2.19. Kabre Vardığım Gece Ya Rabbena Hayreyle s.60, 3.2.20. Kime Gönül Verir İsem s.61, 3.2.21. Gaflet İle Hakkı Buldum Diyenler s.62, 3.2.22. Sordum Sarı Çiçeğe s.63, 3.2.23. Sarı Çiçek İlâhisi s.63, 3.2.24. Şol Cennetin Irmakları s.64, 3.2.25. Uyurken Seyrimde s.65, 3.2.26. Yûnus'un Destanı s.65, 3.3. MAKAM ANALİZİ s.66, 3.3.1. A Sultanım Sen Var İken s.67, 3.3.2. Alemler Nura Gark oldu s.67, 3.3.3. Araya Araya Bulsam İzini s.67, 3.3.4. Aşkın Aldı Benden Beni s.67, 3.3.5. Aşkın İle Âşıklar s.68, 3.3.6. Ben Dost İle Dost Olmuşum s.68, 3.3.7. Ben Yürürem Yane Yane s.68, 3.3.8. Bilmem Nideyim Aşkın Elinden s.69, 3.3.9. Bir Şaha Kul Olmak Gerek s.69, 3.3.10. Cümle Kuşlar Uyanmadan s.70, 3.3.11. Derviş Bağrı Taş Gerek s.70, 3.3.12. Derviş Olan Kişiler s.70, 3.3.13. Dervişlik Baştadır Tacda Değildir s.71, 3.3.14. Dolap Niçin İnilersin s.71, 3.3.15. Gani Mevlam Nasib Etse s.71, 3.3.16. Gelin Gidelim Allah Yoluna s.71, 3.3.17. Her Kaçan Anarsam Seni s.72, 3.3.18. Hu Allah Ben Yürürüm Yane Yane s.72, 3.3.19. Kabre Vardığım Gece (Ya Rabbena Hayreyle) s. 72, 3.3.20. Kime Gönül Verir İsem s.73, 3.3.21. Gaflet İle Hakkı Buldum Diyenler s.73, 3.3.22. Sordum Sarı Çiçeğe s.73, 3.3.24. Şol Cennetin Irmakları s.74, 3.3.25. Uyurken

Seyrimde s.74, 3.3.26. Yûnus'un Destanı s.74, 3.4. USÛL ANALİZİ VE ÛSUL – VEZİN ŞEMASI s.75, 3.4.1. A Sultanım Sen Var İken s.75, 3.4.2. Alemler Nura Gark oldu s.76, 3.4.3. Araya Araya Bulsam İzini s.77, 3.4.4. Aşkın Aldı Benden Beni s.77, 3.4.5. Aşkın İle Âşıklar s.78, 3.4.6. Ben Dost İle Dost Olmuşum s.79, 3.4.7. Ben Yürürem Yane Yane s.80, 3.4.8. Bilmem Nideyim Aşkın Elinden s.81, 3.4.9. Bir Şaha Kul Olmak Gerek s.82, 3.4.10. Cümle Kuşlar Uyanmadan s.83, 3.4.11. Derviş Bağrı Taş Gerek s.84, 3.4.12. Derviş Olan Kişiler s.84, 3.4.13. Dervişlik Başdadır Tacda Değildir s.85, 3.4.14. Dolap Niçin İnilersin s.86, 3.4.15. Gani Mevlam Nasib Etse s.86, 3.4.16. Gelin Gidelim Allah Yoluna s.88, 3.4.17. Her Kaçan Anarsam Seni s.88, 3.4.18. Hu Allah Ben Yürürüm Yane Yane s.89, 3.4.19. Kabre Vardığım Gece (Ya Rabbena Hayreyle) s.90, 3.4.20. Kime Gönül Verir İsem s.90, 3.4.21. Gaflet İle Hakkı Buldum Diyenler s.91, 3.4.22. Sordum Sarı Çiçeğe s.92, 3.4.23. Sarı Çiçek İlâhîsi s.93, 3.4.24. Şol Cennetin Irmakları s.94, 3.4.25. Uyurken Seyrimde s.95, 3.4.26. Yûnus'un Destanı s.96, SONUÇ VE ÖNERİLER s.98, KAYNAKÇA s.99, EKLER s.101, Ek 1. Segâh İlâhî (A Sultanım Sen Var İken) s.102, Ek 2. Segâh İlâhî (Âlemler Nûra Gark Oldu) s.103, Ek 3. Segâh İlâhî (Araya Araya Bulsam İzini) s.104, Ek 4. Segâh İlâhî (Aşkın Aldı Benden Beni) s.105, Ek 5. Segâh İlâhî (Aşkın İle Âşıklar) s.106, Ek 6. Segâh İlâhî (Ben Dost İle Dost Olmuşum) s.107, Ek 7. Segâh İlâhî (Ben Yürürem Yâne Yâne) s.108, Ek 8. Segâh İlâhî (Bilmem Nideyim Aşkın Elinden) s.109, Ek 9. Segâh İlâhî (Bir Şaha Kul Olmak Gerek) s.110, Ek 10. Segâh İlâhî (Cümle Kuşlar Uyanmadan) s.111, Ek 11. Segâh İlâhî (Derviş Bağrı Taş Gerek) s.112, Ek 12. Segâh İlâhî (Derviş Olan Kişiler) s.113, Ek 13. Segâh İlâhî (Dervişlik Başdadır Tacda Değildir) s.114, Ek 14. Segâh İlâhî (Dolap Niçin İnilersin) s.115, Ek 15. Segâh İlâhî (Gaflet İle Hakkı Buldum) s.116, Ek 16. Segâh İlâhî (Ganî Mevlâm Nasîb Etse) s.117, Ek17. Segâh İlâhî (Gelin Gidelim Allah Yoluna) s.118, Ek 18. Segâh İlâhî (Her Kaçan Anarsam Seni) s.119, Ek 19. Segâh İlâhî (Hu Allah Ben Yürürüm Yâne Yâne) s.120, Ek 20. Segâh İlâhî (Kabre Vardığım Gece Yâ Rabbena Hayreyle) s.121, Ek 21. Segâh İlâhî (Kime Gönül Verir İsem) s.122, Ek 22. Segâh İlâhî (Sarî Çiçek) s.123, Ek 23. Segâh İlâhî (Sordum Sarı Çiçeğe) s.124, Ek 24. Segâh İlâhî (Şol Cennetin

İrmakları) s.125, Ek 25. Segâh İlâhî (Uyurken Seyrimde) s.126, Ek 26, Segâh İlâhî (Yunus'un Destanı) s.127, ÖZGEÇMİŞ s.128

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bölümde müziğin tanımı yapılarak eserin içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde müziğin formları hakkında bilgi verilmiştir. **BİRİNCİ BÖLÜM** de “Tasavvuf” ayrıntılı bir biçimde açıklanmış, ilahiler ve segâh makamı hakkında geniş bilgilere yer verilmiştir. Devamında araştırmanın amacından söz edilmiştir. **İKİNCİ BÖLÜM** de araştırma yapılırken toplanan verilerin elde edilmiş biçimi, analizinden söz edilmiştir. **ÜÇÜNCÜ BÖLÜM** de ilahilerin analizine yer verilmiştir. **SONUÇ VE ÖNERİLER** başlıklı bölümde araştırma sonucunda elde edilen bulgular belirtilmiştir.

16. ÇUKURLU, TALİP

Yunus Emre Dîvânı'nda Teşbih, Danışman: Yrd. Doç. Dr. Halit BİLTEKİN (Eskişehir Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Eskişehir, 2010, 146 S.

Eserde Mustafa Tatçı'nın yazdığı Yunus Emre Divanı esas alınarak Yunus Emre'nin bu eserindeki teşbih ve istiareler incelenmiş, kullanım sıklıkları ve özelliklerinden bahsedilmiştir.

İçindekiler: ÖZ s.ii, ABSTRACT s.iii, JÜRİ VE ENSTÜTÜ ONAYI s.iv, ÖN SÖZ s.v, ÖZGEÇMİŞ s.vii, KISALTMALAR s.xi, 1. GİRİŞ s.1, 1.1. BELÂGAT s.1, 1.1.1. Belâgatın Tanımı s. 1, 1.1.2. Arap Edebiyatında Belâgat Çalışmaları s.5, 1.1.3. Fars Edebiyatında Belâgat Çalışmaları s.5, 1.1.4. Türk Edebiyatında Belâgat Çalışmaları s.5, 1.2. TEŞBİH s.9, 1.2.1. Temel Unsurlarına Göre Teşbihler s.9, 1.2.1.1. Teşbih-i Mufassal s.9, 1.2.1.2. Teşbih-i Mücmel s.9, 1.2.1.3. Teşbih-i Mükked/Mücez/Muhtasar s.10, 1.2.1.4. Teşbih-i Mürsel s.10, 1.2.1.5. Teşbih-i Belîğ s.11, 1.2.2. Müşebbeh ve Müşebbehün Behin Kullanımlarına Göre Teşbihler s.11, 1.2.2.1. Teşbih-i Cem s.11, 1.2.2.2. Teşbih-i Tesviye s.12, 1.2.2.3. Teşbih-i Mefrûk s. 12, 1.2.2.4. Teşbih-i Melfûf s.12, 1.2.2.4. Teşbih-i Mâklub/Mâkus/Tafdîl s.13, 1.2.3. Vech-i Şebihin Kullanımına Göre Teşbihler s.13, 1.2.3.1. Teşbih-i Tahkîkî s.13, 1.2.3.2. Teşbih-i Tahayyülî

s.14, 1.2.3.3. Teşbîh-i Baîd-i Garîb /Edîbâne Teşbîh s.14, 1.2.3.4. Teşbîh-i Karîb-i Mübtezel Âmiyâne Teşbîh s.14, 1.2.4. Gayelerine Göre Teşbîhler s.15, 1.2.4.1. Teşbîh-i Makbûl s.15, 1.2.4.2. Teşbîh-i Merdûd s.15, 1.2.4.3. Teşbîh-i Tehekkümî/Temlîhî s.15, 1.2.4.4. Teşbîh-i Meşrût s.16, 1.2.5. Temsîlî Teşbîh s.16, 1.2.6. Teşâbüh/ Tesâvî s.17, 1.3. İSTİÂRE S.18, 1.3.1. Müşebbeh ve Müşebbehün Bihin Kullanımına Göre İstiâreler s.18, 1.3.1.1. İstiâre-i Musarraha (Açık İstiâre) s.18, 1.3.1.1.1. İstiâre-i Musarraha-i Mutlaka s.19, 1.3.1.1.2. İstiâre-i Musarraha-i Mücerrede s.19, 1.3.1.1.3. İstiâre-i Musarraha-i Müreşşaha s.20, 1.3.1.2. İstiâre-i Mekniyye (Kapalı İstiâre) s.20, 1.3.2. Diğer İstiâre Çeşitleri s.21, 1.3.2.1. İstiâre-i İnâdiyye-İstiâre-i Vifâkiyye s.21, 1.3.2.2. İstiâre-i Tebeiyye – İstiâre-i Asliyye s.21, 1.3.2.3. İstiâre-i Tahkîkiyye – İstiâre-i Tahyîliyye s.22, 1.3.2.4. İstiâre-i Âmmiyye/İstiâre-i Mübtezele s.22, 1.3.2.5. İstiâre-i Hâssiyye/İstiâre-i Garîbe s.23, 1.3.2.6. İstiâre-i Temlîhiyye/İstiâre-i Tehekkümiyye s.23, 1.3.2.7. İstiâre-i Müfred(Müfred İstiâre) s.23, 1.3.3. Temsîlî İstiâre/Mürekkep İstiâre/Yaygın İstiâre/Tafsîlî İstiâre s.24, 2. YUNUS EMRE s.34, 2.1 Hayatı s.34, 2.2. Eserleri ve Edebî Kişiliği s.35, 3. YÖNTEM s.38, 4. BULGULAR VE YORUM s.41, 4.1.1. Yunus Emre Dîvânı'nda Teşbîhler s.41, 4.1.1. Mufassal Teşbîhler s.41, 4.1.2. Mücmel Teşbîhler s.48, 4.1.3. Mürsel Teşbîhler s.50, 4.1.4. Mükked Teşbîhler s.62, 4.1.5. Belîğ Teşbîhler s.76, 4.1.6. Temsîlî Teşbîhler s.96, 4.2. Yunus Emre Dîvânî'nda İstiâreler s.104, 4.2.1. Açık İstiâreler s.104, 4.2.2. Kapalı İstiâreler s.115, 4.2.3. Temsîlî İstiâreler s.130, 5. SONUÇ s.135, KAYNAKÇA s.142

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde bir metni anlamının o metindeki edebi sanatları anlamakla mümkün olacağı belirtilerek; çalışmanın amacı, içeriği ve öneminden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde belâğâtın tanımı ve dünya edebiyatlarındaki yerinden bahsedilerek, söz sanatları ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır. Bölüm Yunus Emre'nin hayatı ve eserleriyle devam etmektedir. Ayrıca bu bölümde araştırma yaparken izlenen yol ve kullanılan yöntem de ayrıntılı bir biçimde açıklanmıştır. Daha sonra örnekleriyle beraber teker teker Divan'da yer alan söz sanatları belirtilmiştir. **SONUÇ** bölümünde ise Yunus

Emre Divanı'nda yer alan edebi sanatlarla ilgili varılan sonuçlar ve elde edilen bulgular özetlenmiştir.

17. DİNÇER, NECMEDDİN

Büyük Halk Şairi Yunus Emre'nin Hayatı ve Hakiki Mezarı, İstanbul, Sulhi Garan Matbaası Koll. ŞTİ, 1965, bs. y. , 45 S.

Eserde Yunus Emre'nin M. Necmeddin Dinçer'in elinde bulunan orijinal belgeler ışığında Yunus Emre'nin hayatı detaylı bir şekilde anlatılmıştır.

İçindekiler: Ön söz s.5, Giriş s.5, Yunus Emre'nin hayatı s.7, Yunus Emre'nin dervişliği s.8, Tabduk Emre'nin mezarı s.9, Yaşadığı tarih s.10, Yunus Emre'nin ihtiyarlığı s.10, Medfeni ve makamları s.10, Yunus Emre'nin türbesi ve kerametleri s.23, Vesikalar s.28, Mahallî rivayetler s.42, Eserin hazırlanmasında incelenen eserler s.43.

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde halkın tarikat erbabı olarak önemseydiği Yunus Emre'yi niçin sahiplenmek istediği anlatılmıştır. Ayrıca yazar burada mensup olduğu ailenin Yunus Emre sülalesinden olmasından dolayı elindeki orijinal vesikalara dayalı olarak Yunus'un hayatını anlatıldığını vurgulamıştır.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre'nin hayatı” başlıklı bölümde Yunus'un Eskişehir'e bağlı Sivrihisar kazasının Sarıköy'ünde doğup yaşadığı yazarın elindeki vesikalara dayanarak anlatılmıştır. Ayrıca yazar Yunus Emre ve Bektaşilik arasında ilgi kurmuş Hacı Bektaş Veli tarafından Tabduk Emre'nin yanına gönderildiği vurgulanmıştır. Bölümün devamında Yunus'un yaşantısı belgelerle açıklanmıştır. “Yunus Emre'nin dervişliği” başlıklı bölümde ise Hacı Bektaş Veli'nin Yunus Emre'yi Tabduk Emre'ye gönderip Yunus'un ona kırk yıl hizmet ettiği anlatılmıştır. “Tabduk Emre'nin mezarı” başlıklı bölümde bu mezarın Ankara'nın Nallıhan kazasının Emre köyünde olduğu ve bu köyün Sakarya nehrine on beş dakika uzaklıkta olduğu belirtilmiştir. Yazar bu durumu belgelerle açıklamaya çalışmıştır. “Medfeni ve makamları” adlı bölümde Yunus'un mezarının nerede olduğuyla alakalı söylencelere dayalı olarak farklı farklı illerde olduğu tezinin çürütülmesine değinilmiştir. Bölümün sonunda yazar, Yunus'un mezarının Sarıköy'de olduğunu şüphe kalmayacak şekilde vurgulamıştır. “Yunus Emre'nin türbesi ve kerametleri” adlı bölümde ise Yunus

Emre'nin türbesinin nerede olduğu üzerinde durulmuş ve bununla alakalı söylenceler anlatılmıştır. Bölümün devamında Yunus'un tarikat şeceresi yer alır. “Vesikalar” başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin doğup yaşadığı ve öldüğü yerle alakalı belgelere yer verilmiştir. “Mahallî Rivayetler” bölümünde ise halk arasında Yunus Emre ile ilgili söylenegelen rivayetlere yer verilmiştir.

18. DOĞUMUNUN 770. YILDÖNEMİNDE ULUSLARARASI YUNUS EMRE SEMPOZYUMU BİLDİRİLERİ

Doğumunun 770. Yıldönümünde Uluslararası Yunus Emre Sempozyumu Bildirileri, (Editör: Hacı Bayram Başer), İstanbul, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültürel ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı Kültür Müdürlüğü Yayınları, 198 S.

Eserde Yunus Emre, farklı düşünürlerin yazılarında detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Devamında Yunus Emre'nin Türk edebiyatındaki yeri, diğer Türki Cumhuriyetlerdeki Yunuslar ele alınarak anlatılmıştır.

İçindekiler: Takdim Yrd. Doç. Dr. Mustafa Tatcı **İşidin Ey Yârenler** s.11, Birinci Bölüm s.15, Türk Edebiyatında Yunus Emre Prof. Dr. Abdullah UÇMAN **Tasavvufta Devir Anlayışı ve Yûnus Emre'nin Devriyeleri** s.15, Prof. Dr. Elfine SIBGATULLINA **Kazan Tatar Edebiyatı ve Yunus Emre** s.25, Dr. Bakit MURZARAIMOV **Yunus Emre ve Kırgız Yunusları** s.29, Beşir AYVAZOĞLU **Meşrutiyet'ten Cumhuriyet'e Yunus Emre Yorumları** s.34, Yrd. Doç. Dr. Cafer ŞEN **Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatında Yunus Emre Okumaları** s.39, Yrd. Doç. Dr. Zekeriya BAŞKAL **Yunus Emre'nin Şiirleri Her Dem Yeniden Doğmayı Nasıl Başarıyor** s.51, İkinci Bölüm s.57, Yunus Emre'ye Yeni Yaklaşımlar s.57, Prof. Dr. Cafer Sadık YARAN **Erdem Etiği Açısından Yunus Emre'nin Ahlâk Felsefesi** s.57, Prof. Dr. Burhanettin TATAR **Yunus Emre'de Şiirsel Düşünme Biçimi** s.68, Doç. Dr. Metin YASA **Yunus Emre'de Ben bilinci: Benötesi Psikolojisi Açısından Bir Değerlendirme** s.72, Yrd. Doç. Dr. Can Habip TÜRKER **Yunus Emre'de Şiirsel İmkânın Görüngübilimi** s.77, Üçüncü Bölüm s.85, Tasavvuf Kültüründe Yunus Emre s.85, Prof. Dr. Metin İZETİ **Balkan Tekkelerinde Yunus Emre** s.85, Doç. Dr. Ekrem DEMİRLİ **Yunus Emre'de İnsanın Kadimliği Sorunu: “Ezelî Vatanda İdik”** s.98, Doç. Dr. Abdurrezzak TEK

Yunus Emre Divânı'nda Tasavvufî Kavramlar s.110, Yrd. Doç. Dr. Mustafa TATCI **Yunus Emre Şerhleri** s.120, Dr. Timuçin ÇEVİKOĞLU **Yunus Emre Hz.'nin Sözleriyle Bestelenmiş Eserler** s.128

Ön Söz (ve/veya Giriş): Takdim başlıklı bu bölümde Yunus Emre'nin 700 yıldır gönlümüzün dili, dilimizin gönlü olduğu, aşk ve irfan kaynağı olduğu vurgulanmıştır. Ayrıca Yunus Emre'nin evrensel nitelikteki düşünce sisteminden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: “Birinci Bölüm Türk Edebiyatında Yunus Emre” başlıklı bölümde Türk edebiyatı kastedilerek geniş bir coğrafya ele alınmıştır. Kazan Tatar, Kırgız edebiyatlarındaki Yunuslar detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Ayrıca Fuat Köprülü'nün Yunus'u keşfiyle başlayan sürecin Cumhuriyet dönemine yansımaları da anlatılmıştır. “İkinci Bölüm Yunus Emre'ye Yeni Yaklaşımlar” başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin felsefik düşünceleri çerçevesinde oluşturulmuştur. Yunus Emre'de ben bilincinin olmadığı vurgulanmış; bütün düşüncelerinde evrensel nitelikler taşıdığı vurgulanmıştır. “Üçüncü Bölüm Tasavvuf Kültürü ve Yunus Emre” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirlerinden yola çıkarak Yunus Emre'deki tasavvuf düşüncesi farklı bakış açılarıyla detaylı bir şekilde ele alınmıştır.

19. DURMAZ, CANAN

Yûnus Emre Divanı'nda ve Risâletü'n Nushiyye'de Kelime Grupları ve Söz Varlığı, Danışman: Prof. Dr. M. Mehdi ERGÜZEL (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), , Sakarya, 2008, 455 S.

Eserde, Yunus Emre'nin iki önemli eserinde bulunan kelime grupları şekilsel olarak ayrıntılı bir biçimde incelenmiştir.

İçindekiler: KISALTMALAR s.iv, **ŞEKİL LİSTESİ** s.v, **ÖZET** s.vi, **SUMMARY** s.vii, **GİRİŞ** s.5, **BÖLÜM 1. KELİME GRUPLARI** s.6, 1.1. Kelime Gruplarının Özellikleri s.6, 1.2.Kelime Grubu Çeşitleri s.7, 1.2.1. İsim Tamlaması s.8, 1.2.2. Sıfat Tamlaması s.9, 1.2.3. Sıfat Fiil Grubu s.9, 1.2.4. Zarf Fiil Grubu s.10, 1.2.5. İsim Fiil Grubu s.10, 1.2.6. Tekrar Grubu s.11, 1.2.7. Edat Grubu s.11, 1.2.8. Bağlama Grubu s.12, 1.2.9. Ünvan Grubu s. 12, 1.2.10.

Birleşik İsim s.13, 1.2.11. Ünlem Grubu s.13, 1.2.12. Sayı Grubu s.13, 1.2.13. Birleşik Fiil s.15, 1.2.14. Kısaltma Grupları s.15, 1.2.14.1. İsnat Grubu s.16, 1.2.14.2. Yüklrnr Grubu s.17, 1.2.14.3. Yaklaşma Grubu s.17, 1.2.14.4. Bulunma Grubu s.17, 1.2.14.5. Uzaklaşma Grubu s.17, 1.2.14.6. Vasıta Grubu s.18, 1.2.15. Aitlik Grubu s.19, **BÖLÜM 2. YÛNUS EMRE** s.19, 2.1.Hayatı, Şahsiyeti, Eserleri s.19, **BÖLÜM 3. YÛNUS EMRE DİVANI'NDA VE RİSÂLETÜ'N NUSHİYYE'DE KELİME GRUPLARI** s.26, 3.1.İsim Tamlamaları s.26, 3.1.1. Belirtili İsim Tamlamaları s.26, 3.1.1.1. İki Kelimededen Oluşan Belirtili İsim Tamlamaları s.33, 3.1.1.2. Üç ve Daha Fazla Kelimededen Oluşan Belirtili İsim Tamlamaları s.35, 3.1.2. Belirtisiz İsim Tamlamaları s.35, 3.1.2.1. İki Kelimededen Oluşan Belirtisiz İsim Tamlamaları s.44, 3.1.2.2. Üç ve Daha Fazla Kelimededen Oluşan Belirtisiz İsim Tamlamaları s.45, 3.2. Sıfat Tamlamaları s.58, 3.2.1. İki Kelimededen Oluşan Sıfat Tamlamaları s.62, Üç ve Daha Fazla Kelimededen Oluşan Sıfat Tamlamaları s.68, 3.3. Sıfat Fiil Grupları s.73, 3.4. Zarf Fiil Grupları s.74, 3.5. İsim Fiil Grupları s.75, 3.6. Tekrar Grupları s.75, 3.7. Edat Grupları s.75, 3.7.1. “İçin” İle Oluşan Edat Grupları s.76, 3.7.2. “Gibi” İle Oluşan Edat Grupları s.76, 3.7.3. “İle” İle Oluşan Edat Grupları s.76, 3.7.4. “Diye” İle Oluşan Edat Grupları s.79, 3.8. Bağlama Grupları s.79, 3.9. Unvan Grupları s.85, 3.10. Birleşik İsimler s.85, 3.11. Ünlem Grupları s.85, 3.12. Sayı Grupları s.87, 3.13. Birleşik Fiiller s.87, 3.14. Kısaltma Grupları s.93, 3.14.1. İsnat Grupları s.93, 3.14.2.Yaklaşma Grupları s.93, 3.14.3. Bulunma Grupları s.93, 3.14.4. Uzaklaşma Grupları s.94, 3.14.5. Vasıta Grupları s.94, 3.15. Kelime Grupları İle İlgili Sayısal Veriler s.94, **BÖLÜM 4. YÛNUS EMRE DİVANI VE RİSÂLETÜ'N NUSHİYYE'YE AİT DİZİN** s.97, **SONUÇ** s.352, **KAYNAKÇA** s.353, **EKLER** s.355, **ÖZGEÇMİŞ** s.454

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde öncelikle dilin tanımı yapılmış daha sonra eserin içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde çalışmanın amacı ve öneminden bahsedilmiş, çalışmada nasıl bir yöntem izlendiği açıklanmıştır. **1. BÖLÜM'**de başlıklı bölümde kelimelerin özellikleri ve kelime çeşitleri açıklanmıştır. **2. BÖLÜM'**de Yunûs Emre'nin hayatı, kişiliği ve eserleri hakkında bilgi verilmiştir. **3. BÖLÜM'**de Yunus Emre'nin eserlerindeki kelime grupları sırayla

verilmiştir. **SONUÇ** bölümünde Yunus Emre'nin eserlerindeki kelime grubu tasniflerinin sayısal verileri sunulmuştur.

20. ERGÜN, MUSTAFA

Yunus Emre'de Tasavvuf ve Eğitim, Malatya, [y. y.], 1991, bs. y. , 211 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı; Allah, tabiat ve ölüm ile ilgili düşünceleri, eğitim ve insan ile ilgili değerlendirmeleri detaylı bir şekilde anlatılmıştır.

İçindekiler: İçindekiler s.2, Ön söz s.3, **1. Yunus Emre'nin hayatı ve şahsiyeti üzerine** s.7, **2. Yunus Emre'nin insan eğitim anlayışının dayandığı temeller** s.15, 2.1. Allah gerçeği s.20, 2.2. Tabiat gerçeği (Oluş) s.32, 2.3. Ölüm s.45, **3. Yunus Emre'nin insan anlayışı** s.55, 3.1. Yaratılış s.55, 3.2. İnsan bedeni ve nefsi s.67, 3.3. İnsanın manevi yönleri s.85, 3.3.1. Akıl ve bilgi s.85, 3.3.2. Gönül ve sevgi s.96, 3.4. İnsanın özü: benlik s.124, **4. Yunus Emre'nin eğitim anlayışı** s.147, 4.1. Eğitim gerekliliği s.147, 4.2. Eğitimde yanlış anlayış ve uygulamalar; medreselerdeki ilim öğretimi s.154, 4.3. Yunus için gerçek eğitim ve uygulaması s.168, 4.4. Eğitim için dilin önemi ve sohbet metodu s.176, 4.5. Eğitimde öğrencilik dönemi: dervişlik- miskinlik s.183, 4.6. Eğitim hedefi; kâmil insan (ârif) s.191, **Sonuçlar** s.203, Kaynaklar s.207

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde yazar yaptığı çalışmanın amacını belirtmiş, eserinin içeriğinden bahsederek ileride yapmak istedikleri üzerinde de durmuştur. Sonrasında eseri okurken dikkat edilecek bir takım hususları maddelendirerek bölümü sonlandırmıştır.

Konu Açıklaması: **Yunus Emre'nin hayatı ve şahsiyeti üzerine** başlıklı bölümde efsaneler ve çağdaş yorumlar ışığında Yunus Emre'nin hayatından bahsedilmiştir. **Yunus Emre'nin insan ve eğitim anlayışının dayandığı temeller** başlıklı bölümde ise Kuranda anlatıldığı şekliyle Allah, insanın varoluşu, yaratılışı, ölüm üzerinde durulmuş; bu kavramlar açıklanırken Yunus'un ilgili dizelerinden de örnekler verilmiştir. **Yunus Emre'nin İnsan Anlayışı** başlıklı bölümde ise yine kutsal kitaptaki bilgiler ışığında insanın yaradılışı, nefsi, manevi yönleri, üzerine bilgiler verilmiş ayrıca Yunus'un ilgili şiirleri de incelenmiştir. Bölümün devamında "sevgi" kavramı Yunus'tan örnekler verilerek ayrıntılı bir biçimde incelenmiştir. **Yunus Emre'nin eğitim**

anlayışı bölümünde yazar, insanı, diğer canlılardan farklı olarak bilgi ve becerilerle donatılmış olduğu için doğru eğitimle şekillendirilebileceğinden bahsetmiştir. Ayrıca eğitimin gerekliliğinden söz edip, medreselerdeki öğretimi eleştirmiş, şeriat ile tasavvuf anlayışı arasında karşılaştırmalar yapmıştır. Bölümün devamında yazar, Yunus'un din anlayışından söz ederek; eğitimde söz ve söyleyişin öneminden, tasavvufta öğrencilik anlayışından ve son olarak kâmil insan olmanın şartlarından bahsetmiştir. **Sonuç** bölümünde ise yazar, Yunus'un eğitmeni ve veli kişiliğini tekrar özetleyerek, birçok kişinin ondan ilham aldığını belirtmiş, Yunus'un eğitim anlayışına tekrar değinerek eserini sonlandırmıştır.

21. ERKMEN, AYTEKİN

Yûnus Emre'nin Hayatını Konu Alan Biyografik Romanlar, Danışman: Prof. Dr. Şahmurat ARIK (Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Kırşehir, 2014, 382 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatını konu alan biyografik romanlar yapı ve anlatım özellikleri ile kurguları açısından incelenmiştir.

İçindekiler: GİRİŞ s.1, 1. YÛNUS EMRE s.1, 1.1. Y'ünus Emre'nin Hayatı s.1, 1.2. Yûnus Emre'nin Eserleri s.15, 1.2.1. Risâletü'n - Nushiyye s.15, 1.2.2. Türkçe Dîvânı s.34, 1.3. Yûnus'un Menâkıbı s.36, 1.4. Türk Romanında Yûnus Emre s.49, **BÖLÜM I** s.52, 1. ROMAN NEDİR? s.52, 2. ROMANIN TARİHÇESİ VE GELİŞİMİ s.57, 3. TÜRK ROMANININ DOĞUŞU VE GELİŞİMİ s.64, **BÖLÜM II** s.72, 2. BİYOGRAFİ s.72, 2.1. Biyografik Roman s.93, 2.3. Türk Edebiyatında Biyografik Roman Örnekleri s.110, **BÖLÜM III** s.112, 3. YUNUS EMRE'Yİ KONU ALAN BİYOGRAFİK ROMANLAR s.112, 3.1. Dertli Dolap s.112, 3.1.1. Romanın Özeti s.112, 3.1.2. Romanın Konusu s.113, 3.1.3. Vak'a - Olay Örgüsü s.113, 3.1.4. Kişiler Dünyası s.127, 3.1.4.1. Yûnus Emre s.131, 3.1.4.2. Tabduk Emre s.132, 3.1.4.3. Elif Kız s.133, 3.1.4.4. Diğer Kahramanlar s.134, 3.1.5. Mekân s.136, 3.1.6. Zaman s.144, 3.1.7. Dil ve Üslûp s.149, 3.1.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.153, 3.2. Benim Adım Yûnus Emre s.158, 3.2.1. Romanın Özeti s.158, 3.2.2. Romanın Konusu s.161, 3.2.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.161, 3.2.4. Kişiler Dünyası s.166, 3.2.4.1. Yûnus Emre s.166, 3.2.4.2. Molla Kasım s.167, 3.2.4.3. Hacı Bektaş Veli s.168, 3.2.4.4. Diğer

Kahramanlar s.168, 3.2.5. Mekan s.169, 3.2.6. Zaman s.172, 3.2.7. Dil ve Üslup s.174, 3.2.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.176, 3.3. Bir Ben Vardır Bende Benden İçeri s.178, 3.3.1. Romanın Özeti s.178, 3.3.2. Romanın Konusu s.182, 3.3.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.182, 3.3.4. Kişiler Dünyası s.199, 3.3.4.1. Yûnus Emre s.190, 3.3.4.2. Tabduk Emre s.192, 3.3.4.3. Zehra s.194, 3.3.4.4. Nurefşan s.194, 3.3.4.5. Elif Kadın s.195, 3.3.4.6. Nine s.196, 3.3.4.7. Bodur Musa s.196, 3.3.4.8. Yağmur Ali s.197, 3.3.4.9. Diğer Kahramanlar s.199, 3.3.5. Mekân s.201, 3.3.6. Zaman s.207, 3.3.7. Dil ve Üslup s.209, 3.3.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.212, 3.4. Od – Bizim Yûnus s.215, 3.4.1. Romanın Özeti s.215, 3.4.2. Romanın Konusu s.217, 3.4.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.217, 3.4.4. Kişiler Dünyası s.224, 3.4.4.1. Yûnus Emre s.224, 3.4.4.2. Elif (Sitare) s.226, 3.4.4.3. İsmail (Samuel) s.228, 3.4.4.4. Tabduk Emre s.229, 3.4.4.5. Aslanlı Hünkâr s.230, 3.4.4.6. Mevlânâ s.231, 3.4.4.7. Sahip Perende s.231, 3.4.4.8. Temur Alp s.232, 3.4.4.9. Arm Usta s.232, 3.4.4.10. Satı Nine s.233, 3.4.4.11. Abakay s.233, 3.4.4.12. Çelebi Faruk s.234, 3.4.4.13. Ana Bacı s.234, 3.4.4.14. Taybuga s.234, 3.4.4.15. Diğer Kahramanlar s.235, 3.4.5. Mekân s.235, 3.4.6. Zaman s.240, 3.4.7. Dil ve Üslup s.242, 3.4.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.244, 3.5. Yûnus s.247, 3.5.1. Romanın Özeti s.247, 3.5.2. Romanın Konusu s.250, 3.5.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.250, 3.5.4. Kişiler Dünyası s.253, 3.5.4.1. Yûnus Emre s.253, 3.5.4.2. Yusuf s.254, 3.5.4.3. Tabduk Emre s.255, 3.5.4.4. Fatma Hatun s.256, 3.5.4.5. Melike s.256, 3.5.4.6. Server Ağa s.257, 3.5.4.7. Diğer Kahramanlar s.257, 3.5.5. Mekân s.258, 3.5.6. Zaman s.260, 3.5.7. Dil ve Üslup s.262, 3.5.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.264, 3.6. Yûnus Emre Var Yar'ına s.266, 3.6.1. Romanın Özeti s.266, 3.6.2. Romanın Konusu s.269, 3.6.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.269, 3.6.4. Kişiler Dünyası s.274, 3.6.4.1. Yûnus Emre s.274, 3.6.4.2. Tabduk Emre s.275, 3.6.4.3. Binboğa Merdan Hoca s.275, 3.6.4.4. Selahaddin Zerkubi s.275, 3.6.4.5. Hacı Bektaşî Veli s.276, 3.6.4.6. Ak Dede s.276, 3.6.4.7. Diğer Kahramanlar s.276, 3.6.5. Mekân s.277, 3.6.6. Zaman s.280, 3.6.7. Dil ve Üslup s.282, 3.6.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.285, 3.7. Hak Çalabım s.287, 3.7.1. Romanın Özeti s.287, 3.7.2. Romanın Konusu s.291, 3.7.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.291, 3.7.4. Kişiler Dünyası s.295, 3.7.4.1. Yûnus Emre s.295, 3.7.4.2. Tabduk Emre s.296, 3.7.4.3. Hacı Bektaşî Veli s.296, 3.7.4.4. Yûnus-ı Gûyende s.297, 3.7.4.5. Ömer Şeyh s.297, 3.7.4.6. Diğer Kahramanlar s.297, 3.7.5. Mekân s.298, 3.7.6. Zaman s.300, 3.7.7. Dil ve Üslup s.301, 3.7.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.303, 3.8. Yûnus

Emre s.305, 3.8.1. Romanın Özeti s.305, 3.8.2. Romanın Konusu s.308, 3.8.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.308, 3.8.4. Kişiler Dünyası s.312, 3.8.4.1. Yunus Emre s.312, 3.8.4.2. Tabduk Emre s.313, 3.8.4.3. Hacı Bektaşî Veli s.314, 3.8.4.4. İsmail Efendi s.314, 3.8.4.5. Bacım Sultan s.315, 3.8.4.6. Diğer Kahramanlar s.315, 3.8.5. Mekân s.315, 3.8.6. Zaman s.317, 3.8.7. Dil ve Üslûp s.318, 3.8.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.320, 3.9. Yunus Emre Gel Gör Beni Aşk Eyledi s.323, 3.9.1. Romanın Özeti s.323, 3.9.2. Romanın Konusu s.326, 3.9.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.326, 3.9.4. Kişiler Dünyası s.331, 3.9.4.1. Yunus Emre s.331, 3.9.4.2. Tabduk Emre s.332, 3.9.4.3. Sayyad s.333, 3.9.4.4. Verde s.333, 3.9.4.5. Gül Ahmet s.333, 3.9.4.6. Diğer Kahramanlar s.333, 3.9.5. Mekân s.334, 3.9.6. Zaman s.336, 3.9.7. Dil ve Üslûp s.336, 3.9.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.339, 3.10. Aşka Ağlayan Derviş s.341, 3.10.1. Romanın Özeti s.341, 3.10.2. Romanın Konusu s.345, 3.10.3. Vak'a – Olay Örgüsü s.345, 3.10.4. Kişiler Dünyası s.348, 3.10.4.1. Yunus Emre s.348, 3.10.4.2. Tabduk Emre s.349, 3.10.4.3. Hacı Bektaşî Veli s. 350, 3.10.4.4. Mevlânâ s.350, 3.10.4.5. Fatma s.350, 3.10.4.6. Diğer Kahramanlar s.351, 3.10.5. Mekân s.351, 3.10.6. Zaman s.353, 3.10.7. Dil ve Üslûp s.354, 3.10.8. Bakış Açısı ve Anlatıcı s.356, **SONUÇ** s.358, **KAYNAKÇA** s.369

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde kısaca romanın tanımından ve özelliklerinden bahsedilmiştir. Ayrıca eserin içeriği ve bölümleri hakkında da bilgi verilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde Yunus Emre'nin hayatı, eserleri ve Türk romanındaki yeri anlatılmıştır. **I. BÖLÜM'** de Romanın tarihi gelişiminden bahsedilmiştir. **II. BÖLÜM'** de biyografi hakkında geniş bilgiye yer verilmiş, edebiyatımızdaki biyografik romanlara ait örnekler verilmiştir. **III. BÖLÜM'** de ise Yunus Emre'nin hayatını konu alan romanlar, yapıları ve anlatım özellikleri bakımından incelenmiştir. **SONUÇ** bölümünde Yunus Emre'den bahseden on adet roman hakkında kısaca bilgi verilmiştir. Ayrıca Yunus Emre konulu romanların ortak özellikleri ve eksikliklerinden de bahsedilmiştir.

22. EYÜBOĞLU, İSMET ZEKİ.

Yunus Emre -Bir Ozanın Çevreninde Gezintiler-, İstanbul, Geçit Kitabevi, 1991, bs. y. , 257 S.

Eserde Yunus Emre'nin şiirlerinin içeriği, felsefesi ve sanatı detaylı bir şekilde incelenmiştir.

İçindekiler: Yunus Sevgisi s.8, Yunus Emre'nin Çağı s.19, Şiirinde Geçen Sorunlar s.35, Sevgi s.42, İnsan s.55, Ölüm s.66, Evren s.70, Dost s.75, Bilgi s.82, Tanrı s.87, Can (Tin - Dirilik) s.96, Nefs s.102, Eren s.107, Dil s.111, Söyleyiş Özellikleri s.119, Şiir s.122, Dize Yapısı s.126, Us (Akıl) Kavramı s.132, Eğitici Düşünceler s.135, Eğitim- Derviş s.141, Varlık Birliği s.146, Atasözleri – Deyimler s.151, Doğa Varlıkları s.159, İçki s.166, Yaşlılık Dizeleri s.172, Şeriat s.177, Yaşayan Yunus Emre s.182, Yunus Emre Geleneği s.195, Yunus Emre Yolu s.211, Yunus Emre Anadolu'dur s.223, Sonuç s.237, Seçmeler s.249

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde farklı kültürlerden ve düşüncelerden olan insanların Yunus Emre'den beslendiği vurgulanmış, devamında Yunus Emre'nin Türkçe'ye katkıları üzerinde durulmuştur.

Konu Açıklaması: “Yunus Sevgisi” başlıklı bölümde Anadolu'daki Yunus Emre sevgisinden bahsedilmiş, Türk diline kattıklarından, dine bakış açısından söz edilmiştir. “Şiirinde Geçen Sorunlar” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserlerinde odak noktası olan sorunların başında insanın yer aldığı belirtilmiş ayrıca ölüm, tasavvuf ve varlık konularını nasıl ele aldığı hakkında bilgi verilmiştir. “Eğitici Düşünceler” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserlerinde yer alan öğütlerden bahsedilmiştir. “Varlık Birliği” başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin varlık birliği üzerine görüşleri yorumlanmıştır. “Atasözleri – Deyimler” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserlerinde yer alan atasözleri ve deyimlerin açıklamalarına yer verilmiştir. “Sonuç” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili kaynaklarda görülen çelişkilerden bahsedilmiş, akademisyenlerin Yunus Emre üzerine yapılan önceki araştırmalardan söz edilmiştir. “Seçmeler” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirlerinden bazıları yer almaktadır.

23. EYÜBOĞLU, SABAHATTİN

Yunus Emre, İstanbul, Cem Yayınevi, 1997, 9. bs. , 359 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı, eserleri, dünya görüşü, insan sevgisi, yaşadığı çağın özellikleri ile ilgili ayrıntılı bilgiler verilmiştir. Aynı zamanda eserde Yunus Emre'nin şiirlerine ve bildirilere yer verilmiştir.

İçindekiler: YUNUS EMRE'YE SELAM s.5, YUNUS'UN KİMLİĞİ s.10, ŞİİRLER s.69, SÖZLÜK s.303, YUNUS EMRE'NİN HAYATINI KUŞATAN ÇAĞIN OLAYLARI s..313, KÜÇÜK BİBLİYOGRAFYA s.317, BİLDİRİLER s.319, YUNUS EMRE'NİN HÜMANİZMASININ TEMELLERİ s.321, YAŞAYAN YUNUS s.323, YUNUS EMRE'NİN ESTETİK SIRLARI s.325, ZAMANIMIZDA BATI ANADOLU'DA YAŞAYAN YUNUSÇA DEYİMLER s.326, YUNUS EMRE VE DİL SORUNU s.327, YUNUS EMRE'NİN ÂHLAK DEĞERLENDİRMELERİNE BİR BAKIŞ s.331, MEVLANA – YUNUS s.332, YUNUS EMRE'NİN HÜMANİZMASI s.332, YUNUS'UN HÜMANİZMASI VE MEVLÂNA – YUNUS İLİŞKİLERİ s.333, YUNUS EMRE'NİN DİLİ s.335, YUNUS'UN GÜL BAHÇESİNDE s.336, YUNUS EMRE'NİN HÜMANİZMİNDE İSLÂMİYETİN ETKİSİ s.338, YUNUS EMRE DİVÂNI'NİN MUKADDİME BEYİTLERİ ÜZERİNDE DÜŞÜNCELER s.339, EDEBİYAT TARİHÇİSİ GÖZÜYLE ÇAĞINI AŞAN YUNUS EMRE s.341, YUNUS EMRE'NİN İNANIŞI NE İDİ? s.341, YUNUS EMRE'NİN ŞİİRLERİNİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ s.344, YUNUS EMRE'DE GERÇEK HAYAT SORUNLARI s.345, YUNUS EMRE'NİN BAZI İNGİLİZ VE AMERİKAN OZANLARIYLA KARŞILAŞTIRILMASI s.347, YUNUS EMRE'NİN GERÇEK YAŞANTISI s.347, İNSAN VE YUNUS EMRE s.348, YUNUS EMRE VE O'NUN İSLİAM MİSTİK ŞİİRİNDEKİ YERİ s.349, YUNUS EMRE ÇAĞINDA TÜRKİYE'NİN SİYASAL SOSYAL VE KÜLTÜRELTARİHİNE GENEL BİR BAKIŞ s.351, YUNUS EMRE VE ÇAĞDAŞLARI s.354, YUNUS'TA İNSANLIK VE ÜNİVERSALİZM s.356, YUNUS EMRE İLE HACI BEKTAŞ s.357 *

Ön Söz bölümü yoktur.

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Konu Açıklaması: YUNUS EMRE'YE SELAM başlıklı bölümde Yunus Emre'nin bizim için neden önemli olduğundan bahsedilmiştir. BİLDİRİLER başlıklı bölümden itibaren Yunus Emre ile ilgili bir takım bildiriler yer almaktadır. YUNUS EMRE'NİN HÜMANİZMASININ TEMELLERİ başlıklı bildiride Yunus Emre'nin sevgi anlayışından söz edilmiş, devamında hümanizminden bahsedilmiştir. YAŞAYAN YUNUS başlıklı bildiride Yunus Emre'nin mezar yerlerinden bahsedilerek, halkın buralardan geçerken saygılarını bildirmek amacıyla gösterdikleri çeşitli davranışlardan bahsedilmiştir. Buradan yola çıkarak Yunus Emre'nin saygı duyulan bir kişi olduğu vurgulanmıştır. YUNUS EMRE'NİN ESTETİK SIRLARI başlıklı bildiride “estetik” kavramı tanıtılmış, Yunus Emre'nin estetik anlayışından bahsedilmiştir. ZAMANIMIZDA BATI ANADOLU'DA YAŞAYAN YUNUSÇA DEYİMLER başlıklı bildiride Yunus Emre'nin bazı kelimeleri söyleyiş şekillerinden bahsedilmiştir. YUNUS EMRE VE DİL SORUNU başlıklı bildiride Yunus Emre'nin eserlerinde dinin etkisinden bahsedilerek, bu etkinin tam aksine eserlerinde Arapça ve Farsça yerine Türkçe'yi kullanmayı tercih ettiği vurgulanmıştır. Bu durumun sebepleri üzerinde durulmuştur. YUNUS'UN GÜL BAHÇESİNDE Yunus Emre'nin şiirlerinde en çok kullandığı benzetme olan “gül” kavramı üzerinde durulmuştur. Sıkça kullanılan bu kavramdan yola çıkarak Yunus Emre'nin hayat görüşü hakkında bilgiler verilmiştir. YUNUS EMRE'NİN İNANIŞI NE İDİ? başlıklı bildiride konuşmacının, Yunus Emre'ye ait olduğu bilinen bir takım eserlerin gerçekten ona ait olup olmadığı konusunda fikirlerine yer verilmiştir. Ayrıca bu bildiride Yunus Emre'nin insani yanının en önemli göstergesi olarak görülen, eserlerindeki birbiriyle çelişen ifadelerinden örnekler verilmiştir.

24. EYÜBOĞLU, SABAHATTİN

Yunus Emre, İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2005, 2.bs. , 347 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatından, dünya görüşünden, yaşadığı çağın özelliklerinden bahsedilmiş ve devamında şiirlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: YENİ BASKIYA ÖN SÖZ s.5, YUNUS EMRE'YE SELAM s.7, ASILMIŞLARIN BALADI s.11, YUNUS'UN KİMLİĞİ s.14, YUNUS VE ÖLÜM s.43, YUNUS VE DERVİŞLİK s.47, YUNUS'TA GÜLEN DÜŞÜNCE s.65, ŞİİRLER s.71, SÖZLÜK s.333, YUNUS EMRE'NİN HAYATINI KUŞATAN ÇAĞIN OLAYLARI s.341, KÜÇÜK BİBLİYOGRAFYA s.345 *

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bölüm Sami Önal tarafından kaleme alınmıştır. Yazar, Yunus Emre'yi nasıl tanıdığını anlatmış ve eserin yazılış amacını anlatmıştır.

Konu Açıklaması: YUNUS EMRE'YE SELAM başlıklı bölümde şiirinden örnekle kısaca Yunus Emre tanıtılmış, halkla bütünleşmesi anlatılmıştır. ASILMIŞLARIN BALADI başlıklı bölümde Yunus Emre'nin halka yakın oluşundan ve eserlerinde halkın dilini kullandığından bahsedilmiştir. YUNUS'UN KİMLİĞİ başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatı masallaşmış gerçeklere dayanılarak anlatılmıştır. YUNUS VE ÖLÜM başlıklı bölümde Yunus Emre'nin ölüm üzerine yazılan şiirleri ele alınmıştır. YUNUSTA GÜLEN DÜŞÜNCE başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirlerinde geçen mizahi unsurlardan bahsedilmiştir. ŞİİRLER başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirlerinden derlemeler yer almaktadır.

25. FINDIKOĞLU, ZİYAEDDİN FAHRİ

Yunus Emre Anadolu Edebiyatı Notları Yusuf Turan Günaydın(Haz.), İstanbul, İz Yayınları, 2014, bs. y. , 128 S.

Eserde Yunus Emre'nin ve Tabduk Emre'nin Erzurum'da yaşadığına ve öldüğüne dair bilgiler yer almaktadır.

İçindekiler: Ön söz s.7, **“Erzurum Şairleri” Müellifinin Yunus Emre'si** s.9, **Meslek**'te Yer Alan Yunus Emre Konulu Yazı Dizisi s.10, Yunus Emre'nin Erzurumluluğu Meselesi s.11, Yayına Hazırlarken İzlediğimiz Yol s.13, Ekler s.15, Transliterasyon Çalışmamız s.15, Bibliyografya Bölümü s.17, YUNUS EMRE s.21, **Takdim** s.21, **Mukaddime** s.23, **Medhal** s.26, **Usûl ve Gaye** s.31, **Birinci Mebhas** s.34, 1. Yunus Emre ve Tarih s.34, 2. Yunus Emre ve Edebiyat Tarihi s.36, 3. Yunus Emre ve Eseri s.38, 4. Yunus Emre ve Anadolu s.39, **İkinci**

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Mebhas s.42, 1. Ne Vakit Nerede Doğdu? s.42, 2. Kimden ve Nasıl Terbiye, İrşad Gördü? s.45, 3. Yunus'un Ümmîliği s.47, 4. Ne Vakit ve Nerede Öldü? S.50, 5. Yunus'un Seyahatleri, Lisani ve Kabri s.50, 5. Yunus'un Seyahatleri, Lisani ve Kabri s.54, 6. İki Mes'ele s.59, **Üçüncü Mebhas** s.63, 1. Feylesof Yunus Emre s.63, 2. Ahlâkçı Yunus Emre s.67, 3. Dindar Yunus Emre s.70, 4. İktisadçı Yunus Emre s.74, 5. Şair Yunus Emre s.77, Hülâsa s.80, EKLER s.91, **Erzurum Şairleri: Yunus Emre** s.91, Hayatı s.91, Eseri s.93, **Yunus'un Lisani** s.97, **Yunus ve Ahilik** s.100, **Erzurum'daki Yunus Emre'ye Dair** s.102, **Yunus Emre'nin Bursa'daki Mezarı** s.108, **Yunusemre Köyünü Ziyaret** s.112, **Türkiye Bölgeleri ve Yunus Emre** s.116, Adana'da Yeni Bir Yunus Çığırı Münasebetiyle s.116, **İki Şiir** s.123, **Kaynakça** s.125

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde Fındıkoğlu 1925'te Meslek gazetesinde tefrika ettiği yazı dizisinin nasıl oluştuğunu anlatmıştır. Ayrıca Yunus Emre'nin Erzurumlu olduğuna dair bilgiler de bu bölümde yer alır.

Konu Açıklaması: Birinci Mebhas başlıklı bölümde ağırlıklı olarak Yunus Emre ve edebiyat tarihi üzerinde durulmuş ve eserlerinden bahsedilmiştir. **İkinci Mebhas** başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili bilgiler verilmiştir. **Üçüncü Mebhas** başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Erzurumlu olduğuna dair yazılan yazıların ne zaman ve nerede yazıldığına dair bilgiler verilmiştir. Ayrıca bölümde Yunus Emre'nin Erzurum'da yaşadığına dair bilgiler de verilmiştir. Bölümün devamında Yunus Emre'nin dindar, iktisatçı ve şair yönleri hakkında bilgi verilmiştir.

26. FUAT, MEMET

Yunus Emre, İstanbul, Yapı Kredi Yayınları, 2007, 5. bs. , 239 S.

Bu eser Yunus Emre'yi tanımak isteyenlere bir başlangıç olsun diye yazılan bir eserdir. Ayrıca kitabın şiir bölümlerinde diğer Yunuslara ait de şiirler verilmiştir.

İçindekiler: Yunus'un Yaşamı s.07, Yaşadığı Çağ s.8, Yaşadığı Yer s.12, Soyu, Çocukları s.12, Öğrenimi s.13, Yunus'un Tarikat Zinciri s.15, Yunus'un Mezarı s.15, Yeni Bilgiler s.16, Yunus'un Ortaya Çıkarılışı s.18, **Halkın Gönlündeki Yunus s.19**, **Yunus'un Düşünce Dünyası s.25**, Tasavvuf Nedir?

S.25, Tasavvuf Niçin Yayıldı? S.30, Yunus'un Felsefesi s.31, Yunus'un Savunduğu Ahlak s.33, Yunus'un Din Anlayışı s.34, Yunus'un Dünya Anlayışı s.36, **Yunus'un Sanatı s.38**, Sanatının Özellikleri s.38, Ölçü s.40, Uyak s.41 Koşuk Biçimi s.41, Dil s.42, Mecazlar, Mazmunlar s.42, **Yunus'un Yapıtları s.43**, **Elinizdeki Kitap s.45**, **Kaynakça s.48**, YUNUS'TAN SEÇME ŞİİRLER s.51, **Sözlükçe s.230**, **Şiirler Dizini s.236**

Ön Söz (ve/veya Giriş): Eserde ön söz bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: “Yunus'un Yaşamı” başlıklı bölümde yaşadığı dönemin özellikleri, yaşadığı yerin Bektaşî Vilayetnamesi'ne dayanarak Sakarya Sarıköy'de doğduğu, soyu ve çocukları hakkında bilgi verildiği ayrıca Yunus Emre'nin ilk olarak kimler tarafından kaleme alındığına dair bilgiler anlatılmıştır.”**Halkın Gönlündeki Yunus**” adlı bölümde Yunus'un menkıbeli hayatı anlatılmıştır.”**Yunus'un Düşünce Dünyası**” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin tasavvuf felsefesi çerçevesinde düşünmüş, dünya, öbür dünya, Tanrı, dünyanın yaratılışı gibi konuların tasavvufa dayandırılarak Yunus'un bazı şiirlerinin kaynak olarak gösterildiği bölümdür. “**Yunus'un Sanatı**” adlı bölümde Yunus Emre'nin şiirlerinde az sözle çok şey anlatmasına değinilmiştir. Ayrıca şiirlerinde genellikle 7'li ve 8'li hece ölçülerini kullandığı yarım uyak ve rediflere sıkça yer verdiği ve halka halkın diliyle şiir yazdığı belirtilmiştir.”**Yunus'un Yapıtları**” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin iki yapıtı olan Risalet-ün Nushiyye ve Divan'ı hakkında kısa bilgiler verilmiştir.

27. GÖÇGÜN, ÖNDER

Dünden Bugüne Yunus Emre, Ankara, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Kültür Merkezi Yayını sayı:92, 1995, bs. y. , 86 S.

Eserde Yunus, değişik açılardan ele alınarak tanıtılmaya çalışılmıştır. Yunus Emre'nin hayata yüklediği anlam, ölüm hakkındaki düşünceleri, ölüm fikri gibi konulara da eserde yer verilmiştir.

İçindekiler: Ön söz s.V, Yunus emre'nin Yaşayan Tarafı s.1, Yunus Emre'ye Göre Hayatın Anlamı s.3, Yunus Emre'nin Şiirlerinde İyi, Kötü Karşılaştırması s.8, Yunus Emre Okumuş mu, Yoksa Ümmî mi İdi? s .24, Sosyal Realite Açısından: Yunus Emre'de “Birlik” Fikri s.30, Yunus emre'de Ölüm ve

Ebediyet Fikri s.37, Yunus Emre’de Türkçe Sevgisi s.43, Halk Tarzı İfadelerle: Yunus Emre’de “Teklifsiz Üslûp” s.47, Yunus emre ve “Risâletü’n- Nushiyye” s.51, Yahya Kemâl’in Gözüyle Yunus Emre s.67, Yunus Emre’nin, Ziya Gökalp Üzerindeki Tesirleri s.73,

Ön söz(ve/veya Giriş): Yazar bu bölümde bu kitabı Unesco tarafından ilan edilen 1991 Uluslararası Yunus Emre Sevgi Yılı dolayısıyla Yunus’u tanıtmak adına hazırladığını belirtmiştir. Ayrıca Yunus’un Aşk’ı anlattığı dizelere yer vererek bunu ne kadar mükemmel yaptığını belirtmiş ve kendi deyimiyle Aşk’ı idealize eden bu insanı tanımının “damlada okyanusu görmek” olduğunu ifade etmiştir.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre’nin Yaşayan Tarafı” başlıklı bölümde yazar, Yunus’un şiirlerinden örnekler vererek Yunus Emre’nin sevgi anlayışından bahsetmiştir. “Yunus Emre’ye Göre Hayatın Anlamı” başlıklı bölümde ise Yunus Emre’nin oluşturduğu ideal insan tipi tarif edilmiştir. Yunus Emre’ye göre asıl kimliğin dışta değil içte olduğu belirtilmiştir. Yunus Emre’ye göre insan kendini tanımalı ve Allah’a yaklaşmalıdır. “Yunus Emre’nin Şiirlerinde İyi, Kötü Karşılaştırması” başlıklı bölümde iyi ve kötü kavramlarının birbirinin tamamlayıcısı olduğu üzerinde durulmuş ve Yunus’un şiirlerinden hareketle hem müspet hem menfi tipleri kıyaslaması yapılmıştır. “Sosyal Realite Açısından: Yunus Emre’de “Birlik” Fikri” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin şiirlerinde sadece ilahi birlikten değil aynı zamanda sosyal anlamda da birlikten bahsettiği, şiirlerinden örnekler verilerek açıklanmıştır. Bölümün devamında Yunus Emre’nin diğer mutasavvıflarla beraber sosyal birliğin sağlanmasında aktif rol oynadığı belirtilmiştir. “Yunus Emre’de Ölüm ve Ebediyet Fikri” başlıklı bölümde yazar, insanların huzuru bulmada içe dönmelerinin gerekli olduğunu vurgulamış ve Yunus Emre’nin eserlerinde “İlahî Aşk” bahsinin çok geçtiğini belirtmiştir. Bölümün devamında yazar “ölüm” düşüncesinin sonsuzluk ve kavuşma olduğunu belirterek Yunus’un bazı şiirlerinden örneklerle ölümün ebediyete ve Allah ‘a kavuşmak olduğunu da birçok kez vurgulamıştır. “Yunus Emre’de, Teklifsiz Üslûp” başlıklı bölümde ise “teklifsiz üslûp”un tanımı üzerinde durulmuş, devamında şiirlerin belli bölümlerinden örneklerle Yunus Emre’nin üslubunun sade ve anlaşılır, halka yakın olduğu belirtilmiştir. “Yahya Kemâl’in Gözüyle Yunus Emre” bölümünde Yahya Kemâl’in Yunus

Emre ile ilk teması anlatılmıştır. Yahya Kemal'in eserlerinde kullanılan Türkiye Türkçe'sinin temelinde Yunus Emre Türkçe'sinin olduğu belirtilmiştir. "Yunus Emre'nin, Ziya Gökalp Üzerindeki Tesirleri" başlıklı bölümde Gökalp'in Yunus Emre'nin eserlerini Halk Klâsikleri'nin başında saydığı belirtilerek, Gökalp'in özellikler dini mahiyetteki şirlerinden etkilendiği vurgulanmıştır. Bölümün devamında Gökalp'in şiiirlerinden örneklerle Yunus ile Gökalp arasında benzerlikler incelenmiştir.

28. GÖKDEMİR, SEVGİ; GÖKDEMİR, AYVAZ (HAZ.)

Yunus Emre Güldeste, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları, 1990, bs. y. , 217 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı, dünya görüşü, eserlerinin dil ve şekil özelliklerinden kısaca bahsedilmiş; devamında şiiirlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: ÖN SÖZ s. 5, 1. HAYATI VE ŞAHSİYETİ s.9, 1.1. Dünya Görüşü – Davası s.18, 1.2. Dili s.22, 1.3. Vezin – Şekil s.26, 1.4. Değeri s.27, 2. ŞİİRLER s.31 *

Ön Söz (ve/veya Giriş) : Bu bölüm dönemin kültür bakanı Namık Kemal Zeybek tarafından kaleme alınmıştır. Bölümde Yunus Emre'nin evrenselliğine vurgu yapılmış, ayrıca Yunus Emre'nin tasavvufi yönünden bahsedilmiştir. Bölüm, kültür bakanı Namık Kemal Zeybek'in, Yunus Emre'nin dünya görüşünün herkese anlatılması gerektiği yönündeki görüşleriyle son bulmuştur.

Konu Açıklaması: HAYATI VE ŞAHSİYETİ başlıklı bölümde Yunus Emre'nin doğum yeri, yılı, okur yazarlığı, mezar yeri gibi bilgilere yer verilmiştir. Ayrıca bu bölümde Yunus Emre'nin özel hayatı, ne işle uğraştığı ve diğer Yunus Emreler hakkında da bilgiler yer almaktadır. Bölümün devamında ise Yunus Emre'nin eserlerinin dil ve şekil yönünden özellikleri anlatılmıştır. ŞİİRLER başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin şiiirlerine yer verilmiştir.

29. GÖLPINARLI, ABDÜLBÂKİ

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Yunus Emre Hayatı, İstanbul, Bozkurt Basımevi, 1936, bs. y. , 339 S.

Eserde Yunus Emre'nin belgelere ve söylencelere dayalı hayatı, eserleri detaylı bir şekilde anlatılmış ve metinlerin farklı kişiler tarafından şerhlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: I Başlangıç s.5, II Yunus Bektâşîdir s.11, III Sarı Saltuk Baba s.29, IV Barak Baba s.36, V Yunus'un Hayatı s.50, VI Menkabevî Hayatı s.69, VI Yunus Emre'nin edebî şahsiyeti s.81, VII Yunus'un eseri s.122, XIII Yunus'un tesiri ve muakkıpları s.141, IX Yunus Emre'yi daha iyi anlamak için neler bilmeli? s.183, X Yunus'un dili s.194, XI Metinler a.198, METİNLER s.201, İLÂVELER s.253, TÂRİHİ HUSUSÎ ADLAR CEDVELİ s.277, COĞRAFYAYA DAİR HUSUSÎ ADLAR CEDVELİ s.292, BİBLİYOGRAFYA s.297 *

Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: “Başlangıç” başlıklı bölümde Yunus Emre hakkında yazılan makale ve diğer eserler hakkında kısa bilgiler verilmiştir. Bölümün devamında Bektaşiler hakkında geniş bilgiler yer almaktadır. “Yunus Bektâşîdir” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin beктаşi olduğunu kendisinin söylediği, eserlerinden birtakım kesitler yer almaktadır. “Sarı Saltuk Baba” başlıklı bölümde ise Sarı Saltuk'un kim olduğu ile alakalı değişik kaynaklardan çeşitli menakıblar yer almaktadır. “Barak Baba” başlıklı bölümde Barak Baba hakkında bilgiler yer almaktadır. “Yunus'un eseri” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserlerinin şerhlerine yer verilmiştir. “Yunus'un tesiri ve muakkıpları” başlıklı bölümde Yunus Emre'den etkilenen şairler hakkında bilgiler verilmiş, bu şairlerden belli kesitler yorumlanmış ve bu eserlerin şekilsel özellikleri hakkında bilgi verilmiştir. “Yunus Emre'yi daha iyi anlamak için neler bilmeli?” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Kur'ân âyetlerinden oluşan beyitlerini anlamak için tefsir bilmenin gerekliliği vurgulanmıştır. Bölümün devamında bu beyitlerden örnekler verilmiştir. METİNLER başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserlerinin şerhlerine ve eski yazmalara yer verilmiştir.

30. GÖLPINARLI, ABDÜLBAKİ

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Yunus Emre Divanı, İstanbul, Ahmet Halit Kitabevi, 1943, bs. y. , 371 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı detaylı bir şekilde anlatılmış, ayrıca devamında şiiirlerinin şerhlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: Yunus Emre ve hayatı s.1, Risaletün Nushiyye s.9, Risaledeki nüsha farkları s.43, Kimün ne zehresi vardur s.45, İki cihan zindan ise s.45, Aceb aceb ne nesnedür s.46, İy padişah-ı lem vezel s.46, Ol kişün yoktur yeri s.47, Her kime kim s.47, Hoşdur eğer yürür isen s.48, İy âşıkân iy âşıkân s.48, Işk da'visün kılan kişi s.49, Bir kez yüzünü gören s.57, Hakk'ı kaçan bulasın s.50, Aklum başuma gelmedi s.50, Zehî şirin hulu dilber-ki s.50, Bî mekânâm bu cihanda s.51, Sensüz yola girür isem s.52, Anmamısın sen şol günü s.52, Bir şâha kul olmak gerek s.53, Anmamısın sen şol günü s.53, Sana direm iy veli s.54, Benem ol ışk bahrısı s.54, Kimse doymaz bu nazara s.55, Bir söz diyeyim sana s.55, Işk etegün tutmak gerek s.56, Bir imaret göster bana s.56, Bir kez yüzünü gören s.57, Âlem düşman olursa s.58, Uş yine nazar oldu s.58, İsrâfil sûri urıla s.58, Beni ışkdan esriden s.59, A harfindeki şiiilere ait notlar ve nüsha farkları s.60, Ulu ulu günahlarım s.72, Gideridüm ben yol sıra s.73, Düşmüşem elden ayağa s.74, Tâmusu âşıkları s.75, Aşık oldum irene ermek ile s.75, Ben dost için ağlar isem s.76, Bir ay gördüm bu gice s.76, İy ışk delusi olan s.77, İstedüğümü buldum s.77, Maşûkunı isteyü s.78, Can olgıl can içinde s.79, On sekiz bin âlem halkı s.79, Vücut bir binadurur s.80, Her kim şeriat bile s.81, Tarikat anun değil s.81, İy kopuz ile çeşte s.82, Dirligüm neyidüğün s.83, Derviş olan kişiler s.83, İsrâfil suri urula s.84, Görenün hâli döner s.84, Bu dünyanın misâli s.85, Yine bu bâd-i nevbahâr s.85, Âşık-ı zinde kulun s.86, Vâsf-ı halim aydııaram s.86, Tutgıl bir Tanrı hassını s.87, İçimde bir dert vardur s.87, Miskinlik ile gelsün s.88, Sanaatun yiğreği namaz s.88, Zinhar gönül evinde s.86, Ma'ni beratun aldık s.89, E harfindeki şiiirlere ait notlar ve nusha farkları s.90, Ol ben sevdiğüm nigâr s.97, Hak'dan inen şerbeti içdük s.98, Kime gönül virdüm ise s.99, Müselmanlar zamâne s.99, Eşkere kıldum s.100, Âşıkımdur ol ma'şuk s.100, İy yârenler aydımazam s.101, Benem zârî kılan s.101, İrenlerün gönlünde s.102, Beni melâmet eyledi s.103, Evvel dost bizden yana s.103, İster idim Allah'ı s.103, Andan berü kim s.104, Kaçan ol mahub-ı cihan s.104, Yine yüzünü gördüm s.105, Evvel dahi varıdı s.105, Ol geçidün korkusu s.106, Kemdürür yoksullardan s.107, Gerçek âşık oldun ise s.107, Bana namaz kılmaz diyen

s.107, İşk bezergeni sermeye canı s.108, Yir altına varur ise s.108, İşk ile ister idük s.109, Gerçek âşık olanların s.110, İy dünyaya aldanan s.110, İşbu vücud bir kal'adur s.111, Halâl kıldı Ma'suka s.112, Baktığım yüzde gördüm s.113, Kime ki dost gerek ise s.113, İy yârenler kim işitdi s.114, Dostı göricek sevenler s.114, Dost yüzünü göriceğiz s.114, İrenler bir denüzdür s.115, Menzili rak bu yolun s.116, Bu ne gülecek yirdür s.116, Ben bunda seyrider iken s.117, İy yârenler iy kardeşler s.117, Uş yine işkun s.118, Bülbül-i haste gül s.118, Zihî katre ki deryadan s.119, Ne ki senün cevrun ile s.119, Paidşehler pâdişâhî ol ganî s.120, Allah sana birlibiye s.120, Bencileyin gören kişi s.121, Severem ben seni s.121, Yort iy gönül sen bir zaman s.122, İki cihanı unuttur s.123, Dosttan haber soran kişi s.123, Geldi geçdi ömrüm benüm s.124, Ben yürirem yane yane s.124, İşidün iy yârenler s.125, Biz bizi bilmez idük s.125, Yir gök yaradılmadın s.128, O çalab'ımın işkı s.128, Banladı ol müezzin s.129, Nasîhat kandilinden s.129, Doldur kadeh sugıl bize s.130, Bu işk denuzine dalan s.130, Hak nûrı âşıklara s.131, Çıkdum erik dalına s.131, İşkun aldı benden beni s.132, Yok yire geçürdüm günü s.132, Ömrüm beni sen aldadin s.133, Sana ibret gerek ise s.133, Dînin imânun var ise s.134, Bir sualim var sana s.134, Bir sâkiden içdük şarap s.135, Dilsüzler haberini s.136, Nice bir besleyesün s.136, Düsd'önüme hubbül vatan s.137, İ, I harfindeki notlar ve nusha farkları s.138, Ne söz kelecî dirisem s.158, Dünyeye gelen kişi (ler) s.158, Kim dervişlik ister ise s.159, N'idelüm bu dünyayı s.159, Müselmânım diyen kişi s.160, Bu dünyaya gelen kişi s.161, Evvel bize vâcib budur s.161, Dost yüzüne bakmağa s.162, Niderüz hayat suyun s.163, Ey çok kitaplar okuyan s.163, Şükür hakk'a kim s.164, Kerem it bir beri bak s.164, Biz kime âşiksavuz s.165, İşidün ey yârenler s.166, Ma'ni evine talduk s.166, K harfindeki şiirlere ait notlar ve nusha farkları s.167, Dervişlik makamı hâl içinde hâl s.173, Yavlak acep geldi bana s.173, Kogıl dünya bezegüni s.174, Eyâ gönül açgıl gözün s.174, Ata belinden bir zaman s.175, Bir nazarda kalmayalum s.176, Dervişlik didükleri s.176, Gerkmey dünyeyi bize s.177, Ma'ni eri bu yolda s.177, Canlar fedâ yoluna s.178, Müşkili halleylemek s.178, Senün ben dimeklüğün s.179, İşksuzlara virme öğüt s.179, Tehi görme kimseyi s.180, Bir kez gönül yıkdun ise s.180, Kul padişahsuz olmaz s.181, L harfindeki şiirlere ait notlar ve nusha farkları s.182, Bu fenâ mülkinde s.185, Ne dir isem yortum yürür s.188, Beni anmakluğa s.188, Kanı bana sbr-u karar s.189, İy yârenler tınman bana s.189, Dostdan haber geldi bana s.190, Koyalum zühdi

bugün s.190, Sâkî o camı getir kim s.191, Benem ol tılsım-ı pinhan s.191, Sensün Kerim sensün Rahim s.192, Ben bende buldum çün s.193, Ger râzımı söyler isem s.193, Ben seni sevdiğümi s.194, Cümle âlem terkin urunp s.194, Dost elinden ölür isem s.195, Ben ol yarı sevdiğümi s.195, Muhammed ile bile s.196, evvel benem âhır benem s.197, Ol kâdır-ı kün feyekûn s.197, Evvel kadim önden sona s.198, Bu cümle erkânı koyup s.198, Kâ'be-vü büt îman benem s.199, Haber eylen âşıklara s.200, Bu mülke garip geldüm s.200, Acep degül senün için s.201, Eyle sanmagıl beni s.202, Uş yine geldüm ki s.202, Kaçan kim en ma'şuk ile s.203, İrenlerün himmetünü s.203, Bin yıl vasfun ider isem s.204, İy dost ışkun denüzine s.204, Aldı benüm gönlümi s.205, Senden gelür cevri cefâ s.205, İy yârenler aydun bana s.206, Hak çalabum, hak Çalabum s.206, Bu cihana ben gelmedin s.206, İy yârenler s.207, İy yârenler s.208, İlk adum Yunus idi s.208, Hakdan nazar oldu bana s.209, Girdüm ışkun denüzine s.209, Nitekim ben beni bildüm s.210, Sensin kerim sensin rahim s.211, Bu cihâna gelmedin s.211, Benim bunda kararum yok s.212, Andan beri günildüm s.212, Beni bunda viribiyen s.213, Cânım ben andan s.213, Dost bakalı yüzime s.214, Tagi görmen siz beni s.215, Teferrüc eyleyü vardum s.216, Hiç bilmezem kezek kimün s.216, Her kancaru döner isem s.216, İy bana derviş diyen s.217, Denüz oldu birkaç kadeh s.217, Ben bir acep ile geldüm s.218, M harfindeki şiirlere ait notlar ve nusha farkları s.219, Giderem aklum başumdan şaşuben s.238, Ol dürr-i yetîmem ki s.238, Bu ömrüm yok yire harcetmişem s.239, Acep oldu hâlüm s.239, Gönül usanmadun sen bu seferden s.240, Eğer ışkı seversen can olasın s.240, Eğer ışkı seversen can olasın s.241, Niçün sen nefsi mekkârı s.241, Şükür şükür ol çalab'a s.242, Bu gün sohbet bizüm oldu s.242, Ol göz ki seni gördü s.243, Dost yüzünü göriceğiz s.243, Evvel kîdemden geldüm s.244, Dîn-ü millet kodurdu s.245, İy bana iyü diyen s.245, Dîn-ü milletden geçer s.246, İy dost seni sevelden s.246, Erenlere muhip iken s.247, Hak bir gevher yarattı s.247, Çarkı felek yoğdı s.247, Kanda bulam isteyüben s.248, Ol vakit bir olasın s.248, Ol can kaçır öliser s.249, Sen zâhirde var iken s.249, Suretten gel sıfâta s.250, Bunca gönili aldın s.251, Daşdun yine deli gönül s.252, Sen canundan geçmedin s.252, Lâ şerik'den okursın s.253, Şöyle hayran eyle beni s.254, Ol dost bize gelmez ise s.254, Kimseler iremedi sırrına s.255, Âşıkuz ne diyelüm s.255, Egriligün koyasın s.256, Acep şu yirde varm'ola s.256, İy gönlümün eylencesi s.257, İlâhî bir ışk vir bana s.257, İlmüne garkoluban s.258, Andan yiğrek ne

vardur s.258, Canlar canunu buldum s.259, Gelün yanalum bu gün s.259, Yaratdın cümle milleti s.260, Gözüm seni görmek için s.260, Çalap nurdan yaratmış s.261, İşk eri haberini s.261, Zinhar virmegül gönül s.261, İy yarenler iy kardaşlar s.262, Ger uluya irdün ise s.262, Hakk'ın emri geliceğiz s.263, Dervişlerin yolına s.263, Bu dervişlik yolına s.264, N harfindeki şiirler ve nusha farkları s.265, Ne bilsün bu ışkı s.278, Bu dünyaya gönül viren s.278, Padişahlık senüdür s.279, İy ışk eri aç gözünü s.280, Allah diyelüm dâim s.280, Tanrıyçün canum canı s.281, İy dün-ü gün Hak isteyen s.282, İşt sözümü s.282, Hakikat her vucûdın cânı S.283, Benüm gönlüm gözüm s.284, Hak bir gönül virdi bana s.284, Sensün benüm canum canı s.285, Benem sahib – kıran s.285, İy dost bu nice kıyl-ü kaal s.286, Bu dem yüzüm süre s.286, Koyup nakş-u nigârı s.287, İrenler nazarunda s.287, İşidün iy ulular s.288, İşkla bilişen canlara s.288, İy beni ayıplayan s.289, Sahha ol âşık canına s.289, Bir kişiye söyle sözi s.290, İşidün ulu kiçi s.290, Yar yüreğüm yâr s.291, Dost senin ışkun oku s.291, İşk ile gelen erenler s.292, Gelün sorın bu canlara s.292, Seni Hak'dan yığanı s.293, Hakikat irenlerin s.293, Dürlü dülü cefanun s.294, İy bana iyü diyen s.294, Ne bakarsun dış kapudan s.295, Bu dünyanın meseli s.295, İşidün iy yarenler s.296, Aydıyerem ne kıldığın s.296, İsteyelüm iş ıssını s.296, Bilir müsüz iy yârenler s.297, Canunı dost yolına s.297, Söylememek harcı s.298, Evliyaya münkirler s.298, Bu dervişlik durağı s.299, İşksuz âdem dünyede s.299, İy dost seni severüm s.300, Miskin âdem oğlanı s.300, İy dost senün ışkun odı s.301, Bu semaa girmiyen s.301, Gerçek âşık olanların s.302, Muştulanuz âşıklara s.302, Yandı yüreğüm dutuşdı s.303, Yir yüzünde s.303, Sabahın sinliğe vardum s.304, İşk erinün gönlü dolu s.304, Sensin bize bizden yakın s.305, Vuslat eri olanlara s.305, Eğer gerçek âşık isen s.306, Kon ölüm endişesin s.306, İşk makamu âlidür s.307, İşidün iy yârenler s.307, İlmi ilim bilmektir s.308, Nite ki bu gönlüm ivi s.308, İş bu vücut şehrine s.309, İy sözlerün aslın bilen s.309, Dün gelür gündüz gider s.310, İy padişah iy padişah s.310, R harfinde bulunan notlar ve nusha farkları s.312, İşk erine dünyede s.328, S harfindeki notlar ve nusha farkları s.328, Hak'dan haber geldi yine s.329, İrenlerin yolları s.329, Bilenlere sormak gerek s.330, Ş harfindeki notlar ve nusha farkları s.331, İşk imamdur bize s.333, Din-ü millet sorarısın s.333, Nitelüğüm soran s.334, Sen bu cihan mülkünü s.335, T harfindeki notlar ve nusha farkları s.336, İy yârenler iy kardaşlar s.338, Ü harfindeki notlar ve nusha farkları s.338, Seninle dirliğüm s.339, Biz dîdar

gerek dünya s.339, Niceler bu dünyede s.340, Ya Rab bu ne derttür s.340, Nidem ben bu gönül ile s.341, Eğer dilüm bende ise s.342, Rızık için gussa yime s.342, Sana her işde iy Kâdir bildük s.342, Ben dervişem diyen kişi s.343, Hak cihana doludur s.343, Bu bir acâib hâldür s.344, Binde biri bu halkın s.344, Sofiyem halk içinde s.345, Keleci bilen kişinin s.345, Yine geldi ışk elçisi s.346, İy bana iyi diyen s.346, Gayridür her milletden s.347, Hiç bir kişi bilmez bizi s.347, Z harfindaki notlar ve nusha farkları s.349, Münacat s.353, Münacattaki notlar ve nusha farkları s.355, İndeks s.357, İçindekiler s.363.

Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre ve hayatı” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin 13. asırda yaşadığı Sarıköy’de doğduğu belirtilmiştir. Devamında eserlerini hangi dönemde yazdığına dair bilgiler verilmiştir. Eserin diğer bölümlerinde ise Yunus Emre’nin şiirlerine yer verilmiştir.

31. GÖLPINARLI, ABDÜLBAKİ

Yunus Emre ve Tasavvuf, İstanbul, Yükselen Matbaası, 1961, bs. y. , 517 S.

Eserde Yunus Emre’nin bulunduğu çağın özelliklerinden, sanatından, düşüncelerinden bahsedilmiş ve aynı zamanda diğer büyük şairlerin Yunus Emre ile ilgili şiirlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: Giriş s.1- 9, I. Yunus Emre’nin Çağdaşları s.10- 16, II. Yunus Emre’nin mensub olduğu zümre s.17- 50, III. Yunus Destanı s.51- 61, IV. Yunus’un hayatı s.62, 84, V. Yunus’a dâir s.85- 112, VI. Yunus’un dili s.113- 118, VII. Yunus’un eseri s.119- 131, VIII. Yunus’un sanatı ve tefekkürü s.132- 203, IX. Tarih boyunca Yunus (Yüzyıllar boyunca O’nun yolunda gidenler) s.204- 251, X. Metinler: (Barak Baba’nın sözlerinin şerhi) s.252- 279, Said Emre’nin şiirleri s.280- 294, Âşık Paşa ve şiirleri s.295- 348, Geyikli Baba- Bir şiiri s.349- 350, Şeyhoğlu Satu- Bir Şiiri s.351, Kasım- Şiirleri s.352- 357, Yunus- İki şiiri s.358- 360, Konyalı Şeyf Vefâ- Bir şiiri s.361- 362, Tâlibî Emre- Üç şiiri s.363- 365, Vehhâb Emre- Bir şiiri s.366, Yunus Emre’den seçmeler s.370- 454, Şerh-i Kelimât-ı Şeyh Barak (Tıpkı- basım) s.455- 472, Lûgatçe ve İndeks s.473- 500, Bibliyoğrafya s.501- 515, İçindekiler s.517.

Ön Söz (ve/veya Giriş): Yazar bu bölümde daha önce Yunus Emre ile ilgili oluşturduğu eserlerden bahsetmiş, devamında kısaca Yunus Emre'nin hayatı hakkında bilgiler vererek, adı geçen eserde neler anlatıldığını belirtmiştir.

Konu Açıklaması: “Giriş” bölümünde Yunus Emre'nin yaşadığı çağın özellikleri ve önemli olaylarından ayrıntılı bir şekilde bahsedilmiştir. “Yunus Emre'nin Çağdaşları” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserlerinde adı geçen çağdaşları ve önemli kişilerden bahsedilmiştir. “Yunus'un mensub olduğu zümre” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hangi tarikate mensup olduğuna dair söylencelere dayalı bilgiler yer almaktadır. “Yunus Destanı” başlıklı bölümde ise Yunus Emre ile ilgili menkıbeler yer almaktadır. “Yunus'un hayatı” başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin menkıbelere dayalı hayatı şiirlerinden yola çıkılarak anlatılmıştır. “Yunus'a dâir” başlıklı bölümde “emre” kelimesinin anlamından uzun uzadıya bahsedilerek, bu adı taşıyan bir topluluğun varlığı hakkında bilgilerden söz edilmiştir. “Yunus'un dili” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserlerinde kullandığı dilin özelliklerinden bahsedilmiştir. “Yunus'un eseri” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin eserleri hakkında bilgi verilmiştir. “Tarih boyunca Yunus” başlıklı bölümde Yunus Emre'den etkilenen şairlerden bahsedilmiştir. “Metinler” başlıklı bölümde şairlerin Yunus Emre ile ilgili şiirleri yer almaktadır.

32. GÖLPINARLI, ABDÜLBAKİ

Yunus Emre Risâlat al – Nushiyya ve Dîvân, İstanbul, Eskişehir Turizm ve Tanıtma Derneği Yayını, 1965, bs. y. , 839 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili geniş bir bilgi yer almakta, eserin devamında Yunus Emre'nin şiirlerinin açıklamalarına yer verilmiştir.

İçindekiler: SUNUŞ s.IV, ÖN SÖZ s.VI, ŞİİRLER s.1 *

Ön Söz (ve/veya Giriş): Yunus Emre'nin hangi çağda yaşadığı, eserlerinde kimlerden bahsettiği, hangi tarikate mensup olduğu anlatılmıştır. Bu konularla alakalı şiirlerinden örnekler de verilmiştir.

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Konu Açıklaması: SUNUŞ bölümünde eserin nasıl oluştuğuna dair bilgiler yer almaktadır. ŞİİRLER bölümünde ise Yunus Emre'nin şiirlerine ve bu şiirlerin açıklamalarına yer verilmiştir.

33. GÖLPINARLI, ABDÜLBAKİ

Yunus Emre'den Seçmeler, İstanbul, Baha Matbaası, 1971, bs. y. , 87 S.

Eserde Yunus Emre'nin şiirleri konularına göre gruplandırılmıştır.

İçindekiler: YUNUS EMRE s.7, ÖLÜM s.15, GEÇİCİ AŞK s.23, KESRET – VAHDET s.35, GURBET s.44, İRŞAT s.49, BİLGİ s.60, MELAMET s.67, ŞİİRLERDE GEÇEN LÛGATLER s.75,

Ön Söz (ve/veya Giriş) bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: YUNUS EMRE başlıklı bölümde Yunus Emre'nin ölümsüz bir şair olduğu vurgulanmış, sonsuza kadar da ölümsüz olacağı belirtilmiştir. Devamında Yunus Emre'nin yaşadığı dönem detaylı bir şekilde ele alınmıştır. ÖLÜM, GEÇİCİ AŞK, KESRET – VAHDET, GURBET, İRŞAT, BİLGİ, MELAMET başlıklı bölümlerde ise adı geçen konu başlıkları ile ilgili şiirleri gruplandırılarak verilmiştir.

34. GÜLCAN, D. ALİ

Yunus Emre'nin Kökeni ve Yöresi, Karaman, Karaman'ın Sesi Gazetesi Ofset Tesisleri, 1992, 1. bs. , 139 S.

İki bölümden oluşan eserin birinci bölümünde Eskişehir ve Karaman Yunus Emre'lerinin arşiv belgelerine dayanarak oluşturulan eski kayıtları ve bununla ilgili görüşler; ikinci bölümde ise Yunus Emre ile ilgili hikayelere yer verilmiştir.

İçindekiler: BİRİNCİ BÖLÜM s. 1, Ön söz s.1, Yazar'ın ön sözü s.3, Yunus Emre'nin atalarının Anadolu'ya gelişleri ve Karaman dolaylarına yerleşmeleri s.5, Yunus Emre'nin Karaman'a yerleşen İsmail Hacı ailesi topluluğundan olduğuna dair belgeler ve Karaman'da yaşadığının kanıtları s.10, Yunus Emre'nin soy kütüğü s.19, Sâinâmelerde Yunus Emre s.21, Evliya Çelebi Seyâhatnamesinde Yunus Emre s.22, Hulûsa'î ahval'i büldân adlı kitapta Yunus

Emre s.23, Silk- ül lâali ve bazı kaynaklarda Yunus Emre s.23, Karaman müftülüğünde, Yunus Emre tekkesi hakkında 19. yüzyıla ait bir belge s. 24, Yunus Emre- Mevlana yakınlıkları s.24, Yunus Emre'nin Karaman'da idam edildiğine dair yanlış görüş ve gerçekler s.27, Yunus Emre'nin yaşadığı yöre s.29, Yunus Emre'nin mezarı s.32, Yunus Emre'nin buğday getirmek üzere Hacı Bektaş'a gitmesi hurafesi s.33, Halim Bâki Kunter'in Yunus Emre sevgisi ve Yunus Emre'nin Sarıköy'dedir denilmesinin ilk atılımı s.35, Eskişehir ve Sakarya nehri dolaylarının Yunus'ları s.37, Eskişehir (Sakarya nehri dolayları) Yunus'ları kimlerdir s.38, Yunus Emre'dir denilen Yunus Emir Bey; Ankara – Eskişehir arasındaki Sarıköy'de değil, Marmara bölgesindeki Sarıköy'lüdür s.43, Yunus Emre'yi Eskişehir'liler niçin bizimsediler s.47, Yunus Emre'nindir denilen Sarıköy'deki mezar açılışı masalı s.49, Yunus Emre'nin Karaman'lılığını belirleyen bazı yaşantıları ve şiirleri s.53, Sarıköy'deki (Yunus Emre'dir denilen) Yunus Emrullah'a ait mezar yerini ve diğer kuruluşları gezdim inceledim s.55, Abdul/Bâki Gölpınarlı Hoca'nın Yunus Emre hakkında değişik görüş ve iddiaları s.57, Kırşehir ve Niğde'nin Yunus'ları kim ola s.72, Yunus Emre'nin Karaman'da ve Karaman'da idiği görüşünde olan bilim adamları ne diyorlar s.74, Yunus Emre hakkında araştırma yapan bilim adamlarından bazılarının, Yunus'un yöresine dair çelişkili görüşleri s.85, Yunus Emre'nin nerede olduğu hakkındaki işkilli ve çelişkili görüşleri s.85, Yunus Emre'nin nerede olduğu hakkındaki işkilli ve çelişkili görüşlerden ağırlık kazanan yön s.93, **İKİNCİ BÖLÜM** s.97, İsmail Hacı köyü s.97, Yunus Emre tekkesinin eski çağlardaki durumu s.99, Yunus Emre'nin evlatlarından İsmail Emre s.100, Tabduk Emre cismâni bir varlıktır s.102, Yunus Emre kirişçi Baba değildir s.106, Yunus Emre ile ilgili hikâyeler s.110

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde Karaman valisi Aydın Arslan'ın konuşması yer almaktadır. Bu konuşmada Yunus Emre'yi anlamının milli birlik ve beraberlik açısından öneminden bahsedilmiştir..

Konu Açıklaması: “Yazarın ön sözü” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin gerçekten nereli olduğu konusuna değinilmiş, eserin içeriğinden bahsedilmiştir. “Sâlname’lerde Yunus Emre” başlıklı bölümde Sâlname kelimesinin

anlamından bahsedilerek Yunus Emre Sâlname'leri hakkında kısa bilgiler verilmiştir. "Evliya Çelebi seyahatnamesinde Yunus Emre" başlıklı bölümde Evliya Çelebi'nin eserlerinde hangi Yunus Emre'den bahsettiği hakkında bilgi verilmiştir. "Yunus emre'nin Karaman'da idam edildiğine dair yanlış görüş ve gerçekler" başlıklı bölümde Selçuklular ve Karamanoğulları çağlarında yaşayan Yunus Emre'lerden bahsedilerek aralarında öldürülenler olduğu hakkında bilgi verilmiş, bununla ilgili bir takım rivayetlerden söz edilmiştir. "Yunus Emre'nin buğday getirmeküzere Hacı Bektaş'ı Veli'ye gitme hurafesi" başlıklı bölümde Hacı Bektaş-ı Veli menakıpnamesine dayanan efsaneden bahsedilmiştir. "Yunus Emre'nindir denilen Sarıköy'deki mezar açılışı masalı" başlıklı bölümde Yunus Emre'nin mezarının açılışı sırasında yaşanan olaylar ve bu olaylarla ilgili yazarın görüşlerine yer verilmiştir. "Tabduk Emre cismâni bir varlıktır" başlıklı bölümde arşiv kayıtlarından yola çıkarak, Tabduk Emre'nin diğer görüşlerin aksine ruhani değil cismani bir varlık olduğundan söz edilmiştir. "Yunus Emre ile ilgili hikayeler" başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili bazı hikayelere yer verilmiştir.

35. GÜNAY, U MAY; HORATA, OSMAN

Yunus Emre Risâletü'n Nushiyye, Ankara, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 1994, bs. y., 198 S.

Eser 2 bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde Yunus Emre'nin Türk kültürü açısından önemine değinilmiş ve Risâletü'n Nushiyye'nin değerlendirilmesi ve tahliline yer verilmiştir. 2. bölümde ise nüshalar tanıtılmış ve Risâletü'n Nushiyye'ye yer verilmiştir.

İçindekiler: KISALTMALAR s. VI, ÖNSÖZ s.VII, 1. BÖLÜM: Yunus Emre ve Türk Edebiyatındaki Yeri S.1, A. Türk Kültürü Açısından Yunus Emre (Umay GÜNAY) s.3, B. Risâletü'n-Nushiyye Üzerinde Bir Değerlendirme (Umay GÜNAY) s.33, C. Risâletü'n-Nushiyye'nin Tahlili (Osman HORATA) s.51, II: BÖLÜM: Günümüz Türkçesindeki Karşılıklarıyla Risâletü'n- Nushiyye s.93, A. Nüshaların Tanıtılması ve Metnin Hazırlanmasında Takip Edilen Metot s.95, Risâletü'n Nushiyye s.100, BİBLİYOGRAFYA s.198

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde eserin yazılış amacı ve içeriğinden bahsedilerek , Risâletü'n Nushıyye hakkında genel bir bilgi verilmiştir.

Konu Açıklaması: Eserin birinci bölümünde Türkçe'nin tarihi geçmişi, Türk Edebiyatı'nın gelişimi anlatılmış. Yunus Emre'nin belgelere dayalı ve menkabevi hayatı, yaşadığı çağın özellikleri hakkında bilgi verilmiştir. Ayrıca bu bölümde Yunus Emre'nin dünya görüşü ve şiirlerine de yer verilmiştir. Ayrıca bu bölümde Risâletü'n- Nushıyye hakkında bir değerlendirme yapılarak eserin tahlili yapılmıştır. Eserin ikinci bölümünde Türkçe karşılıklarıyla Risâletü'n- Nushıyye yer almaktadır.

36. GÜRELLİ, SUZAN (HAZ)

Yunus Emre Sempozyumu Bildiriler, Ankara, Milli Kütüphane Yayınları, 1990, 233 S.

Eserde Yunus Emre Sempozyumu bildirileri, açış ve kapanış konuşmaları yer almaktadır.

İçindekiler: Prof. Dr. Abdurrahman GÜZEL'in Açış Konuşması s.I, Yunus Emre'de Özgürlük Sorunu / Prof. Dr. İbrahim Agah ÇUBUKÇU s.1, Yunus Emre'nin İslami Türk Edebiyatı İçindeki Yeri / Yrd. Doç. Dr. Necla PEKOLÇAY s.6, Yunus'u Yetiştiren Ortam / Dr. Mehmet ÖNDER s.13, Yunus Emre / Prof. Dr. Meseret DİRİÖZ s.19, Yunus Emre'nin Şiirlerinde İyi, Kötü Karşılaştırması / Doç. Dr. Önder GÖÇGÜN s.30, Yunus Emre'nin Bestelenmiş Şiirleri / A. Bülent ALANER s.48, Yunus Emre'den Atatürk'e Toplumsal Kişiliğimizin Temelleri / Prof. Dr. İnal Cem AŞKUN s.79, Yunus Emre'yi 700 Yıldır Ölümsüz Kılan Nedenler / İrfan Ünver NASRATTINOĞLU s.87, Yunus'un Bir Şiirinin Şerhi / Prof. Dr. Amil ÇELEBİOĞLU s.95, Yunus Emre'de ve Atatürk'te Sevgi Boyurlu İletişimin Düşünsel Temelleri / Yrd. Doç. Dr. Ahmet Haluk YÜKSEL s.105, Yunus Emre'nin Hayatında Cünün – Füsün – Sükün Evreleri / Nezihe ARAZ s.113, Risaletü'n – Nushıyye Üzerine Bazı Düşünceler / Prof. Dr. Hüseyin AYAN s.121, Türk Dilinin Tarih Boyunca Gelişim Tablosu, Bu Gelişimde Yunus Emre'ni Rolü / İsmail Ali SARAR s.127, Yunus Emre'ye Göre “Söz” ün Değeri / Dr. Müjgan CUNBUR s.133, Yunus Emre'de Sembolizm ve Üniversal Değerler (“Çıktım Erik Dalına...” ve

Şerhlerinin İncelenmesi)/ Doç. Dr. İsmail YAKIT s.145, Yunus'a Mal Edilen Şiirlerin Değerlendirilmesinde Mahlasların Yol Göstericiliği Üzerine / Doç. Dr. Saim SAKAOĞLU s.168, Fatih Kütüphanesindeki Yunus Divanı İle Bolu'da Ele Geçen 1180 H. Tarihli Yazma Mecmuada Yunus Şiirleri / Salih Zeki KUTUCUOĞLU s.173, Yunus Emre'nin Erzurumlu Emrah Üzerindeki Etkileri / Yrd. Doç. Dr. Metin KARADAĞ s.183, Yunus Emre'ye Ait Divanlar – Divan Neşirleri ve Metin Tamiri Mes'elesi / Mustafa TATÇI s.199, Yunus Emre Bir Hümanist Değil Bir Hak Aşığı İdi.. / Ödemir BİRSEL s.214, Yaşayan Yunus / Refik SOYKUT s.219, Sempozyumun Değerlendirilmesi ve Kapanış Konuşması / Dr. Müjgan CUNBUR s.231, Kapanış / Altınay SERNİKLİ s.232

Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre’de Özgürlük Sorunu” başlıklı bildiride “kader” kelimesinin anlamı üzerinde durularak farklı görüşlerle bu düşünce tartışılmış devamında ise Yunus Emre’nin bakış açısı değerlendirilmiştir. “Yunus Emre’nin Bestelenmiş Şiirleri” başlıklı bildiride Yunus Emre’ye mâl edilen bestelenmiş şiirlerden ve Yunus Emre Divanı’nda adı geçen Türk çalgılardan bahsedilmiştir. “Yunus Emre’den Atatürk’e Toplumsal Kişiliğimizin Temelleri” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin kişilik değerlerinden bahsedilmiş, bu değerlerden yola çıkarak günümüz insanının birbiriyle olan iletişimi eleştirilmiştir. Yunus Emre ve Atatürk’ün benzer görüşleri üzerinde durulmuştur. “Yunus Emre’nin Hayatında Cünün – Füsün – Sükün Evreleri” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin hayatı üç evre içinde gruplandırılmış, bu evreler tek tek açıklanmıştır. Bu evrelerin sofilerin aldığı manevi eğitimle benzer yönleri olduğu belirtilmiş, Yunus Emre’nin içinden geçtiği bu evreler Mevlana’nın “hamdım, piştım, yandım” şeklinde özetlediği eğitime benzetilmiştir. Bildiri kapanış konuşmasıyla son bulmuştur.

37. GÜZELGÜN, MÜZEYYEN

Yunus Emre ve Angelus Silesius’da Kozmik / Evrensel Bilinç, Danışman: Prof. Dr. Yıldız ECEVİT (Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Ankara, 1996, 192 S.

Eser genel anlamda felsefi bir eserdir. Eserin bir bölümünde Yunus Emre'nin hayatı ve eserlerinden bahsedilerek, şairin varlık ve Tanrı üzerine görüşlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: İÇİNDEKİLER s.I, ÖN SÖZ s.III, KISALTMALAR s.V, ÇALIŞMANIN İÇERİĞİ VE PLANI s.VI, DAHA ÖNCE YAPILAN ÇALIŞMALAR s.IX, I- KOZMİK / EVRENSEL BİLİNÇ NEDİR? s.1, 1- Yeni Fizik ve Kozmik Bilinç s.3, 2- Psikanaliz ve Kozmik Bilinç s.8, 3- Varoluşçuluk ve Kozmik Bilinç s.12, II- YUNUS EMRE VE ANGELUS SİLESİUS İLE İLGİLİ GENEL BİLGİLER s.18, 1- İslam Dünyasında Bir Mutasavvuf: Yunus Emre s.18, 1.1 – Türk TekkeTasavvuf Edebiyatının Gelişimi ve Özellikleri İçerisinde Yunus Emre s.18, 1.2 – Tarih ve Söylence Düzlemlerinde Yunus Emre'nin Yaşamı s.22, 1.3 – Yunus Emre'nin Yapıtları s.25, 2 – Hıristiyan Dünyasında Bir Mistik Şair Angelus Silesius s.26, 2.1 – Alman Mistik Edebiyatının Tarihsel Gelişimi İçerisinde Angelus Silesius s.26, 2.2 - Angelus Silesius'un Yaşamı s. 29, 2.3 - Angelus Silesius'un Yapıtları s.34, III – YUNUS EMRE VE ANGELUS SİLESİUS'DA KOZMİK / EVRENSEL BİLİNÇ s.37, 1- Yaratılış Öncesi Birlik Durumu s. 37, 1.1 – Mutlak Varlık Olarak Tanrı s.38, 1.2 – Mutlak Varlık İle İlk Birlik Durumu s.45, 2- Yaratılışta Makro – Mikrokozmos İlişkisi s.52, 2.1 – Sevgi ve Yaratılış s.52, 2.2 – “Bir”den “Çokluk”a Geçiş s.58, 2.3 – Tanrı'nın Evrende Görünmesi (Makrokozmos) s.64, 2.4 – Tanrı'nın İnsanda Görünmesi (Mikrokozmos) s.72, 3- İki Dünya Arasında İnsan s.77, 3.1 – İnsanın Kozmik Bütünden Kopması s.77, 3.2 – Dünya Yanılsaması s.84, 3.3 – “Ölüm” Olgusu ve “Ölmeden Ölmek” s.91, 4 – Yeniden “Bir”lik Durumuna Dönüşte Katalizör Öge: Sevgi s.99, 4.1 – “Gerçek” ve “Gerçek Olmayan” Sevgi s.99, 4.2 – Sevgi ve Özgürlük s.107, 5 – Kozmik Bilince Doğru Yolculuk s.112, 5.1- “Yol” ve “Yola Çağrı” : “Kendini Bil!” s.112, 5.2 – “Toplumsal Ben”den “İç Ben”e s.118, 6 – Yeniden Doğuş: Kozmik/ Evrensel İnsan s.127, 7 – Yaratıcılık ve Kozmik Bilinç s.136, 7.1 Şiir Düzleminde Yaratmak s.139, SONUŞ s.145, ZUSAMMENFASSUNG s.159, DİPNOTLAR s.164, KAYNAKÇA s.187

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde mistisizm kavamı üzerinde durularak, edebiyata etkisinden bahsedilmiştir. Bölümün devamında eserin içeriği ve çalışma yönteminden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: Eserin 1. Bölümünde daha önce yapılan çalışmalardan bahsedilip kavramların açıklamalarına yer verilmiştir. Eserin Yunus Emre ile ilgili kısmı olan ikinci bölümünde Yunus Emre'nin hayatı, eserleri ve tasavvufi yönünden bahsedilmiştir. Eserde bahsedilen diğer mistik şair Angelius Silesius hakkında bilgiler verilmiştir. Daha sonra bölümün devamında bu iki şairin ortak görüşleri üzerinde durulmuştur. SONUÇ bölümünde İslamiyet ve Hristiyanlıkta mistisizm kavramı ayrıntılı bir biçimde karşılaştırılarak tartışılmıştır.

38. HALMAN, TALÂT

A'DAN Z'YE Yunus Emre, İstanbul, Yapı Kredi Yayınları, 2003, bs. y. , 47 S.

Eserde harf sırasına göre seçilmiş başlıklarla Yunus Emre tanıtılmıştır. Ayrıca Yunus Emre ile ilgili yazılmış bazı eserlerin kapak sayfalarına yer verilmiştir.

İçindekiler: AÇARKEN s.3, ACABA s.4, BEKTAŞÎ s.5, CAN s.6, CEMET s.6, CALAP s.9, DİVAN s.9, DOĞUMU ? s.10, EFSANE s.11, FANİ s.12, GÖMÜTLERİ s.15, Ğ s.15, HALK ŞİİRİ s.16, IŞIK s.18, İLAHİ s.20, JÜBİLE s.22, KADIN s.23, LAİK s.23, MAL s.24, MEVLANA s.27, NEFS s.28, ONOMATOPE s.29, ÖLÜM s.30, PANTEİZM s.33, RİSALETÜ'N NUSHİYYE s.33, SEVGİ s.34, SÜNNİ/SOFİ s.35, ŞERHLER s.36, ŞERİAT s.36, TANRI s.39, UNESCO s.40, ÜMMİ s.40, VEZİN s.41, YETMİŞ İKİ MİLLET s.45, ZAHİD s.45 *

Ön Söz (ve/veya Giriş): Açarken başlıklı bu bölümde yazar, bu yoğun ve özlü kitapçığı hazırlarken Yunus Emre'nin "Az söz erin yüküdür." sözünden hareketle yola çıktığını belirtmiştir.

Konu Açıklaması: ACABA başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatına dair bilinmeyenler üzerinde durulmuştur. Bununla ilişkili çeşitli sorular sorulmuştur. BEKTAŞÎ adlı bölümde ise Yunus 'un hangi tarikate mensup olduğu üzerinde durulmuştur. Fakat yazarın da eserde belirttiği gibi Yunus Emre'nin hangi tarikate mensup olduğu bilinmemektedir. DOĞUMU? bölümünde Yunus Emre'nin doğum yılını ve yerini gösteren hiçbir belgenin

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

olmadığı üzerinde durulmuştur. Yazar, ayrıca konu ile alakalı Yunus ‘un ne zaman doğduğu üzerinde değil; inancının ve şiirlerinin üzerinde durmamız gerektiğini vurgulamıştır. **EFSANE** başlıklı bölümde Yunus Emre’nin yaşamının, efsanelere dayandırılarak anlatıldığı vurgulanmıştır. Yunus Emre’nin hayatı ile ilgili tek sayısal bilgi Risaletü’n Nushiyye’de geçen yıl 707 (1307) olduğu söylenmiştir. **ONOMATOPE** başlıklı bölümde ise kelimenin seslerin tanımladıkları sözlere benzetilmesi ve yansıtılması sanatı olduğu belirtilmiş ve şiirlerinden bu sanatla ilgili örnekler verilmiştir. **YETMİŞ İKİ MİLLET** adlı bölümde bu tabirin Yunus tarafından kullanılmasının hümanizm ve evrensellik doğrultusunda yorumlamanın önemli olduğu vurgulanmıştır.

39. HATİPGİL, KENAN SABRİ (HAZ.)

Yunus Emre Hayatı, Şahsiyeti ve Seçme Şiirleri, Eğitim Yayınevi, 1968, bs. y. , 81 S.

Eserde, Yunus Emre’nin hayatından, eserlerinden, tasavvufi yönünden bahsedilmiş ve şiirlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: Yunus Emre ve Şiirleri s.3, Şiirler s.17, İlâhi s.19, İlâhi s.21, İlâhi s.23, İlâhi s.24, İlâhi s.25, İlâhi s.26, Şeyh s.27, Dervişler s.29, Dervişler s.30, Dervişlik s.31, İlâhi s.32, İlâhi s.33, İlâhi s.34, İlâhi s.35, Bülbül s.36, İlâhi s.38, İlâhi s.39, İlâhi s.40, İlâhi s.41, İlâhi s.42, İlâhi s.43, İlâhi s.44, İlâhi s.45, Şathiyat s.46, İlâhi s.47, İlâhi s.48, İlâhi s.49, İlâhi s.50, İlâhi s.51, İlâhi s.52, İlâhi s.53, İlâhi s.54, İlâhi s.56, İlâhi s.57, İlâhi s.58, İlâhi s.60, İlâhi s.61, İlâhi s.62, İlâhi s.63, İlâhi s.64, Dolap s.66, İlâhi s.67, İlâhi s.68, İlâhi s.69, İlâhi s.70, İlâhi s.71, İlâhi s.73, Dervişler s.74, İlâhi s.76, İlâhi s.77, İlâhi s.78, İlâhi s.79, İlâhi s.80 *

Ön Söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre ve Şiirleri” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin hayatından, dünya görüşünden, tasavvufi yönünden ve eserlerinden

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

bahsedilmiştir. “Şiirler” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin şiirlerine yer verilmiştir.

40. 10 – 12 HAZİRAN 1977 KONYA MEVLÂNA ENSTÜTÜSÜ KONYA TURİZM DERNEĞİ(Düz.)

Uluslararası Yunus Emre, Nasreddin Hoca, Karamanoğlu Mehmet Bey ve Türk Dili Semineri Bildirileri, Konya, Konya Turizm Derneği Yayınları, 1977, 265 S.

Eserde 150. sayfaya kadar Yunus Emre’den bahsedilmektedir. Yunus Emre’nin Türk dili ve tarihi açısından önemi bildirilerle bütün detaylarıyla anlatılmıştır.

İçindekiler: Feyzi HALICI – Uluslararası Yunus Emre, Nasreddin Hoca, Karamanlı Mehmet Bey ve Türk Dili Seminerini Açış Konuşması s.1 – 5, Cahit OBRUK – Anadolu Öncüleri ve Yunus s.6 – 15, Dr. Müjgân CUNBUR – Yunus’a göre Dünya Nimetleri s.16 – 26, Doç. Dr. Muhan BALI – Yunus Emre ve Erzurum s.27 – 31, İbrahim ARSLANOĞLU – Sivas’taki Cönk ve Mecmualarda Yunus s.32 – 36, Sevinç GÜRSOY – Yunus’un Şiir Dünyası s.37 – 41, Osman Hayri ÖZDEMİR – Şer’iye Sicil Defteri ve Yunus Emre s.42 – 51, Süleyman ARISOY – Yunus Emre ve Hümanizma s.52 – 77, İ. Ünver NASRATTINOĞLU – Yunus Emre Bibliyografyasındaki Eksiklikler s.78 – 93, Dr. Natalia MOYLE – Oral Theory ve Yunus Emre s.94 – 97, Nail TAN – Yunus Mahlaslı 10 Şiirin Değerlendirilmesi s.98 – 107, Osman ATİLLÂ – Yunus Emre ve Taptuk Emre’nin Afyondaki Mezarları ve Kaybolan Cönkler s.108 – 121, Vehbi Cem AŞKUN – Duygu ve Düşüm Dünyamızın İki Büyük Burcu s.122 – 124, Vecdi YARMAN – Yunus Emre’nin Şiirlerini Nasıl Tanıyabiliriz? S.125 – 130, Rıza MOLLOV s.131 – 134, Necip ALPAN – Yunus Emre’nin Edebî Kişiliği s.135 – 142, İsmail Ali SARAR – Edebiyatımızda Yunus Emre s.143 – 147, Feyzi ALICI – Türk Dili ve Yunus Emre s.148 – 149, Dr. Müjgân CUNBUR – Nasreddin Hoca Fıkralarında Kadın s.151 – 163, Kâmil TOYGAR – Nasreddin Hocamız ve Biz Türklerle İlgili Değer Yargıları s.164 – 168, Ahmet Tufan ŞENTÜRK – Nasreddin Hocamız ve Biz s.169 – 173, Sevinç GÜRSOY – Nasreddin Hoca’nın Düşünce Sistemi s.174 – 177, İsmail Ali SARAR – Nasreddin Hoca’nın Doğduğu Köy Hortu’da Yapılan Kazılar, İncelemeler,

Derlemeler s.178 – 182, Tacide HAFİZ – Yugoslavya’da Nasreddin Hoca Fıkralarının Yayılması Üzerine Birkaç Söz s.183 – 185, Necip ALPAN – Nasreddin Hoca’nın Evrensel Kişiliği s.186 – 196, Vecdi YARMAN – Nasreddin Hoca’da Anlatış Güzelliği s.197 – 201, Dr. Phil. Nevzat ÖZAYDIN – Türk Fıkraların Tasnifi Üzerine Bazı Düşünceler ve Bir Tasnif Denemesi s.202 – 207, Prof. Dr. Zeynep KORKMAZ – Anadolu Beylikleri Devresinde Türk Dili ve Karamanoğlu Mehmet Bey s.209 – 215, Prof. Dr. Abdülkadir KARAHAN – Türk Yazı Dilinin Gelişmesi Üzerine s.216 – 220, Celâleddin KİŞMİR – Cumhuriyetten Önce Konya’da Sade Dil Çalışmaları s.221 – 228, Osman ATTİLÂ – Karamanoğlu Mehmet Bey ve Dil Bayramı İçin Girişimler s.229 – 238, Nimetullah HAFİZ – Priştine Türk Ağzının Özellikleri s.239 - 265

Ön Söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: “Anadolu Öncüleri ve Yunus” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin eserlerinden yola çıkılarak Yunus Emre’nin milliliği ve evrenselliği anlatılmıştır. Ayrıca Yunus Emre’nin Türkçeyi kullanmadaki başarısından söz edilmiştir. “Yunus Emre ve Hümanizma” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin hümanist olup olmadığı irdelenmiş, bu düşüncelerle ilgili şiirlerinden örnekler de verilmiştir. “Oral Theory ve Yunus Emre” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin şiirlerini hiçbir zaman en doğru şekilde bulamayacağımız vurgulanmıştır. Bu sorunun ancak birkaç derlemenin mukayesesinden sonra giderilebileceği vurgulanmıştır. “Türk Dili ve Yunus Emre” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin yaşadığı çağ ve Türk diline katkısı kısaca anlatılmıştır.

Konu Açıklaması: YUNUS EMRE adlı bölümde Yunus Emre’nin Hacı Bektaş ve Mevlana devrinde yaşadığı vurgulanmıştır. Ayrıca Yunus Emre ile ilgili kesin bilgiler olmadığı için birçok yerde mezarının olduğuna değinilmiştir. ŞİİRLERİNİN ŞERHİ başlıklı bölümde ise şiirlerinin şerhlerine yer verilmiştir.

41. İSTANBUL MAARİF KİTAPHANESİ

Yunus Emre Divanı, Ankara, Anadolu Matbaası, 1947, bs. y. , 144 S.

Eserde Yunus Emre'nin "Divan"ı yer almaktadır.

İçindekiler: YUNUS EMRE DİVANI s.3, GAZELLER s.3 – 144 *

Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: "YUNUS EMRE DİVANI" başlıklı bölümde Yunus Emre'nin divanının tamamı yer almaktadır.

42. İSTANBUL MAARİF KİTAPHANESİ VE MATBAASI

Tam ve Tekmil Yunus Emre Divanı, İstanbul, Maarif Kitaphanesi, 1958, bs. y. , 288 S.

Eserde, Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili kısa bir bilgi verildikten sonra divanındaki şiirlerinin şerhlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: YUNUS EMRE s.3 – 4, ŞİİRLERİNİN ŞERHİ s.5 – 288 †

Ön Söz bölümü yoktur.

43. KABAHASANOĞLU, VAHAP

Yunus Emre'nin Şiirine Çağdaş Bir Yaklaşım, İstanbul, Marmara Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Döner Sermaye İşletmesi Matbaa Birimi, 1993, bs. y. , 159 S.

Eserde Yunus Emre'ye ait şiirlerden yola çıkılarak Yunus Emre'nin hayatı, birlik anlayışı, sevgi ve ilahi aşka bakış açısı ele alınmıştır.

İçindekiler: 1 – Ön söz s.VII, 2 - Giriş s.1, 3 – Yunus'ta Birlik Temi s.13, 4 – Yunus'ta İlâhi Aşk ve İnsan Sevgisi s.31, 5 – Yunus'ta Gerçeklik s.64, 6 – Yunus'ta Dil Temi s.107, 7 – Yunus'un Şiirlerinden Seçmeler s.118, 8- Bibliyografya s.145, 9 – Sözlük s.148

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde eserin içeriğinden, oluşturulma sürecinden bahsedilmiştir.

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

† İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Konu Açıklaması: “Giriş” başlıklı bölümde 13. Yüzyılda Anadolu’nun durumu hakkında bilgi verilmiş, Yunus Emre’den bahsedilmiş ve şiirlerinden örnekler verilerek Yunus Emre’nin iç dünyasına geniş bir şekilde yer verilmiştir. “Yunus’ta Birlik Temi” başlıklı bölümde kısaca “birlik” kavramından bahsedilerek Yunus Emre’nin “birlik” hakkındaki görüşlerine yer verilmiştir. Ayrıca yazar, Yunus Emre’den de örneklerle ilahi aşk ve din üzerine kendi görüşlerini belirtmiştir. “Yunus’ta İlâhi Aşk ve İnsan Sevgisi” başlıklı bölümde yazar diğer sanatkar ve velilerde olduğu gibi Yunus Emre’nin de cinsel aşktan ziyade ilahi aşka önem verdiğini belirtmiştir. Ayrıca bölümde Yunus Emre’nin şiirlerindeki beyitlerinden örneklerle “Din” ve “Allah”ile ilgili görüş ve düşüncelerine yer verilmiş, insan ve insanın yalnızlığına da değinilmiştir. Ayrıca bölümün sonunda Yunus Emre’nin ölüm ve unutulma kaygısı üzerine düşüncelerine de yer verilmiştir. “Yunus’ta Gerçeklik” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin fanilik, maddenin geçiciliği ve ölüm üzerine düşüncelerine yer verilmiş, insanın sosyalleşmesi ve aynı zamanda yalnızlaşması üzerine görüşleri de belirtilmiştir. “Yunus’ta Dil Temi” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin eserlerinde kullandığı dil hakkında bilgiler verilmiştir. Devamında yazar”söz”ün önemi ve etkisi hakkında kendi görüşlerine yer vermiştir.

44. KABAKLI, AHMET

YUNUS EMRE , İstanbul, Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları, 1991, 7. bs. , 255 S.

Eserde Yunus Emre’nin hayatı bütün yönleriyle ele alınmıştır. Hayatı menkıbe ve belgeler doğrultusunda anlatılmış, farklı Yunus Emrelere değinilmiştir. Ayrıca eserde Yunus Emre’nin şiir ve sanatı detaylı bir şekilde incelenmiştir.

İçindekiler: 1. Bölüm s.5, Giriş (Yunus Emre) s.5, 2. Bölüm s.37, Yunus Emre’nin Hayatı s.37, 3. Bölüm s.48, YunusEmre’nin Mizacı s.48, 4. Bölüm s.77, Ahlâk Anlayışı ve Ahlâkî Yaşayışı s.77, 5. Bölüm s.99, Şiir ve Sanatı s.99, 6. Bölüm s.109, Son Söz s.109, 7. Bölüm s. 110, Okunacak Eserler s.110,8.Bölüm s.112,Yunus Emre’ye Şiirler s.112,9.Bölüm s.116, Şerh-i Gazel-i Yunus Emre (Niyazi-i Mısri) s.116

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde yazar Yunus Emre'nin Türk edebiyatı açısından önemini ortaya koymuştur. Ayrıca Yunus Emre ile alakalı bilgiler verilmiş bu bilgiler şiirlerinden yola çıkarak kanıtlanmaya çalışılmıştır.

Konu Açıklaması: Yunus Emre'nin Hayatı başlıklı bölümde Yunus Emre'nin doğum ve ölüm tarihleri, yaşadığı ve öldüğü yerler ortaya çıkarılmıştır. **Yunus Emre'nin Mizacı** başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin nasıl bir kimliğinin olduğu, hüznü, neşesi, ümmîliği ve seyahatleri üzerinde durulmuştur. **Ahlâk Anlayışı ve Ahlâkî Yaşayışı** adlı bölümde Yunus Emre'nin Risaletü'n Nushiyye adlı eserinden yola çıkarak ahlak anlayışı ve bu savunduğu ahlak anlayışını nasıl yaşadığına dair bilgiler verilmiştir. **Şiir ve Sanatı** başlıklı bölümde şiir anlayışının halkın geleneklerinden bağımsız olamayacağı düşüncesinden hareketle Yunus'un şiirlerinden yola çıkarak sanat anlayışının anlatıldığı bölümdür. Ayrıca şiirindeki farklı temalara değinilmiştir. **Son Söz** bölümünde buraya kadar olan bölümler hakkında genel bir değerlendirme yapılmıştır. **Okunacak Eserler** adlı bölümde Yunus Emre ile ilgili okunması gereken eserler hakkında kısa bir kaynakça verilmiştir. **Yunus Emre'ye Şiirler** bölümünde Yunus Emre ile ilgili yazılan 5 şiire yer verilmiştir. **Şerh-i Gazel-i Yunus Emre (Niyazi-i Mısri)** adlı bölümde Niyazi-i Mısri'ye ait bir tahlil denemesi yer almaktadır.

45. KAPLAN, MEHMET

Yunus Bir Haber Verir, İstanbul, Dergâh Yayınları, 2015, bs. y. , 302 S.

Eserde Yunus Emre ile ilgili yazılmış 21 adet deneme, söyleşiler ve Yunus Emre'nin şiiri, dili, hayata verdiği anlam gibi konuları içeren incelemeler yer almaktadır.

İçindekiler: Yunus Emre'nin Çağdaş Bir Yorumcusu: Mehmet Kaplan/Orhan Okay s. 13, "Hemşehrim Yunus"/İnci Enginün s.24, **DENEMELER** s.57, Yunus Emre'ye Göre İnsan s.59, Yunus Emre ve Bugünün Meseleleri s.67, Mukaddes Uçurum s.71, İnsana Saygı s.74, Ebedî Yunus s.76, İç Ben s.79, Et ve Kemik s.81, İşbu Vücut Şehri s.84, İnsanın Trajedisi s.87, Hikâye Tahlilleri s.92, Dost Diye Geçti Bu Ömrüm s.98, Din Adamı s.102, Yunus Denen Ağaç s.105, Hal Bir Gönül Verdi Bana s.109, Yunus Bir Haber Verir İşitenler Şad Olur s.114, Çıktım Erik Dalına Anda Yedim Üzümü s.118, Yunus Emre'nin Torunları s.122,

Yunus Emre (1240-1320) s.127, Tanrı'nın ve İnsanın Gücü s.133, Yunus'un Şiir Dünyasında Gezintiler s.136, İnsaniyetçilik s.140, (Söyleşi) Mehmet Kaplan'a Göre: Yunus Halk Tabakasına Mensup Olduğu İçin Gerçek İnsanı Çok İyi Tanımıştır s.144, **İNCELEMELER** s.151, İki Destan İki İnsan Tipi s.153, Yunus Emre ve Nebatlar s.178, Yunus'un Gül Bahçesinde s.193, Yunus Emre'ye Göre Zaman- Hayat ve Varoluşun Mânası s.218, Yunus Emre'nin İnsan ve Ahlâk Görüşü (Risâletü'n- Nushiyye'nin Tahlili) s.237, Yunus Emre'den Bir Şiir s.260, Yunus Emre'ye Göre Tanrı ve İnsan Münasebeti s.266, Yunus'un Şiir Sanatı s.275, Yunus Emre'nin Şiirlerinde Dil Musikisi s.284, **DİZİN** s.291

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sunuş başlıklı bu bölümde Mehmet Kaplan'ın Yunus Emre'ye olan ilgisinden, yazılarında var olan Yunus Emre'ye ait izlerden ve eserin içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre'nin Çağdaş Bir Yorumcusu” başlıklı bölümde Mehmet Kaplan'ın Yunus Emre ile ilgili araştırmalara ışık tutulmasında payının büyük olduğu belirtilmiştir. Devamında Mehmet Kaplan'ın Yunus Emre'nin eserlerini yeni bir yorumla ele aldığı vurgulanarak, Kaplan'ın Yunusla ilgili değerlendirmelerine yer verilmiştir. “Hemşehrim Yunus” bölümünde ise yazar Yunus Emre'den zikrettiği parçaları derlemek istediğini söylemiştir. Ayrıca Mehmet Kaplan'ın yazılarında Yunus'a ait en çok tekrarlanan mısraların neler olduğunu örnekler vererek anlatmıştır. Eserin devamında Mehmet Kaplan'ın eserlerinde Yunus Emre'yi nasıl ele aldığından örneklerle bahsedilmiştir. “Yunus Emre'nin Torunları” bölümünde yazar doğduğu yer olan Sivrihisar'a duyduğu özlemden söz ederek bu bölümde Yunus'tan çok fazla bahsetmemiştir. Yazının son bölümünde ise Yunus Emre'ye ait şiir tahlili yer almaktadır. “Yunus Emre” başlıklı bölümde dönemin siyasi olaylardan bahsedilerek Yunus'un şiirlerinde bu olayların yansımaları örnekler verilerek incelenmiştir. Bölümün devamında Yunus Emre'nin kişiliğinden bahsedilmiştir. “Tanrı'nın ve İnsanın Gücü” bölümünün başında yazar marksistliği eleştirmiş, Yunus'un tanrıyı yücelttiği şiirinden örnek vererek tanrının varlığını kanıtlayan cümlelerle sonlandırmıştır. “Yunus'un Şiir Dünyasından Örnekler” bölümünde Yunus'un şiirlerinden kesitlere yer verilmiş ve bu kesitlerden yola çıkılarak anlatılmak istenenler yorumlanmıştır. “Yunus

Emre'nin İnsan ve Ahlâk Görüşü Risâletü'n- Nushiyye'nin Tahlili" başlıklı bölümde ise Risâletü'n- Nushiyye adlı eserin tahliline yer verilmiştir.

46. KARAKOÇ, SEZAI

yunus emre, İstanbul, Diriliş Yayınları, 1989, bs. y. , 93 S.

Eserde Yunus Emre'nin yaşadığı dönemin siyasi, sosyal, kültürel hayatından bahsedilmiştir. Devamında Yunus Emre'nin menkıbelere dayalı hayatı verilmiştir.

İçindekiler: Çevre s.7, Masalların gerisindeki gerçek s.21, **ŞİİRLER** s. 49, Gök Ekini s.49, Nöbet Bize Gelmiş s.51, Ne Söylerler Ne Haber Verirler s.53, Batmış Kefen s.54, Gece s.56, Ejderhalar Ezer s.58, Harâmî s.60, Soğuk Su s.62, Vatan s.64, Ballar Balı s.65, Eksik Söz s.67, Aş s.69, Kül s.70, Şol Cennetin İrmakları s.72, Boyandım Rengine s.75, Dağlar İle Taşlar İle s.76, İzine Tozuna Sürsem Yüzümü s.78, Salâvat s.80, Adı Güzel Kendi Güzel s.82, Yüzbin Peygamber s.83, Evliyalar Alan s.85, Beni Bende Demen s.86, Yay İçinde s.87, Usanmaz Ozan s.88, Baştan Ayağa Yaverim s.90, Hiçbir Söze Benzemez s.92
Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: “Çevre” başlıklı bölümde Yunus'un yaşadığı dönemin siyasi olayları özetlenmiştir. Bölümün devamında Mevlana, Ahmet Yesevî, Hacı Bektaşî Veli gibi mutasavvuflara da yer verilmiştir. “Masalların Gerisindeki Gerçek” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Horasan'dan geldiği söylencesinin arkasındaki gerçek üzerinde durulmuştur. Ayrıca yazar bu bölümde Yunus Emre'nin Sakarya'da yaşadığını şiirlerinden hareketle ortaya koymaktadır. **ŞİİRLER** başlıklı bölümde Yunus Emre'ye ait 26 adet şiire yer verilmiştir.

47. KARAMAN VALİLİĞİ İL KÜLTÜR MÜDÜRLÜĞÜ

Yunus Emre ve Türk Dili Sempozyumları Konuşma Metinleri, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları, 1993, 81 S.

Eserde, akademisyenlerin Yunus Emre ile ilgili konuşmaları yer almaktadır.

İçindekiler: 1- Vali Aydın ARSLAN'ın Açış Konuşması s.1, 2- Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU'nun Sempozyumu Açış Konuşması s.4, 3- Dr. Mehmet

ARMUTLU'nun Konuşması s.7, 4- Doç. Dr. Ali YAKICI'nın Konuşması s.17, 5- Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU'nun Ara Konuşması s.28, 6- Prof. Dr. İ. Hulusi GÜNGÖR'ün Konuşması s.29, 7- Doç. Dr. Ahmet MERMER'in Konuşması s.42, 8- Prof. Dr. Şerafettin TURAN'ın Konuşması s.48, 9. Doç. Dr. Sema BARUTÇU'nun Konuşması s.54, 10- Doç. Dr. Şuayip KARAKAŞ'ın Konuşması s.60, 11- Prof. Dr. Necmettin HACIEMİNOĞLU'nun Konuşması s.70

Ön Söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: Eserde içindekiler bölümünden önce kültür bakanı D.Fikri Sağlar'ın konuşmasına yer verilmiştir. Bu konuşmada okumanın gerekliliği ve öneminden bahsedilmiştir. “Vali Aydın ARSLAN'ın Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Törenleri Konuşma Metni” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Türk Dili açısından öneminden bahsedilmiştir. “Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU'nun konuşması” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Karamanlı olduğu üzerinde durulmuş, bu konu ile ilgili kendi eserlerinde verdiği ipuçlarına yer verilmiştir. “Dr. Mehmet ARMUTLU” başlıklı bölümde Bektaşilik ile Yunus Emre arasındaki ilişkiden bahsedilmiştir. “Doç. Dr. Ali YAKICI'nın Büyük Türk Şair ve Mutasavvıfı Yunus Emre Üzerine” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin toplumu ayakta tutan ve güçlendiren önemli bir şahsiyet olduğu belirtilmiş, Türk edebiyatındaki öneminden bahsedilmiştir. “Prof.Dr. Saim SAKAOĞLU'nun Ara Konuşması” başlıklı bölümde Mustafa TAŞCI'nın eserinde yer alan Yunus Emre'nin Divanı'nın Karaman Nüshası ile ilgili bilgi verilmiştir. “Prof. Dr. İ. Hulusi GÜNGÖR Yunus Emre Hakkında Yeni Bilgi ve Belgeler” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Karamanlı olduğu belgelerle ortaya konmuştur. Ayrıca bu bölümde Yunus Emre'nin yaşadığı yerler harita üzerinde gösterilmiş, mülklerini gösteren resmi belgeler ortaya konmuştur. “Prof. Dr. Ahmet MERMER'in Karamanoğlu Mehmed Bey'in Fermanından Dil Birliğine” başlıklı bölümde Karamanoğulları beyliğinden ve kurucusu Mehmed Bey'in fermanından bahsedilmiştir. “Prof. Dr. Şerafettin TURAN'ın Resmi Dil, Konuşma Dili ve Uluslararası Dil Olarak Türkçe” başlıklı bölümde Türkçe'nin diplomasi ve kültür dili olmasının gerekliliğinden bahsedilmiştir. “F. Sema BARUTÇU Ortak Türk Yazı Dilinin Önemi” başlıklı bölümde Türkçe'nin 13. Yüzyılda resmi dil olarak kabul edilmesinden bahsedilmiştir. Ayrıca Yunus

Emre'nin Türk dilinin konuşulup kullanılması konusunda yaptığı öncülükten söz edilmiştir. “Doç. Dr. Şuayb KARAKAŞ Türk Dünyasında Dil ve Gönül Birliği” başlıklı bölümde ülkelerin ayakta durabilmeleri için en önemli unsur olan dilin öneminden bahsedilmiş, bu durum beyitlerle örneklendirilmiştir. “Prof. Dr. Necmettin HACIEMİNOĞLU Türk Edebiyatının Bütünlüğü” başlıklı bölümde Türk edebiyatının geniş bir coğrafyaya yayılması, kollara ayrılması ve bu kollarla kitleleri etkileyip aynı zamanda onlardan etkilenerek zenginleştiğinden bahsedilmiştir.

48. KARAMAN VALİLİĞİ İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ

I. Ulusal Yunus Emre Sempozyumu (22-23 Mayıs 2009- Karaman) “Yunus Emre’yi Anlamaya Doğru” Bildiriler Kitabı, Karaman, Karaman Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Kültür Yayınları Yayınları, 2010. 447 S.

Eser sempozyumda yer alan 24 bildiri ve kapanış, değerlendirme konuşmalarını içermektedir. Yunus Emre'nin hayatı farklı düşünürlerin görüşleri ışığında detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Yunus'un dil ve sanat anlayışını yeniden keşfetmemiz için önemli bir eserdir.

İçindekiler: ÖN SÖZ s.9, SEMPOZYUM PROGRAMI s.10, I.OTURUM: YUNUS EMRE DÖNEMİNDE TARİHİ ARKA PLAN s.17, Yunus Emre döneminde Anadolu s.17, Yunus Emre'nin Yaşadığı Çağda İlimi ve Kültürel Hayata Dair s.33, 13. Asırda Anadolu'da Tasavvuf Kültürü s.53, Yunus Emre'yi Anlamanın İmkânları s.69, II. OTURUM: YUNUS'UN DİL VE EDEBİYAT MİRASI I s.87, 14. Asrın İlk Yarısında Türk Edebiyatı ve Yunus Emre s.87, Risaletü'n-Nushiyye ve Mesnevi-i Ortak Ahlâki Değerler s.101, Dervişlik Dedikleri-Y. Emre'nin Bir Şiirinin Yorumu s.117, Yunus Emre Divanında Dost s.127, III. OTURUM: YUNUS'UN DİL VE EDEBİYAT MİRASI II s.143, Karamanlı Yunus Emre s.143, Yunus Emre'nin Şiirlerinde Betimlemeler s.151, Yunus Emre'nin Türkçede Bulduğu s.167, Türk Din Musikisinde Yunus Emre s.185, IV. OTURUM: DÜŞÜNCE VE TASAVVUF MİRASI I s.221, Yunus Emre'nin Tanrısı s.221, Yunus Emre'de Sufizm Çözümlemesi s.253, Yesevî ve Yunus'ta Sufî Eleştirisi s.265, Yunus Tarafından Cevaplanan Sorular, Yunus Hakkında Cevaplan(a) mayan Sorular s.285, V. OTURUM: DÜŞÜNCE VE TASAVVUF MİRASI II s.295, Hz. Mevlâna ve Yunus'ta Fikir ve Ruh

Akrabalığı s.295, Yunus Emre ve Vahdet-i Vûcut s.317, Yunus Emre’yi Anlama ve Yorumlamanın İmkânları – Eleştirel Bir Okuma- s.331, Halk Bilgeliği Bağlamında Yunus Emre s.349, VI. OTURUM: YUNUS EMRE VE ÇAĞIMIZ s.371, Türk Romanında Yunus Emre s.371, Yunus Emre’den Bugünün Şairine Şiir Dersleri s.389, Yunus Emre ve Toplumsal Bütünleşme s.399, Yunusça Söylemin Günümüz Çocuklarına Verecekleri s.413, ÖZGEÇMİŞLER s.435, SEMPOZYUMDAN GÖRÜNTÜLER s.449, SEMPOZYUMLA İLGİLİ HABERLER s.457

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde Yunus Emre’nin Karaman’lı olduğuna dair bilgi ve görüşler yer almaktadır.

Konu açıklaması: “Yunus Emre’yi Anlamanın İmkânları” başlıklı bildiriye yazar yaşadığı ve daha sonraki çağı etkileyen önemli bir şahıs olarak bahsettiği Yunus Emre’yi iyi anlamanın tamda bu gerekçelerden dolayı önemli olduğunu vurgulamıştır. Farklı bakış açılarına göre Yunus Emre’nin biyografisi, kimliği, Yunus Emre algısı üzerinde durmuştur. Bölümün devamında milli edebiyat ve cumhuriyet dönemlerinde Yunus Emre hakkında incelemelere yer verilip, şiir ve menkıbelerinden bahsedilmiştir. “Yunus Emre’nin Türkçede bulunduğu” başlıklı bölümde Yunus’un şiirlerindeki kelimeler biçim ve anlam yönünden incelenmiştir.. Yunus Emre’nin şiirleri için sehl-i mümteni (hem kolay hem güç) tanımı kullanılmıştır. Bildirinin devamında Yunus Emre’nin şiirlerinin neen bu kadar etkili olduğu örneklerle anlatılmıştır. “Yunus Tarafından Cevaplanan Sorular Yunus Hakkında Cevaplan(a)mayan Sorular” başlıklı bildiriye yazar Yunus Emre’yi anlamanın gerekliliğinden bahsedip, onunla ilgili merak edilen şeylerin eserlerinde onun tarafından cevaplandığını şiirlerinden örnekler vererek belirtmiştir. “Yûnus sen bu dünyaya niçin geldin/ Gece gündüz Hakk’ı zikretsün dilin” dizesi örnek verilerek Yunus Emre’nin birçok şiirinde olduğu gibi burada da soru sorarken aynı zamanda sorunun cevabını da verdiği belirtilmiştir. “Yunusça Söylemin Günümüz Çocuklarına Verecekleri” başlıklı bölümde ise günümüz çocuklarının özelliklerinden bahsedilerek, çocukların sorunları sıralanmıştır. Çocuğun ilk öğretmeninin anne baba olduğu belirtilmiş, çocuk üzerinde oldukça etkileri olduğu ve çocuğu yönlendirmeleri gerektiğine, değinilmiştir. Eserin devamında televizyon, internet, kitap, dergi gibi görsel ve yazılı organlardaki faydasız, zararlı yayınların yerine, çocuğu hem ruhsal hem

de fiziksel yönden geliştirici yayınlara ağırlık vermek gerektiği söylenip özellikle Yunus Emre'nin Risaletü'n- Nushiyye adlı eserinin çocuklara uyarlanabileceği belirtilmiştir.

49. KAYAER, AYDIN

Yunus Emre'nin Dünyasında İnsan – Allah İlişkisi, Danışman: Prof. Dr. Ethem CEBECİOĞLU (Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Ankara, 2010, 231 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı, eserleri, insan ve Allah üzerine düşünceleri ve bunların ilişkileri yer almaktadır.

İçindekiler: ÖN SÖZ s.IV, KISALTMALAR s.VI, **GİRİŞ** s.1, 1. ARAŞTIRMANIN KONUSU VE ÖNEMİ s.1, 2. ARAŞTIRMANIN AMACI s.3, 3. ARAŞTIRMANIN METODU s.5, 4. ARAŞTIRMANIN PLANI s.6, **BİRİNCİ BÖLÜM** s.8, YUNUS EMRE'NİN HAYATI VE DÜŞÜNCE DÜNYASI s.8, I. Yunus Emre'nin Hayatı s.8, A. Kısa Biyografisi s.8, B. Eserleri s.22, C. “Divan”ı s.27, D. “Risâletü'n Nushiyye”si s.33, II. Yunus Emre'nin Düşünce Dünyası s.38, A. Yunus Emre'nin Düşünce Dünyasını Oluşturan Öğeler s.38, B. Yunus Emre'nin Düşünce Dünyasının Ana Başlıkları s.42, a. Sevgi – Aşk s.43, b. İnsan s.63, c. Ölüm – Ölümsüzlük s.76, d. Varlık s.86, e. Ümid s.94, f. Bilgi ve İman s.99, g. İslam s.110, **İKİNCİ BÖLÜM** s.114, YUNUS EMRE'NİN DÜŞÜNÇESİNDE İNSAN – ALLAH İLİŞKİSİ s.114, I. Yunus Emre'nin Düşüncesinde İnsan s.114, A. İnsanın Kul Oluşu s.122, B. İnsanın Acizliği s.134, İnsanın Tabiatı s.142, a. Nefs s.142, b. Ruh s.146, c. Beden s.149, II. Yunus Emre'nin Düşüncesinde Allah s.151, A. Allah'ın Sığınılacak Yegâne Güç Olması s. 153, B. Allah'ın Kâinatın Hâkimi Olması s.159, C. Allah'ın Sevgi, Şefkat ve Merhamet Sahibi Olması s.168, D. Allah'ın Hesap Gününün Sahibi Olması s.171, III. Yunus Emre'nin Düşüncesinde İnsan – Allah İlişkisi s.175, A. Allah'ın Yüce Kudreti Karşısında Boyun Eğen İnsan s. 175, B. Allah'ın Hesap Gününde Yargılayacağı Günahkâr İnsan s.186, C. Allah'la Dost Olan İnsan s.192, D. İnsanın Yücelişi – Allah'a Vuslat s.201, SONUÇ s.216, KAYNAKÇA s.219, ÖZET s.228, ABSTRACT s.230

Ön Söz (ve/veya Giriş): YunusEmre'nin geleceği etkileyen büyük bir fikir adamı olduğundan bahsedilerek, onun düşüncelerinin kaynağı olarak İslamiyet gösterilmiştir. Bölümde ayrıca kısaca eserin oluşturuluş amacından da bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde araştırmanın konusu, amacı, önemi ve veri toplamada kullanılan metotlara yer verilmiştir. **BİRİNCİ BÖLÜM**'de Yunus Emre'nin biyografisi yapılmış, eserlerinden bahsedilerek bu eserlerle ilgili başka yazar ve şairlerin fikirlerine yer verilmiştir. Bölümün devamında Yunus Emre'nin eserlerini oluşturan öğelerin başında insan geldiği belirtilmiş; sevgi, aşk, ölüm, varlık, din ve bilgi üzerine Yunus Emre'nin düşüncelerine yer verilmiştir. **İKİNCİ BÖLÜM**'de Yunus Emre'nin beyitlerinden örnekler verilerek, insana bakış açısı üzerinde durulmuştur. İnsanın insan olmaktan ileri gelen özellikleri, Yunus Emre'nin bakış açısıyla ayrıntılı bir biçimde ele alınmıştır. Bu bölümde yine aynı şekilde Yunus Emre'nin Allah üzerine düşünceleri ve ayetlerden örneklerle insan - Allah arasındaki ilişki yer almaktadır. **SONUÇ** bölümünde Yunus Emre'nin zamanı aşan bir şair olduğundan bahsedilmiş, Yunus Emre'nin tanrı ve insanı ele alış biçimine değinilmiştir. Bölümün sonunda yapılan araştırmanın öneminden söz edilmiştir.

50. KÖPRÜLÜ, MEHMET FUAD

Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar, Alfa Yayınları, 2016, 2. bs. , 556 S.

Eser iki kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısımda Hoca Ahmed Yesevî'den bahsedilmiş, ikinci kısımda ise Yunus Emre'ye yer verilmiştir. Yunus Emre ile ilgili bölümde hayatı, eserleri, ondan etkilenen şahsiyetlerden bahsedilmiştir.

İçindekiler: FUAD KÖPRÜLÜ'NÜN HAYATI VE ESERLERİ s.17, 3. BASIM(1976) HAKKINDA BİRKAÇ SÖZ s.27, 2. BASIMA (1966) ÖNSÖZ (F.A. TANSEL) s.31, BAŞLANGIÇ s.47, BİRİNCİ KISIM s. 57, AHMED YESEVÎ VE TESİRLERİ s.57, I. BÖLÜM s.57, AHMED YESEVÎ'YE KADAR TÜRK EDEBİYATI s.57, 1. İSLAMİYETTEN ÖNCE s.57, 2. TÜRKLER VE İSLAMİYET s.59, 3. TASAVVUF CEREYANI s.61, 4. TÜRKİSTAN'DA TASAVVUF s.65, 5. İRAN TESİRİ s.68, 6. HALK

EDEBİYATI s.73, II. BÖLÜM s.77, AHMED YESEVÎ'NİN MENKİBEVİ HAYATI s.77, 7. ÇOCUKLUĞU s.77, 8. ŞÖHRETİ s.82, 9. HALİFELERİ s.86, 10. ÇİLLE – HANE s.92, 11. ÖLÜMÜNDEN SONRAKİ KERAMETLERİ s.94, 12. KIPÇAK'TAKİ HALİFELERİ s.98, 13. RÛM DİYARINDAKİ HALİFELERİ s.100, 14. BEKTAŞI ANANESİ s.104, 15. SARI SALTUK MENKİBESİ s.111, 16. NETİCE s.114, III. BÖLÜM s.119, AHMED YESEVÎ'NİN TARİHÎ HAYATI s.119, 17. ÇOCUKLUĞU s.119, 18. BUHARA'DA HOCA YUSUF HEMEDANÎ s.123, 19. YESİ'YE DÖNÜŞ s.134, 20. ÇOCUKLARI VE TORUNLARI s.139, 21. TÜRBESİ VE CAMİSİ s.141, 22. BUGÜNKÜ YESİ: TÜRKİSTAN s.147, IV. BÖLÜM s.152, AHMED YESEVÎ'NİN HALİFELERİ VE TARİKATI s.152, 23. İLK HALİFELERİ s.152, 24. YESEVİYE ÂDÂBİ s.165, 25. HALVET s.172, 26. ZİKR-İ ERRE s.175, 27. YESEVÎ'DEN GELEN TARİKATLAR s.178, 28. Netice s.185, V. BÖLÜM s.192, 29. DİVÂN-I HİKMET s.192, 30. LİSANİ MAHİYETİ s.200, 31. EDEBÎ MAHİYETİ s.226, VI. BÖLÜM s.245, AHMED YESEVÎ, TESİRLERİ VE TAKİPÇİLERİ s.245, 33. YESEVİ TESİRLERİ s.245, 34. SÜLEYMAN BAKIRGANÎ s.256, 35. NETİCE s.259, İKİNCİ KISIM s.269, YUNUS EMRE VE TESİRLERİ s.269, VII. BÖLÜM s.269, YUNUS EMRE'YE KADAR ANADOLU'DA TÜRK EDEBİYATI s.269, 36. ANADOLU'DA TÜRKLER s.269, 37. SELÇUKLU MEDENİYETİ s.278, 38. TASAVVUF CEREYANI s.284, 39. CELÂLEDDİN RÛMÎ s.312, 40. MİLLÎ LİSAN VE EDEBİYAT s.329, 41. HALK EDEBİYATI s.342, 42. OĞUZNAME s.349, 43. NETİCE s.356, VIII. BÖLÜM s.360, YUNUS EMRE'NİN HAYATI s.360, 44. BEKTAŞI ANANESİ s.360, 45. HAYATI s.365, 46. YUNUS'UN ÜMMİLİĞİ s.378, 47. MEDFEN VE MAKAMI s.382, 48. ŞÖHRETİ s. 387, IX. BÖLÜM s.397, YUNUS EMRE'NİN ESERİ s.397, 49. YUNUS'UN ESERİ s.397, 50. LİSANİ MAHİYETİ s.402, 51. EDEBÎ MAHİYETİ s.404, 52. YUNUS, AHLAKÇI s.413, 53. YUNUS, MUTASAVVIF s.418, 54. YUNUS, HURUFİ s.444, 55. NETİCE s.449, X. BÖLÜM s.455, YUNUS EMRE'NİN TESİRLERİ VE TAKİPÇİLERİ s.455, 56. YUNUS TESİRİ s.455, 57. TEKKE ŞİİRİ s.460, 58. BEKTAŞI ŞİİRİ s.470, 59. ÂŞIK EDEBİYATI s.475, 60. NETİCE s.477

Ön Söz (ve/veya Giriş): “2. Basıma (1966) Ön Söz” başlıklı bu bölümde Mehmet Fuat Köprülü’nün “Türk Edebiyatı’nda İlk Mutasavvıflar” a kadar olan yazın hayatı kısa bir şekilde anlatılmıştır. Ayrıca bu eserin hazırlık safhasından bahsedilmiş, yazarın eseri ile ilgili yazılan tenkitli bibliyografyalardan söz edilmiştir. Yazılan bibliyografyaların neden sadece yabancı ilim adamları tarafından hazırlanmış olduğundan bahsedilmiştir. Bölümün devamında eserin birinci ve ikinci baskısı arasındaki farklar madde madde açıklanmıştır.

Konu Açıklaması: Eserin birinci kısmında Hoca Ahmed Yesevî’den bahsedilmiştir. Yunus Emre’den bahsedilen kısım eserin ikinci kısmıdır ve sayfa 269’dan itibaren başlamaktadır. VII. BÖLÜM’Ü oluşturan YUNUS EMRE’YE KADAR ANADOLU’DA TÜRK EDEBİYATI başlıklı bölümde Oğuz Türklerinin, Anadolu’nun birçok farklı bölgesine yerleşip bu bölgelerde kurdukları devletlerden söz edilmiştir. Ayrıca dönemin siyasi, sosyal, kültürel durumları ile ilgili bilgiler verilmiş ve tanınmış mutasavvıflardan bahsedilmiştir. Celâleddin Rûmî’nin hayatı, Mesnevî’si ve Şems’le olan münasebetinden de söz edilmiştir. Bölümün devamında Oğuz Lehçesi hakkında bilgi verilmiş, milli dilin gelişiminden bahsedilmiştir. Mutasavvıf Sultan Veled’in hayatı ve eserlerinden de kısaca söz edilmiştir. Anadolu Türklerinin halk edebiyatı ürünleri ve Oğuz Türkleri’nin milli destanları anlatılarak bölüm sonlandırılmıştır. VIII. BÖLÜM’Ü oluşturan YUNUS EMRE’NİN HAYATI başlıklı bölümde Yunus Emre’nin hayatı ayrıntılı bir biçimde ele alınmıştır. Yunus Emre’nin okur yazarlığı hakkında değişik fikirlere yer verilmiş, şairin yazdığı eserler kaynak gösterilerek okuma yazma bilmemesinin mümkün olmayacağı belirtilmiştir. Ayrıca bölümde Yunus Emre’ye ait medfen ve makamlar hakkında bilgi verilmiştir. Bölümün sonlarında Yunus Emre’nin edebiyatta yeni bir tarz yarattığı belirtilerek, tanınan diğer şairlerle Yunus Emre’nin şöhreti arasında bir karşılaştırma yapılmıştır. IX. BÖLÜM’ü oluşturan YUNUS EMRE’NİN ESERİ adlı bölümde şairin Divan adlı eserinden ve ilahilerinden bahsedilerek, eserlerinin dili hakkında bilgi verilmiştir. Ayrıca bu eserlerin yapısal özellikleri ve konularından da bahsedilmiştir. Daha sonra mutasavvıf şairlerin sufilik esasları anlatılmış, Yunus Emre’nin “tasavvufi ahlak” anlayışından söz edilmiştir. Bölümün devamında Mutasavvıf şairlerin ortak özelliklerine değinilmiştir. Eserin X. BÖLÜM’ünü oluşturan YUNUS

EMRE’NİN TESİRLERİ VE TAKİPÇİLERİ başlıklı bölümde Yunus Emre’nin kendine has yarattığı edebi tarzdan ve etkisine aldığı takipçilerinden bahsedilmiştir. Anadolu’da tarikatlerin çoğaldığı dönemde bu tarikatlere taraftar toplamak amacıyla şiiirlerden yararlanıldığı belirtilerek, Yunus Emre’den etkilenen Tekke şairleri hakkında bilgi verilmiştir, beктаşi şiiiri ve şairlerinden bahsedilmiştir. Bölümün devamında âşık edebiyatı hakkında bilgi verilmiş ve Yunus Emre’nin âşık edebiyatına etkisinden söz edilmiştir.

51. KUNTER, HALİM BAKİ

Yunus emre Bilgiler – Belgeler, Eskişehir, 1966, bs. y. , 74 S.

Eserde Yunus Emre’nin efsanevi ve belgelere dayalı hayatından, makam ve mezarlarından bahsedilerek, Yunus Emre ile ilgili yapılan sanatsal, mimari ve edebi çalışmalara belgeleriyle birlikte yer verilmiştir.

İçindekiler: İthaf s.V, İçindekiler s.VII, Önsöz (Vali Bahaeddin GÜNEY) s.IX, Sunuş 1990 s.XI, Sunuş 1966 s.XIII, Önsöz s.XV, **II. BÖLÜM** s.23, **ARADIĞIMIZ YUNUS EMRE** s.23, Yunus’un İzinde s.23, Yunus’un Yolunda s.26, Yunus Emre İle İlgili Çalışmalar s.28, Yunus Emre Oratoryosu s.30, Yunus Emre’nin Bestelenmiş Şiiirleri s.33, Üniversite’de Bir Konferans s.36, Sarıköy’deki Yunus Emre Anıtı s.37, Yunus Emre Anıtının Bahçe Projesi s.39, Yunus’un Mezarının Naklinde Yapılan Antropolojik İnceleme s.40, Yunus’un Kabrinin Nakli Töreni s.48, Yunus Emre Derneği (Ankara) s.52, Eskişehir’de İlk Hareket s.58, Yunus Emre’yi Anma Derneği (Eskişehir) s.58, Eskişehir Turizm ve Tanıtma Derneği s.60, **II. BÖLÜM** s.63, **YURDUMUZDA YUNUS EMRE** s.63, Yunus Emre’nin Makamları, Mezarı s.63, Bursa’da s. 64, Çayköy’de s.70, Erzurum’da s.72, Ünye’de 75, Döğler’de s.75, Tire’de s.77, Sivas’da s.78, Konya Aksaray’ında s.79, Kırşehir’de s.81, Bolu’da s.82, Keçiborlu’da s.85, Uluborlu’da s.88, Kula’da s.89, Karaman’da s.98, Eskişehir’de s.116, Sarıköy’e ait Vesikalar s.116, **III. BÖLÜM** s.165, **BULDUĞUMUZ YUNUS EMRE** s.165, Yunus Emre’nin Efsanevi Hayatı s.165, Eldeki Bilgi ve Belgelere Göre Yunus Emre s.167, **RESİMLER VE FOTOKOPILER**

Ön Söz (ve/veya Giriş): Eserde iki adet Ön söz bölümü bulunmaktadır. İlk ön söz de Yunus Emre kısaca tanıtılarak Yunus Emre'nin öneminden bahsedilmiştir. Diğer ön söz bölümünde ise Yunus Emre'nin yaşadığı çağ anlatılmıştır. Ayrıca “İlahi Komedyâ” eserinin yazarı Dante ile Yunus Emre arasında karşılaştırma yapılmıştır. Bölümün sonunda Yunus Emre üzerine yazılar yazan şahsiyetlere yer verilmiştir.

Konu Açıklaması: **ARADIĞIMIZ YUNUS EMRE** başlıklı bölümde yazar Yunus Emre ile ilgili araştırma yapmak üzere gittiği yerleri, yaptığı yolculuğu ve çalışmalarını anlatmıştır. Ayrıca Yunus Emre adına yapılan sanatsal, mimari çalışmalardan bahsederek, bununla ilgili belgeler ortaya koymuştur. Bölümün devamında Yunus Emre'nin bestelenmiş şiirlerine yer verilmiş, mezarının açılması, incelenmesi çalışmaları sırasında yaşananlar ve bu olayla ilgili belgeler yer almıştır. **YURDUMUZDA YUNUS EMRE** başlıklı bölümde Yunus Emre'ye ait farklı illerde bulunan makam ve mezarlar anlatılmıştır. **BULDUĞUMUZ YUNUS EMRE** başlıklı bölümde Yunus Emre'nin efsanevi ve belgelere dayalı hayatı anlatılmıştır.

52. MARMARA ÜNİVERSİTESİ TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ

Yunus Emre Sempozyumu Bildiriler, İstanbul, 1992, Marmara Üniversitesi Yayınları No:514, Fen Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 25, 131 S.

Eserde 1991 yılında Yunus Emre sevgi yılı kapsamında düzenlenen anma toplantısında yer alan konuşmalar, bildiriler ve tartışmalar yer almaktadır.

İçindekiler: Sunuş s.1, Orhan OĞUZ Yunus Emre s.5, Turan ALPTEKİN Divan Şiirimizin Dini Tasavvufi Kolu ve Âşık Yunus s.9, Müjgân CUNBUR Yunus ve Türkçemiz s.27, Emine GÜR SOY – NASKALİ Yunus Emre ve Edebiyat Tarihçileri s.41, A. Turan OFLAZOĞLU Kaynak Yunus s.47, Günay KUT Yunus'u Anlamak s.53, Mustafa ARGUNŞAH Gagauz Türkçesi'nde Yunus Emre s.67, Amil ÇELEBİOĞLU Yunus'un Bir Şiirinin Şerhi s.73, Beşir AYVAZOĞLU Yunus Emre ve Türk Fikir Hayatı s.83, İnci ENGİNÜN Edebiyatçılarımız ve Yunus s.93, Mehmet KAPLAN Yunus Emre'ye Göre

Zaman – Hayat ve Varoluşun MÂNâsı s.109, Mehmet KAPLAN Mukaddes Uçurum s.125, Mehmet KAPLAN Yunus Emre’den Bir Şiir s.127

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sunuş başlıklı bu bölümde eserin ne amaçla yazıldığından ve içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: “Kaynak Yunus” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin geç anlaşıldığı belirtilerek, onu anlamak adına neler yapılabileceğinden bahsedilmiştir. “Yunus’u Anlamak” başlıklı bildiride Yunus Emre’yi anlamanın, yaşadığı dönemi anlamaktan geçtiği belirtilmiş, Yunus Emre’nin yaşadığı dönemden bahsedilmiştir. Devamında Yunus Emre’nin tasavvufla ilişkisinden, onun dünya ve ölüm üzerine düşüncelerinden bahsedilmiştir. “Gagauz Türkçesi’nde Yunus Emre” başlıklı bildiride Osmanlı devri Türk kültürünün Gagauzlar üzerindeki etkileri sıralanmış, Gagauz halk edebiyatı metinleri arasında Yunus Emre’ye ait şiirin parçalarının bulunduğu belirtilerek, örnekler verilmiştir. “Yunus Emre ve Türk Fikir Hayatı” başlıklı bildiride Yunus Emre ile ilgili yazılan makalelerden yola çıkılarak düşünce hayatı, sanatı ve kişiliği hakkında bilgiler tartışılmıştır. “Edebiyatçılarımız ve Yunus” başlıklı bildiride edebiyatçıların eserlerinde Yunus Emre’ye ait izlerden, edebiyatçıların Yunus Emre hakkındaki görüş ve düşünceleri, ondan etkilendikleri noktalar ve Yunus Emre’nin eserlerinden yapılan alıntılardan bahsedilmiştir.

53. OKUMUŞ, EJDER

13. Yüzyıldan 21. Yüzyıla Yûnus Emre, İstanbul, İnsan Yayınları, 2012, bs. y. , 223 S.

Eserde Yunus Emre’nin yaşadığı çağ, hayatı, felsefesi, çağını aşıp günümüze kadar düşüncelerinin gelebilmesi gibi konular üzerinde durulmuş, Yunus Emre’yle alakalı geniş çerçeveli bir bilgi ağı yer almıştır.

İçindekiler: Ön söz s.7, Giriş s.9, 13. Yüzyıldan 21. Yüzyıla Yûnus Emre’nin Mesajı / Ejder Okumuş s.9, Yûnus Emre’de “Bir” Kavramı / Şenol Korkut s.15, Çevre / Sezai Karakoç s.31, Yûnus Emre’de Vahdet-i Vücûd / Nurettin Topçu s.49, Yûnus Emre Ve Akıl “Vücûd Kal’asında Bir Sultan” / Bilal Kemikli s.59, Yûnus Emre’de Şiirsel Düşünme Biçimi / Burhanettin Tatar s.67, Yunus Emre’den Kalan en Büyük Miras / Mümtaz Tarhan s.75,

Yûnus Emre'ye Göre Zaman – Hayat Ve Varoluşun Mânası / Mehmet Kaplan s.81, **Yûnus Emre'yle Mevlânâ'yı Birlikte Anmak** / Adnan Karaismailoğlu s.99, **Yûnus Emre'de Vahdet-i Vücûd Düşüncesi** / Hasan Hüseyin Adalıoğlu s.105, **Risâletü'n – Nushiyye'den Çağlar Üstü Bir Öğüt: “Açgözlülüğe Karşı Gönül Zenginliği”** / Erdoğan Boz s.115, **Yûnus Emre Hümanist Midir?** / Ali Torun s.125, **Bir Külliyyât Işığında Yûnus Emre'nin Hayatı, Eserleri Ve Tasavvuf Felsefesi** / Cafer Şen s.135

Ön Söz (ve/veya Giriş): Eserde “ön söz” ve “giriş” bölümleri ayrı başlıklarla ele alınmıştır. Eserin “ön söz” bölümünde Yunus Emre'nin çağını aşip evrensel nitelikli bir şair olması üzerinde durulmuştur. “Giriş” bölümünde ise Yunus Emre'nin yaşadığı dönem hakkında bilgi verilmiş; Anadolu'ya yapılan Moğol ve Haçlı baskınları üzerinde durulmuştur.

Konu Açıklaması: **Yûnus Emre'de Vahdet-i Vücûd** başlıklı bölümde Yunus Emre'nin şiirlerinden yola çıkarak vahdet-i vücûd felsefesinin, Yunus Emre'nin şiirlerine etkisi üzerinde durulmuştur. **Yûnus Emre Hümanist Midir?** başlıklı bölümde Yunus Emre'nin çağını aşan bir şair olduğu vurgulanmıştır. Yazar, Yunus emre'nin çağını aşmasını şiirlerindeki evrensel ve hümanist mesajlara dayandırmıştır. **Bir Külliyyât Işığında Yûnus Emre'nin Hayatı, Eserleri Ve Tasavvuf Felsefesi** başlıklı bölümde menkıbelere dayanarak Yunus Emre'nin hayatından bazı kesitler verilmiş; devamında belgelere dayalı hayatından bahsedilmiştir. Ayrıca eserde Yunus Emre'nin tarikatle olan ilişkisinden, mezarının nerede olduğundan, Yunus Emre'nin tasavvuf felsefesinden uzun uzadıya söz edilmiştir. Yunus Emre'nin eserlerinde kullandığı dil ve sanatı hakkında da bilgiler verilmiştir. Devamında Yunus Emre'den bahseden mutasavvıf şairlerden söz edilmiştir. Bölümün sonunda ise Mustafa Tatcı'ya ait Yunus Külliyyatı'nın ciltleri hakkında bilgi verilmiştir.

54. ÖKSÜZ, MEHMET.

Yunus Emre Taştın Yine Deli Gönül Yaşamı Sanatı Şiirleri, İstanbul, Eğitim Üretim Yayınları, 1993, bs. y. , 220 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı, kişiliği, dünya görüşü ve sanatının özelliklerinden ayrıntılı bir biçimde bahsedilmiş, şiirlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: Yunus Emre'nin Yaşamı s.7, Sanatı s.10, Yunus'un Kimliği ve Kişiliği s.11, Yunus Emre'nin Şiirleri s.14, Yunus ve İnsan Sevgisi s.16, Yapıtları s.17, Gezerim Rum İle Şam'ı s.21, Gökler Gibi Gürledim s.23, Canımı Hoş Eyledi s.25, Can İçinde Can Mısın? S.26, Ummandan Taşıp Geldim s.28, Dilin Haber Vermez Ola s.30, İşim Gücüm Dosttan Yana s.32, Bana Seni Gerek Seni s.33, Aşksızlara Verme Öğüt s.35, Baka Geldi Baka Gider s.36, Bir Od Bıraktım Canıma s.37, Aşk Gönlüme Düştü Gider s.39, Kimse Dilim Bilmez Benim s.41, Dost Bahçesine Girdim s.52, O Dost Bana Ümmi Demiş s.43, Dost Bana Gelsin Demiş s.45, Dostun Yüzünü Görmeyince s.46, Aşık Oldum Bu gün s.47, Aşk Dediğin Duyar İnsan s.48, Bilmem Nideyim Aşkın Elinden s.49, Gönüller Tahtına Sultan Olasın s.50, Nice Deryaları s.51, Selam Olsun s.52, Dola Gözlerine Toprak s.54, Canlar Canını Buldum s.56, Yunus Dosttan Haber Ver s.58, Senden Geri Kalan s.60, Biz Kimseye Kin Tutmayız s.61, Bir Kuş Olup Uçmak Gerek s.63, Yer Gök Yaratılmadan s.64, Dt Katında s.65, Bu Aşk Benim Başıma s.66, Benim İşim Sevi İçin s.67, Canım Onu Bulmuş İdi s.68, Sanasın Bülbülem s.70, Ko Onu Onda Kalsın s.71, Ne Erenerl Geldi Geçti s.73, Yunus'u Öven Övsün s.74, Koma Beni Benden Yana s.76, Bu Dünyaya Gelenlerin s.78, Dosta Gider Yolum s.80, Gel Gör Aşk Beni Neyledi s.82, Dost İle Dost Olayım s.84, Yunus Okur Diller İle s.86, Ne Gök Vardı Ne Yer s.87, Dost Benim Gönlüm Evinde s.89, Dolap Niçin İnlersin s.91, Sorun Seher Yellerine s.93, Dosttan Haber Geldi Bana s.95, Getirip Götüren Benim s.97, Düz Döşedim Bu Yerleri s.99, Erenler Bir Denizdir s.101, Gönüller Tahtına Sultan Olasın s.103, Düşeyim Aşk Denizine s.104, Sen de Kurtulmazsın s.106, Güllerin Derem Yürüyem s.107, Aşk Elinden s.108, Denizleri Yüzer Oldum s.109, Dost Aynasın Baktın İse s.111, Aklım Başa Gelmez Benim s.113, Aşk Yağmuru Damlası s.114, Yunus Söyle Sözüünü s.116, Aşkın Şarabın İçelim s.118, Dost Yüzünü Görüceğiz s.119, Geldik İdik Dünyaya s.120, Geldi Geçti Ömrüm Benim s.121, Kendözüme Gelen Bir Gün s.122, Dosttan Yana Uçamadım s.123, Yarın Göresin Sen Onu s.125, Çoklar Geldi Kapıya s.127, Tapduğ'un Tapusunda s.128, Dost Deyi Deyi s.130, Sana Gelir Cümle Yol s.132, Yürüyeyim Yana Yana s.134, Dost Neylesin Senin İle s.135, Dinle Neye Varır Söz s.136, İçimde Yanar Aşk Odu s.138, Gönüllere Yol Eyler s.139, Ben Niçin Görmezem s.141, Bülbül Olayım Öteyim s.142, Dilde Karrım Kalmadı s.145, Sen Derviş Olamazsın s.146, Yine Yüzünü Gördüm s.148, Ah Nideyim Ömrüm

Seni s.149, Yalancı Dünyaya s.150, Bir Gün s.151, Kara Toprağın Altında s.152, Aşkın Oduna Yanayım s.154, Taştın Yine Deli Gönül s.156, Niçin Ağlarsın Bülbül Hey s.158, Hani O Şirin Sözlüler s.160, Öğren Dostluk Edebini s.162, Şu Hızır İle İlyas s.164, Cümle Vücutta Bulduk s.164, Yok İken Var Eyledin s.166, Yar Yüreğim Yar s.167, Tez Güller Açılmış s.168, Yunus Yedi Nişan Dedi s.169, Toprak Yaratıldın s.171, Yunus Dilin Yumuş Durur s.172, Gel Varalım Bizim İle s.173, Yıldırım Olup Şakıyan s.175, İçimde Bir Dert Oldu s.176, Gözlerinin Bakışı Can s.177, Dosttan Yana Giden Kişi s.178, Aşk Oduna Yana Yana s.179, Taş Gönüller Kararmış s.180, Bu Dünya Kime Kaldı s.181, Hak Bir Gevher Yarattı s.182, Aşk Sözlerin Söyler Can s.183, Erenlerin Gönülünde s.184, Boynu Zincirli Geldik s.185, Sözlük s.187.

Ön Söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre’nin Yaşamı” başlıklı bölümde genel hatlarıyla kısa bir şekilde Yunus Emre’nin hayatından bahsedilmiştir. “Sanatı” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin eserlerinin sade bir anlatımla geçmiş kültürümüzün bir parçası olduğu vurgulanmış; iç yaşantısında geçirdiği değişim ve çelişkilerin sanatını etkilediği belirtilmiştir. “Yunus’un Kimliği ve Kişiliği” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin kendi eserlerine bakarak kişiliğinin tahlil edilebileceği vurgulanmış, eserlerinde neleri konu aldığı belirtilmiştir. “Yunus Emre’nin Şiirleri” başlıklı bölümde ise Yunus Emre’nin şiirlerinin biçim ve konu olarak özellikleri hakkında kısaca bilgi verilmiştir. “Yunus ve İnsan Sevgisi” başlıklı bölümde bazı beyitlerinden örneklerle Yunus Emre’nin insan sevgisinden bahsedilmiştir. “Yapıtları” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin eserlerinin neler olduğu sıralanmıştır. “Şiirleri” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin şiirlerine yer verilmiştir.

55. ÖZÇELİK, MUSTAFA

Bizim Yunus, Eskişehir, Odunpazarı Belediyesi Yayınları, 2007, bs. y. , 201 S.

Eserde Yunus Emre’nin hayatı, düşünceleri, sanatı ve eserleri ayrıntılı biçimde yer almaktadır.

İçindekiler: Sunuş Burhan Sakallı s.6, Ön söz Mustafa Özçelik s.7, Bizim Yunus Necip Fazıl Kısakürek s.8, **Birinci Bölüm** s.9, YAŞADIĞI ÇAĞ s.9, Zamana Nazar Eylemek s.10, Varlıkla Yokluk Arasında s.14, Horasan Eserleri s.17, Diken İçinde Gül s.21, **İkinci Bölüm** s.25, YUNUS EMRE’NİN HAYATI s.25, Yunusdurur Benim Adım s.26, Bizim Yunus s.29, Hayat ve Eser s.33, Sarıköylü Yunus s.36, Yoksul Bir Ekinci s.41, İlimden İrfana s.44, Buğday mı Himmet mi? s.48, Tabduk’un Kapısında s.51, Oduncu Yunus s.54, Söyle Yunus Can s.57, Gezdim Urum İle Şam’ı s.60, Bir Molla Kasım Gelir s.65, Âşk Sultanı Tabduk s.68, Mevlâna’nın Görklü Nazarı s.71, Bektaşilik ve Yunus s.75, Tarikatsız Bir Tarikat Ehli s.78, Asâ Nereye Düşerse s.81, Yunus Emre’nin Makamları s.83, **Üçüncü Bölüm** s.87, DÜŞÜNCE DÜNYASI s.87, Mutasavvıf ve Mütefekkir s.88, Çağının Tanığı Olmak s.90, Bir Usanmaz Ozan s.92, Hangi Yunus? S.95, Yunus’ta Birlik Fikri s.98, Mistik Bir Şair s.101, Sûfice Sevmek s.104, Bir Gönüle Girmek s.107, Aşk Ahlakçısı s.109, Tasavvuf ve Yunus Emre s.112, B Dünyanın Meseli s.115, Ecel Ere Ölem Bir Gün s.118, **Dördüncü Bölüm** s.121, SANATI VE ESERLERİ s.121, Bütün Zamanların Şairi s.122, Şiir ve Poetika s.124, Sözü Çatmak s.127, Sözü Pişirmek s.130, Coşkunun Şiiri s.133, Halkın Şairi s.136, Sözü Yüzünü Örtmek s.139, Başka Yunus’lar s.142, Şiir ve Musiki s.144, Eserleri s.148, Yunus’un Takipçileri s.152, **Beşinci Bölüm** s.157, ŞİİRLER s.157, Yunus’a Adanmış Şiirler s.158, Yunus Emre’den Seçilmiş Şiirler s.169, KAYNAKÇA s.199

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sunuş bölümünde yazar eserle ilgili kısa bir bilgi vermiştir.

Konu Açıklaması: 1. Bölümde Yunus Emre’nin yaşadığı çağ ile ilgili bilgiler verilmiştir, dönemin siyasi ve askeri olaylarına değinilmiştir. **2. Bölümde** Yunus Emre’nin hayatı, Yunus peygamber ile Yunus Emre arasındaki benzerlikler, Yunus Emre’nin tarikat ile ilişkisi, Sarıköy’lü oluşu, nasıl geçimini sağladığı, eğitimi ile ilgili bilgiler yer alır. Bu bilgiler verilirken menkıbelerden de faydalanılmıştır. **Üçüncü Bölüm** de Yunus Emre’nin düşünce dünyası incelenmiştir. Yunus Emre’nin sûfi yönüne değinilmiş, oluşturduğu aşk felsefesinden bahsedilmiştir. Bölümün devamında Yunus Emre’nin hayat görüşü hakkında yapılan değerlendirmeler bulunmaktadır. Ayrıca hümanist kişiliği beyitlerinden örneklerle açıklanmış ve birlik anlayışından bahsedilmiştir.

Dördüncü Bölüm de Yunus Emre şiirlerindeki ölüm ve dünya kavramı üzerinde durulmuş, şiirlerindeki düşündürülen yönler, estetik ve şekilsel özellikler hakkında da bilgiler verilmiştir. Ayrıca bölümün devamında diğer Yunus Emreler'den bahsedilmiştir. **Beşinci Bölüm** de şairlerin Yunus Emre konulu şiirleri ve Yunus Emre'nin seçilmiş şiirleri yer almaktadır.

56. ÖZÇELİK, MUSTAFA

Yunus Emre'nin Dostları , İstanbul, Büyüyenay Yayınları, 2014, bs. y. , 267 S.

Eser Yunus Emre hakkında kitap yazan, ondan etkilenen birtakım yazar ve şairlerin eserlerini içermektedir.

İçindekiler: Ön söz s.9, Yunus Emre'nin Dostları s.9, Yunus Emre'nin İlk Kâşifi **M. Fuat Köprülü** s.15, Âşık Yunus'un Kâşifi **Rıza Tevfik Bölükbaşı** s.27, Yunus'u Alp Dağlarında Bulan Bir Aydın **Burhan Toprak** s.37, Yunus Yolunda Bir İlim Adamı **Abdülbaki Gölpınarlı** s.49, Yunus'la Ayağa Kalkan Bir Müzik Adamı **Ahmet Adnan Saygun** s.61, Yunus Emre'nin Çağdaş Müridi **Necip Fazıl Kısakürek** s.73, Arafta Bir Yunus Emre Muhibbi **Ahmet Hamdi Tanpınar** s.83, Yunus'a Filolog Gözüyle Bakan Bir İlim Adamı **Faruk Kadri Timurtaş** s.97, "Dertli Dolap" İlahisinden Yunus Emre'ye **Nezihe Araz** s.107, Yunus Yolunda Sabırlı Bir Araştırmacı **Halim Baki Kunter** s.119, Bir Yunus Emre Minyatüristi **A. Süheyl Ünver** s.129, Yunus Mühibbi Bir Hanım Şair **Halide Nusret Zorlutuna** s.141, Yunus'un Çağdaş Bir Yorumcusu **Sezai Karakoç** s.151, Yunus Emre Sevdalısı Bir Kalem Tabibi **Hüsrey Hatemi** s.161, Yunus'un Şiir Deryasında Bir İlim Adamı **Hikmet İlaydın** s.173, Yunus'un Hemşehrisi Bir İlim Adamı **Mehmet Kaplan** s.185, Yunus'un Serdengeçti Dervişisi **Osman Yüksel Serdengeçti** s.197, Yunus Emre Yolunda Mevlevi Bir Şair **Arif Nihat Asya** s.209, Yunus'a Gönül Gözüyle Bakan Bir İlim Adamı **Mehmet Demirci** s.221, Çağdaş Bir Yunus Menkıbecisi **Emine Işınsoy** s.231, Batı'da Bir Yunus Emre Muhibbi **Annemaria Schimmel** s.243, Yunus Emre Sevdalısı Bir İtalyan Şarkiyatçı **Anna Masala** s.257

Ön Söz (ve/veya Giriş) : Yazar bu bölümde kitabın içeriği, Yunus Emre'nin Anadoludaki misyonundan bahsederek Yunus Emre'ye olan farklı bakış açılarını değerlendirmiştir.

Konu Açıklaması: “Yunus Emre'nin İlk Kâşifi” başlıklı yazıda M. Fuat Köprülü'nün hayatından, Yunus Emre'ye olan ilgisinden, Yunus Emre'yi konu alan eserlerinden ve Yunus Emre'nin tasavvufi yönünden bahsedilmiştir. “Âşık Yunus'un Kâşifi” başlıklı bölümde Rıza Tevfik'in Yunus Emre ile ilgili eserlerinden, hayatından ve yazılarından kesitlerle Yunus Emreyle ilgili düşüncelerinden bahsedilmiş; yazının sonunda yer alan “sonuç yerine” başlıklı bölümde ise Rıza Tevfik'in Yunus Emre'yle ilgili tespitlerindeki yanlışlıklardan bahsedilmiştir. “Yunus'u Alp Dağlarında Bulan Bir Aydın” başlıklı bölümde ise Burhan Toprak'ın hayatından bahsedilmiştir. Yunus Emre'den söz ederken Yunus Emre'nin kendi döneminin insanı olmadığını, tüm zamanların insanı olduğu belirtilmiştir. Eserin sonunda ise yazar, Yunus Emre ile Necip Fazıl Kısakürek'i özdeşleştirir ve Kısakürek'i Yunus Emre'nin çağdaş bir müridi olarak görmemizi söyler. “Arafta Bir Yunus Emre Muhibbi” başlıklı bölümde Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Yunus Emre'yi konu alan eserlerinden ve Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Yunus Emre'yle tanışma hikayesinden bahsedilmiştir. Ayrıca Ahmet Hamdi Tanpınar'ın şiirlerinde Yunus Emre etkisinden ve onu masal kahramanı olarak niteleyişinden de söz edilmiştir. Yazının devamında Yunus Emre ile Mevlana'nın karşılaştırması yapılmıştır. “Yunus'a Bir Filolog Gözüyle Bakan Bir İlim Adamı” başlıklı bölümde Timurtaş, Yunus Emre'yi bir dilci sıfatıyla değerlendirmek istemiştir. Fakat Yunus Emre ile alakalı yapılan yanlış tespitleri de düzeltmeye çalışmıştır. ““Dertli Dolap” İlahisinden Yunus Emre'ye” başlıklı bölümde ise kısaca Nezihe Araz'dan bahsedilmiş ve onun Yunus Emre konulu eserleri belirtilmiştir. Yazının devamında Nezihe Araz'ın Yunus Emre'yle tanışma hikayesi anlatılmıştır. Bu bölümde ayrıca yazarın “Dertli Dolap” adlı eserinin yazılma hikayesi de yer alır. Bölümün sonunda yazarın Yunus Emre'ye olan bakış açısından bahsedilmiştir. “Yunus'a Gönül Gözüyle Bakan Bir İlim Adamı” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin tasavvufi yönünü kitaplaştıran önemli akademisyen Mehmet Demirci'nin Yunus Emre'yle ilgili eser yazmasına vesile olan olaydan ve yazarın düzenlenen bir yarışmada

birinci olan eseri “Yunus Emre’de İlahi Aşk ve İnsan Sevgisi”nden bahsedilmiştir.

57. ÖZTELLİ, CAHİT

Yunus Emre Bütün Şiirleri, İstanbul, Özgür Yayın Dağıtım , 1971, 5. bs. , 401 S.

Eserde Yunus Emre’nin hayatından, dünya görüşünden bahsedilmiş ve şiirlerine yer verilmiştir.

İçindekiler: YAŞAMI s.7, ÖN SÖZ s.11, HAYATI s.16, Yaşadığı Zaman s.16, Yunus Emre’nin Soyu Sözü s.17, Çocukları s.17, Yunus’un Tarikat Zinciri s.19, Sarı Saltuk Baba s.23, Halkın Ermişi Yunus s.25, Yunus’un Gömülü Olduğu Yer Neresi s.31, Sarıköy Efsanesi s.35, Yunus Emre Karamanlıdır s.39, Belgelerin Sağlamlığı ve Değeri s.39, Karaman’da Yunus’un Zaviyesi s.42, Kirişçi Baba Zaviyesi s.43, Kirişçi Baba Ayrı, Tıraşçı Baba Ayrı s.43, Evliya Çelebi Karaman’da s.43, Bir Belge Daha: Konya Salnamesi s.45, Yunus Şeyhtir s.46, Yunus Divanını Gördü s.46, Yunus Emre’nin Felsefesi s.49, Gerçeği Arayan Yunus s.53, Ahlakçı Yunus s.55, Yunus’un Dünya Görüşü s.58, Yunus’un Din Görüşü s.60, Yunus Ümmi Değildir s.62, Yunus’un Eseri: Risâlet- ün Nushiyye s.63, Yunus’ta Milli Nazım Biçimleri, Ölçüler s.64, Kafiye s.65, Yunus’un Kullandığı Aruz Ölçüleri s.66, Yunus’un Dili s.67, Yunus Emre’nin Sanatı s.68, Fetvalarda Yunus s.69, Molla Murad’ın Yunus’a Medhiyesi s.71, Bu Kitap Nasıl Hazırlandı s.73, İLAHİLER – NEFESLER s.75, SÖZLÜK s.355, BİBLİYOGRAFYA s.395

Ön Söz (ve/veya Giriş): Yunus Emre adına yapılan çalışmalardan ve kitabın hazırlanış aşamasından bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: HAYATI başlıklı bölümde Yunus Emre’nin ailesinden, yaşam felsefesinden, nereli olduğundan, dine bakış açısından bahsedilmiştir. Ayrıca Yunus Emre’nin eserlerinin biçimsel özelliklerine de yer verilmiştir. İLAHİLER- - NEFESLER başlıklı bölümde Yunus Emre’nin şiirlerine yer verilmiştir.

58. ÖZTELLİ, CAHİT

Yunus Emre Yeni Belgeler - Bilgiler, Ankara, Ayyıldız Matbaası A.Ş., 1971, bs. y. , 61 S.

Eserde Yunus Emre'nin Sarıköy'lü olduğunu düşünenlerin yanlışlığı anlatılmaktadır. Yunus'un belgelere göre Karaman'lı olduğu dile getirilmiştir.

İçindekiler: Sunuş s.3, HAYATI s.5, Yunus'un yaşadığı çağ s.5, Yaşadığı zaman s.6, Yunus Emre'nin soyu s.7, Çocukları s.7, Yunus'un sanılan mezarlar s.9, SARIKÖY EFSANESİ s.10, Sarıköy'deki mezardan kaç iskelet çıktı? s.15, TEKLİF EDİYORUM s.17, Çıkan sonuç s.18, YUNUS KARAMAN'da s.19, Yunus Emre Karaman'lıdır s.19, Belgelerin sağlamlığı ve değeri s.19, Karaman'da Yunus'un zaviyesi s.22, Kirişçi Baba zaviyesi s.22, Kişirçi Baba ayrı, Tıraşçı Baba ayrı s.23, Yunus Şeyh'tir s.23, Yunus divanını gördü s.24, En eski divanı hangisi s.24, Fatih Kitaplığı Divanı s.26, Şikârî Tarihi uydurma mıdır? s.27, Şikârî Tarihinde Yunus Emre ile ilgili neler var? s.29, Şeyhler ve Tekkeler siyasetin içinde s.31, Evliya Çelebi Karaman'da s.32, Bir belge daha: Karaman Salnâmesi s.33, Karaman'da son belgeler bulundu s.34, Karaman'da da Porsuk Çayı ve mahallesi var s.35, Sarıköy'ü savunanlar da Karaman'ı kabul ediyorlar s.36, Çıkan Sonuç s.38, Bibliyografya s.39, Yunus tartışması nerden doğdu s.40, Belgeler çalınıyor? s.41, Belgelerin bulunduğu yerler s.43, Belgeler s.47

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sunuş başlıklı bu bölümde Yunus Emre üzerine ilk ciddi çalışmaların Fuat Köprülü tarafından yapıldığı anlatılmaktadır. Fuat Köprülü'nün Yunus'un hayatıyla ilgili bazı konularda şüphelerinin olduğu fakat bu şüphelere rağmen ondan sonra gelen bazı yazarların bunları gerçek kabul ederek yanlışlar yaptıklarına değinilmiştir.

Konu Açıklaması: HAYATI başlıklı bölüm Yunus Emre'nin hayatının söylencelerden ziyade belgelere dayalı olarak anlatıldığı bölümdür. Bu bölümdeki belgelerin başbakanlık arşivinden Ankara Eski Eserler Arşivinden alındığı vurgulanmıştır. SARIKÖY EFSANESİ başlıklı bölümde Yunus'un, Eskişehir ilinin Sarıköy köyünde yaşadığının söylencelere, efsanelere dayandığı anlatılmıştır. Yazar bu olayı maddeler halinde açıklamıştır. TEKLİF EDİYORUM başlıklı kısımda Sarıköy'de yaşayan Yunus'un Yunus Emir Bey

olduğu vurgulanmıştır. YUNUS KARAMAN'da başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Karamanlı olduğu belgeler eşliğinde açıklanmaya çalışılmıştır. “Belgeler” bölümünde ise Yunus Emre'nin Sarıköylü olmadığı, Karamanlı olduğuna dair arşivlerden toparlanan belgelere yer verilmiştir.

59. ÖZTELLİ, CAHİT

BELGELERLE YUNUS EMRE, Ankara, Karaman Turizm ve Tanıtma Derneği Yayınları 1977, bs. y. , 94 S.

Eserde Yunus Emre ile ilgili temel bilgiler belgelere dayandırılarak sunulmuştur. Yazar bu güne kadar olan bazı belgelerin güvenilirliğini de yine başka belgelerle sorgulamıştır. Ayrıca Yunus'un mezarları, yakınları hakkında da bilgiler verilmiştir.

İçindekiler: ÖN SÖZ s.3, **HAYATI** s.5, YUNUS'UN Yaşadığı Çağ s.5, Yunus Emre'nin soyu sopu- Çocukları s.7, Yunus'un sanılan mezarlar s.9, **SARIKÖY EFSANESİ** s.11, Sarıköy'deki mezardan kaç iskelet çıktı? S.17, Sonuç s.19, **YUNUS KARAMAN'da** s.21, Yunus Emre Karaman'lıdır s.21, Belgelerin sağlamlığı ve değeri s.21, Karaman'da Yunus'un zâviyesi s.24, Kirişçi Baba Zâviyesi s.25, Kirişçi Baba ayrı, Tıraşçı Baba ayrı s.25, Yunus Şeyhtir s.26, Yunus divanını gördü- en eski divan hangisi s.27, Fatih Kitaplığı Divanı s.29, Şikârî Tarihi uydurma mıdır? s.30, Şikârî Tarihi'nde Yunus'la ilgili neler var? S.32, Şeyhler ve Tekkelre siyasetin içinde s.34, Evliya Çelebi siyasetin içinde s.34, Evliya Çelebi Karaman'da s.35, Karaman Salnâmesi s.36, Karaman'da son belgeler bulundu s.37, 1873 tarihli berat s.39, Karaman'da Porsuk Çayı ve mahallesi var s.39, Sarıköy'ü savunan'ar da Karaman'ı kabul ediyorlar s.40, Çıkan sonuç s.42, Bibliyografya s.43, Yunus tartışması nereden doğdu s.44, Belgeler çalınıyor s.45, Belgelerin bulunduğu yerler s.47, Konya Vakıflar Müdürlüğü'ndeki belgeler s.51, Taptuk Emre için yeni bir belge s.52, YUNUS EMİR Bey'in mezarı s.56, Ferman-ı Hümâyün s.58, Bir açıklama s.59, Başka Yunus'lar ve Taptuk Emre s.61, Kula'da ne var? S.63, Sandıklı'daki mezar için bir bölge s.65, Sarıköy'deki mezar için tanıkların açıklamaları s.67, Mevlâna Müzesi'ndeki belgeler s.68, YUNUS EMRE Mevlevî midir? s.72, Cahit Öztelli'nin Yunus için yazı ve kitapları s.74, BELGELER s.79

Ön Söz (ve/veya Giriş): Yazar ön söz kısmında eserin Yunus Emre Seminerinde sunduğu bildirinin ikinci baskısı olduğunu söyleyerek eserini, bu güne kadar rivayetlere dayanılarak yazılmış diğer eserlerden ayrı tutarak resmi ve güvenilir görgü sahiplerine dayalı olduğunu belirtmiştir. Ayrıca Yunus Emre ile ilgili en ciddi ve güvenilir araştırmaların Fuat Köprülü tarafından yapıldığını belirterek onun iddealarında haklı olduğunu da savunmuştur.

Konu Açıklaması: **HAYATI** başlıklı ilk bölümde Yunus'un yaşadığı zamanın özelliklerine değinilmiş ve o dönem Anadolu'da yaşanan siyasi karışıklıklardan bahsedilmiştir. Bu bölümün devamında Yunus Emre'nin babası, çocukları ve mezarları hakkında bilgi verilmiştir. Ailesi hakkında bilgi verilirken kendi şiirlerinden faydalanılmıştır. "Yunus'un sanılan mezarlar" başlıklı bölümde bu güne kadar birçok yerde olduğu iddia edilen mezarların gerçek dışı olduğu belirtilmiştir. **SARIKÖY EFSANESİ** başlıklı bölümde yazar, Yunus'un mezarının Sarıköy'de olmadığını daha önceki düşünürlerin tezlerini çürütürerek savunmuştur. Yunus'un mezarının Sarıköy'de olduğu söylencelere dayandırılarak asıl mezarının Karamanda olduğu belgeler ışığında gün yüzüne çıkarılmıştır. **YUNUS KARAMAN'DA** başlıklı bölüm bir önceki bölümün sonunda anlatılan Yunus'un Karamanlı olduğunu destekleyici belgeler yoluyla kanıtlanmaya çalışılmıştır. **BELGELER** adlı bölümde ise Yunus Emre'nin Karamanlı olduğuna dair belgeler orijinal biçimleriyle eserde yer almıştır.

60. PALA, İSKENDER

YUNUS EMRE, İstanbul, Timaş Yayınları, 1999, bs. y. , 140 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatı detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Bu eser Yunus Emre'ye ve diğer Yunuslara ait şiirlerin bir arada verilmesinden dolayı diğer eserlerden farklılık gösterir.

İçindekiler: Sunuş s. 7, Hayatı s.11, San'atı ve Edebî Kişiliği s.19, Eserleri s.27, Bibliyografya s.29, Şiirlerinden Seçmeler s.31, Diğer Yunus'ların Şiirleri s.83, Yunus'un Bir Şathiyesi s.108, Niyaz-î Mısırî'nin Bu Şiiri Şerhi s.109, Sözlük s.123

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sunuş başlıklı bu bölümde milli kültür, milli kimlik hakkında genel değerlendirme yapılmıştır. Ayrıca bu bölümde Yunus Emre'den sadece bir paragrafta bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: “Hayatı” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Anadolu'nun buhranlı döneminde ortaya çıkıp halkın manevi duygularını geliştirdiğinden bahsedilmiştir. Yunus Emre'nin doğum ve ölüm tarihlerine ait net bir bilgi olmadığı ortaya konmuştur. Yaşadığı yer ile alakalı ise farklı düşüncelerin olduğu belirtilmiş, ağırlıklı olarak yaşadığı yerin Sarıköy olduğu söylenmiştir. “San'atı ve Edebî Kişiliği” başlıklı bölümde XIII. yüzyılda Arapça ve Farsça'nın bilim ve edebiyat dili olarak kullanıldığına değinilmiş; Yunus'un dik duruşu sayesinde Türkçe'nin de kendine yer bulduğundan bahsedilmiştir. Ayrıca bu bölümde Dede Korkut kitabındaki arı Türkçenin Yunus'un Türkçesiyle benzerlik gösterdiğine değinilmiş; Yunus'un Türkçesinin biraz daha süslü olduğu belirtilmiştir. “Eserleri” bölümünde Yunus'un Divan ve Risaletü'n Nushiyye adlı iki eserinin olduğu belirtilmiştir. “Şiirlerinden Seçmeler” başlıklı bölümde Yunus Emre'ye ait 42 adet şiire yer verilmiştir. “Diğer Yunus'ların Şiirleri” adlı bölümde Yunus'a ait 18 şiir yer alır. “Yunus'un Bir Şathiyesi” ve “Niyaz-î Mısırî'nin Bu Şiiri Şerhi” başlıklı bölümlerde “Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü/ Bostan ıssı kakıyup, der ne yersin kozumu” ile başlayan şathiyesinin Niyazî Mısırî tarafından tahliline değinilmiştir.

61. PEKOLCAY, NECLÂ; SEVİM, EMINE

Yunus Emre'nin Şahsiyeti ve Yunus Emre Şerhleri Yunus Emre'nin Bir Eseriyle İlgili Şerhlerin Yazmaları, Ankara, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, 1991, bs. y. , 225 S.

Eserde, Yunus Emre'nin hayatı üzerine yapılan tartışmalara, Yunus Emre şerhlerine ve Transkripsiyonlu metinlere yer verilmiştir. Ayrıca eserin sonunda bibliyografya ve esere ait notlar da bulunmaktadır.

İçindekiler: I. KISMA GİRİŞ s.1, I. KISIM s.7, Yunus Emre'nin şahsiyeti ve Yunus Emre şerhleri hakkında s.7, II. KISMA DÂİR BİRKAÇ SÖZ s.33, II. KISMA GİRİŞ s.39, TRANSKRİPSİYONLU METİNLER s.77, a) Şeyhzâde Nüshası s.77, b) Niyâzî-i Mısırî Nüshası s.153, c) İsmail Hakkı Bursevî Nüshası

s.153, ç) Nakşibendî nüshası s.182 BELLİ- BAŞLI REMİZLERİN İNDEKSİ
s.187, NOTLAR s.209, BİBLİYOGRAFYA s.219

Ön Söz (ve/veya Giriş) : Bu bölümde eserin yapılış amacından ve içeriğinden bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: I. KISMA GİRİŞ başlıklı bölümde kısaca Yunus Emre'nin özelliklerinden beyitlerinden örneklerle bahsedilmiştir. "I. KISIM Yunus Emre'nin Şahsiyeti ve Yunus Emre Şerhleri Hakkında" başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatı üzerine yapılan farklı bilgiler ve değerlendirmeler tartışılmış, Yunus Emre'nin şiir özelliklerinden ve eserlerinden bahsedilmiştir. Bölümün devamında tasavvufi remizler'den bu remizlerin şerhlerde kullanılış şekilleri ve Yunus emre şerhleri içindeki yerinden bahsedilmiştir. II. KISMA DAİR BİRKAÇ SÖZ başlıklı bölümde ise edebiyatta şerhlerin öneminden söz edilerek, bölümde bulunan Yunus emre şerhleri hakkında kısaca bilgi verilmiştir. II. KISMA GİRİŞ başlıklı bölümde Tefsir ve Şerh kelimelerinin anlamları açıklanmış, Türk edebiyatı ve diğer edebiyatlardaki şerhlerden bahsedilmiştir. Bölümün devamında şathiyye kelimesinin anlamı açıklanarak bu konuda örnekler verilmiştir. TRANSKRİPSİYONLU METİNLER başlıklı bölümde ise dört adet nüshanın açıklamasına yer verilmiştir.

62. SARACOĞLU, YÜCEL

yunus emre (Şiir Dizisi: 5), Eskişehir, Özgür Yayınları, 1975, bs. y. , 49 S.

Eserde Yunus Emre'nin yaşadığı devrin özellikleri ve hayatından kısaca bahsedilerek devamında Yunus Emre'ye ait 22 adet şiire yer verilmiştir.

İçindekiler: SUNUŞ s.5, YUNUS'U YARATAN ÇAĞ s.7, YUNUS'UN YAŞANTISI s.8, YUNUS'UN İLÂHÎ AŞKI s.9, ESERLERİ s.10, ŞİİRLERİ s. 12 *

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sunuş başlıklı bu bölümde Yunus'un geçmişten günümüze varlığını ve etkisini devam ettirdiği belirtilerek onun ilahi aşk hakkındaki görüşleri dile getirilmiştir.

---

* İçindekiler tarafımızca hazırlanmıştır.

Konu Açıklaması: YUNUS’U YARATAN ÇAĞ başlıklı bölümde Yunus Emre’nin yaşadığı dönemin özelliklerinden ve bu dönemde gelişen olayların Yunus’un yaşayış ve eserlerine etkisinden kısaca bahsedilmiştir. YUNUS’UN YAŞANTISI başlıklı bölümde Yunus Emre’nin yaşadığı ve öldüğü yer, mezarı, gezip gördüğü yerler kısaca anlatılmıştır. YUNUS’UN İLÂHÎ AŞKI başlıklı bölümde ise Yunus’un ilâhi aşk anlayışından ve dervişlikten bahsedilmiştir. ESERLERİ başlıklı bölümde ise kısaca Yunus’un eserlerinin neler olduğundan bahsedilmiştir.

63. SULİMAN, OZAJ

XIII. Yüzyılda Anadolu’da Din Eğitimi Yunus Emre Örneği, Danışman: Yrd. Doç. Dr. Mehmet ŞANVER (Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi), Bursa, 2011, 264 S.

Eser, Yunus Emre’nin hayatı, eserleri, yaşadığı dönemin özellikleri ve dini eğitimi konusunda yapılan araştırmayı içermektedir. Ayrıca eserde Yunus Emre’nin dini eğitimi ve eğitimde kullanılan metotları içermektedir.

İçindekiler: TEZ ONAY SAYFASI s.iii, ÖZET s.iii, ABSTRACT s.iv, ÖN SÖZ s.v, KISALTMALAR s.vi, İÇİNDEKİLER s.vii, GİRİŞ s.1, I. ARAŞTIRMANIN AMACI VE METODU s.1, II. ARAŞTIRMANIN SINIRLARI s.2, BİRİNCİ BÖLÜM s.3, XIII. YÜZYILDA ANADOLU VE YUNUS EMRE s.3, I. XIII. YÜZYILDA ANADOLU s.3, A. DÖNEMİN EĞİTİM ÖZELLİKLERİ s.3, B. SİYASİ DURUM s.5, C. SOSYAL VE KÜLTÜREL HAYAT s.6, II. YUNUS EMRE’NİN HAYATI VE ESERLERİ s.8, A. HAYATI s.8, B. AİLESİ VE SOYU s.9, C. ESERLERİ s.9, İKİNCİ BÖLÜM s.12, YUNUS EMRE’YE GÖRE İNSAN VE TABİATI s.12, 1. Tamah – Kanaat s.12, 2. Kibir – Tevazu s.14, 3. Öfke – Sabır s.16, 4. Cimrilik – Cömertlik s.18, 5. Gıybet – Doğruluk s.20, ÜÇÜNCÜ BÖLÜM s. 22, YUNUS EMRE’YE GÖRE DİN EĞİTİMİNİN ESAS VE İLKELERİ s.22, 1. Aklın Eğitimi ve Aklın Kullanılması s.22, 2. Düşüncenin Gelişimi s.26, 3. Sevgi s.27, a. Allah Sevgisi s.30, b. Peygamber Sevgisi s.32, c. İnsan Sevgisi s.33, d. Yakınlara Sevgi s.35, e. Merhamet s.36, 4. Hoşgörü s.37, a. Hoşgörü Sahibi Olmak s.38, b. Diyaloga Açık Olmak s.40, c. Mütevazı Olmak s.42, YUNUS EMRE’NİN İNSANIN MANEVİ EĞİTİMİNDE KULLANDIĞI EĞİTİM

YÖNTEMLERİ s.43, 1. Düşündürme Yöntemi s.43, 2. Tasvir Yöntemi s.45, 3. Teşbih (Benzetim Yöntemi) s.47, 4. Telkin Yöntemi s.48, 5. Kıssa İle Eğitim Yöntemi s.49, 6. Örneklendirme Yöntemi s.50, 7. Etkili İletişim Kurma Yöntemi s.52, 8. Nasihat Yöntemi s.53, **SONUÇ** s.56, **KAYNAKLAR** s.58, **ÖZGEÇMİŞ** s.62

Ön Söz (ve/veya Giriş): Çalışmanın bölümlerinden bahsedilmiş, neden dini eğitim üzerinde durulduğu açıklanmıştır.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde araştırmanın amacının Yunus Emre'nin şiirlerinin dini boyutta incelemesi olduğu belirtilmiştir. Araştırmada kaynak taraması yöntemi kullanıldığı belirtilmiştir. **1. BÖLÜM**'de XIII. Yüzyılda Anadolu'nun durumundan bahsedilmiş, Yunus Emre'nin eğitim anlayışı, dönemin siyasi, sosyal ve kültürel durumundan söz edilmiştir. Bölümün devamında Yunus Emre'nin hayatı, ailesi, eserlerinden bahsedilmiştir. **2. BÖLÜM**'de Yunus Emre'ye göre insanın özellikleri üzerinde durulmuştur. Olumlu ve olumsuz özellikler karşılaştırılarak sıralanmıştır. **3. BÖLÜM**'de Yunus Emre'nin dini eğitiminin özelliklerinden söz edilmiştir. Ayrıca Allah, peygamber, insan ve insanın yakınlarına olan sevgisi açıklanmıştır. Bölümün devamında Yunus Emre'nin eğitimde kullandığı metotlardan bahsedilmiştir. **SONUÇ** bölümünde ise Yunus Emre özellikleriyle yeniden tasvir edilmiş, Yunus Emre'nin dini yaşayışında önem verdiği hususlardan bahsedilmiştir.

64. TATCI, MUSTAFA

Yunus Emre Divanı Risâletü'n- Nushiyye III Tenkitli Metin, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 1991, bs. y. , 149 S.

Eser Yunus Emre'ye ait olan Risâletü'n Nushiyye adlı eserin en eski beş yazmasının karşılaştırmalarını içermektedir. Ayrıca eserin en başında risalenin tahlili ve bibliyografya da bulunmaktadır.

İçindekiler: SÖZBAŞI s.V, KISALTMALAR s.IX, RİSÂLETÜ'N-NUSHİYYE'NİN EDEB'İ DEĞERİ s.1, RİSÂLETÜ'N- NUSHİYYE'NİN MUHTEVASI s.6, RİSÂLETÜ'N- NUSHİYYE'NİN NÜSHALARI s.20, METİN TESPİTİNDE UYGULADIĞIMIZ BAZI ÖZELLİKLER s.22,

BİBLİYOGRAFYA s.23, RİSÂLETÜ'N- NUSHİYYE'NİN TENKİTLİ METNİ s.25, SÖZLÜK s.137

Ön Söz (ve/veya Giriş): Yazar “sözbaşı” olarak adlandırdığı bu bölümde Risâletü'n Nushiyye tanıtılıp öneminden bahsedilmiş, çalışmanın yazılma amacı ve içeriği belirtilmiştir.

Konu Açıklaması: RİSÂLETÜ'N- NUSHİYYE'NİN EDEB'İ DEĞERİ başlıklı bölümde ayrıntılı bir şekilde eserden bahsedilmiştir. RİSÂLETÜ'N- NUSHİYYE'NİN MUHTEVASI başlıklı bölümde ise eserdeki beyitlerden örnekler verilerek eserde nelere değinildiği ve eserin konusunun ne olduğu hakkında bilgiler verilmiş, bazı beyitler tahlil edilmiştir. RİSÂLETÜ'N- NUSHİYYE'NİN NÜSHALARI başlıklı bölümde eserin nüshalarının satır sayıları, kalınlıkları, yazıldıkları tarihler, kaplarının özellikleri ve içeriği hakkında kısa bilgiler verilmiştir. METİN TESPİTİNDE UYGULADIĞIMIZ BAZI ÖZELLİKLER başlıklı bölümde ise yazar eserini oluştururken transkripsiyon sistemini kullandığını belirterek, eserde bulunan bir takım işaret harf ve kelimeler hakkında açıklama yapılmıştır. RİSÂLETÜ'N- NUSHİYYE'NİN TENKİTLİ METNİ başlıklı bölümde eserin tenkitli metni bulunmaktadır.

65. TATCI, MUSTAFA – ÖZBAY, HÜSEYİN (HAZ.)

Yunus Emre İle İlgili Makalelerden, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları, 1991, bs. y. , 377 S.

Eserde Yunus Emre ile ilgili 48 adet makale yer almaktadır.

İçindekiler: Arif Nihat Asya: Buğday s.3, Malik Aksel: Resim ve Yunus Emre s.4, Şerif Aktaş: Yunus Emre'de Lirizmin Kaynağı s.6, Sırrı Alıçlı: Yunus Emre'de İnsanlık s.15, Nezihe Araz: Ballar Balını Bulan Şair s.26, Arif Nihat Asya: Yunus Emre s.31, Samiha Ayverdi: Derviş Yûnus s.36, Samiha Ayverdi: Tahkik ve Taklit s.46, İsmail Hakkı Baltacıoğlu: Yunus Emre – Estetik Sırları s.49, Nihad Sâmî Banarlı: Milli Tekevvünümüzde Yunus Emre'nin Yeri s.62, Amiran Kurtkan Bilgiseven: Yunus'ta Benlik ve Birlik Anlayışı s.73, Süleyman Hayri Bolay: Himmet, Zimmet ve Yunus s.76, Âmil Çelebioğlu: Yunus'un Şiirleriyle İlgili Şerhler s.79, Hakkı Şinasi Çoruh: Sırlar Sultanı Ulu Yunus Emre

s.86, Birol Emil: Yunus'un Ulu Nazarı s.90, Orhan Şaik Gökyay: Yunus Emre'yi ve Halk Şairlerini Anlamak s.98, Abdülbâki Gölpinarlı: Yepyeni Bir Şerh s.122, Umay Günay: Yunus Emre'ye Dair s.126, Ağah Oktay Güner: Yunus Emre ve Türk'ün Müslümanlığı s.135, Sevinç Gürsoy: Yunus'un Şiir Dünyası s.141, Necmeddin Hacıeminoğlu: Yunus'un Türkçesi s.148, Talât Sait Halman: Yunus Emre'nin Hümanizması s.161, Sofi Huri: Garbın Gözüyle Yunus Emre s.170, Emin Işık: Gerçek Yunus s.182, Emin Işık: Sırat Kıldan İncedir s.189, M. Akif İnan: Çağı Kurtaracak Olan s.193, Ahmet Kabaklı: Telvin s.198, Mehmet Kaplan: Yunus Emre'nin İnsan ve Ahlak Görüşü s.204, Mehmet Kaplan: Yunus'un ŞiirSan'atı s.227, Mehmet Kaplan: Yunus Bir Haber Verir İşitenler Şad Olur s.235, Mehmet Kaplan: Yunus Emre'den Bir Şiir S.239, Mehmet Kaplan: Yunus Emre'ye Göre Zaman, Hayat ve Varoluşun Mânası s.245, Mustafa Kara: Yunus'un Neşvesi: Melamet Neşvesi s.265, Sezai Karakoç: Şiir (Yunus Emre'den) s.267, Salim Koca: Yunus Emre Divanı'nda Eski Türk Hayatının İzleri s.279, Orhan Okay: Yunus Emre'nin çağdaş Bir Yorumcusu: Mehmet Kaplan s.291, Dursun Özer: Dost İlleri s.303, Necla Pekolcay: Yunus Emre'nin İslami Türk Edebiyatı İçindeki Yeri s.308, Peyami Safa: Yunus Emre ve Genç Dostu s.316, Nejdet Sançar: Yunus Emre'de İki Mesele: Hayat ve Ölüm s.318, Ahmet Hamdi Tampınar: Yunus Emre s.324, Mustafa Tatçı: Yunus Emre'de Hazret-i Peygamber Sevgisi s.339, F. Kadri Timurtaş: Yunus Emre'den Kalan En Büyük Miras s.363, Süheyl Ünver: Kendimize Ayıp Olmasın s.368, Halide Nusret Zorlutuna: Yûnus Emre'm s.371

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sözbaşı başlıklı bu bölümde Yunus Emre'nin kullandığı dilin gücünden ve tasavvufî yönünden kısaca bahsedilerek, eserin içeriği ve yazılış amacına değinilmiştir.

Konu Açıklaması: "Ballar Balını Bulan Şair" başlıklı makalede Yunus Emre'nin gerçekliği, sadeliği ve barışçılığı gibi özelliklerinden bahsedilmiştir. "Sırlar Sultanı Ulu Yunus Emre" başlıklı makalede Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili tartışmalı bilgilerden bahsedilmiş, devamında bu bilgilerin önemli olmadığı Yunus Emre'nin varlığının önemli olduğu vurgulanmıştır. Ayrıca bu bölümde Yunus Emre'yi anlamamanın, gittiği yolu anlamaktan geçtiği vurgulanmıştır. "Sırat Kıldan İncedir" başlıklı makalede ise sosyolojik, dini ve felsefi anlamda "İnsan Nedir?" sorusunun cevabı üzerinde durulmuş, esas sırat

köprüsünün insanın içinde olduğu ve ancak doğru insan olduğunda bu köprünün gerçekten geçilebileceği belirtilmiştir. “Yunus Emre ve Genç Dostu” başlıklı makalede Yunus Emre’nin her devrin şairi olduğundan bahsedilmiştir. “Kendimize Ayıp olmasın” başlıklı makalede Yunus Emre’nin tam olarak anlaşılmadığından bahsedilmiş ve artık kanunlaşmış diyebileceğimiz, beyirlerinden alınan bir takım cümlelere yer verilmiştir.

66. TATCI, MUSTAFA

Aşk Bir Güneşe Benzer –Yunus Emre Yorumları-, İstanbul, H Yayınları 2008, bs. y. , 208 S.

Eserde Yunus Emre’ye ait şiirlerin yorumları yer almaktadır. Ayrıca Yunus Emre’nin gözüyle aşk incelenmiştir.

İçindekiler: ÖN SÖZ s.9, AŞK ONDA MÂNÂ OLDU s.11, BİR ULU HECE: AŞK s.15, BEN ve BİZ ARASINDAN s.33, AŞK BİR GÜNEŞE BENZER s.77, GÜL ve REYHÂNIN KOKUSU s.79, AŞK EZELDEN KADÎMDİR s.99, BU YOL UZAKTIR MENZİLİ ÇOKTUR s.113, ACI DİRLİĞİM İSTEYEN TATLI DİRİLSİN DÜNYADA s.139, DÖRT KİTÂBIN MANÂSİ TAMÂMDIR BİR ELİFTE s.155, HAKİKATİN MANÂSINI ŞERH ile BİLMEDİLER s.181, AŞK BİR GÜNEŞE BENZER s.199

Ön Söz (ve/veya Giriş): Yazar bu bölümde kitabın içeriğinden bahsedip kitapta yer alan bazı başlıklarda anlatılanları bir iki cümleyle özetlemiştir.

Konu Açıklaması: AŞK ONDA MÂNÂ OLDU başlıklı bölümde onun izine basarak yürüdüğü için onu en iyi anlayanlardan olduğunu belirttiği Üsküdarlı Halvetî/Üveysî meşrepli Şevket Turgut Çulpan Efendi’nin manzumesine yer vermiştir. BİR ULU HECE: AŞK başlıklı bölümde mutasavvıfların gözünden aşk incelenmiş, bu konuda çeşitli beyitlerden ve kutsal kitap cümlelerinden örnekler verilmiştir. Bölümün devamında aşk ile ilgili Yunus’tan da örnekler verilmiştir. BEN ve BİZ ARASINDAN bölümünde ise temelinde ilahî aşk olan varlık sevgisi üzerinde durulmuş, ben ve biz kavramları anlatılmıştır.

67. TATCI, MUSTAFA

Yûnus Emre Külliyyâtı Âşık Yûnus, İstanbul, H Yayınları, 2008, bs. y. , 308 S.

Eserde Yunus Emre dışındaki Yûnuslar tarafından yazılmış eserler derlenmiştir. Ayrıca eserde Âşık Yûnus hakkında notlar yer almaktadır.

İçindekiler: KISALTMALAR s.IX, ÂŞIK YÛNUS'UN HAYATI VE EDEBÎ KİŞİLİĞİ s.1, ÂŞIK YÛNUS'A AİT ŞİİRLERİN KAYNAKLARI s.14, BİBLİYOGRAFYA s.15, ÂŞIK YÛNUS VEYA YÛNUSLAR'IN ŞİİRLERİ s.17, ŞİİR DİZİNİ s.195, DİZİN s.203

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sözbaşı başlıklı bu bölümün başında kısaca Yunus Emre'den bahsedilmiş, daha sonra eserin içeriği ve yazılış amacından bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: ÂŞIK YÛNUS'UN HAYATI VE EDEBÎ KİŞİLİĞİ başlıklı bölümde Âşık Yunus ve diğer Yunus Emrelerden bahsedilmiştir. ÂŞIK YÛNUS'A AİT ŞİİRLERİN KAYNAKLARI başlıklı bölümde eserde yer alan şiirlerin nereden alındıkları konusunda bilgi verilmiştir. ÂŞIK YÛNUS VEYA YÛNUSLAR'IN ŞİİRLERİ başlıklı bölümde Yunus Emre ve diğer bilinen Yunus Emrelere ait 224 adet şiir bulunmaktadır.

68. TATCI, MUSTAFA

Yûnus Emre Külliyyâtı Yûnus Emre Dîvânı, İstanbul, H Yayınları, 2008, bs. y. , 428 S.

Eserde Yunus Emre Divanı'nın orijinal metinleri yer almaktadır.

İçindekiler bölümü bulunmamaktadır

Ön Söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: Eserde Yûnus Emre'nin Divan adlı eserinde bulunan orijinal metinleri yer almaktadır.

69. TATCI, MUSTAFA

Yûnus Emre Külliyyâtı Yûnus Emre Şerhleri, İstanbul, H Yayınları, 2008, bs. y. , 416 S.

Eserde Yunus Emre'ye ait "Çıkdum Erik Dalına" adlı eserin ve diğer bazı eserlerin şerhlerine yer verilmiştir. Aynı zamanda eserde "şath" kavramı ile ilgili de ayrıntılı bir açıklama da yer almaktadır.

İçindekiler: SÖZBAŞI s.V, BİRİNCİ BÖLÜM s.1, ŞERH VE ŞATHİYYE KAVRAMLARI HAKKINDA s.1, GİRİŞ s.1, Şerh Hakkında s.1, Yûnus Emre Şerhleri s.6, Şath Nedir? S.9, Şath Kavramı s.10, Şathiyyeleri ile Meşhûr Olanlar s.14, Cem' Esriğinin Sözleri s.14, Cem' Makâmı s.15, Cem'den Fark'a s.17, Bir Edebî Türe Doğru s.19, Sembollerin Kaynağı s.22, Sembollerin Gerekliliği s.23, Kuş Dili s.28, Dil Terbiyesi s.31, Bir Târif ve Tasnife Doğru s.33, Şathiyyelerin Diğer Edebî Türlerle İlişkisi s.37, Türk Edebiyatında Şathiyye Söyleyenler s.54, Yûnus'un Şathiyyesine Nazireler s.55, Âşikî (Âşık Paşazâde) s.55, Kaygusuz Abdâl s.56, İdrîs-i Muhtefî s.60, Niyâzî-i Mısrî s.62, Behlül Dâna s.64, Azmî Baba s.65, Sahfî s.68, Ünsî Hasan s.69, Nâzikî s.71, Dükaginzâde Ahmed s.73, Azbî Mustafa s.76, Câhidî Ahmed s.77, Erzurumlu İbrahim Hakkı s.78, âşık Ömer s.80, Kul Nesîmî s.80, Verdî Kâsım Efendi s.84, Hasan Dede s.87, Edîb Harâbi s.88, Âşık Veysel s.96, Ahmet Rindî Güneren s.98, Turgut Koca Baba s.99, İKİNCİ BÖLÜM s.103, ÇOKTIM ERİK DALINA ŞERHLERİ s.103, Yûnus'un Şathiyyesi s.103, Çıktım Erik Dalına Şerhlerinde Sembollere Yüklenen Mânâlar s.105, Yûnus Emre'nin Şiirlerine Yazılan Şerhler s.114, Şeyhzâde Muslihüddin Efendi s.114, Hayâtı ve Eserleri s.114, Hâzihî Risâletün Şerîfetün Li- Mevlânâ Şeyhzâde s.114, Niyâzî Mısrî s.163, Hayâtı ve Eserleri s.163, İsmail Hakkı Bursavî s.175, Hayâtı ve Eserleri s.175, İbrahim Hâs s.199, Hayâtı ve Eserleri s.199, Çıktım Erik Dalına Şerhi s.201, Şeyh Ali Nakşbendî el- Nevrekanî s.239, Hayâtı ve Eserleri s.239, Bekir Sıdkî Visâfî s.243, Hayâtı ve Şerhi s.243, Şevket Turgut Çulpan s.246, Hayâtı ve Eserleri s.246, Ahmet Kabaklı s.268, Hayâtı ve Eserleri s.268, Kâf Dağı'ndan Bir Taş s.269, İsmail Yakıt s.275, Hayâtı ve Eserleri s.275, Çıktım Erik Dalına s.276, İsmail Hakkı Bursavî s.279, ÜÇÜNCÜ BÖLÜM s.295, ÂŞIK YÛNUS ŞERHLERİ s.295, İsmail Hakkı Bursavî s.295, Niyâzî-i Mısrî s.300, Salâhî (Abdullah Salâhaddîn-

i Uşşâkî) s.302, Hayâtı ve Eserleri s.305, Tahsili ve İrşad Faaliyetleri s.306, Vefatı s.307, Eserleri s.308, Bibliyografya s.345, Dizin s.355

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sözbaşı başlıklı bu bölümde Yunus Emre’yi değerli kılan özelliklerinden ve öneminden bahsedilmiş, eserin yazılış amacı ve içeriği belirtilmiştir. Bölümün devamında konu ile ilgili daha önce yapılan araştırmalardan bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde “şerh” ve “şath” kavramları kısaca tanıtılarak şathiye örnekleri verilmiştir. İKİNCİ BÖLÜM’de “Çıktım Erik Dalına” adlı eserin şerhi ve Yunus Emre şiirlerine yazılan diğer şerhler yer almaktadır. ÜÇÜNCÜ BÖLÜM eserin son bölümüdür. Bu bölümde Âşık Yûnus’un şiirlerinin şerhleri bulunmaktadır.

70. TATCI, MUSTAFA

Yûnus Emre Külliyyâtı Yûnus Emre Dîvânı İnceleme 1, İstanbul, H Yayınları, 2008, bs. y. , 615 S.

Eser, Yunus Emre Divanı’nın tenkitli metnini ve Divan’ın dini ve tasavvufi unsurlarının incelemesini içeren bir denemedir.

İçindekiler: SÖZBAŞI s.V, KISALTMALAR s.XXIII, Giriş s.1, YÛNUS EMRE’NİN YAŞADIĞI ÇAĞIN SİYASÎ VE KÜLTÜREL DURUMU s.1, BİRİNCİ Bölüm s.9, YÛNUS EMRE’NİN HAYATI s.9, A. YÛNUS EMRE’NİN MENKABEVÎ HAYATI s.9, B. YÛNUS EMRE’NİN TARİHÎ HAYATI s.24, 1. Doğum Tarihi, Yaşadığı Devir ve Çevresi: s.24, 2. Adı ve Mahlası: s.30, 3. Ailesi ve Çocukları: s.32, 4. Tahsili ve Seyahatleri: s.33, 5. Mürşidi ve Mürşidine İntisabı: s.44, 6. Vefat Tarihi ve Mezarı: s.54, İkinci Bölüm s.71, YÛNUS EMRE’NİN ESERLERİ, ESERLERİNİN ŞEKİL YAPISI, DİLİ VE SAN’ATI s.71, A. ESERLERİ: s.71, 1. Risâletü’n – Nushiyye: s.71, 2. Dîvân: s.74, B. DÎVÂN’IN ŞEKİL YAPISI s.83, 1. Vezin ve Kafye: s.83, 2. Nazım Şekilleri: s.89, 3. Nazım Türleri: s.92, C. DİLİ VE SAN’ATI s.96, 1. Dili: s.96, 2. San’atı: s.99, Üçüncü Bölüm s.113, YÛNUS EMRE DİVANI’NDA DÎN VE TASAVVUF s.113, 1. DİN s.113, A. İTİKAT s.113, 1. Allah: s.113, 2. Melekler: s.130, a. Cebrâil: s.132, b. İsrâfil: s.133, c. Azrâil: s.134, ç. Kirâmen Kâtibîn: s.135, d. Munker – Nekir: s.136, e. Hârût-

Mârut: s.137, 3. Kitaplar: s.137, 4. Peygamberler: s.142, a. Âdem Peygamber (Âdem Sâfi): s.142, b. Şît Peygamber : s.145, c. İdrîs Peygamber: s.145, ç. Nûh Peygamber: s.146, d. İbrâhim Peygamber: s.146, e. İsmail Peygamber: s.149, f. Ya'kûb: s.150, g. Yûsuf Peygamber: s.151, ğ. Eyyûb Peygamber: s.153, Hz. Mûsa Peygamber: s.153, ı. İsâ Peygamber: s.155, i. Dâvud Peygamber: s.158, j. Süleymân Peygamber: s.158, k. Lokmân Peygamber: s.160, ı. Hızır Peygamber: s.161, m. İlyâs Peygamber: s.162, n. Yûnus Peygamber: s.162, o. Zekerıyyâ Peygamber: s.165, öl. Cercîs Peygamber: s.163, p. Muhammed Peygamber: s.163, Muhammedî Nûr: s.169, 5. Âhiret ve ilgili mefhumlar: s.171, a. Âhiret: s.171, b. Âhir zaman: s.173, c. Kıyâmet, Sûr: s.173, ç. Haşr, Mahşer, Mahşer Günü, Yarınki Gün: s.175, d. Terazi (Mizân), Sırât, Amel Defteri: s.176, e. Cennet ve İlgili Mefhumlar s.178, ea. Cennet (Uçmak): s.178, eb. Tûbâ: s.181, ec. Kevser: s.182, eç. Hûri: s.183, ed. Kasr, Köşk: s.184, ee. Hulle: s.185, ef. Rıdvân: s.185, eg. Gilmân: s.185, f. Arasât: s.185, g. Cehennem ve İlgili Mefhumlar: s.186, ga. Cehennem (Tamu): s.186, gb. Zebânî: s.187, 6. Heyir ve Şer; Kazâ ve Kader: s.188, B. İBADET s.190, 1. Kelime-i Şehâdet: s.194, 2. Namâz ve İlgili Mefhumlar: s.195, a. Namâz: s.195, b. Abdest: s.200, c. Kıyâm, Rûku', Sücûd: s.200, ç. Mescid, Mihrâb Minber, Minâre: s.202, d. İmâm, Müezzîn, Kible, Ezan, Cemaat: s.204, e. Seccâde, Tesbîh, Duâ, Salâvât: s.205, 3. Oruç ve İlgili Mefhumlar: s.207, a. Oruç: s.207, b. İftâr: s.207, 4. Hac ve İlgili Mefhumlar: s.208, a. Hac: s.208, b. Ka'be: s.208, 5. Zekât: s.209, C. ÂYET VE HADİSLER s.210, 1. Âyetler s.210, 2. Hadîsler: s.216, Ç. DİĞER DİNİ MEFHUMLAR s.219, 1. Mi'rac ve İlgili Mefhumlar: s.219, a. Mi'rac: s.219, b. Sidretü'l – Mühteha: s.221, c. Ferş – Aşk: s.222, ç. Burâk: s. 222, 2. Ölüm – Ölümsüzlük: s.223, 3. Cin, Perî, Dev: s.235, 4. Şeytân: s.236, 5. Şirk: s.240, 6. Harâm ve Helâl: s.241, 7. Günâh, Cürm, Yazuk, Günâhkâr: s.243, 8. Gazâ ve Gazî: s.245, 9. Şehîd: s.246, 10. Nûr: s.246, 11. Âb- ı Hayât: s.251, 12. Mübârek Geceler: s.251, 13. Kurbân s.252, D. DİNİ ŞAHSİYETLER s.253, 1. Dört Halîfe: s.253, a. Ebu Bekr: s.253, b. Ömer: s.254, c. Osmân: s.254, ç. Ali: s.254, 2. Ehl-i Beyt: s. 255, 3. Bazı sahabeler: s.256, a. Hz. Hamza: 256, b. Ca'fer-i Tayyâr: s.256, c. Selmân-ı Farisî: s.257, ç. Ashâb-ı Suffâ: s.258, E. DİNLERLE İLGİLİ MEFHUMLAR s.258, 1. Din – Diyânet: s.258, 2. Küfür, imân: s.260, 3. Mü'min, Müslümân, İslâm: s.263, a. Mü'min: s.263, b. Müselmân: s.264, c. İslâm: s.265, 4. Ümmet, Millet: s.265, 5. Mezheb: s.266, 6. Bid'at: s.267, 7.

Fetvâ: s.268, 8. Kâfir, inkâr: s.268, 9. Münkir, Münâfik, ‘Âsi, F’asık, Müfsid, Mürted: s.269, a. Münkir: s.269, b. Münâfik: s.270, c. Âsi: s.270, ç. Fâsık: s.270, d. Müfsid: s.271, e. Mürted: s.271, 10. Kilise, Deyr: s.271, 11. Nâkus, Haç, Zünnâr, Tersa, Keşîş, Ruhbân: s.271, a. Nâkus: s.271, b. Haç: s.272, c. Zünnâr: s.272, ç. Tersa: s.273, d. Keşîş: s.273, e. Ruhbân: s.273, 12. Put: s.274, II. TASAVVUF s.275, A. VAHDET-İ VÜCÛD VE TEVHÎD: s.277, 1. Vahdet-Kesret: s.284, 2. Mâsivâ: 287, 3. Tecellî: s.288, 4. Cemâl, Didâr: s.290, 5. Nişân, Bî- Nişân: s.293, 6. Pinhân, Nihân: s.294, 7. Sır (Esrâr): s.295, 8. Gönüş (Kalb, Yürek): s.296, Gönül İle İlgili Benzetmeler: s.300, a. Ka’be: s.300, b. Sırça, Kadeh, Meyhâne: s.300, c. Gök, Arş: s.301, ç. Kuş, Su, Ummân (Deniz): s.301, d. Tûr: s.302, e. Taş, Mum, Kış: s.302, f. Leylâ, Garîb, Kılavuz, Kul, İhtiyar, Dervîş: s.303, g. Başlu (Yaralı) Sayrı, Şikeste (Sınuk): s.304, h. Sarây, Taht, Sultân: s.304, ı. Mülk, Kal’a, Seyrangâh: s.305, i. Ev, Dükkân, Hücre, Virâne, Hazine, Şehr (Şâr): 305, j. Bâğ, Varak, Kitap, Levh: s.308, k. Kara (Renk), Cemâ’at, Eğlence: s.309, l. Hayrân, Rûşen, Perişân, Derde esir, Dermânde, Âbid, Zahid, Âsi, Mutî, Şâdî, Giryân, Kış, Zemheri, Bostân, Katre, Câhil, Câlinûs, Lokmân, Dîv, Perî, Sultân- ı İns ü Cinn, Gedâ, Fagfûr, Hakan, Günâhkâr, Rıdvân, Ruhbân, Mûsâ, Firavn, Hâmân, Îsâ, Gümrâh, Cebrâil, Dîvân, Kur’ân s.310, 9. Aşk: s.310, Aşk İle İlgili Benzetmeler: s.319, a. Ev, Pazar, Bağ, Külhân, Şehir, İl, Burc: s.319, b. Cevher, Hazîne, Ma’den: s.322, c. Zencîr (Selâsil), Urgan, Şem’, Od: s.322, ç. Deniz, Ummân (Bahr), Mevc, Su, Yağmur: s.325, d. Kılıç, Ok, Külüng, Çadır: s.326, e. Kuş, Kanat, Tuzak: s.327, f. Devlet, Sultan, Çeri, Kılavuz, Yoldaş, Serheng, El: s. 328, g. Derd, Cefâ, Dermân, Yara, Hastalık, Âh: s.330, h. Güneş, Felek, Evvel bahâr: s.331, ı. Ağu, Tat, Şarâb, Süçi, Câm (Badya)- Piyâle, Meyhâne, Bezm, Şerbet, Şehd: s.332, i. Hân (Sofra), Turfanda, Sergüzeşt, Kitap, Dîvân, Sebak: s.336, j. İmâm, Müderris, Süleymân, Ulu Nazar: s.337, k. Ulu Hil’ât, Ton, Elbise, Etek, Kuşak, Cübbe ve İrfân: s.338, l. Renk, Meta’, Kazan, Körük, Ceng, Gözgü, Dâr: s.338, m. Cân, İmân, Din, Kurbân, Niheng, Şîr- gîr: s.339, n. Hak: s.340, 10. Anasır – Erba’a: s.340, 11. Kendini Bilmek: s.340, 12. Cân: s.343, Can İle İlgili Benzetmeler: s. 348, a. Kurbân, Şükrâne, Kuş, Tuzak: s.348, b. Yoldaş, Balık, Deniz: 349, c. Esîr, Mahbûs, Savaş Alanı, Sultâni, Hâkim: s.350, c. Sermâye, Genç, Kân, Ev, Çerâg, Kandîl, Külhân: s.350, d. Şehir (İl), Yûsuf, Mûsâ, Mansûr: s.351, e. Emânet, Aşk, âşık, Hasta: s.352, 13. Vücût (Ten, Cism, Beden): s.353, Vücût İle İlgili

Benzetmeler: s.356, a. Şehir, Dükkân, Binâ, Mülk, Zindân, Kafes, Kuyu, Kal'a: s.356, b. Bahr, Tekne, Gemi, Dağ, Kovan: s.358, c. At, Merkeb, Cübbe, Gönlek, Kefen: s.359, 14. Akıl (Ög): s.360, 15. Nefs: s.362, Nefisle İlgili Benzetmeler: s.366, a. Koç, İt, Ejderhâ, Yılan, Kuş: s.366, b. Ciğer, Kan, Küt: s.367, c. İl, Düşman, Çeri, Leşker, Tuzak, Kal'a: s.368, 16. Rûh: s.370, B. BEZM-İ EZEL: s.371, C. ÂLEM-İ MÂNÂ s.375, Ç. TEFERRÜC: s.375, D. DEVR: s.376, E. YARATILIŞ: s.380, F. TASAVVUFÎ MERTEBELER VE KAVRAMLAR: s.384, 1. Dört Kapı (Şerîat, Tarîkat, Marifet, Hakîkat): s.384, 2. Seyr ü Sülûk: s.393, 3. Yakîn: s.400, 4. Fenâ Makâmı: s.401, 5. Müşâhede: s.405, 6. Terk: s.407, 7. Sabır: s.408, 8. Nazar: s.409, 9. Nâz- Niyâz: s.410, 10. Mün^cât: s.411, 11. Sekr- Sahv: s.411, 12. Riyâzet: s.412, 13. Sıdk: s.412, 14. İhsân: s.413, 15. Velâyet: s.413, 16. Zühd: s.414, 17. Kerâmet, Keşf: s.415, 18. Kanâat: s.417, 19. Şükr: s.418, 20. Gayret: s.418, 21. Selâmet: s.419, 22. Telvîn: s.419, 23. Mücâhede: s.420, 24. Tasarruf: s.421, 25. Hicâb: s.421, 26. Rızâ: s.423, 27. İnâyet: s.423, 28. Fakr: s.424, 29. Himmət: s.424, 30. Mânâ: s.425, 31. Halvet: s.426, 32. Hâl: s.427, 33. Ön Sekiz Bin Âlem: s.428, 34. Cân Gözü: s.429, 35. Cân Kulağı: s.429, 36. Cân Dudağı: s.430, 37. Havf – Recâ: s.430, 38. İki Cihân: s.431, 39. Melâmet: s.432, 40. Hayrân: s.433, 41. Yetmiş İki Millet: s.434, 42. Rüyâ: 436, 43. Nefes: s.437, 44. Tevekkül: s.438, 45. Hikmet: s.438, 46. Ene'l – Hak: s.440, 47. Hâl Dili: s.441, 48. İhlâs: s.442, 49. Ubûdiyet: s.443, 50. Tecrîd – Tefrîd: s.444, 51. Tevbe: s.444. 52. Fîrâk – Vuslat: s.445, 53. Dünya: s.448, 54. Muhabbetullah: s.452, G. TARÎKAT VE İLGİLİ MEFHÛMLAR: s.453, 1. Mürşid: s.453, 2. Dervîş: s.462, 3. Tâlib, Mürid, Sâlik, Vâsıl: s.469, 4. Pîr: s.470, 5. Baba: s.471, 6. Dergâh, Tekye, Zâviye: s.471, 7. İrşâd: s.474, 8. İkrâr: s.475, 9. Zikir: 476, 10. Semâ: 477, 11. Hırka – Palâs: s.478, 12. Fereci: s.479, 13. Abâ: 480, 14. Cübbe: s.480, 15. Palheng: s.480, 16. Asâ: s.480, 17. Destâr: s.481, 18. Tâc: 481, 19. Gülbenk: 482, 20. Meydân: s.482, 21. Mahfil: s.483, 22. İcâzet-Berât: s.483, H. BAZI MUTASAVVIFLAR: s.484, 1. Hallâc- Mansûr: s.484, 2. İbrâhîm Edhem: s.485, 3. Cüneyd- i Bağdadî: s.486, 4. Bâyezîd-ı Bestâmî: s.486, 5. Ma'rûf- ı Kerhî: s. 486, 6. Şiblî: s.486, 7. Necmüddin-i Kübrâ: s.487, 8. Abdürrezzâk: s.487, 9. Mevlânâ Celâlüddin-i Rûmi: s.488, 10. Ahmed Fakîh: s.488, 11. Tabduk Emre: s.489, 12. Barak Baba – Sarı Saltuk: s.493, 13. Seydî Balum: 494, 14. Geyikli Baba: s.495, I. YÛNUS EMRE'YE GÖRE BAZI TİPLER: s.496, 1. İnsân-ı Kâmil: s.496, 2. Ricâlü'l – Gayb: s.498, 3. Evliyâ:

s.498, 4. Er, Eren: s.501, 5. Ârif: s.504, 6. Yârân: s.505, 7. Rind: s.506, 8. Garîb: s.506, 9. Âgah (Uyanık): s.507, 10. Âşinâ (Biliş - Tanış): 508, 11. Muhakkik: s.509, 12. Avâm, Hâs, Hassü'l – Hâs: s.509, 13. Miskîn: s.510, 14. Ahî: s.512, 15. Âbid: s.513, 16. Fakîh (Fakî): s.514, 17. Sûfî: s.514, 18. Hoca: s.516, 19. Âşık: s.517, Âşık İle İlgili Benzetmeler: s.522, a. Irmak, Kuru Ağaç, Taze Cüvan, Bülbül, Koyun, Kurban, Bahrî, Arslan, Nahçîr, Pervâne: s.522, b. Serhoş, Mest, Esrük, Delü, Dîvâne, Bî- çâre, Hasta, Dertlü, Sayru, Müflis, Kul, Cevherî, Bezirgan, Gavnâs, Garîb, Ümmî: s.526, c. Pül, Gubâr, Tâc, Zerre, Baş Top, Muhammed'in Çerâğı, Kul, Küntü Kenz: s.530, ç. Bahadır, Esir, İsâ, Musâ, Cercis, Hz. Ömer, Mecnûn, Leylâ, Hüsrev, Mansûr, İbrâhim Edhem, Bâyezid, Faki: s.531, 20. Zâhid (Kolmaş): s.534, 21. Müftî: s.535, 22. Âlim: s.535, 23. Dânişmend (Danışman): s.536, 24. Işık: s.537, 25. Ayyâr: s.538, 26. Hacı: s.539, 27. Âkil: s.539, 28. Gâfil: s.539, 29. Müderris: s.540, 30. Câhil: s.541, 31. Müddeî: s.542, İ. AHLAKÎ UNSURLAR: s.542, Cömertlik: s.543, Tevâzu: s.543, Fal: s.544, Söz Söyleme Adabî: s.544, Kibir (Sâlûsluk): s.545, Cimrilik, Buhl, Hased: s.546, Yalancılık: s.546, Gammâzlık: s.546, Kıyl u kâl: s.547, Tûl-ı emel, Uzun Endişe: s.547, Riyâ: s.547, Tama, Hırs, Hevâ: s.548, Zinâ: s.548, Buğz, Adâvet: s.548, Ayıp Gözetmek: s.549, Fesâdlık: s.549, İzzet: s.549. Harâm: s.550, Gümrah Olmak: s.550, Gönül Yıkmak: s.550 SONUÇ s.551, BİBLİYOGRAFYA s.569, YÛNUS EMRE DÎVÂNİ'NDAKİ DÎNÎ VE TASAVVUFÎ UNSURLARIN SİSTEMATİK DİZİNİ s.585

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sözbaşı başlıklı bu bölümde eserin içeriğinden, eserin hazırlanma aşamalarından bahsedilmiştir.

Konu Açıklaması: GİRİŞ bölümünde Yunus Emre'nin yaşadığı dönemin özelliklerinden bahsedilmiştir. BİRİNCİ BÖLÜM'de Yunus Emre'nin hayatı, ailesi anlatılmıştır. İKİNCİ BÖLÜM'de Yunus Emre'nin eserleri dil ve şekil bakımından incelenmiştir. ÜÇÜNCÜ BÖLÜM'de Yunus Emre'nin Divan adlı eserinde tüm dini ve tasavvufi kavramlar ayrı ayrı açıklanmıştır. SONUÇ bölümünde eserde kavramları açıklamak adına 8000 fişin karşılaştırılarak değerlendirilmesinin yapıldığı belirtilmiş, Yunus Emre'ni fikir dünyası özetlenmiştir. Özellikler Yunus Emre'nin dine bakış açısı ve eserlerine bunu nasıl yansıttığı üzerinde durulmuştur.

71. TATCI, MUSTAFA

Yûnus Emre Külliyâtı Yûnus Emre Dîvânı Tenkitli Metin 2, İstanbul, H Yayınları, 2008, bs. y. ,706 S.

Eserde Yunus Emre'nin Divan adlı eserinin tenkitli metni verilmiş, aynı zamanda Divan'ın dinive tasavvufi unsurları incelenmiştir.

İçindekiler: KISALTMALAR s.XIII, NÜSHA TAVSİFLERİ s.1, METİN TESBİTİNDE UYGULADIĞIMIZ BAZI ÖZELLİKLER s.15, DİVÂN-I YÛNUS EMRE s.19, SÖZLÜK s.443, ŞİİR İNDEKSİ s.491, DİZİN s.503

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sözbaşı başlıklı bu bölümün başında kısaca Yunus Emre'nin yaşadığı dönemden bahsedilmiş, araştırmanın içeriği ve hazırlanırken izlenen yöntem hakkında bilgi verilmiştir.

Konu Açıklaması: NÜSHA TAVSİFLERİ başlıklı bölümde Yunus Emre Divanı'nın nüshaları tavsif edilmiştir. METİN TESBİTİNDE UYGULADIĞIMIZ BAZI ÖZELLİKLER başlıklı bölümde Yunus Emre'nin ilahileri tespit edilirken transkripsiyon sisteminin kullanıldığı belirtilmiş, diğer hususlar maddeler halinde sıralanmıştır. DİVÂN-I YÛNUS EMRE başlıklı bölümde Yunus Emre'nin Divan adlı eseri yer almaktadır.

72. TATCI, MUSTAFA

Yûnus Emre Yorumları İştin Ey Yârenler, İstanbul, H Yayınları, 2015, 3. bs. , 173 S.

Eserde Yunus Emre'nin menkabevî hayatı ve devamında Yunus Emre'ye ait 39 ilahînin şerhine yer verilmiştir.

İçindekiler: ÖN SÖZ s.XIII, EZELDEN BEZM-İ UŞŞÂKA BİR PÎR s.XXIII, **BİRİNCİ BÖLÜM** s.1, **YÛNUS'UN MENÂKIBI** s.1, MENÂKIPNÂMEDEKİ HAKÎKAT s.17, Arayanlar Bulur s.17, Buğdaydan Nefese s.18, Hizmet Et, Emek Çek, Nasîbini Al s.23, Eğriden Doğruya s.25, Bizim Yûnus s.33, YÛNUS'UN ŞİİRİ NEREDE DURUYOR? s.9, **İKİNCİ BÖLÜM** s.57, **İŞİDİN EY YÂRENLER** s.57, BİR ULU HECE: AŞK s.57, Allah Vardı s.57, Ben Gizli Bir Hazîneyim s.57, Sen Olmasaydın! s.59, Semânın

ve Arzın Nûru s.62, Biz Sevdik Âşık Olduk s.63, Mecâzdan Hakîkate Aşk s.64, Aşk Döner Aşka Gelir s.66, Aşkın Adresi s.66, Âh, Allah s.68, Aşk Söyletir s.69, Açıldı Kân-ı Aşk s.71, Aşk Bâkidir s.72, BEN ve BİZ ARASINDAN s.74, Benden Bize s.74, Vücûd Birdir s.75, İnsan Sevgisi (Hümanizm) Felsefesi Hakkında s.81, Yûnus Ne Diyor? s.85, Yûnus'un İnsancıl Görüşleri s.90, Yanlış Nerede? s.95, Ben ve Biz Duygusu s.98, Yûnus Emre'de Ben ve Biz Duygusu s.99, Beşerî benlik (fark) bilinci s.109, İlâhi benlik (cem') bilinci s.109, Biz (cem'ül- cem') bilinci s.110, YOLA DÜŞÜP DOSTA GİTMEK s.116, BU YOLDA ACÂİB ÇOK s.137, SÛRET İLE ÇOKTUR ÂDEM s.155, YORT SAVUL s.165, HARÂBÂT İÇİNDE BULMAK s.175, DOST DÖŞEĞİNE GEÇEMEYENLER s.194, GİDER İDİM BEN YOL SIRA s.206, **ÜÇÜNCÜ BÖLÜM** s.217, **AŞK BİR GÜNEŞE BENZER** s.217, AŞK ONDA MÂNÂ OLDU s.217, GÜL VE REYHÂNIN KOKUSU s.221, AŞK EZELDEN KADİMDİR s.240, BU YOL UZAKTIR MENZİLİ ÇOKTUR s.251, ACI DİRLİĞİM İSTEYEN TATLI DİRİLSİN DÜNYADA s.274, DÖRT KİTÂBIN MANÂSİ TAMÂMDIR BİR ELİFTE s.289, HAKİKATİN MANÂSİ ŞERH İLE BİLMEDİLER s.312, AŞK BİR GÜNEŞE BENZER s.328, **DÖRDÜNCÜ BÖLÜM** s.339, **DERVİŞLER HÜMÂ KUŞU** s.339, ADI BİLİNMEYEN HÜMÂ KUŞLARI s.339, DERVİŞ BİLİR DERVİŞİ s.343, ÂH BU AŞKIN ELİNDEN s.345, DERVİŞLİK s.374, GÖNLÜN DERVİŞ EYLEYEN s.391, DERVİŞLER HÜMA KUŞU s.401, DERVİŞLERİN KADEMİ s.413, DERVİŞLİK BERÂTINI OKUMADI MÜFTÜLER s.426, YEDİ TÜRLÜ NİŞÂN GEREK HAKİKATE ERENLERE s.438, **BEŞİNCİ BÖLÜM** s.449, **AŞK İMÂMDIR BİZE** s.449, ÜÇ NAMÂZ HİKÂYESİ s.449, AŞK İMÂMDIR BİZE s.454, VAROLUŞUN HİKÂYESİ s.482, EY DERVİŞ DİYEN BANA s.521, GÖNÜL ÇALAB'IN TAHTI s.542, ÖMRÜNÜ ZULMETE SALAN s.555, BİR SÂKİDEN İÇDİK ŞARÂP s.572, **ALTINCI BÖLÜM** s.587, **EY SU KANDAN GELİRSİN?** s.587, KATRE NİCE ANLASIN UMMÂN OLAN ANLAR BİZİ s.587, AY SU KANDAN GELİRSİN s.591, YÛNUS Bİ DOĞAN İDİ s.616, KO BU DÜNYÂ BEZEĞİNİ s.628, HER DEM BAYRAMDIR BANA s.651, GEL EY GÖZÜM AĞLA!s.668, AŞKSIZ ÂDEM HAYVÂN OLUR s.688, NAKŞA YOL VERME ZİNHÂR s.701, ERENLER YAYI KATIDIR s.720, **YEDİNCİ BÖLÜM** s.733, **YÛNUS EMRE VE TASAVVUF ÜZERİNE** s.733,

MUSTAFA TATCI İLE TASAVVUF EDEBİYATININ BİLİNMEYENLERİ ÜZERİNE s.733, MUSTAFA TATCI İLE YÛNUS EMRE VE TASAVVUF ÜZERİNE s.757, BİZ YÛNUS’UN DERSİNİ EVLİYÂDAN OKUDUK s.776, YÛNUS EMRE, OKUNMASI GEREKEN DEĞİL OLUNMASI GEREKENDİR s.795

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde yazar, Yunus Emre’nin hayatından, özelliklerinden ve bize öğrettiklerinden bahsetmiştir.

Konu Açıklaması: BİRİNCİ BÖLÜM de Yunus Emre ile ilgili bir takım menkıbeler yer almaktadır. Bu bölümde yer alan **YÛNUS’UN ŞİİRİ NEREDE DURUYOR?** başlıklı bölümde Yunus Emre’nin tasavvufi yönünden ve dünya görüşünden bahsedilmiş, bunların şiirlerine nasıl yansıdığı üzerinde durulmuştur. Eserin geri kalan bölümlerinde şiirlerin şerhlerine ve bu şerhlerin başında şiirin daha iyi anlaşılması için ilahi aşk anlayışını değerlendiren incelemeye yer verilmiştir. **İKİNCİ BÖLÜM** de yer alan YORT SAVUL adlı bölümde beyitlerinden örneklerle Yunus Emre’nin Allah, din ve peygamberi konu alan eserlerinin bölümleri yazarın yorumlarıyla ele alınmıştır. **DÖRDÜNCÜ BÖLÜM** de yer alan DERVÎŞ BİLİR DERVÎŞİ başlığı altında Yunus Emre’nin eserlerine göre dervişlik tanımlanmış ve örnekler verilmiştir. Son bölümde Mustafa Tatcı’nın Yunus Emre’yle ilgili görüşlerine ve yazarla olan söyleşilerine yer verilmiştir. Bu bölümde yer alan MUSTAFA TATCI İLE YÛNUS EMRE VE TASAVVUF ÜZERİNE başlıklı bölümde yazarın Mustafa Tatcı ile yaptığı bir söyleşisi yer almaktadır. Söyleşinin konusu Yunus Emre’nin Tasavvuf ile ilişkisidir.

73. TANYERİ, GÜVEN (HAZ.)

“Türkiye ve Orta Asya Türk Cumhuriyetlerinde Yunus Emre Semineri”
Eskişehir, T.C. Eskişehir Valiliği Yayınları, 1993. 125 S.

Eserde Türk Cumhuriyetleriyle Türkiye arasındaki bağı kuvvetlendirmek amaçlanmıştır. Ayrıca eserde sadece Yunus Emre’den değil Hoca Ahmet Yesevi, Mahdum Kulu gibi Türk dünyasına büyük tesirlerde bulunan düşünürlerden de bahsedilmiştir.

İçindekiler: Ön söz s.13, Açış konuşması- Eskişehir Valisi **Ali Fuat GÜVEN** s.15, **Nezihe ARAZ** Yunus Emre Gerçeği s.21, **M. Aziz BOLEL** Türk Kültürü ve Edebiyatında Ahmet Yesivi ve Yunus Emre s.31, **Dr. Mustafa CEMİLOĞLU** Ahmet Yesevî ve Hikmetlerinde Şeriat- Tarikat Bağlantısı s.39, **Dr. Behçet DEDE** Hoca Ahmet Yesivi’de Raks ve Sema s.47, **Prof. Dr. Gurbandurdı GELDİYEV** Yunus Emre ve Mahtumgulu s.55, **Fevzi HALICI** Yunus Emre’nin Türk Şiirine Etkisi s.63, **Doç. Dr. Zeyneş İSMAİL** Kazak ve Kazak Türkleri s.73, **Hayrettin İVGİN** İki Görkemli Türkmen Şairi: Mahdumkulu Feragi ve Yunus Emre s.83, **Prof. Dr. Vilayet MUHTAROĞLU** Türkistan’da Hoca Ahmet Yesevi Külliyesi- Rus Kaynaklarına Göre s.91, **İsmail Ali SARAR** Hoca Ahmet Yesevi ile Yunus Emre’nin Gönül Kapısı s.101, **Prof. Dr. Fikret TÜRKMEN** Ahmet Yesevi ve Anadolu Halk Edebiyatı s.111

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde yazar, kardeş Türk Cumhuriyetleriyle ortak tarih ve kültürel bağlarımızı geliştirmek amacıyla Eskişehir’de Yunus Emre konulu seminerin gerçekleştiğini belirtmiş ayrıca eserin oluşmasında Eskişehir’de yaşayan sanatsever halkın katkısının büyük olduğunu da vurgulamıştır.

Konu Açıklaması: Eserde ön söz bölümünün hemen sonrasında bildirilere başlamadan önce Eskişehir valisi Ali Fuat Güven’in açış konuşması yer almaktadır. Bu konuşmada daha önceki yıllarda çeşitli yıllarda Yunus Emre ile ilgili yapılan etkinlik ve seminerlerden bahsedilerek bu seminerin Ahmet Yesevi yılı olarak ilan edildiğinden dolayı Ahmet Yesevi’ye adandığından bahsedilmiştir. Konuşmanın devamında Yunus Emre ve Ahmet Yesevi’nin benzerliklerinden bahsedilmiş; soydaşlarımızla aramızdaki ilişkinin yeniden yapılandırılabilmesi için Yunus Emre ve Ahmet Yesevi gibi diğer Türk büyüklerimizin de yakından tanınması gerektiğini belirtilmiştir. “Yunus Emre Gerçeği” başlıklı bildiriye yazar Yunus Emre’yi alışlagelmişin dışında tamamen dönemin siyasi olayları ve sosyal özellikler çerçevesinde incelemiş ve tanıtmıştır. “Türk Kültür ve Edebiyatında Ahmet Yesevi ve Yunus Emre” başlıklı bildiriye yazar önce Hoca Ahmet Yesevi’yi tanıtmış, daha sonra da Yunus Emre’nin yaşamı ve hizmetlerinden bahsetmiştir. “Ahmet Yesevi ve Hikmetlerinde Şeriat- Tarikat Bağlantısı” başlıklı bölümde ise yazar Hoca

Ahmet Yesevi ile ilgili menkıbeler ve şiirlerinden örneklerle, tarikat ve şeriat kavramlarına nasıl değindiğinden ve Hoca Ahmet Yesevi'nin tarikatle bağlantısından bahsetmiştir. "Hoca Ahmed Yesevi'de Raks ve Sema" başlıklı bildiride, Hoca Ahmet Yesevi'nin şiirlerinden yola çıkarak raks ve sema kavramlarına nerelerde ve nasıl değinildiğinden bahsedilmiştir. "Yunus Emre ve Magtumbuli" başlıklı bildiride bu iki şairin ve düşünce adamının ortak özelliklerinin neler olduğuna değinilmiştir. Ayrıca ikisinin de aynı kaynaklardan beslendiği belirtilmiştir. "Yunus Emre'nin Türk Şiirine Etkisi" başlıklı bildiride ise Yunus Emre'nin Hacı Bektaş Veli'nin müridi olduğu söylenmiştir. Ayrıca Yunus Emre'nin Türkçe'ye yeni kelimeler ve yeni bir deyiş tarzı kazandırdığı belirtilmiştir. "Kazak ve Kazak Türkleri" başlıklı bildiride Kazak Türklerinin tarihi anlatılmıştır. "İki Görkemli Türkmen Şairi: Mahdum Kulu Feragı ve Yunus Emre" başlıklı bildiride 13. Yüzyılda yaşayan Yunus Emre, 18. Yüzyılda yaşayan Mahdum Kulu rasındaki benzerlikler, şiirlerinden yola çıkarak anlatılmıştır. "Türkistan'da Hoca Ahmet Yesevi Külliyesi" başlıklı bildiride Rus kaynaklarına göre Hoca Ahmet Yesevi külliyesinin kim tarafından ve ne zaman inşa edildiğine dair bildirimler yer almaktadır. "Hoca Ahmet Yesevi ve Yunus Emre'nin Gönül Kapısı" başlıklı bildiride Hoca Ahmet Yesevi ve Yunus Emre'nin şiirlerinde "gönül kapısı" kavramından nerelerde, ne kadar bahsedildiği karşılaştırmalı olarak anlatılmıştır. "Ahmet Yesevi ve Anadolu Halk Edebiyatı" başlıklı bildiride Hoca Ahmet Yesevi'den ve onun Anadolu halk edebiyatına olan etkisinden bahsedilmiştir.

74. T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

Yunus Emre , (Editör: Ahmet Yaşar Ocak) , Ankara, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, 2012, bs. y. , 497 S.

Eserde bütün insanlığa seslenmiş olan Yunus Emre'nin yaşadığı dönem, Yunus'un dili, Alevi ve Bektaşî tarikatleriyle olan bağlantısı anlatılmıştır. Kitabın içinde farklı düşünörlere ait makaleler yer almaktadır.

İçindekiler: Ön söz s.7, Sunuş s.9, Sufi ve Çevre: Yunus Emre Anadolu'sunda Siyasal ve Toplumsal Ortam Tuncer BAYKARA s.15, Yunus Emre'nin Anadolu'sunda Kültürel ve Entelektüel Hayat Ahmet KARTAL s.43, Eski Anadolu Türkçesi ve Yunus Emre Şiirlerinin Dili Üzerine Semih TEZCAN

s.97, Yunus Emre'nin Adı Semih TEZCAN s.125, Üç Yunus Emre-Âşık Yunus- Bizim Yunus Turan ALPTEKİN s.143, Yunus Emre: 13-14. Yüzyıllar Arasında “Bir Garip Derviş-i Kalender-reviş” Yahut Önce Kendi Zaman ve Zemininin İnsanı Ahmet Yaşar OCAK s.183, Yunus Emre'nin Şeyhi Tapduk Emre Haşım ŞAHİN s.199, Yunus Emre Divanı ve Risaletü'n- Nushiyye'si Turan ALPTEKİN s.229, Yunus Emre'nin Tasavvufi Kavramlar Dünyası Mustafa KARA s.261, İslam Tasavvuf Düşüncesinde Yunus Emre'nin Yeri Ahmet T. KARAMUSTAFA s.287, Alevi ve Bektaşî Edebiyatında Yunus Emre Turan ALPTEKİN s.305, Yunus Emre, Türk Folkloru ve Halk Edebiyatı İlhan BAŞGÖZ s.339, Halk Kültüründe Yunus Emre M. Sabri KOZ s.361, “Her Dem Yeni Dirlikte” Cumhuriyet Sonrası Yunus Emre Yorumları Beşir AYVAZOĞLU s.379, Yunus Emre'de Çoğulluk, Tolerans ve İnsancılık İdesi Onur Bilge KULA s.445, Güntülü İskender PALA s.471, Yazarlar s.491

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde farklı toplumların kültürel olarak birleştiği noktalar ele alınmıştır. Bu etkileşimin en büyük mihenk taşlarından biri olarak da Yunus Emre gösterilmiştir.

Konu Açıklaması: Eserin “Sunuş” bölümünde Yunus Emre'nin Türk edebiyatındaki yerine değinilmiştir. Ayrıca bu bölümde yazıların içeriği ile alakalı kısa bilgiler verilmiştir. “Sufi ve Çevre” başlıklı bölümde: Yunus Emre Anadolu'sunda Siyasal ve Toplumsal Ortam” başlıklı bölümde Yunus Emre'nin nasıl bir sosyo-kültürel bağlamda yaşadığının anlatıldığı bölümdür. “Üç Yunus Emre – Âşık Yunus- Bizim Yunus” başlıklı bölümde bazı tarihi belgelere ve şiirlerindeki üslup özelliklerine bakarak farklı Yunuslara yer verilmiştir. “Halk Kültüründe Yunus Emre” adlı makalede Yunus Emre'nin söylencelere dayalı hayatı ile belgelere dayalı hayatının birleştiği noktalar ele alınmış, hayatı detaylı bir şekilde anlatılmıştır. “Her Dem Yeni Dirlikte” Cumhuriyet Sonrası Yunus Emre Yorumları” başlıklı makalede Yunus Emre'nin Cumhuriyet Dönemi'nde farklı düşünce akımları içerisinde nasıl algılandığı çeşitli analizlerle okuyucuya anlatılmıştır.

75. TİMURTAŞ, FARUK (HAZ.)

Yunus Emre Divanı, Ankara, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, 1986, 3. bs. , 345 S.

Eserde Yunus Emre'ye ait şiirler bir araya getirilmiştir.

İçindekiler: Ön söz s.I – VI, İçindekiler s.VII, Metinler s.1 – 233, Ek Metinler s.235 – 263, Sözlük s.265 – 329, Metinlerin Fihristi s.331 – 345

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde kısaca Yunus Emre'nin hayatından bahsedilmiş. Ayrıca Yunus Emre'nin edebiyattaki öneminden, Türk diline olan katkılarından, Yunus Emre Divanı'ndan söz edilmiştir. Devamında yazar, eserin içeriği ve eser oluşturulurken hangi eski yazma nüshalardan faydalandığı hakkında bilgi vermiştir.

Konu Açıklaması: Eserde Yunus Emre'nin “Divân” adlı eserinde yer alan şiirler yer almaktadır. Eserin sonunda ise sözlük ve fihrist yer almaktadır.

76. TOPRAK, BURHAN

Yunus Emre Divanı, İstanbul, Yeni Zamanlar Yayınları, 2004, 4. bs. , 280 S.

Eserde çeşitli kütüphanelerde bulunan Yunus Emre Divanı'nın nüshalarından bahsedilerek, Yunus Emre'ye ait 115 adet şiire yer verilmiştir. Ayrıca eserde Yunus Emre'nin Fransızcaya çevrilen 16 şiiri de yer alır.

İçindekiler: Yirmi Yıl Sonra s.11, Başlangıç s.17, Yunus Emre'nin Altın Destanı s.55, Kara Toprağın Altında s.59, Hey Benim Ömrüm Kuşu s.60, Acep N'ola Benim Halim s.61, Bir Dem Gelir s.62, Ne Söylerler Ne Bir Haber Verirler s.63, Aşıma Zehr-i Katil Katmışam Ben s.64, Ayrık Geri Gelmeysin s.65, Eliften Beyi Bilmiyen s.66, Gündüzleri Olmuş Gece s.67, Gelen Geçer, Konan Göçer s.68, Bencileyin Gülmedik Baş s.69, Bırak İkiligi s.70, Senin Kokun Duydu Canım s.71, Sorarlar Bir Eyyam Gelir s.72, Şol Kahr İle Kazandığın s.73, Ger Taş İsen Eriyesin s.74, Kabre Vardığım Gece s.75, Yüz Bin Peygamber s.76, Evliyaları Alan Dünyasın s.78, Geçer Bu Eyyamlar s.79, Beni İrşad Eden s.81, Dağlar İle Taşlar İle s.83, Son Ucu s.84, Bir Sâkiden İçtim Şarap s.85, Çırağıma Kastedenin s.86, Dünyaya Çok

Gelip Gittim s.87, Kapıda Kaldı Şeriat s.89, Gayri Yüze Nice Bakar s.91, Yetmiş İki Millete s.92, İncil İle Kur'an'ı s.93, Kaçan Suna Azrail El s.94, Değilim Kal ü Kıyıda s.95, Ol Sahib-i Kur'an Benem s.97, Yusuf Bulunur Ken'an Bulunmaz s.98, Sensin Bize Bizden Yakın s.99, Cana Kıyan Gelsin s.100, Canı Yağmaya Verdik s.101, Hakikatın Kâfiri s.102, Huri İle Gilmanı s.103, Suçumu Örtür Hırkam s.104, Göz Açıp Yummuş Gibi s.105, Aşkın İle Mest Olalı s.106, Dertliler Bulucağaz s.107, Be Dedirmegil Bana s.108, Bir İle Bir Ol s.109, Dolap s.110, Allah s.112, Âşık Kişi s.113, Ne Oldu s.114, Sen Derviş Olamazsın s.115, Şöyle Sanırlar Beni s.117, Bu Baktığın Irak Nedir s.118, Bildiklerim Unutmuşum s.119, Baştan Ayağa Yâreyim s.120, Vay Ana Kim s.122, Ecel Ere Ölem Bir Gün s.123, İlminde Gark Olalı s.124, Bana Seni Gerek Seni s.125, Seni Hakk'tan Yığanı s.126, Canlar Feda s.127, Eteğin At Edinip s.128, Medet s.129, Kani Armağanın s.130, Gözüm Seni Görmek İçin s.131, Beslerdim Bu Nazik Teni s.132, Hiç Gönlüne Gele Mi s.133, İşidirim Sözünü s.135, Ne Gülmen Gülmektir s.136, Kan Yaş Akıtır Aktan Karadan s.137, Gördüğüm Seni Sanayım s.138, Bunca Varlık Var İken s.139, Bir Gün s.140, Aşk Gelicek Cümle Eksikler Biter s.141, Gelmez İse s.142, Bir Şaraptan İçmek Gerek s.144, Bana Bu Ten Gerekmez s.146, Baştan Ayağa Yâreyim "II" s.147, İzinin Tozuna Sürsem Yüzümü s.148, Her Kaçan Anarsam Seni s.150, Şöyle Garip Bencileyin s.151, Allah Sana Sundum Elim s.153, Gördü Gözüm s.155, Elhamdü – lillâh s.157, Sakıngıl s.158, Söyler İsem Sensin Sözüm s.159, Aşkına Düşen Kişi s.160, Korktuğumla Yâr Oldum s.161, Nideyim Gönlümü s.162, Canlar Canını Buldum s.163, Ben Gelmedim Dâva İçin s.164, Anlamadan Eyledik s.165, Her Dem Yeni Dirliktedir s.166, Şol Göz ki Seni Gördü s.168, Cennetten Dahi İleri s.170, Âşık Canı Ölmeye s.172, Şekeri Ayruga Sunup s.173, Andan Ayrı Buçuk Saat s.174, Şol Benim Şeyhimi s.175, Bir Ben Vardır Bende s.177, Eğer Yarlıgamazsan s.179, Acep Bu Benim Halim s.180, Aşkına Muhammed'in s.181, Kördür Münkirin Gözü s.182, Dost Elinden Ölürsen s.184, Gerçek Erin Halini s.185, Sen Viran Olmayınca s.186, Ne Verirsen Elin İle s.187, Yalvar s.188, Şol Cennetin Irmakları s.190, Güzel Kâbetullah s.192, Çıktım Erik Dalına s.194, BirKez Gönül Yıktın İse s.196, Aşk Bezirgânı s.197, Bu ne Acayip Uğrı s.199, Muhammed s.201, Yunus Emre'nin Fransızcaya Tercüme Edilip Paris'te Bir Mecmua Halinde

Basılmış Şiirleri s.203, Şerh-i Gazel-i Yunus Emre / Niyazi - Mısrî s.241, Lûgatçe s.259,

Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: Yazar, **Yirmi Yıl Sonra** başlıklı bölümde Yunus Emre Divanı'nın önceki baskılarını neşrederken düştüğü hataları anlatmaktadır. Yunus Emre'ye ait olmayan şiirleri onun şiiri zannettiği için pişmanlık duyduğunu ve büyük bir yanılığa düştüğünü belirtmiştir. **Başlangıç** adlı bölümde yazar Yunus Emre'ye olan ilgisinin nedenleri üzerinde durarak; Yunus Emre'nin mezarından, ümmiliğinden, tabiat ile olan münasebetinden, divan'ın nasıl meydana geldiği, karşılaşılan zorluklar ve yapılan hatalardan bahsetmiştir. Eserin devamında bu divanın oluşturulurken incelediği nüshalara yer vermiştir. **Yunus Emre'nin Altın Destanı** başlıklı bölümde Yunus Emre'nin söylencelere dayalı hayatı anlatılmıştır. Eserin diğer bölümünde Yunus Emre'ye ait 115 şiire ve ayrıca şairin Fransızcaya çevrilen 16 şiirine yer verilmiştir. **Şerh-i Gazel-i Yunus Emre** adlı bölümde Niyazi-i Mısrî'nin şerhine yer verilmiştir.

77. TURİZM GELİŞTİRME VAKFI (HAZ.)

454. MANİSA GELENEKSEL MESİR ŞENLİKLERİ, I. ULUSAL YUNUS EMRE SEMPOZYUMU (20-24 NİSAN 1994 MANİSA) Ankara, Turizm Geliştirme Vakfı Yayını, 1995, 117 S.

Eser sempozyumdaki açış konuşmaları ve farklı bilim adamlarına ait 12 adet bildiriden oluşmaktadır. Bu bildirilerde Yunus Emre'nin hayatı hem söylencelere dayalı olarak hem de tarihi vesikalara dayalı olarak detaylı bir şekilde dile getirilmiştir.

İçindekiler: **ÖN SÖZ** s.II Rasim Zaimoğlu (Giresun Milletvekili) s.II, **İÇİNDEKİLER** s.III, **Yunus Yolunda** (Adnan TEPECİK Yrd. Doç. Dr.) s.VI, **GİRİŞ** s.VII, **BİRİNCİ BÖLÜM** s.1, **Bilim Heyeti Adına Oturum Başkanının Açış ve Tanıtım Konuşması** (Mesut ADALILAR) s.3, **Bilim Heyeti Adına Oturum Başkanının Açış ve Tanıtım Konuşması** (Mehmet Necati ÇETİNKAYA Manisa Valisi) s.5, **İKİNCİ BÖLÜM** s.11, **Yunus'un Felsefesi** (Doç. Dr. Ayça ADALILAR) s.13, **Yunus Emre'nin Menkabevi-Tarih Hayatı, Hoşgörü ve Tasavvufi Düşüncesi** (Prof. Dr. Abdurrahman GÜZEL) s.15, **Yunus Emre'de Bilgi Kaynakları ve Sosyal Konular** (Yrd.

Doç. Dr. Ali YAKICI) s.47, **Bir İdeal İnsan Olarak Yunus ve İnsan Anlayışı** (İsmet ÇETİN) s.47, **Yunus'un Şiirleri Işığında XIII. Yüzyılda Anadolu** (DR: Ali Fuat BİLKAN) s.57, **Yunus Emre'nin Türkçesi** (Yrd. Doç. Dr. Himmet BİRAY) s.71, **Yunus Emre'nin İnsan Sevgisi** (Doç. Dr. Mehmet DEMİRCİ) s.77, **Tabduk Emre Türbesi ve Yunus Emre Mezarında Yapılan Proje ve Restorasyon Çalışmaları Hakkında Tebliğ** (Rıza KOÇ) s.87, **Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk El Sanatları Bölümü Tezhip Ana Sanat Dalı Öğrencilerinin Yaptığı Ahmet Yesevi ve Yunus Emre Minyatürleri** (İsmail Öztürk) s.105, **20-24 Nisan 1994 Tarihleri Arasında 454. Manisa Geleneksel Mesir Şenlikleri Kutlama Programı Kapsamında Düzenlenen I. Ulusal Yunus Emre Sempozyumunun Değerli bilim Adamlarımızın Konuşmalarından Sonra Oturum Başkanı ve Turizm Geliştirme Vakfı Onur Kurulu Başkanı Mesut Adahlar'ın Değerlendirme Konuşmalarıdır** s.127

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde Yunus Emre'nin insanlık tarihine damga vuran, evrensel nitelikleri tüm dünya tarafından benimsenen dünyadaki barışın Yunus ve onun gibi düşünenler tarafından sağlanacağı düşüncesinin anlatılmıştır.

Konu Açıklaması: BİRİNCİ BÖLÜM'de yer alan **Bilim Heyeti Adına Oturum Başkanının Açış ve Tanıtım Konuşması** başlığı altında oturum başkanı, Yunus Emre'nin bütün dünyayı saran hümanizm düşüncesini kısaca anlatmıştır. Bu konuşmadan sonra tüm bilim adamlarının yapacağı konuşmaları ile ilgili dinleyicilere bilgi vermiştir. **1. BÖLÜM'**ün devamında ayrıca dönemin Manisa valisi M. Necati Çetinkaya Yunus emre ile ilgili şiirlerinden yola çıkarak düşüncelerini dile getirmiştir. **İKİNCİ BÖLÜM'**de yer alan Yunus'un Felsefi adlı bildiride kısaca tasavvuf felsefesini nasıl oluştuğunu, tasavvuf düşüncesinin XIII. Yüzyılda Yunus'la beraber zirve noktasına geldiği anlatılmıştır. Ayrıca Yunus Emre'nin dünyada neden önemli olduğu ile ilgili kısa bir değerlendirme şiirlerinden hareketle ortaya konulmuştur. Bölümün devamında yer alan **Yunus Emre'nin Menkabevi-Tarihi Hayatı, Hoşgörü ve Tasavvufi Düşüncesi** adlı bildiride Yunus emre'nin hem söylencelere dayalı hemde tarihi vesikalara dayalı hayatı, düşünürlerin *farklı düşünceleri* kıyaslanarak anlatılmıştır. Yine bu bölümde yer alan **Yunus'un Şiirleri Işığında XIII: Yüzyılda Anadolu** başlıklı

bildiride Yunus Emre'nin şiirlerinden hareketle dönemin siyasi, sosyal ve kültürel özellikleri anlatılmıştır. Eserin sonunda oturma başkanı ve turizm geliştirme vakfı onur kurulu başkanı Mesut Adalı'ın tüm konuşmacıların konuşmalarını değerlendirdiği bir bölüm yer alır.

78. 22. TÜRK DİL BAYRAMI VE YUNUS EMRE'Yİ ANMA TÖRENLERİ KUTLAMA KOMİTESİ

Türk Dili ve Yunus Emre, Karaman, Kültür Yayınları, 1982, 73 S.

Eserde 22. Türk Dil bayramı kutlamaları kapsamında akademisyenlerin konuşmalarına yer verilmiştir.

İçindekiler: 22. Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Kutlamaları Mustafa Taş s.5, Yunus Emre Karamanlıdır İbrahim Hakkı Konyalı s.6, Karaman ve Sen Ahmet Tufan Şentürk s.11, Türk Dili ve Bilinci N. Berkan Kavral s.12, Karikatür M. Vehbi Uysal s.13, Yunus Emre'nin felsefesinde varlık Prof. Dr. İbrahim Agâh Çubukçu s.14, Ankara'dan Karaman'a Nevzat Dağlı s.16, Uluslararası Yunus Emre Seminerine verilen bildirilerde yer alan bazı görüşler Prof. İbrahim Hulusi Güngör s.17, Mimarimizde Karamanoğlu Eserlerinin yeri ve Karamanoğullarının sanatı Hakkında bazı görüşler Doç. Dr. Yılmaz Önge s.21, Halk Eğitimi açısından Yunus Emre Nevzat Dağlı s.24, Karaman Can Hasan Kazıları Dr. David French s.25, Karamanlı Şairler Abdurrahman Erdal s.26, Karamanoğullarının kökenlerinin Ongunları- Söğükleri ve Demkaları Durmuş Ali Gülcan s.29, Elhamdülillâh Abdurrahman Erdal s.30, Ulu Yunus Emre'nin anısı karşısında bir hemşerinin duyguları Dr. İbrahim Öktem s.31, Yunus Emre'nin bilinmeyen bir şiiri üzerine Özcan Seyhan s.32, Yunus'a saygı Ali Demir s.33, Belgelerle Yunus Emre Cahit Öztelli, Derleyen: Ali Ünlüler s.34, Karaman Folkloru M. Vehbi Uysal s.38, Türk Dil Bayramı yalnız Karaman'da kutlanmalıdır. Mesut Cengiz s.39, Karaman'ın Bugünü Dr. Mehmet Armutlu s.42, Karaman Höyükler ve Çevre Planı s.54

Ön Söz bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: “Türk Dili ve Bilinci” başlıklı bölümde Karamanoğullarından bahseilmiş, daha sonra Yunus Emre'nin Türk Dilini, yabancı dillerin etkisinden kurtardığı belirtilerek Türk diline yaptığı katkılardan

söz edilmiştir. “Mimarimizde Karamanoğlu Eserlerinin yeri ve Karamanoğullarının sanatı Hakkında bazı görüşler” başlıklı bölümde Karamanoğulları dönemindeki mimari eserlerden söz edilerek, günümüzde Karaman’da yer alan mimari eserler tanıtılmıştır. “Elhamdülillâh” adlı bölümde Abdurrahman Erdal’a ait bir nazire yer almaktadır. “Yunus Emre’nin bilinmeyen bir şiiri üzerine” başlıklı bölümde yazar, Yunus Emre’nin ilahilerinden kısaca söz etmiş, bu ilahileri ilk kez nerede dinlediğini belirtmiştir. Bölümün devamında Yunus Emre’nin az bilinen bir şiirine yer verilmiştir.

79. I. ULUSLARARASI YUNUS EMRE SEMPOZYUMU BİLDİRİ KİTABI

I. Uluslararası Yunus Emre Sempozyumu Bildiri Kitabı 08 – 10 Ekim 2008

Editör: Prof. Dr. Necdet SAĞLAM, Prof. Dr. Öcal OĞUZ, Yrd. Doç. Dr. Naim Uzun, Aksaray, Aksaray Üniversitesi Yayınları, 2009, 348 S.

Eserde **I. Uluslararası Yunus Emre Sempozyumu**’na ait bildiriler yer almaktadır.

İçindekiler: Macaristan’daki Yunus Emre s.8, Emin Abid Yunus Emre Hakkında s.12, Yunus Emre’nin Eserlerinin Konularına Göre Tasnifi s.18, Aksaray Ortaköy’de Bulunan Yunus Emre Mezarı Etrafında Oluşan Sözlü Kültür ve Yunus Emre’nin Algılanışı s.30, Yunus Emre Şiirlerinde Evrensel Model Çizimi s.33, Özbekistan’da Yunus Emre’nin Tanıtılması ve Çeviri Meseleleri s.42, Mevlana ve Nesimi’nin Düşünce Kavşağında Yunus Şiiri s.46, Kutadgu Bilig ile Yunus Emre Divanı’nda Ked > Key Kelimesi Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme s.63, Yunus Emre Divanında Türkçe İslamî Terimler s.74, Yunus Emre Divanı’nda Dost Kavramı s.90, Yunus Emre Divanı’ndaki İstifhamların Semantik Açından Yorumu s.94, Didaktik Hiciv ve İroni Bağlamında Yunus Emre Divânı s.102, Yunus Emre’nin Dünya Görüşünün Şiirlerindeki Uyak ve Rediflere Yansımaları s.107, Yunus Emre’nin Risalet’ün Nushiye’sinde Kelime Sıklığı s.111, Yunus Emre’de Bakma ve Görme Biçimleri s.116, Yunus Emre’nin Divanı’na Yansıyan Hayal Dünyası s.125, Yunus Emre ve Molla Qasim s.134, Yunus Emre Hikmetinin Mentigi – Semantik Bağları s.137, Madde – Mânâ Ekseninde Yunus Emre s.146, Yunus Emre’nin “Olur” Redifli Şiirinde Psikolojik Durum Değişimi s.154, Yunus’un Risâletü’n –

Nushiyye’de Kibir ve Tevazu Kavramlarını Ele Alışının Atebetü’l – Hakâyık’takinden Farkı s.157, Yunus Emre’nin Bir Eğitimci Olarak Değerlendirilmesi s.166, Yunus Emre’nin Şiirlerindeki Eğitim Anlayışı ile Günümüzdeki Bazı Eğitim Kavramlarının Örtüştüğüne Dair Bir Çalışma s.174, Yunus Emre İçin Yazılan Şiirlerde Yunus İmgesi s.179, Necip Fazıl’ın Eserlerinde Yunus Emre s.199, Kültür Ekonomisi ve Yunus Emre s.207, Dünyanın İhtiyaç Duyduğu Yunus Emre Felsefesi s.218, Yunus Emre Türk Şiir Sanatının Kaynağında s.222, Yunus Emre’nin Türkmenistan’da Öğrenilişi s.224, Yunus Emre’nin Türkmen Edebiyatına Etkisi Üzerine Bir İnceleme s.226, Hikâye Kahramanlarının Yunus’un Şiirlerine Konu Oluş Yönleri s.232, Bir Eğitimci Olarak “Yunus Emre” s.238, Yunus Emre ve İnsan Sevgisi s.250, Yunus Emre’de Allah İnancı ve Varlık Sevgisi s.253, Yunus Emre’ye ve Hakim Süleymân Ata’ya Göre İnsan Olmak s.258, Risâletü’n – Nushiyye’de Tahkiyeyî Unsurlar s.264, Yunus Emre’nin Lirizminde Kategori – Sembol Olarak Müzik s.280, “Ben”i “Bana” Götüren Yol Yunus Emre Yolu s.285, Yunus Emre ve Molla Kasım Konusu Azerbaycan Aşık Sanatı Kontekstinde s.288, Yunus Emre’nin Evrenselliği s.291, Tiyatro Diliyle Yunus Emre s.295, Gönül Şehri’ne Giden Yol: Yunus Emre’yi Tercüme Etmek s.300, Türk Tiyatrosunda Yunus Emre Üzerine Yazılmış Tiyatro Eserleri ve Bir Örneği: Ballar Balını Buldum s.305, Yunus Emre Divânı’nda Giyim Kuşam s.312, Yazma Bir Yûnus Emre Divânı Üzerine s.321, Yunus Emre’nin Divanı’nda Yol Kavramı s.330

Ön Söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: Eserin en başında Prof. Dr. Necdet Sağlam’ın açılış konuşması yer almaktadır. Bu konuşmada Sağlam, Yunus Emre’nin Aksaraylı olduğuna vurgu yapmış, sempozyumdaki bildiriler hakkında bilgi vermiştir. “Macaristan’daki Yunus Emre” başlıklı bildiride Avrupa’nın Yunus Emre ile tanışmasının bir Macar eser aracılığıyla olduğundan bahsedilmiş, Macarca yazılan Yunus Emre şiirlerine yer verilmiştir. “Emin Abid Yunus Emre Hakkında” başlıklı bildiride Emin Abid’in Yunus Emre ile ilgili çalışmalarından bahsedilmiştir. “Yunus Emre’nin Eserlerinin Konularına Göre Tasnifi” başlıklı bildiride Yunus Emre’nin eserleri konularına göre gruplandırılarak incelenmiştir. “Aksaray Ortaköy’de Bulunan Yunus Emre Mezarı Etrafında Oluşan Sözlü Kültür ve Yunus Emre’nin Algılanışı” başlıklı bölümde

Ortaköy’de bulunan Yunus Emre türbesi ile ilgili halkın anlattıklarından yola çıkılarak sözlü kültür hakkında bilgi verilmiştir. “Özbekistan’da Yunus Emre’nin Tanıtılması ve Çeviri Meseleleri” başlıklı bölümde Yunus Emre hakkında yazılan eserlerden bahsedilmiştir.

80. ÜNAL, TAHSİN

Büyük Türk Düşünürü YUNUS EMRE, Hayatı, Çevresi, Düşünceleri, (Yay. Haz. Ali Güler, Suat Akgül) Ankara, Berikan Yayınları, 2001, bs. y. , 225 S.

Eserde, Yunus Emre ile ilgili yazara ait yazılmış makaleler birleştirilmiştir.

İçindekiler: İÇİNDEKİLER s.VII, SUNUŞ s.XIII, BİRİNCİ BÖLÜM s.1, YUNUS EMRE’NİN HAYATI VE TÜRBESİ s.1, I. YUNUS EMRE’NİN HAYATI s.1, II. YUNUS’UN MEZARI NEREDEDİR? s.3, İKİNCİ BÖLÜM s.9, YUNUS EMRE’NİN HAYATI s.9, I. BEKTAŞİ ANANESİ s.9, II. HAYATI s.10, III. YUNUS EMRE ÜMMİ DEĞİLDİ s.17, IV. YUNUS EMRE’NİN MEZARI VE MEKANI s.19, V. YUNUS’UN ŞÖHRETİ s.21, VI. YUNUS EMRE’NİN ESERİ s.25, VII. AHLAKÇI YUNUS s.30, VIII. NETİCE s.39, ÜÇÜNCÜ BÖLÜM s.43, YUNUS EMRE’NİN DİVANI VE HAYATI s.43, I. YUNUS EMRE’NİN DİVANI s.43, II. YUNUS EMRE’NİN DOĞUMU VE VEFAT TARİHİ s.52, DÖRDÜNCÜ BÖLÜM s.60, BÜYÜK TÜRK MUTASAVVIFI YUNUS EMRE HAKKINDA ARAŞTIRMALAR s.60, I. YUNUS EMRE’NİN YAŞADIĞI DEVİR s.60, II. NEREYE GÖMÜLMÜŞTÜR? s.61, III. BOLU VE EĞRİDİR’DE DE DEĞİLDİR, KARAMAN’DA OLABİLİR s.64, IV. NETİCE OLARAK s.68, V. EN ESKİ DİVAN’IN ORTAYA KOYDUĞU MESELELER s.69, VI. YUNUS EMRE’NİN TARİKATI s.72, VII. İLAVELER s.77, VIII. KARAMAN’DAKİ DİVAN’DAN BİR KAÇ ÖRNEK s.78, BEŞİNCİ BÖLÜM s.81, YUNUS EMRE’NİN HAYATI İLE İLGİLİ BAZI BELGELER VE NOTLAR s.81, BELGE:I s.81, BELGE:II s.83, BELGE:III s.84, NOTLAR:I s. 85, NOTLAR:II s.86, NOTLAR:III:Y. EMRE YAHUT”KİRİŞÇİ BABA” s.92, NOTLAR:IV: TABDUK EMRE s.94, ALTINCI BÖLÜM s.97, ANADOLU’NUN SOSYAL VE DİNÎ BAKIMDAN İSTİLASI VE KARIŞMASI s.97, I. İLK İSTİLA s.97, II. İKİNCİ İSTİLA s.99, III. ANADOLU’DA TARİKATLAR s.101, YEDİNCİ

BÖLÜM s.121, YUNUS EMRE VE YAŞADIĞI DÖNEMDE ANADOLU'DA MİLLİ DİL VE ALP-EREN RUHU s.121, I. MİLLİ DİL s.121, II. "ALP"LER DEVRİ s.132, SEKİZİNCİ BÖLÜM s.143, YUNUS EMRE'NİN SOSYAL VE KÜLTÜREL ÇEVRESİ s.143, I. KİLİKYA'DA KARAMAN TÜRKMENLERİ s.143, II. AVŞARLAR s.146, III. ATÇEKENLER s.149, IV. VARSAKLAR s.151, V. KARKIN s.153, DOKUZUNCU BÖLÜM s.155, YUNUS EMRE'NİN DEVRİ VE DİLİ(1250-1320) s.155, I. SİYASÎ YAPI s.155, II. EKONOMİK YAPI s.156, III. SOSYAL YAPI s.157, IV. KÜLTÜREL YAPI s.160, ONUNCU BÖLÜM s.167, YUNUS EMRE'NİN İLMÎ VE DİNÎ YÖNLERİ (1250-1320) s.167, YUNUS EMRE'NİN İLMÎ VE DİNÎ YÖNLERİ s.167, ONBİRİNCİ BÖLÜM s.173, AHMET YESEVÎ TARİKATINDA HALVETİYE s.173, BELGELER VE RESİMLER s.179

Eserde ön söz bölümü yoktur.

Konu Açıklaması: BİRİNCİ BÖLÜM YUNUS EMRE'NİN HAYATI VE TÜRBESİ başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hangi yüzyılda nerede yaşadığı ve türbesinin nerede olduğu ile alakalı bilgi verilmiştir. İKİNCİ BÖLÜM YUNUS EMRE'NİN HAYATI adlı başlıkta Yunus Emre'nin Bektaşî Tarikatı ile olan ilgisi, kaçınıcı yüzyılda yaşadığı, Yunus Emre'nin ümmî olup olmadığı, mezarının nerede olduğu, Yunus'un asıl şöhretini nasıl bulduğu anlatılmıştır. ÜÇÜNCÜ BÖLÜM YUNUS EMRE'NİN DİVANİ VE HAYATI başlıklı bölümde yazar Yunus Emre hakkında araştırma yapmanın zorluğundan bahsetmiştir. Yunus Emre hakkında araştırma yaparken 479 makale ve kitapla karşılaşır. Bu bölümde ayrıca Yunus Emre'nin Divanını hayattayken mi yazdığı yoksa başkaları tarafından öldükten sonra mı oluşturulduğu konusunda farklı düşüncelere dayanarak bilgiler vermiştir. DÖRDÜNCÜ BÖLÜM BÜYÜK TÜRK MUTASAVVUF YUNUS EMRE HAKKINDA ARAŞTIRMALAR adlı bölümde yazar farklı düşünürlerin kaynaklarından yola çıkarak Yunus Emre'nin yaşadığı devir üzerinde durmuştur. Ayrıca bu bölümde mezarının nerede olduğu sorgulanmış ve Divanından örnekler verilmiştir. BEŞİNCİ BÖLÜM YUNUS EMRE'NİN HAYATI İLE İLGİLİ BAZI BELGELER VE NOTLAR başlıklı bölümde belgelere dayanarak Yunus Emre'nin hayatı anlatılmıştır. ALTINCI BÖLÜM ANADOLUNUN SOSYAL VE DİNİ BAKIMDAN İSTİLASI VE KARIŞMASI ve YEDİNCİ BÖLÜM YUNUS EMRE VE YAŞADIĞI

DÖNEMDE ANADOLU'DA MİLLİ DİL VE ALP-EREN RUHU adlı bölümlerde Anadoludaki istilalar ve siyasi yansımaları üzerinde durulmuş ve birkaç yer dışında Yunus Emre'den bahsedilmemiştir. SEKİZİNCİ BÖLÜM YUNUS EMRE'NİN SOSYAL VE KÜLTÜREL ÇEVRESİ başlıklı bölümde yazar Yunus Emre'nin Karaman'da doğup yaşayıp ve öldüğünü varsayarak Karaman Devleti'nin hangi kabilelerden müteşekkil olduğunu irdelemiştir. DOKUZUNCU BÖLÜM YUNUS EMRE'NİN DEVRİ VE DİLİ adlı bölümde ise Yunus'un yaşadığı dönemin siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel yapısı detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Kültürel yapı içinde Yunus'un öz Türkçe ile eserlerini yazdığına değinilmiştir. ONUNCU BÖLÜM YUNUS EMRE'NİN İLMÎ VE DİNÎ YÖNLERİ başlıklı bölümde yazar Yunus Emre'nin Ahmet Yesevi tarikatının bir kolu olan Babai tarikatine mensup olabileceğini belirtmiştir. ONBİRİNCİ BÖLÜM AHMET YESEVİ TARİKATINDA HALVEFİYE adlı bölümde ise “halvefiye” kelimesinin anlamı ve ayrıldığı bölümler belirtilmiştir. BELGELER ve RESİMLER bölümünde Yunus Emre'nin nereli olduğuna dair belgeler incelenmiştir.

81. YAKIT, İSMAİL

Yunus Emre'de Sembolizm Çıktım Erik Dalına, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları, 2002, bs. y. , 97S.

Eserde Yunus Emre'nin evrensel mesajlar taşıyan ve sembolizm içeren eserlerine yer verilmiştir. Eserde Yunus Emre'ye ait dört tasavvufî şerh bulunmakta ve yazarın felsefi yorumundan oluşan 5. Şerh de yer almaktadır.

İçindekiler: ÖN SÖZ s.IX, I. Sembol ve Sembolizm'in Tanımı s.1, II. İslâm Düşüncesi ve Sembolizm s.6, III. Türk Edebiyatında Sembolizm s.9, IV. Yunus Emre ve Sembolizm s.16, 1- Yunus Emre'nin Hayatı s.51, ve Felsefesi s.16, 2- Yunus Emre'de Sembolizm s.20, 3- Yunus'un Sembolik Şiirive Şerhleri s.22, 4- Şârihlerin ve Nüşhaların Tanıtılması s.24, a- Şeyhzade Muslihiddin Efendi s.24, b- Niyâzî Mısrî s.25, c- İsmail Hakkı Bursevî s.25, Ali Nakşbendî Nevrekanî s.26, V. Çıktım Erik Dalına s.29, 1. Beyit ve Şerhleri s.29, 2. Beyit ve Şerhleri s.37, 3. Beyit ve Şerhleri s.41, 4. Beyit ve Şerhleri s.47, 5. Beyit ve Şerhleri s.51, 6. Beyit ve Şerhleri s.55, 7. Beyit ve Şerhleri s.61, 8. Beyit ve Şerhleri s.65, 9. Beyit ve Şerhleri s.69, 10. Beyit ve Şerhleri s.73, 11.

Beyit ve Şerhleri 75, 12. Beyit ve Şerhleri s.77, 13. Beyit ve Şerhleri s.81, **VI. Yeni Bir Şerh: Tarafımızdan Yapılan Felsefi Bir Yorum** s.86, **VII. Sonuç** s.90, **KAYNAKLAR** s.93, **DİZİN** s.95

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde yazar kısaca Yunus Emre'nin şiirlerindeki “sembol”den bahsetmiş; bu eserin daha önceki yaptığı çalışmanın genişletilmiş hali olduğunu belirterek eserin içeriğinden söz etmiştir. **III. Türk Edebiyatında Sembolizm** başlıklı bölümde ise tasavvufî ve halk edebiyatında sembolik motifler içeren serlerden örnekler verilerek Yunus Emre'nin sembolizme örnek teşkil eden eserleri incelenmiştir.

Konu Açıklaması: Sembol ve Sembolizm'in Tanımı başlıklı bölümde sembol ve sembolizm kavramları ayrıntılı olarak açıklanmıştır. **İslâm Düşüncesi ve Sembolizm** başlıklı bölümde İslamiyet açısından sembolizm kavramı ele alınmıştır. **Yunus Emre ve Sembolizm** başlıklı bölümde ise Yunus Emre'nin hayatı ve yaşam felsefesinden bahsedilerek, Yunus Emre'nin şiirlerinde sembolizmin etkileri incelenmiştir. Bölümün devamında “Çıktım Erik Dalına” şiirine yer verilerek, Şârihler ve Nüshalar tanıtılmıştır. **Çıktım Erik Dalına** başlıklı bölümde Yunus Emre'nin “Çıktım Erik Dalına” adlı eserinde yer alan 13 beyit ve şerhi yer almaktadır. **Yeni Bir Şerh: Tarafımızdan Yapılan Felsefi Bir Yorum** başlıklı bölümde yazar tarafından yapılan felsefi yorumla oluşturduğu, esere ait yeni yani 5. Şerh yer almaktadır. Yazar burada eseri sadeleştirmeye çalışmıştır. **Sonuç** bölümünde Yunus Emre'nin kullandığı sembollerin şekil ve tabiat benzerliği olanlarından örnekler verilmiş; şârihlerin şiirleri açıklarken kendi düşünce ve inanç sistemlerini de yorumlarına kattıkları belirtilmiştir. Ayrıca Yunus Emre'nin kullandığı sembollerde kendi katkılarından söz edilerek, bölüm yazarın Yunus Emre şiirlerindeki sembolizm hakkındaki kendi yorumuyla son bulmuştur.

82. YILDIRIM, YUSUF

Yunus Emre Belgeler- Bilgiler, Karaman, Karaman Valiliği Karaman Belediyesi , 2012, bs. y. , 143 S.

Eserde Yunus Emre'nin hayatını belgelere dayandırarak detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Ayrıca bu eserde Yunus Emre'nin Risaletü'n Nushiyye'sinin Karaman nüshasının ortaya çıkışı ve özellikleri verilmiştir.

İçindekiler: Karaman Valisi Süleyman Kahraman'ın Takdimi s.5, Karaman Belediye Başkanı Dr. Kâmil Uğurlu'nun Takdimi s.6, Ön söz s.8, Giriş s.14, Yunus Emre'nin Yaşadığı Dönem s.14, A) YUNUS EMRE'NİN HAYATI s.17, 1- Doğum Tarihi, Yaşadığı Dönem ve Çevresi s.17, 2- Adı, Mahlası ve Mesleği s.22, 3- Soy, Ailesi ve Çocukları s.25, 4- Eğitimi ve Yaptığı Geziler s.30, 5- Yunus Emre'nin Mürşidi s.34, 6- Vefat Tarihi ve Mezarı s.37, B) YUNUS EMRE CAMİİ VE TEKKESİ s.66, 1- Belgelere Göre Yunus Emre Camii ve Zaviyesi s.66, 2- Yunus Emre Camii'nin Mimari Özellikleri s.70, a) Yunus Emre'nin Türbesi s.70, b) Zikir Odası s.70, c) Mescit s.71, d) Zaviye s.74, e) Hazire s.77, f) Yunus Emre Camii'ne Ait Değerlendirme s.80, C) İSMAİL HACI TEKKESİ s.82, 1- İsmail Hacı Tekkesi'nin Bulunuşu s.82, 2- Kaynaklarda İsmail Hacı Tekkesi s.84, 3- İsmail Hacı Tekkesi Konumu ve Bugünkü Durumu s.88, D) YUNUS EMRE DİVANI VE RİSALETÜ'N NUSHİYYE VE KARAMAN NÜSHASI s.91, 1- Yunus Emre Divanı ve Risaletü'n Nushiyye Nüshaları s.91, 2- Yunus Emre Divanı ve Risaletü'n Nushiyye Karaman Nüshası'nın Ortaya Çıkışı s.92, 3- Yunus Emre Divanı ve Risaletü'n Nushiyye Karaman Nüshası s.94, E) YUNUS EMRE BİBLİYOGRAFİSİ s.98, SONUÇ s.117, BİBLİYOGRAFYA s.123, EKLER s.125

Ön Söz (ve/veya Giriş): Bu bölümde yazarın hangi temel ilkeler üzerine eseri yazdığına dair bilgiler verilmiştir. Ayrıca bu eserin oluşmasında söylencelere dair hayatı anlatılmayıp, anlatılan hayatının bilgi ve belgelere dayandırıldığı belirtilmiştir.

Konu Açıklaması: A) YUNUS EMRE'NİN HAYATI başlıklı bölümde Yunus Emre'nin hayatı belgelere dayandırılarak detaylı bir şekilde anlatılmıştır. YUNUS EMRE CAMİİ VE TEKKESİ başlıklı bölümde ise Yunus Emre tekkesi ile ilgili belge ve bilgilere yer verilmiştir. Ayrıca ibadet ettiği yerler detaylı bir şekilde anlatılmıştır. İSMAİL HACI TEKKESİ başlıklı bölümde ise bu tekkenin İbrahim Hakkı Konyalı tarafından bulunduğu değinilmiş, Yunus Emre ile İsmail Hacı arasındaki ilişki anlatılmıştır. YUNUS EMRE DİVANI VE

RİSALETÜ'N NUSHİYYE KARAMAN NÜSHASI başlıklı bölümde ise Mustafa Tatçı'nın 30 civarında Yunus Emre Divanı ve 5 tane de Risaletü'n Nushıyye nüshasını tespit edilmesi hususuna değinilmiştir.

83. YILMAZ, GÜLENDAM; YAVUZ, ENVER; YARKIN, ZELİHA.

Yunus için, Konya, Arı Ofset Matbaacılık, 1991, bs. y. , 120 S.

Eserde çeşitli devlet, siyaset, sanat, bilim ve iş adamlarının Yunus Emre ile ilgili yazdıkları yazılar yer almaktadır.

İçindekiler: Sunuş s.3, Süleyman Demirel s.7, Erdal İnönü s.8, Köksal Toptan s.9, D. Fikri Sağlar s.10, İhsan Dede s.11, Yıldırım Akbulut s.13, Avni Akyol s.14, Namık Kemal Zeybek s.15, Gökhan Maraş s.16, Prof. Dr. Halil Cin s.18, Necati Çetinkaya s.20, Güner Orbay s.22, Ergün Tezel s.24, Tevfik Özbilgin s.26, Fahri Keser s.27, H. Haluk Saygı s.28, İbrahim Kaynak s.29, Recep Metin s.31, Prof. Dr. Bozkurt Kuruç s.32, Sakıp Sabancı s.33, Feyzi Halıcı s.34, Prof. Dr. Saim Sakaoğlu s.35, Prof. Dr. Önder Göçgün s.36, Prof. Dr. Kemal Solak s.38, Trd. Doç. Dr. Mustafa Özcan s.41, DR. Mehmet Önder s.44, M. Hanefi Dilmaç s.46, Ahmet Oruç s.48, Hidayet Sulak s.49, Esen Büyükşahin s.52, Bahattin Kahraman s.54, Burhanettin Canatan s.58, Abdullah Uysal s.60, Mevlüt Selek s.62, Enver Şevki Botsalı s.63, A. Turan Özyıldırım s.64, Gülendam Yılmaz s.65, Enver Yavuz s.67, Emine Ertem s.68, Melike Aktaş s.71, Halit Bardakçı s.73, Şükran Aktaş s.75, Mehmet Gönüllüoğlu s.76, Mehmet Yavru s.77, Necip Mutlu s.79, Selahattin Beşağıl s.80, Mehmet Kap s.81, Fatih Mehmet Aktaş s.82, Aşık Erzade Kapan s.82, Aşık Yoksul (Şemsettin Kubat) s.82, Mehmet Yiğit s.83, Celalettin Set s.84, Sakıp Özbek s.88, Abdurrahman Erdal s.89, Mehmet Yılmaz s.91, Kâmuran Okyar s.92, Ayhan Öztürk s.93, Ahmet Çuhacı s.93, Selahattin Dağlar s.94, Şule Dölen s.95, Şenay Bağcı s.98, Mehmet Çınar s.99, Emel Devecel s.100, Ömer Demirayak s.101, Zakir Gürler s.104, Adnan Kola s.107, Abdüssettar Yarar s.109, Gürsel Kaya s.110, Mustafa Soydan s.111, Muhammet Apaydın s.112, Hacer Göksu s.114, R. Sami Hamamcıoğlu s.116, Yunus'tan Seçmeler s.119

Ön Söz (ve/veya Giriş): Sunuş başlıklı bu bölümde eserin oluşturulma amacı ve nasıl oluşturulduğu ile ilgili kısa bilgiler yer almaktadır.

Konu Açıklaması: Süleyman Demirel'in "Yunus Emre" başlıklı yazısında dünyanın ihtiyaç duyduğu manevi değerlerin 700 yıl önce Yunus Emre tarafından dile getirildiği vurgulanmıştır. Erdal İnönü'nün "Yunus Emre Anadolu'nun Bağrından Çıkmış İlk Büyük Ozanımızdır" başlıklı yazısında Yunus Emre'nin insan segisinden bahsedilmiştir. Prof. Dr. Halil Cin'in "Yunus Emre ve İnsan Olmak" başlıklı yazısında Yunus Emre'nin bir hazine olduğundan bahsedilmiş, onun hayata bakış açısı anlatılmıştır. Prof. Dr. Önder Göçgün'ün "Yunus'un Yaşayan Tarafı" başlıklı yazısında Yunus emre'nin ölümsüz olduğundan bahsedilmiştir. M. Hanefi Dilmaç'ın "Ummandan Zerre" başlıklı yazısında Yunus Emre'nin hümanizminden bahsedilmiştir. Enver Yavuz'un "Yunus'u Anlamak" başlıklı yazısında Yunus Emre'nin halk ozanı değil halkın ozanı olduğu vurgulanmış, Yunus Emre'nin sevgi anlayışından söz edilmiştir.

84. YUNUS EMRE KİTABI

Yunus Emre Kitabı (Editörler: Ercan Yılmaz, Fahri Tuna, Hüseyin Yorulmaz) İstanbul, Değişim Yayınları, 2014, bs. y. , 324 S.

Eserde Yunus Emre ile ilgili akademisyen, şair ve yazarlara ait 18 makale yer almaktadır. Ayrıca bu makalelerde Yunus farklı yönleriyle de ele alınmıştır.

İçindekiler: Ali Ayçil "Bin Tanrı İli"nde Bir Tanrı Adamı: Yunus Emre s.11, **Bahtiyar Aslan** Ah N'ideyim Ömrüm Seni... s.23, **Cihat Zafer** Türkçe'nin Kök Dişleri s.31, **Ercan Yılmaz** Yûnus İçin Birkaç Not s.47, **Ejder Okumuş** 13. Yüzyıldan Postmodern Zamanlara Yûnus Emre'nin Güçlü Çağrısı s.55, **Fahri Tuna** Yûnus Emre; "Yok" Oldukça "Var" Olan Derviş s.109, **Fatma Çolak** Yûnus'a Niyaz s.115, **Hüseyin Akın** Yûnus'dur Benim Adım s.121, **Hüseyin Kaya** Mânâ Evinin Söz Sultanı s.127, **Hüseyin Yorulmaz** Necip Fazıl'ın "Bizim Yûnus"u s.131, **İsmail Güleç** Bir Yûnus Emre Şarihi Olarak İsmail Hakkı Bursevî ve Şerhleri s.139, **M. Fatih Andı** Modern Türk Şiirinin Yûnus Emreleri s.149, **Mustafa Aydoğan** Aşk Bir Güneşe Benzer s.159, **Mustafa Özçelik** Bir Gönül Şairi: Yûnus Emre s.167, **Mustafa Tattcı** Tarihî Kaynaklarda Ahmed Rifâî, Sarı Saltuk, Barak Baba, Tabduk Emre ve Yûnus Emre s.179, **Sadık Yalsızuçanlar** "Her Dem Yeni Doğarız, Bizden Kim Usanası" s.283, **Sakine Korkmaz** Kim Bu Yûnus s.307, **Suavi Kemal** Yazgıç Suretten Hakikate Yûnus Emre s.319

Ön Söz bölümü bulunmamaktadır.

Konu Açıklaması: “Necip Fazıl’ın “Bizim Yûnus”u” başlıklı bölümde Necip Fazıl’ın beğendiği sanatçılardan bahsedilmiştir. Bu sanatçılardan biri de Yunus’tur. Makalenin devamında Necip Fazıl’ın Yunus’un birkaç dizesinin tahliline yer verilmiştir. “Türkçe’nin Kök Dişleri” başlıklı bölümde Arapça ve Farsça’nın istilasına rağmen Yunus’un Türkçe’den taviz vermeyip günümüzde bile anlaşılabilen şiirler yazılmasına değinilmiştir. “13. Yüzyıldan Postmodern Zamanlara Yûnus Emre’nin Güçlü Çağrısı” başlıklı bölümde Yunus Emre’nin evrensel nitelikteki mesajlarıyla çağını aşması ve sonraki yüzyıllarda etkisini sürdürmesi anlatılmıştır. “Tarihî Kaynaklarda Ahmed Rifâî, Sarı Saltuk, Barak Baba, Tabduk Emre ve Yûnus Emre” başlıklı bölümde ise tarihi belgelerin yola çıkarak Yunus Emre ve onunla ilişkili olan kimselerden bahsedilmiştir.

SONUÇ

Tezimizi yazarken ulaştığımız bilgilerde Yunus Emre'nin hayatı ile ilgili kesin bir bilgi bulunmamakla beraber Karamanlı bir derviş olduğu görüşü yaygındır. İki karısı ve çocukları olduğu bilinmektedir. Yunus Emre önemli bir mutasavvıftır. Evrensel bir şairdir. Ayrıca Yunus Emre'nin birçok yerde mezarı ve makamı bulunur. Yapılan araştırmalarda bilinen üç tane Yunus Emre bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yunus Emre'den sonraki birçok şairin ondan etkilenip şiirler yazması onun bir gelenek haline geldiği sonucuna ulaşmamızı sağlar. Yunus Emre'nin şiirlerinin karakteristik özellikleri herkes tarafından benimsenmiş olup hangi şiirin Yunus Emre'ye ait olup olmadığı konunun uzmanları tarafından kolaylıkla anlaşılmaktadır.

Yunus Emre şiirlerinde Kuran-ı Kerim'i kendisine rehber edinen ve kendine özgü üslubuyla basit cümlelerin içeriğini dolduran, derin anlamlar barındıran beyitleriyle meşhurdur.

Çalışmamızda Yunus Emre ile ilgili 84 adet eser incelenmiştir. Bu kitapları türlerine göre ayırdığımızda şu sonuçlar çıkmaktadır;

Yunus Emre hakkında araştırma/ derleme kitapları: 60 / Yunus Emre hakkında yazılmış tezler: 11/ Yunus Emre'nin şiirleri hakkında sözlük tarzı kitap: 1 / Yunus Emre'nin kapakta adı geçtiği halde içerikleri farklı kitaplar: 2 / Yunus Emre adına düzenlenmiş sempozyum bildirilerinin bir araya getirildiği kitaplar: 11

Sonuç olarak, yapmış olduğumuz bu çalışmanın Yunus Emre ile ilgili bundan sonra yapılacak olan çalışmalara rehber olacağını umuyoruz.

KAYNAKÇA

A.KİTAPLAR

- Aksan, D. (2005). **Yunus Emre Şiirinin Gücü**. 1. Baskı, Ankara: Bilgi Yayınevi.
- Aktaş, H. (2002). **Yeni Türk Şiirinde Yunus Emre Okulu ve Misyonu**. 1. Baskı, Edirne: Yort Savul Yayınları.
- Albayrak, N. (2014). **Gönül Çalab'ın Tahtı Açıklamalı Yunus Emre Sözlüğü**. 1. Baskı, İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Alkan, E. (1995). **Yunus Emre**. İstanbul: e Yayınları.
- Alpay, M. (1973). **Kütüphanecilik Terimleri**. İstanbul: İ.Ü Edebiyat Fakültesi Yayınları.
- Anadol, C. (1993). **Gönüller Sultanı Yunus Emre**. İstanbul: Kamer Yayınları.
- Ayvazoğlu, B. (2014). **Yunus, Ne Hoş Demişsin Cumhuriyet Sonrası Yunus Emre Yorumları**. İstanbul: KapıYayınları.
- Başgöz, İ. (2003). **Yunus Emre**. 3. Baskı, İstanbul: Gri Yayın Dizisi.
- Bilgin, A. (2000). **Yunus Emre**. İstanbul: Şûle Yayınları.
- Diñçer, N. (1965). **Büyük Halk Şairi Yunus Emre'nin Hayatı ve Hakiki Mezarı**. İstanbul: Sulhi Garan Matbaası Koll. ŞTİ.
- Ergün, M. (1991). **Yunus Emre'de Tasavvuf ve Eğitim**. Malatya.
- Eyüboğlu, İ.Z. (1991). **Yunus Emre Bir Ozanın İevreninde Gezintiler**. İstanbul: Geçit Kitapevi.
- Eyüboğlu, S. (1997). **Yunus Emre**. 9. Baskı. İstanbul: Cem Yayınevi.
- Eyüboğlu, S. (2005). **Yunus Emre**. 2. Baskı. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Fındıkoğlu, Z.F. (Haz.). (2014). **Yunus Emre Anadolu Edebiyatı Notları Yusuf Turan Günaydın**. İstanbul: İz Yayınları.

Fuat, M. (2007). **Yunus Emre**. 5. Baskı. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Göçgün, Ö. (1995). **Dünden Bugüne Yunus Emre**. Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Kültür Merkezi Yayını.

Gökdemir, S. , Gökdemir, A. (Haz.). (1990), **Yunus Emre Güldeste**. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Gölpınarlı, A. (1936). **Yunus Emre Hayatı**. İstanbul: Bozkurt Basımevi.

Gölpınarlı, A. (1943). **Yunus Emre Divanı**. İstanbul: Ahmet Halit Kitabevi.

Gölpınarlı, A. (1961). **Yunus Emre ve Tasavvuf**. İstanbul: Yükselen Matbaası.

Gölpınarlı, A. (1965). **Yunus Emre Risâlat al – Nushiyya ve Dîvân**. İstanbul: Eskişehir Turizm ve Tanıtma Derneği Yayını.

Gölpınarlı, A. (1971). **Yunus Emre'den Seçmeler**. İstanbul: Baha Matbaası.

Gülcan, D.A. (1992). **Yunus Emre'nin Kökeni ve Yöresi**. 1. Baskı.

Karaman: Karaman'ın Sesi Gazetesi Ofset Tesisleri.

Günay, U. , Horata, O. (1994). **Yunus Emre Risaletü'n Nushiyye**. 1. Baskı.

Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

Gürelli, S. (Haz.). (1990). **Yunus Emre Sempozyumu Bildiriler**. Ankara: Milli Kütüphane Yayınları.

Halman, T. (2003). **A'dan Z'ye Yunus Emre**. İstanbul. Yapı Kredi Yayınları.

Hatipgil, K.S. (1968). **Yunus Emre Hayatı, Şahsiyeti ve Seçme Şiirleri**. Eğitim Yayınevi.

İstanbul Maarif Kitaphanesi. (1947). **Yunus Emre Divanı**. Ankara: Anadolu Matbaası.

İstanbul Maarif Kitaphanesi ve Matbaası. (1958). **Tam ve Tekmil Yunus Emre Divanı.** İstanbul.

Kabahasanoğlu, V. (1993). **Yunus Emre'nin Şiirine Çağdaş Bir Yaklaşım.** İstanbul: Marmara Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Döner Sermaye İşletmesi Matbaa Birimi.

Kabaklı, A. (1991). **Yunus Emre.** 7. Baskı. İstanbul:Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.

Kaplan, M. (1991). **Yunus Emre.** 7. Baskı. İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.

Karakoç, S. (1989). **yunus emre.** İstanbul, Diriliş Yayınları.

Köprülü, M.F. (2016). **Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar.** 2. Baskı. Alfa Yayınları.

Kunter, H.B. (1966). **yunus emre Bilgiler – Belgeler.** Eskişehir: Eskişehir Valiliği Yayınları.

Kutlu M. , Kara, İ. , Erdoğan, M. (2002). **Türk Edebiyatında Muhannes.** Ankara: T.C Kültür Bakanlığı Yayınları.

Okumuş, E. (2012). **13. Yüzyıldan 21. Yüzyıla Yûnus Emre.** İstanbul: İnsan Yayınları.

Öksüz, M. (1993). **Yunus Emre Taştın Yine Deli Gönül Yaşamı Sanatı Şiirleri.** İstanbul: Eğitim Üretim Yayınları.

Özçelik, M. (2007). **Bizim Yunus.** Eskişehir: Odunpazarı Belediyesi Yayınları.

Özçelik, M. (2014). **Yunus Emre'nin Dostları.** İstanbul: Büyüyenay Yayınları.

Öztelli, C. (1971). **Yunus Emre Bütün Şiirleri.** 5. Baskı. İstanbul: Özgür Yayın Dağıtım.

Öztelli, C. (1971). **Yunus Emre.** 5. Baskı. İstanbul: Milliyet Yayınları.

- Öztelli, C. (1971). **Yunus Emre Yeni Belgeler – Bilgiler**. Ankara: Ayyıldız Matbaası A.Ş.
- Öztelli, C. (1977). **Belgelerle Yunus Emre**. Ankara: Karaman Turizm ve Tanıtma Derneği Yayınları.
- Pala, İ. (1999). **Yunus Emre**. İstanbul: Timaş Yayınları.
- Pekolcay, N. , Sevim, E. (1991), **Yunus Emre'nin Şahsiyeti ve Yunus Emre Şerhleri Yunus Emre'nin Bir Eseriyle İlgili Şerhlerin Yazmaları**. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
- Saracoğlu, Y. (1975). **yunus emre (Şiir Dizisi: 5)**. Eskişehir: Özgür Yayınları.
- Tatcı, M. (1991). **Yunus Emre Divanı Risâletü'n- Nushiyye III Tenkitli Metin**. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Tatcı, M. , Özbay, H. (Haz.). (1991), **Yunus Emre İle İlgili Makalelerden**. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Tatcı, M. (2008). **Yûnus Emre Dîvânı İnceleme 1**. 1. Baskı. İstanbul: H Yayınları.
- Tatcı, M. (2008). **Aşk Bir Güneşe Benzer –Yunus Emre Yorumları-**. İstanbul: H Yayınları.
- Tatcı, M. (2008). **Yûnus Emre Külliyyâtı Âşık Yûnus**. İstanbul: H Yayınları.
- Tatcı, M. (2008). **Yûnus Emre Külliyyâtı Yûnus Emre Dîvânı 2**. İstanbul: H Yayınları.
- Tatcı, M. (2008). **Yûnus Emre Külliyyâtı Yûnus Emre Şerhleri**. İstanbul: H Yayınları.
- Tatcı, M. (2015). **Yûnus Emre Yorumları İştin Ey Yârenler**. 3. Baskı. İstanbul: H Yayınları.
- T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı (2012). **Yunus Emre**. Ocak, A.Y. (Edi.). Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.

Timurtaş, F. (Haz.). (1986). **Yunus Emre Divanı. 3. Baskı.** Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.

Toprak, B. (2004). **Yunus Emre Divanı. 4. Baskı.** İstanbul: Yeni Zamanlar Yayınları.

Ünal, T. (2001). **Büyük Türk Düşünürü Yunus Emre Hayatı, Çevresi, Düşünceleri.** Ankara: Berikan Yayınları.

Yakıt, İ. (2002). **Yunus Emre’de Sembolizm Çıktım Erik Dalına.** Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Yıldırım, Y. (2012). **Yunus Emre Belgeler- Bilgiler.** Karaman: Karaman Valiliği Karaman Belediyesi , 2012.

Yılmaz, G. , Yavuz, E. , Yarkın, Z. , (1991), **Yunus için.** Konya: Arı Ofset Matbaacılık.

Yılmaz, E. ve F. Tuna ve H. Yorulmaz (Edi.). (2014). **Yunus Emre Kitabı.** İstanbul: Değişim Yayınları.

B. BİLDİRİLER

Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Kültür Merkezi Yayını Kongre ve Sempozyum Bildirileri Dizisi:2 (1995).

Boz, E. (Haz.). (2011). **X. Uluslararası Yunus Emre Sevgi Bilgi Şöleni Bildirileri.** Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Basımevi.

Başer, H.B. (Ed.). **Doğumunun 770. Yıldönümünde Uluslararası Yunus Emre Sempozyumu Bildirileri.** İstanbul: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültürel ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı Kültür Müdürlüğü Yayınları.

Güzel, A. (1995). **Yunus Emre’nin Menkabevi-Tarihi Hayatı, Hoşgörü ve Tasavvufi Düşüncesi. 1. Ulusal Yunus Emre Sempozyumu.** Ankara: Turizm Geliştirme Vakfı Yayınları.

Karaman Valiliği İl Kültür Müdürlüğü. (1993). **Yunus Emre ve Türk Dili Sempozyumları Konuşma Metinleri**. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Karaman Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. (1993). **Yunus Emre ve Türk Dili Sempozyumları Konuşma Metinleri**. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Konya Mevlana Enstitüsü, Konya Turizm Derneği. (Düz.). (1977). **Uluslararası Yunus Emre, Nasreddin Hoca, Karamanoğlu Mehmet Bey ve Türk Dili Semineri Bildirileri**. Konya: Konya Turizm Derneği Yayınları.

Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü. (1992). **Yunus Emre Sempozyumu Bildiriler**. İstanbul: Marmara Üniversitesi Yayınları. Fen Edebiyat Fakültesi Yayınları.

Tanyeri, G. (Haz.). (1993). **Türkiye ve Orta Asya Türk Cumhuriyetlerinde Yunus Emre Semineri**. Eskişehir: T.C. Eskişehir Valiliği Yayınları.

Turizm Geliştirme Vakfı. (Haz.). (1995). **454. Manisa Geleneksel Mesir Şenlikleri, I. Ulusal Yunus Emre Sempozyumu (20- 24 Nisan 1994 Manisa)**. Ankara: Turizm Geliştirme Vakfı Yayını.

22. Türk Dili Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Törenleri Kutlama Komitesi. (1982). **Türk Dili ve Yunus Emre**. Karaman: Kültür Yayınları.

I. Uluslararası Yunus Emre Sempozyumu Bildiri Kitabı. (2009). **I. Uluslararası Yunus Emre Sempozyumu Bildiri Kitabı 08 – 10 Ekim 2008**. Sağlam, N. , Oğuz, Ö. , Uzun, N. , (Edi.). Aksaray: Aksaray Üniversitesi Yayınları.

C. TEZLER

Akdemir, Y. (2007). **Yunus Emre'de Türkçe**, Yüksek Lisans Tezi. Malatya: İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

- Altunsarı, G. (2004). **Yunus Emre Divanı'nın Şekil Yönünden İncelenmesi**, Yüksek Lisans Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Aytepe, H.Ç. (2009). **A. Adnan Saygun'un Yunus Emre Oratoryosu'nun Koro Şefliği Teknikleri Açısından İncelenmesi**, Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Cesur, H:H. (2010). **Yunus Emre Divanı'ndaki Deyimlerin Yapı ve Anlam Bakımından İncelenmesi**, Yüksek Lisans Tezi. Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Çelik, S. (2010). **Sözleri Yûnus Emre'ye Ait Segâh Makâmında Bestelenmiş İlâhî Formundaki Eserlerin Müzikal Analizi**, Yüksek Lisans Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü .
- Çukurlu, T. (2010). **Yunus Emre Dîvânı'nda Teşbih**, Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Eskişehir Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Durmaz, C. (2008). **Yûnus Emre Divanı'nda ve Risâletü'n Nushiyye'de Kelime Grupları ve Söz Varlığı**, Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Emeksiz, A. (1998). **İstanbul Halk Edebiyatı İle İlgili Kitaplar İçin Açıklamalı Bir Bibliyografya Denemesi (1928- 1998)**, Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Erkmen, A. (2014). **Yunus Emre'nin Hayatını Konu Alan Biyografik Romanlar**,Yüksek Lisans Tezi. Kırşehir: Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Güzelgün, M. (1996). **Yunus Emre ve Angelus Silesius'da Kozmik / Evrensel Bilinç**, Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kayaer, A. (2010). **Yunus Emre'nin Dünyasında İnsan – Allah İlişkisi**, Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi

Suliman, O. (2011). **XIII. Yüzyılda Anadolu'da Din Eğitimi Yunus Emre Örneği**, Yüksek Lisans Tezi. Bursa: Uludağ Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü.

D. ANSİKLOPEDİLER

Erverdi, E. , Kutlu, M. , Kara, İ. , (1988) . Kitabiyat Maddesi. **Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi**. Cilt 5. y.y. Dergah Yayınları.

Erverdi, E. (1988). Bibliyografya Maddesi. **Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi**. Cilt 5. y.y. Dergah Yayınları.

Sefercioğlu, N. (2002). Kitâbiyat. **Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi**. Cilt 5. İstanbul: Dergâh Yayınları.

Türk Ansiklopedisi (2007). Bibliyografya Maddesi, Cilt 6, Ankara. Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

ADI VE SOYADI: Engin KARAKOÇ
DOĞUM YERİ VE TARİHİ: Ardahan, 01.01.1982
E-MAIL: enginkarakoc1@gmail.com
ADRES: Büyükçekmece-İstanbul
TEL: 541 951 00 39

EĞİTİM DURUMU

2002-2006: Lisans; Pamukkale Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı.
1999-2002: Lise; Esenyurt Lisesi

İŞ TECRÜBESİ

Türk Dili ve Edebiyat Öğretmenliği: 2006 - 2008
Eğitim Danışmanlığı – Eğitim Müdürlüğü: 2008 - 2010
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni: 2015 - Halen